

भजनसंग्रहको पुस्तकको टिप्पणी

भजनसंग्रहको पुस्तकको भूमिका

‘भजनसंग्रहको पुस्तकलाई अर्को नाम दिनु हो भने, मैले यस पुस्तकको नाम ‘मानिसको आत्माको एक-एक भागको बनावट केकस्तो छ, सो कुरा प्रस्तुत गर्ने ग्रन्थ’ भन्नुपर्ला; किनभने मानिसको मनमा कुनचाहिँ भावना होला, जुन भावनाको प्रतिच्छाया यस पुस्तकरूपी ऐनामा प्रकट गरिएको छैन ? मानिसको मनमा उठ्न सक्ने सबै प्रकारका शोकचिन्ताहरू, मानिसहरूमाथि आइपर्ने सबै प्रकारका सङ्कष्ट र समस्याहरू, तिनीहरूलाई लाग्ने सबै डरत्रासहरू, तिनीहरूका सबै शङ्का-उपशङ्का, आशा र आकङ्क्षाहरू, हो, मानिसहरूमाथि आइपर्ने सबै प्रकारका दुःखकष्ट, अन्याय र प्रकोपहरू र तिनीहरूका हृदयबाट उर्लिरहेका डाहा, रिस र अन्य आवेगरूपी सबै आँधीबेहीहरू यहाँ सुस्पष्ट रूपले चित्रण गरिएका छन् ।’

श्री जोह्न कल्वीन

क) ग्रन्थ-सूचिमा यस पुस्तकको विशिष्ट स्थान

तपाईं एकलै कुनै दुर्गम टापुमा छोडिनु-भएको बेलामा पवित्र बाइबलका छयसट्टी पुस्तकहरूमध्ये एउटै पुस्तक मात्र साथमा लान पाउनुभएको भए तपाईंले कुनचाहिँ पुस्तक छान्नुहुनेथियो ? मेरो आशा छ, कि तपाईं र म – हामी यस प्रकारको अष्ठचारो स्थितिमा कहिल्यै पर्नुपर्नेछैन होला; तर परेको भए मैले चाहिँ यस अवस्थामा भजनसंग्रहको पुस्तक छान्नेथिएँ। किनभने भजनसंग्रहको पुस्तकमा चर्चित विषयहरू किसिम-किसिम र धेरै छन्; हो, यो पुस्तक जीवनमा गर्न सकिने थरी-थरीका अनुभवहरूले पूर्ण छ; यसमा यति उच्च कोटी उपासना, आराधना र प्रशंसा छ, कि यस पुस्तकबाट लामो समयसम्म मेरो आत्मिक खुराक प्रशस्त, साथै परमेश्वरलाई प्रार्थना गर्न र स्तुतिप्रशंसा चढाउने विषयवस्तुहरू थुप्रै हुनेथिए ।

अनि शुरुमा श्री जोह्न कल्वीनको लेखबाट उद्धृत गरिएको खण्डबाट के बुझिन्छ भने, तिनले पवित्र बाइबलका छयसट्टी पुस्तकहरूमध्ये एउटै पुस्तक मात्र साथमा राख्न पाएका भए सायद तिनले पनि भजनसंग्रहको पुस्तक छान्नेथिए, कि के हो ? अनि श्री ग्रहम स्क्रोगीले पनि भजनसंग्रहको पुस्तक रोजेथिए; किनकि तिनले यस्तो भनेका छन्:

‘ओहो, यी भजनहरू परमेश्वरको स्तुतिले पूर्ण छन् ! यिनमा सृष्टिको उत्पत्तिदेखि लिएर परमेश्वरको पूर्व-प्रबन्ध र उहाँको छुटकारा आदि अन्य महत्त्वपूर्ण विषयहरू उतेजित उपासकका विषयवस्तुहरू बनेका छन् । यिनमा आकाश र पृथ्वी, समुद्र र वायुमण्डल अनि तिनमा भएका जीव-निर्जीव वस्तुहरूले परमप्रभुको स्तुति गर्ने आह्वान पाएका छन् ।’¹⁾

जब हामी भजनसंग्रहको पुस्तकको अध्ययन गर्न शुरु गर्छौं, तब कति भजन-हरूमा भजनलेखकको विचारधारा कहाँदेखि

कहाँसम्म बग्दै गरेको, सो कुरा भेट्टाउन हामीलाई गाह्रो पर्ला । यसको विषयमा निराश नहुनुहोस् ! किनभने कति भजनहरू छन्, जसको निरन्तरतामा अनियमितता देखिन्छ, अँ, जसको प्रसङ्गको साङ्गला टुटेको, धमिलो भएको र पूरा हराएको देखिन्छ । यस सम्बन्धमा श्री अल्बर्ट बार्नस र श्री सी. एस. लूईसले गरेका दुईवटा अवलोकनहरूबाट हामीलाई सहायता मिल्छ भन्ने आशा छ । श्री अल्बर्ट बार्नसले यसो भनेका छन्:

‘प्रायः सबै भजनहरू गीतात्मक कविताहरू हुन्, जसको मुख्य उद्देश्य पढ्नु होइन, तर वीणा र अन्य बाजाहरूको साथमा गाउनु थियो ।’ 2)

श्री सी. एस. लूईसले उस्तै प्रकारले स्पष्टीकरण दिएका छन्:

‘यी भजनहरू हामीले कविताको रूपमा पढ्नुपर्छ; हाम्रो जोड र दृष्टिकोण यसैमा हुनुपर्छ । गीति काव्यमा प्रयोग गरिएको भाषामा कति स्वतन्त्रता छ, कति नियमबद्ध कुराहरू पनि छन्, कति अतिशयोक्तिहरू छन्; भजनहरूको खण्ड-खण्डको बीचमा आपसी सम्बन्धहरू तर्कयुक्त नहोला, तर भावावेश-माथि आधारित हुन्छन् । गीति काव्यका लक्षणहरू यस्ता हुन् ।’ 3)

यसो हो भने, यस प्रकारको दृष्टिकोणले भजनसंग्रहको पुस्तकको सम्बन्धमा हाम्रो बुझाइमा कति भिन्नता ल्याउँछ !

ख) यस पुस्तकको लेखक को हुन् ?

भजनसंग्रहको पुस्तक प्रायः ‘दाऊदका भजनहरू’ पनि भनिन्छ; तर यस पुस्तकका त्रिहत्तरवटा भजनहरू मात्र तिनको रचना हुन्; यसर्थ भजनसंग्रहका लगभग आधा भाग भजनहरूको निम्ति इस्त्राएली जातिका ती निपुण गायकले यसको श्रेय पाएका छन् । बाह्रवटा भजनहरू आसाफको रचना हुन् भने, दसवटा भजनहरूमा कोरहवंशीहरूको नाम

छ । अनि भजनसंग्रहको पुस्तकमा सुलेमानका दुईवटा भजनहरू, मोशाको एउटा भजन, अनि एतान, हेमान र एजाको एक-एक भजन हालिएका छन् । अनि उनन्चासवटा भजनहरू कसको रचना थिए, सो बताइएको छैन । यसो हो भने, यस पुस्तकका प्रायः एक तिहाइ भजनहरू अज्ञात रचनाकारहरूको कला हुन् ।

तर भजनसंग्रहको पुस्तकले राजा दाऊदको जीवनसित नजिकको सम्बन्ध राख्छ भन्ने विचार प्रचलित छ । यो कुरा एकजना अपरिचित लेखकले कति सुन्दर ढङ्गले निम्न शब्दद्वारा व्यक्त गरेका छन्:

‘दाऊदको वीणा अभै पनि हाम्रा कानहरूमा गुञ्जायमान भइरहेको छ; किनकि पवित्र आत्माले यिशाईका पुत्रका प्रार्थना र स्तुतिरूपी रत्नहरू हाम्रा निम्ति सुरक्षित राख्नुभयो । सङ्गीत रच्नु एउटा कला हो भने रचिएका भजनहरू परिरक्षा गर्नु अर्को कला हो । यी भजनहरू ती पवित्रजनको हृदयको तरङ्गरूपी सङ्गीत हुन् । अनि भजनसंग्रहको पुस्तकमा यस सङ्गीतको विशुद्ध परिरक्षण गरिएको हो । यसैले कुनै भजनहरू उदास र दुःखले पूर्ण हुन्छन् भने, अरू भजनहरू आनन्दले प्रफुल्लित हुन्छन् । कति भजनहरू मनको अन्धकार र वेदनाले प्रेरित भएर रचिए । अरू भजनहरूमा भजन-लेखकको मन-मुद्रा शान्त र सुखी हुन्छ । यी भजनहरूमा दाऊदको मनको सङ्गीत प्रस्तुत गरिएको छ, जसरी परमेश्वरको आत्माले यी भजनहरू सुरक्षित राख्नुभयो । यसकारण यी भजनहरूद्वारा हामी निश्चय परमेश्वरको नजिक जाने प्रोत्साहन पाउँछौं ।’

ग) यस पुस्तकको लेखे मिति के हो ?

भजनसंग्रहको पुस्तकमा समावेश गरिएका भजनहरू मोशादेखि एजासम्म लगभग एक हजार वर्षभित्र लेखिए अर्थात् ख्रीष्टपूर्व १४०० साल र ख्रीष्टपूर्व ४०० सालको बीचमा लेखिए । तर प्रायः सबै भजनहरू

राजा दाऊद र राजा हिजकियाहको समयको बीचमा अर्थात् ख्रीष्टपूर्व १००० साल र ख्रीष्टपूर्व ७०० सालको बीचमा लेखिए। यसो हो भने, भजनसंग्रहको पुस्तकको लेखे

समय र पुरानो नियमको लेखे समय एकै हो। यसबाट हामीले अय्यूबको पुस्तक बाहेक गर्नुपर्ला; किनकि यो एउटै पुस्तक मोशाको जमानाभन्दा अधि लेखिएको थियो।

मसीह राजा सम्बन्धित भजनहरू:

भविष्यवाणी गरेको:

- भजन २:७: उहाँ परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ
 भजन ८:२: केटाकेटीहरूले उहाँको प्रशंसा गरेको
 भजन ८:६: उहाँ सबैका शासक हुनुहुन्छ
 भजन १६:१०: उहाँ मरेकाहरूको बीचमा बौरिउठ्नुभएको
 भजन २२:१: उहाँ परमेश्वरबाट त्यागिनुभएको
 भजन २२:७-८: शत्रुहरूले उहाँको खिल्ली उड़ाएका
 भजन २२:१६: उहाँका हात र खुट्टाहरू छेडिएका
 भजन २२:१८: उहाँका वस्त्रको निम्ति चिट्टा हालिएको
 भजन ३४:२०: उहाँको एउटै हड्डी पनि नभाँचिएको
 भजन ३५:११: भूटा साक्षीहरूले उहाँलाई आरोप लगाएका
 भजन ३५:१९: कारणविना उहाँ घृणा गरिनुभएको
 भजन ४०:७-८: परमेश्वरको इच्छा पालन गर्नुमा उहाँ पूरा प्रसन्न हुनुभएको
 भजन ४१:९: उहाँको साथीले उहाँलाई विश्वासघात गरेको
 भजन ४५:६: उहाँ अनन्त राजा हुनुहुन्छ
 भजन ६८:१८: उहाँ स्वर्गमा चढिजानुभएको
 भजन ६९:९: परमेश्वरको घरको जोशले उहाँ प्रेरित हुनुभएको
 भजन ६९:२१: उहाँलाई सिका र पित्त पिउन दिइएको
 भजन १०९:४: उहाँले आफ्ना शत्रुहरूको निम्ति प्रार्थना गर्नुभएको
 भजन ११०:१: उहाँ आफ्ना शत्रुहरूमाथि राज्य गर्नुभएको
 भजन ११०:४: उहाँ अनन्तसम्म पूजाहारी हुनुभएको
 भजन ११८:२२: उहाँ परमेश्वरको भवनको मुख्य कुनेढुङ्गा हुनुभएको
 भजन ११८:२६: उहाँ परमप्रभुको नाममा आउनुभएको

भविष्यवाणी पूरा भएको:

- मत्ती ३:१७
 मत्ती २१:१५-१६
 हिब्रू २:८
 मत्ती २८:७
 मत्ती २७:४६
 लूका २३:३५
 यूहन्ना २०:२७
 मत्ती २७:३५-३६
 यूहन्ना १९:३२-३३ र ३६
 मर्कूस १४:५७
 यूहन्ना १५:२५
 हिब्रू १०:७
 लूका २२:४७
 हिब्रू २:८
 प्रेरित १:९-११
 यूहन्ना २:१७
 मत्ती २७:३४
 लूका २३:३४
 मत्ती २२:४४
 हिब्रू ५:६
 मत्ती २१:४२
 मत्ती २१:९

घ) यस पुस्तकको सन्दर्भ र यसका विषय-वस्तुहरू के-के हुन् ?

भजनसंग्रहको पुस्तकचाहिँ पाँचवटा पुस्तकहरूको संग्रह हो, जसको एक-एक पुस्तकको अन्तमा परमेश्वरको स्तुतिगान हालिएको छ। अनि भजन १५० चाहिँ यसको पाँचौँ पुस्तकको स्तुतिगान हो।

श्री एफ. डब्ल्यू. ग्राण्टले के सुभाउ दिएका छन् भने, भजनसंग्रहका पाँच पुस्तकहरू तिनमा राखिएका विषयबद्ध रचनाहरूद्वारा छुट्ट्याइएका छन्।⁴⁾ अनि तिनले भजनसंग्रहको पुस्तकका यी पाँचवटा खण्डहरू, जसरी यी खण्डहरू हिब्रू बाइबलमा प्रस्तुत गरिएका छन्, निम्न प्रकारको सार दिएर छुट्ट्याएका छन्:

भजन १-४१: परमेश्वरको सल्लाह-अनुसार ख्रीष्टचाहिँ उहाँको निजी प्रजा अर्थात् इस्राएली जातिका सबै आशिषहरूको स्रोत हुनुहुन्छ।

भजन ४२-७२: इस्राएली जातिको पतन र अन्तका दिनहरूमा तिनीहरूको पुनरुद्धार

भजन ७३-८९: तिनीहरूसित कारवाही गर्दाखेरि परमेश्वरले आफ्नो पवित्रता सधैं कायम राख्नुभएको

भजन ९०-१०६: आदममा प्रथम मानिस विफल भए र दोस्रो मानिस उसको स्थानमा आउनुभएको; अनि उहाँको शासनको अधीनतामा संसार सुव्यवस्थित र स्थिर हुनेछ।

भजन १०७-१५०: परमेश्वरका अगम्य चालहरूअनुसार अन्तमा परमेश्वर र मानिसहरूको बीचको सङ्गति पुनर्स्थापित हुनेछ; यसको नैतिकताको माग के हो, सो प्रकट गरिएको छ।

भजनसंग्रहको पुस्तकका यी पाँचवटा खण्डहरू हामीले पेन्टटुकका पुस्तकहरूसित मिलाएर पनि छुट्ट्याउन सक्छौं। यसको निम्ति हामी दुईवटा उदाहरण पेश गर्छौं: भजन ४२-७२ को खण्डको विषयवस्तु प्रायः प्रस्थानको पुस्तकको विषयवस्तु – इस्राएलीहरूको मिश्र देशबाटको छुटकारासित मिल्छ; अनि भजन ७३-८९ को खण्डको विषयवस्तु – परमेश्वरको पवित्रता लेवीको पुस्तकले जोड दिएको पवित्रतासित मेल खान्छ।

भजनहरू निम्न किसिमका हुन्छन्:

अ) ऐतिहासिक भजनहरू: यी भजनहरू इस्राएली जातिको इतिहासमा घटेका कुनै घटनासित वा भजनलेखकको व्यक्तिगत जीवनसित सम्बन्धित भजनहरू हुन्।

आ) मसीह राजा सम्बन्धित भजनहरू: यी भजनहरूको सन्दर्भ ख्रीष्ट येशूले भोग्नुभएका दुःखकष्टहरू हुन्, साथै उहाँले दुःख सहनुभएपछि पाउन लाग्नुभएका महिमा र प्रतापहरू हुन्।

इ) हजार वर्षको राज्यको विषयमा दिइएका भविष्यवाणीरूपी भजनहरू: यी भजनहरूले इस्राएली जातिको भविष्य ताकेका छन्: तिनीहरूको निम्ति निर्धारित गरिएको सङ्कष्टकाल, तिनीहरूको भावी समृद्धि, शान्ति र सुरक्षा।

ई) पश्चात्ताप गर्ने मानिसका भजनहरू: यी भजनहरूमा पश्चात्तापले चूर्ण भएका भजनलेखकले आफ्ना पापहरू मानिलिए र टुटेको मनबाट उठेको पुकारद्वारा पापको क्षमा पाउने तीव्र चेष्टा व्यक्त गरे।

उ) प्रतिशोध व्यक्त गरिएका भजनहरू: यी भजनहरूमा परमेश्वरले आफ्ना जनहरूका शत्रुहरूबाट बदला लिऊन् भन्ने विन्तीहरू पेश गरिएका छन्।

- ऊ) परमप्रभुको प्रशंसा गर्नेहरूका भजनहरू: अरू धेरै भजनहरू छन्, जसमा कि त व्यक्तिगत तवरले, कि त सामाजिक तवरले परमेश्वरको स्तुतिप्रशंसा र आराधना गरिएको छ।
- ए) कथारूपी भजनहरू: परमप्रभुले आफ्ना जनहरूसित कस्तो-कस्तो व्यवहार गर्नुभएको छ, यसको विषयमा लेखिएका भजनहरू पनि छन्।

ड) भजनहरूको व्याख्या:

‘विश्वासीहरूको निम्ति लेखिएको पवित्र बाइबलको टिप्पणी’ नामक पुस्तकभरि नै इस्राएली जाति र प्रभुको मण्डलीको बीचमा छुट्ट्याइएको छ। यसकारण हामीले याद गरौं, कि जुन भजनहरूमा दुष्ट मानिसहरूमाथि श्रापहरू आएको चाहना व्यक्त गरियो, ती भजनहरू मोशाको व्यवस्थाको अधीनतामा बसेका यहूदीहरूको दृष्टिमा समुचित देखिन्थ्यो, तर मण्डलीको युगमा जिइरहेका ख्रीष्ट-विश्वासीहरूको निम्ति यस प्रकारका श्रापहरू घोषणा गर्न अलिकति पनि सुहाउँदैन। किनभने हामी यस्तो युगमा जिउँछौं, जुन युगमा हामीले आफ्ना शत्रु-हरूलाई प्रेम गर्नुपर्छ, र तिनीहरूको भलाइ गर्नुपर्छ, जसले हाम्रो अपमान गर्छन्। जुन मानिसले भजनसंग्रहको पुस्तकको व्याख्या गर्दा व्यवस्थाको युगको ईश्वरीय नियम र अनुग्रहको युगको ईश्वरीय नियमको बीचमा छुट्ट्याउँदैन, त्यस मानिसले ठूला समस्याहरू सृजना गर्छ।

जुन मानिस भजनसंग्रहको पुस्तक ध्यानसित पढ्दै जान्छ, त्यस मानिसले तत्कालै बुझ्छ, कि भजनलेखकका अनुभवहरू, इस्राएली जातिको अनुभवहरू र प्रभु येशू ख्रीष्टका अनुभवहरू उस्तै-उस्तै रहेछन्। किनकि यी तीनैजनाले सतावट,

दुःखकष्ट, शोकचिन्ता, घृणा र तिरस्कार अनुभव गर्नुभयो; अनि यी तीनैजनाले उत्थान, महिमा र हर्ष पनि अनुभव गर्नुभयो। अनि यस टिप्पणीभरि हामी यी तीनैजनाको बीचका समानताहरूमा घरिघरि याद दिलाउनेछौं।

च) भजनसंग्रहको सटीक प्रयोग गर्ने चाबीहरू:

पवित्र बाइबलका सबै पुस्तकहरू मण्डलीका विश्वासीहरूको निम्ति लेखिएनन्, तर सारा धर्मशास्त्र मण्डलीको निम्ति उपयोगी हुन्छ। जब हामी आफ्ना अनुभवहरू भजनलेखकका अनुभवहरूसित तुलना गर्छौं, तब हामी यी भजनहरूबाट सान्त्वना पाउँछौं, शिक्षा, अर्त्ता, हप्की, हौसला र चेताउनीहरू पाउँछौं।

यहूदीहरूका निम्ति दिइएका शिक्षाहरूबाट हामीले ख्रीष्टको मण्डलीको निम्ति महत्त्वपूर्ण पाठहरू सिक्न सक्छौं। अनि यहूदीहरूको मन्दिरमा हामी ख्रीष्टको मण्डलीको पूर्व-चित्रण देख्न सक्छौं। ख्रीष्टको मण्डली उहाँको शरीर हो, जुन मण्डलीमा सबै ख्रीष्ट-विश्वासीहरू अङ्गहरू हुन् र जुन आत्मिक शरीरमा पवित्र आत्माको वास गर्नुभएको छ। अनि भजनहरूमा बयान गरिएका लडाइँहरूले हामीलाई हाम्रा आत्मिक लडाइँको विषयमा याद दिलाउँछन्, जुन लडाइँ हामी प्रधान-हरूको विरोधमा, अधिकारीहरूको विरोधमा यस संसारको अन्धकारका शासकहरूको विरोधमा, आकाशी स्थानहरूमा भएको आत्मिक दुष्टताको विरोधमा लड्छौं (एफेसी ६:१२)। अनि इस्राएली जातिले यस पृथ्वीमा उपभोग गरेका भौतिक आशिषहरूले हाम्रा आत्मिक आशिषहरूको सङ्केत गर्छन्, जुन आत्मिक आशिषहरू हामीले ख्रीष्टमा स्वर्गीय स्थानहरूमा पाएका छौं।

८ □ भजनसंग्रहको टिप्पणी

यस प्रकारका चाबीहरू प्रयोग गरेपछि भजनसंग्रहको पुस्तक हाम्रो निम्ति अति अर्थपूर्ण हुन जान्छ; अनि भजनहरूको व्याख्या गर्दाखेरि देखा परेका अन्य समस्याहरू एकैपल्टमा लुप्त हुन जान्छन् ।

छ) भजनहरूका शीर्षकहरू:

भजनहरूमा लगाइएका शीर्षकहरू शुरुदेखि लगाइएका थिए र यसकारण यस

पवित्र लेखको निजी भाग सम्भन्नु उचित होला । तर धेरै भजनहरूका शीर्षकहरूको मतलब र उद्देश्य हाम्रो निम्ति निक्कै धमिलो हुन्छ । अनि यही कारणले हामीले यी भजनहरूको प्रायः कुनै शीर्षकको विषयमा टिप्पणी गरका छैनौं । किनभने जसको विषयमा हामीलाई कुनै ज्ञान र जानकारी छैन, तब यसको विषयमा किन लेखिबस्ने ?

रूपरेखा:

खण्ड १) भजन १-४१: पुस्तक एक

खण्ड २) भजन ४२-७२: पुस्तक दुई

खण्ड ३) भजन ७३-८९: पुस्तक तीन

खण्ड ४) भजन ९०-१०६: पुस्तक चार

खण्ड ५) भजन १०७-१५०: पुस्तक पाँच

भजनसंग्रहको टिप्पणी

खण्ड १

भजन १-४१:

पुस्तक एक

भजन १: एउटा असल जीवन यस्तै छ !

भजनसंग्रहको पुस्तकको शुरुमै परमेश्वरले मानिसहरूको बीचमा 'पापमय जीवन नै एउटा असल जीवन हो' भन्ने निककै प्रचलित भ्रम र भूलधारणा हाम्रो मस्तिष्कबाट हटाइदिनुहुन्छ। किनकि दिनहुँ संसारका मानिसहरूको दिमागको धुलाइ भइरहेको छ। यसैले तिनीहरू साँचो र स्थायी सन्तुष्टि त शरीरका अभिलाषाहरू पूरा गर्नाले पाइन्छ भन्ने विचारपट्टि ढल्केका हुन्छन्। सोसल मिडिया, टेलिभिजन, रेडियो, चलचित्र र पत्र-पत्रिकाहरूले पनि मानिसहरूलाई सुख प्राप्त गर्ने बाटो यही हो भनेर विज्ञापन गरिरहेका छन्: तिनीहरूले लगाम छोडेर

तिनीहरूलाई जे-जस्तो इच्छा लाग्छ, त्यही गरेर तिनीहरू सुखी हुन्छन् र। पवित्रताको जीवन कठोर नीतिपरायणता ठानेर तिनी-हरूद्वारा तत्कालै खारिज गरिएको छ। तर यहाँ भजनकारले यस विषयमा हाम्रो सोचाइ सठीक पारिदिन्छन्।

भजन १:१: निस्सन्देह त्यो व्यक्ति धन्यको हुन्छ, जसले भक्तिहीन मानिसहरूको जीवन-शैली अपनाउँदैन, तर अधर्मको जीवनबाट पूरा अलग बस्छ। उसले भक्तिहीन मानिसहरूसित सम्बन्ध राख्दाखेरि पनि ऊ तिनीहरूको पापमा र तिनीहरूको निन्दामा कहिल्यै सहभागी हुँदैन; उसले तिनीहरूको पापी चालको मौन सहमति पनि गर्दैन। त्यसको मतलब यो होइन कि, यस धन्यको मानिसले आफूलाई दुष्ट मानिसहरूदेखि बिलकुलै अलग राख्छ; होइन, तर उसले तिनीहरूलाई पाप, धार्मिकता र न्यायको विषयमा गवाही दिन्छ र तिनीहरूलाई खीष्ट येशूको परिचय दिन खोज्छ, जो तिनीहरूको अनन्त सुखको स्रोत हुनुहुन्छ। यो धन्यको मानिस भक्तिहीन मानिसहरूको साँचो मित्र हो, तर ऊ तिनीहरूका कामहरूमा कहिल्यै साभा हुँदैन।

भजन १:२: यो अनिवार्य हो, कि यो धन्यको मानिस परमेश्वरको वचन प्रिय मान्ने, यसमा लिप्त भएको मानिस हुनुपर्छ। अरु कुरा असम्भव छ। परमप्रभुको वचनको

निम्ति उसको नित्य भोक भइरहन्छ । उसले पवित्र बाइबललाई प्रेम गर्छ र दिनरात त्यसको मनन गर्छ । यसरी नै उसको जीवन आशिषित हुन्छ, र ऊ अरू मानिसहरूका निम्ति आशिषको कारण बन्छ ।

भजन १:३: पापदेखि अलग बस्ने र पवित्र धर्मशास्त्रको निम्ति पूरा समर्पित भएको मानिसका गुणहरू एउटा बलियो, स्वस्थ र फलवान् रूखजस्तै हुन्छन्, जस्तै:

क) 'पानीका नदीहरूको किनारमा रोपिएको'ले ^{१)} गर्दा उसले निरन्तर पोषण र ताजापना पाउँछ । ख) 'उसले आफ्नो ऋतुमा आफ्नो फल फलाउँछ': उसले आफ्नो जीवनबाट आत्माका फलहरूरूपी सदगुणहरू प्रदर्शन गर्छ; अनि उसका वचन र कामहरू सधैं समय अनुकूल र पूरा सुहाउँदा हुन्छन् । ग) 'उसको पात पनि ओइलिनैछैन': उसको आत्मिक जीवनमा ऋतुगत हेरफेरहरू आउँदैनन्; किनकि त्यो भित्रबाट दिन प्रतिदिन नयाँ-नयाँ हुँदै जान्छ । श्री डी. एल. मूडीले भनेभैं 'प्रभुका सबै रूखहरू सदा हरियाभरिया हुन्छन् ।' ^{२)}

यस किसिमको मानिस आफूले गरेका सबै कामहरूमा सफल हुन्छ । निश्चय, उसको सफलताको खास कारण हामीले उसको प्रभुसितको अटुट सङ्गतिमा खोज्नु-पर्छ; किनभने उसले गरेका सबै कामहरू प्रभुको सेवाको रूपमा र पवित्र आत्माको अगुवाइमा गरिएका हुन्छन् । इसाई जीवनमा सक्षम र सफल हुने एकमात्र उपाय परमेश्वरको आत्माको अगुवाइ पाउनु हो । आफ्नै निर्देशनअनुसार गरिएको कामकाज-चाहिँ समय, पैसा र मेहनत खेर फाल्ने ठूलो बरबादी मात्र हो ।

भजन १:४: 'भक्तिहीनहरू यस्ता हुँदैनन् ।' तिनीहरू न ठीकसँग रोपिएका, न फलवान्, न ता धेरै समयसम्म टिक्ने, न फस्टान्ने नै हुन्छन् । तिनीहरू दानाविनाको

भुसजस्तै हुन्छन्; तिनीहरूमा खास तत्त्व छैन । तिनीहरूको जीवनमाथि आँधीहरू चल्दा तिनीहरू अडिग छैनन् । द्रुत गतिमा आएको हावाले तिनीहरूलाई एकाएक उडाएर लैजान्छ ।

भजन १:५: 'भक्तिहीनहरू न्यायमा खडा रहनेछैनन् ।' हो, तिनीहरू एकदिन यस ठूलो सेतो सिंहासनको सामु न्यायको निम्ति उभिने नै छन् । तर यहाँ, यस पदमा भनिएको कुराको अर्थ के हो भने, तिनीहरूसित आफ्नो प्रतिरक्षा गर्ने ठोस कारण हुनेछैन । मुहावराको शैलीमा भन्न हो भने, तिनीहरूसँग उभिने टेको-टेवा छैन । अनि यति मात्र नभएर तिनीहरू धर्मा जनहरूको सभामा पनि खडा रहने नै छैनन् । प्रभु येशू ख्रीष्टमाथि विश्वास गरेर अनुग्रहद्वारा मुक्ति पाउनेहरूको समुदाय-बाट तिनीहरू सधैंको निम्ति वञ्चित हुनेछन्, अलग गरिनेछन् ।

भजन १:६: के उक्त कुराहरूको निम्ति तपाईंलाई कुनै तर्कसंगत कारण चाहिन्छ ? तब बुभुहोस्: 'परमप्रभुले धर्मा जनहरूको बाटो जान्नुहुन्छ ।' उहाँले तिनीहरूको जीवनको विषयमा जानकारी लिनुभएको मात्र कहाँ हो र, तिनीहरूले अपनाएको बाटो उहाँको अनुमोदन पाएको छ । तर पापमय जीवनको अन्त कति फरक छ ? पापी मानिसहरूको अन्त अनन्त मृत्यु हुनेछ ।

तर हामीले यहाँ जोड गरेर भन्नुपर्छ: नयाँ नियमको प्रकाशअनुसार मानिसको भाग्य खास गरी उसले व्यतीत गरेको जीवनको फल होइन । किनभने प्रभु येशूमाथि विश्वास गरेर मानिसले नयाँ जन्म पाएको छ कि छैन, यस कुराअनुसार उसको भाग्य निर्धारित गरिन्छ । अनि धर्मा व्यक्तिचाहिँ उही हो, जसले आफ्नो पाप मानिलिएर प्रभु येशू ख्रीष्टलाई आफ्ना प्रभु र मुक्तिदाताको रूपमा ग्रहण गरेको छ । अनि उसको धार्मिक जीवन ख्रीष्ट येशूमा उसले पाएको नयाँ जीवनको फल हो । अनि

भक्तिहीन मानिसचाहिँ त्यो हो, जसले मुक्ति पाउने आफ्नो आत्मिक खाँचो स्वीकार गर्दैन र प्रभु येशूको सामु आफ्ना घुँडा टेक्न मान्दैन । त्यसले आफ्ना पापहरू मुक्तिदातासित साटासाट गर्नुभन्दा बरु आफ्ना पापहरू आफ्नो साथमा राख्न चाहन्छ, र यसरी नै त्यसले आफ्नो विनाश आफैले सुनिश्चित ठहर्‍याएको छ ।

भजन २: कहिल्यै अदलबदल नहुने परमेश्वरको उर्दा सुन्नहोस् !

यो भजन कालक्रमअनुसार सठीक स्थानमा राख्नु हो भने, हामीले यो महासङ्कष्टको अन्तमा, हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको महिमित आगमनको ठीक अगाडि राख्नुपर्ला, जुन बेलामा उहाँ राज्य गर्न आउन लाग्नुहुनेछ । त्यति बेलामा विभिन्न राष्ट्रहरू र तिनीहरूका शासकहरूले मिलेर विशाल राष्ट्रसंघको रूपमा ख्रीष्ट येशूलाई सारा पृथ्वीमाथिको शासन हात पार्नदेखि रोक्न भरमग्दूर प्रयास गर्नेछन् । 7)

भजन २:१-३: तर यो राष्ट्रसंघ र त्यसको मिथ्या प्रयास पूरा व्यर्थै ठहरिनेछ । भजन-लेखकले शुरुमा यो प्रश्न गरेका छन्: 'किन अन्यजातिहरू र यहूदीहरूले यस्तो निकम्मा षड्यन्त्र कल्पना गर्छन्? ती अन्यजातिका राजाहरू र यहूदी शासकहरूले परमप्रभुको शासन-अधिकार र उहाँले नियुक्त गर्नुभएको उहाँको अभिषिक्त जनको विरोधमा विद्रोह मच्चाउन सफल हुन्छौं भन्ने कसरी ठान्न सक्छन्?'

भजन २:४-६: स्वर्गमा विराजमान हुनुहुने परमेश्वर तिनीहरूको त्यस मूर्ख ढीठपनाको खिल्ली उड़ाएर हाँस्नुहुनेछ । तिनीहरूले मुड्की देखाउँदै लाएका गर्जदा नाराहरू उहाँले ठट्टामा उड़ाइदिनुहुनेछ । उहाँको निम्ति तिनीहरूको फुटानी र धम्की त

मूसाले चीं-चीं गरेर सिंहको विरोधमा आफ्नो आवाज उठाएको जति हो ।

अन्तमा परमेश्वरले मौन हुन छोड्नुहुनेछ । अनि जब उहाँ बोल्नुहुनेछ, तब उहाँ यस्तो तातो रिस र बल्दो क्रोधको साथ बोल्नुहुनेछ, कि उहाँका शत्रुहरू डरले थरथर हुनेछन् । तब तिनीहरूले उहाँको अपरिवर्तनीय फैसला सुन्नेछन्: 'मैले आफ्नो राजालाई मेरो पवित्र पर्वत सियोनमाथि बसालेको छु ।' अनि जब परमेश्वर आफ्नो यो फैसला सुनाउनुहुन्छ, तब उहाँले निर्धारित गर्नुभएको कुरा पूरा हुने नै छ । यो त घोषित गर्नुभएको कुरा पूरा भइसकेकै जतिकै हो ।

भजन २:७: तब ख्रीष्ट आफैले यस ईश्वरीय उर्दामा आफ्नो गवाही थप्नुहुनेछ । पिताले उहाँलाई व्यक्तिगत रूपमा पहिल्यै जे भन्नभएको थियो, त्यो कुरा उहाँले अब प्रकट गर्नुहुनेछ । पिताले उहाँलाई अघि यसो भन्नभएको थियो: 'तिमी मेरा पुत्र हौं; आज मैले तिमिलाई जन्माएको छु ।' यो ईश्वरीय उर्दा हामी कम्तीमा चार प्रकारले बुझ्न सक्छौं । **क)** अनादिकालदेखि नै ख्रीष्ट परमेश्वरकै पुत्र हुनुहुन्थ्यो । यो कुरा साँचो र बिलकुल सत्य हो । **ख)** तर प्रेरित १३:३३ पदमा यो पद ख्रीष्ट देहधारी हुनुभएको सन्दर्भमा उद्धृत गरिएको हो । **ग)** तेस्रो अर्थमा, कलस्सी १:१८ पदअनुसार उहाँ मरेकाहरूको बीचबाट बौरिउठ्नेहरूमा जेठा हुनुभएको छ । यसैले ख्रीष्ट बौरिउठ्नुभएको बेलामा जन्मनुभएको कुरा सङ्केत गरिएको हुन सक्छ । **घ)** अन्तमा, कतिजनाको सुभाउअनुसार 'आज' भन्ने शब्दले भविष्यको त्यो दिन बुझाउँछ, जुन दिनमा ख्रीष्टलाई पूरा सम्मानको साथ राजाको पदमा स्थापित गरिनेछ ।

भजन २:८: तर पिताले पुत्रको गवाहीमा अर्भे यो कुरा थप्नुभयो: 'मसँग माग, र म तिमिलाई तिप्रो हकको सम्पत्तिको रूपमा

अन्यजातिहरू र तिप्रो अधिकारको भागको रूपमा सम्पूर्ण पृथ्वी दिनेछु ।’ अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, पिता परमेश्वरले आफ्ना पुत्रलाई विश्वमाथिको शासनअधिकार दिन्छु भन्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ । सारा पृथ्वी उहाँकै अधीनतामा आएर बस्नेछ, र उहाँको राज्य पृथ्वीको एक छेउदेखि त्यसको अर्को छेउसम्म हुनेछ ।

भजन २:९: अन्तमा, परमेश्वरले ख्रीष्टलाई सबै अटेरीपन र ढीठपनसित कारबाही गर्ने अधिकार दिनुभएको छ । उहाँले आफ्नो विरोधमा उठ्नेहरूको दुःसाहस फलामको डण्डाले तोड्नुहुनेछ र तिनीहरूलाई कुम्हालेको भाँडाभैं टुक्राटुक्रा पार्नुहुनेछ । पवित्र धर्मशास्त्रका अन्य खण्डहरूबाट हामीले के सिकेका छौं भने, ख्रीष्ट येशूले यस पृथ्वीमा फर्केर आउनुभएको बेलामा राज्य गर्न थाल्नुहुनेछ र एक हजार वर्षसम्म राज्य गर्नुहुनेछ । उहाँको राज-अभिषेक हुनुभन्दा अगाडि उहाँले परमेश्वरलाई नचिन्नेहरू र मुक्तिको सुसमाचार पालन नगर्नेहरू सबैलाई नाश गर्नुहुनेछ । त्यसपछि हजार वर्षको राज्यमा ख्रीष्ट येशूले फलामको डण्डा लिएर शासन गर्नुहुनेछ र विद्रोह जहाँ-जहाँ उठ्न खोज्छ, त्यहाँ-त्यहाँ त्यसको शिर कुच्छ्याउनुहुनेछ ।

भजन २:१०-११: अब पवित्र आत्मा बोल्नुभएको वाणी सुनिन्छ । उहाँको सुसमाचारयुक्त आग्रह सुन्नुहोस्: उहाँले राजाहरू र शासकहरूलाई ‘परमप्रभुलाई प्रेम गर र उहाँको सेवा गर’ भन्ने आह्वान गर्नुहुन्छ । उहाँलाई इन्कार गर्नु भनेको नाश हुनु हो । तर उहाँमाथि भरोसा राख्नेहरूले सुरक्षा र साँचो सुख उपभोग गर्नेछन् । ।

भजन २:१२: आफ्ना सृष्टिकर्तामाथि भरोसा राख्नु सृष्टि गरिएको मानिसको निम्ति सबैभन्दा समभदार कुरा, अँ, सबैभन्दा तर्कसंगत र न्यायसंगत काम हो । तर जस-

जसले सर्वशक्तिमान् परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दैनन्, तर उहाँलाई विरोध गर्छन्, तिनीहरूले साह्रै मूर्ख काम गर्छन् र आफ्नै खुट्टामा बन्चरो हान्छन् ।

भजन ३ : विभिन्न मनोभावना- हरूको अध्ययन गरौं !

हाम्रो मनस्थिति छिटो-छिटो बदली भइबस्छ भने, ढाढस लिनुहोस्, किनकि दाऊदको मनस्थिति पनि त्यस्तै थियो, तल-माथि हुन्थ्यो । यस भजनमा एक क्षणमा दाऊद सबका सब कुरा अँध्यारो मात्र देखे निराशामा डुबेका थिए, एक क्षणपछि तिनको मन शान्त भयो, त्यसमा फेरि साहस आयो ।

भजन ३:१-२: शुरुमा दाऊद आफ्ना शत्रुहरूको भयले आतङ्कित थिए । तिनीहरूको ठूलो सङ्ख्याले गर्दा दाऊदको मन पूरा भयभीत भएको थियो । तिनले मनमनमा भने: ‘मेरा शत्रुहरू यति धेरै, त म एकलैले के गर्न सक्छु र ?’ त्यति मात्र होइन, तर तिनको मनमा तिनीहरूका खिसी-टिउरीको खील बिभेको र त्यसको विष पनि लागेछ । ‘त्यसको पापले गर्दा त्यसलाई परमेश्वरबाट कुनै सहायता मिल्नेछैन’ भनेर तिनीहरूले तिनलाई पेच हाने ।

दुई पदको अन्तमा ‘सेला’ भन्ने एउटा रहस्यमय शब्द छ । भजनसंग्रहको पुस्तकभरि एकहत्तर पल्ट यो ‘सेला’ भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको छ । अनि यहाँ यो शब्द पहिलो पल्ट उल्लेख गरिएको छ । यसकारण हामी यस शब्दको अर्थ बताउन एकछिन समय लिन्छौं । तर अभाग्यवश यस शब्दको स्पष्टीकरण दिनुको सट्टामा हामीले बरु यसको विषयमा आफ्नो अनभिज्ञता स्वीकार गर्नुपर्छ । किनभने हामी यस शब्दको खास अर्थै जान्दैनौं । यसकारण हामी यहाँ यस शब्दको विषयमा केही सुभाउहरू पेश गर्छौं, जुन सुभाउ-

हरूबाट कुनचाहिँ उपयोगी होला, सो पाठक आफैले निर्णय गर्नुहोला ।

क) 'सेला' भन्ने शब्दको अर्थ 'यस ठाउँमा भजन गाउँदा वा बाजाहरू बजाउँदा सङ्गीतको ध्वनि बढाओ!' भनेको हुन सक्छ ।

ख) यस शब्दले 'पढ्ने काम एकछिन रोकिराख र यहाँसम्म पढेको कुराको विषयमा मनन गर!' भनेको हुन सक्छ ।

ग) अथवा "सेप्टुवाजिन्ट" नामक ग्रीक भाषाको पुरानो नियममा यस शब्दको अनुवाद 'दिअप्साल्मोस्' गरिएको हो, जसको अर्थ भजनमा अन्तराल आएको हो । यसो हो भने यस शब्दको अर्थ कि त बाजाहरू जोरले बजाउने, कि त बाजा बजाउने अन्तराल आएको सङ्केत दिन खोजेको होला ।^{४)}

घ) कतिजनाको विचारमा, 'डा कापो' भनेभैं यस शब्दले गीतको टेक आएको अर्थात् यो भाग फेरि दोहोस्वाउने निर्देशन दिएको हुन सक्छ ।

ङ) अथवा यसको अर्थ सङ्गीतको विशेष खण्ड सकिएको अथवा

च) सेला शब्दले श्रद्धाभक्तिको साथ दण्डवत् गरेको अर्थ धरि लिन सक्छ ।

भजन ३:३: यस पदमा दाऊदको मनमुद्रा बदली भएको आभास हुन्छ । किनकि दाऊदले यहाँ आफ्ना शत्रुहरूदेखि आफ्नो नजर हटाएर आफ्ना आँखाहरू उठाएर परमप्रभुतिर लगाएका छन्; अनि यही कुराले तिनको दृष्टिकोणमा ठूलो परिवर्तन ल्याएको छ । तत्कालै तिनले परमप्रभुमा एउटा बलियो ढाल पाएको, महिमाको स्रोत पाएको, अँ, तिनको शिर उठाउने सहायक पाएको बुझ्छन् । तिनका निम्ति ढाल बनीकन परमप्रभुले तिनलाई तिनका सबै शत्रुहरूका हमलाहरूबाट बचाउनुहुन्छ । अनि दाऊदको महिमाको रूपमा परमप्रभुले तिनको थाप्ला-माथि हालिएको शर्म, निन्दा र बदनामीको

सट्टामा तिनलाई आदर र सम्मान दिनुहुन्छ अनि तिनलाई निर्दोष ठहर्याउनुहुन्छ । तिनको शिर उठाउनेको रूपमा परमप्रभुले तिनलाई प्रोत्साहन दिनुहुन्छ र उच्च पार्नुहुन्छ ।

भजन ३:४: परमेश्वरको विषयमा यति उच्च, सत्य विचारबाट प्रेरणा पाईकन दाऊद परमप्रभुको चरणमा परेर प्रार्थना गर्छन् र तत्कालै आफ्नो वित्तीको सुनाइ भएको निश्चयता पाउँछन् । परमेश्वर पवित्र पर्वत-बाट उत्तर दिनुहुन्छ । उहाँले यरूशलेममा अवस्थित भएको मन्दिरको स्थलबाट तिनको प्रार्थना सुन्नभयो, जुन ठाउँमा उहाँ आफ्ना पवित्र जनहरूको बीचमा वास गर्नुहुन्थ्यो ।

भजन ३:५-६: परमप्रभुबाट सुरक्षा पाउँछु भन्ने निश्चयतामा ढुक्क भएर दाऊद, यस भजनको रचनाकार, निष्क्रि भई सुत्छन् र निदाउँछन् पनि । त्यो निद्रा साह्रै मीठो निद्रा थियो; किनकि यस्तो निद्राचाहिँ तिनीहरूको निम्ति परमेश्वरकै वरदान हो, जसले जीवनका सबैभन्दा तनाउ र सङ्कट-पूर्ण परिस्थितिहरूमा पनि उहाँमाथि भरोसा राख्छन् ।

आरामले रात बिताइसकेपछि दाऊद बिउँफन्छन्, र तिनको चेतना खोलेछ: प्रभुलाई धन्यवाद! सबै भय र नमीठा पूर्वाभासबाट उठेको तनाउबाट परमप्रभुले तिनको मन शान्त पार्नुभएको रहेछ । अब दस हजारौं शत्रुहरूबाट तिनलाई केको डर! तिनले आफ्ना शत्रुहरूको सामना गर्ने हिम्मत पाए ।

भजन ३:७: उक्त कुराबाट तिनलाई अब प्रार्थनाको जरुरत पर्दैन भन्ने अर्थ बुझ्नुहुँदैन । जुन अनुग्रहले हिजो हामीलाई सम्हाल्यो, त्यो अनुग्रह आजको निम्ति काफै नहोला । हरेक दिन हामीलाई परमेश्वरको अनुग्रहको आवश्यकता परिरहन्छ । यसकारण दाऊद फेरि र फेरि छुटकारा पाउन परमप्रभुको शरण पर्छन् । तिनमा यो विश्वास थियो, कि

परमेश्वरले तिनका शत्रुहरूलाई तिनीहरूको गालामा हिर्काउनुहुन्छ र तिनीहरूका दाँतहरू भाँचिदिनुहुन्छ ।

भजन ३:८: दाऊदको निम्ति कुरा सुस्पष्ट थियो: छुटकारा दिनुहुने परमप्रभु हुनुहुन्थ्यो । उद्धार केवल परमप्रभुबाट आउँथ्यो, आउँछ र आउनेछ । यसैकारण तिनले परमेश्वरसित 'आफ्ना जनहरूलाई आशिष दिनुहोस्' भनेर प्रार्थना गर्छन् । उहाँले तिनीहरूलाई लगातार अद्भुत रीतिले छुटकारा दिएका होऊन् ।

हामीले 'दाऊदको भजन; आफ्नो पुत्र अब्खालोमदेखि भागेको बेलाको रचना' भन्ने शीर्षकमा फर्केर यसमाथि एक क्षण ध्यान दियो भने, दाऊदजस्तै परमेश्वरका यी जनको उर्लदो मनमुद्रा कहाँबाट आएको, सो कुरा हामी राम्रोसँग बुझ्न सक्छौं ।

दाऊदका शत्रुहरूको सेनापतिचाहिँ तिनको छोरा अब्खालोम थिए । यदि तिनका शत्रुहरू आक्रमणकारी विदेशी सेनाहरू भएका भए यो कुरा जति नराम्रो भए पनि तिनले यो सहन सक्नेथिए । तर अबचाहिँ तिनका शत्रुहरूको अगुवा तिनको वागी छोरा भएको कारणले तिनको मानसिक पीडा भन् तित्त थियो ।

भजन ४ : मनलाई शान्त पारिदिने परमेश्वरको गुप्त औषधी के हो ?

भजन ४:१: जब दाऊदले परमप्रभुलाई पुकारेर प्रार्थना गर्छन्, तब तिनले उहाँलाई 'मेरो धार्मिकताका परमेश्वर' भनेर सम्बोधन गर्छन् । दाऊदको निम्ति परमेश्वर न्यायको परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो । अनि यही कारणले उहाँले धार्मिकतापूर्वक दाऊदको न्याय गर्नुहुनेछ भन्ने विषयमा तिनी ढुक्कै रहन सके । मानिसहरूले तिनको बदनाम गर्लान् र तिनको विरोधमा आफ्नो सोर उठाउलान् । तर वास्तविक कुरा त परमेश्वर नै जान्नुहुन्छ र

उहाँको खातिर सठीक न्यायको जित हुन्छ- हुन्छ ।

त्यसपछि दाऊदले यसो भने: 'जब म कष्टमा परें, तब तपाईंले मलाई बढाउनु-भयो।' जी. एन. डार्बीको अनुवादमा यो वाक्य यस प्रकारले अनुवाद गरिएको छ, 'म तनाउग्रस्त हुँदा तपाईंले मेरो ठाउँ बढाइ-दिनुभयो।' साधारण अर्थमा तनाउ भन्नाले हामी कुनै वस्तुको परिधि वा परिमाण घटेको बुझ्छौं । तर परमेश्वरले तनाउबाट हाम्रो आत्मिक वृद्धि पो गराउनुहुँदो रहेछ । समृद्धि-बाट हामीलाई थोरै फाइदा हुन्छ, तर प्रतिकूल परिस्थितिहरूले हामीमा आत्मिक वृद्धि र परिपक्वता पैदा गर्छन् । श्री सी. हेच. स्पर्जनले यसो भनेका छन्:

'मलाई के लाग्छ भने, मैले सुखैसुख भएका घण्टाहरू र आफ्ना आरामदायी समयहरूबाट पाएको अनुग्रहको मूल्य निकै सानो छ र त्यसको भलाइ सानो ठाउँमा अट्न सक्थ्यो । तर मैले पीडा, शोक र दुःखबाट पाएको भलाइ गनेर गन्न नसकिने बेहिसाबको हुन्छ । धन्य त्यो घन र त्यो फलामको अचानो, त्यो आगो र त्यो रेती ! किनकि यी औचारहरूमध्ये कुनचाहिँले मेरो गुन गरेको छैन र ? दुःखकष्ट नै मेरो घरका हातहतियारहरूमध्ये सर्वोत्तम हुँदो रहेछ ।' 9)

विगत समयमा दाऊद कठिनाइमा परेको बेलामा परमेश्वरले तिनको प्रार्थना सुनुभएको र उत्तर दिनुभएको थियो । यस कुराबाट तिनले 'मेरो प्रार्थना फेरि सुनिदिनुहोस्' भनेर परमेश्वरलाई पुकार्ने साहस पाएका छन् ।

भजन ४:२-३: दाऊदले आफ्नो अनुरोधको निम्ति प्रेरणा कहाँबाट पाएका थिए ? यो कुरा हामीले भजन ४:२-५ पदको खण्डबाट थाहा गर्छौं । विवेकहीन मानिस-हरूले तिनको बदनाम र निन्दा गर्दैथिए । तिनको अवगुण निकाल्न खोज्ने ती निन्दक-हरूले तिनको नाममा कलङ्क लगाएर तिनको मानहानि गरिरहेका थिए र तिनको चरित्रहत्या

गरिरहेका थिए। तिनीहरूका आधारहीन आरोपहरू सरासर भूट थिए।

दाऊदले तिनीहरूलाई 'कहिलेसम्म तिमि-हरू मसित बिनसित्ति क्रोधित भइरहन्छौ' भन्ने प्रश्न गर्दैथिए। परमेश्वर तिनको पक्षमा हुनुभएको कारणले तिनलाई ढलपल गराउने तिनीहरूको प्रयास व्यर्थ ठहरिनेथियो। तिनले तिनीहरूलाई यसो भन्दै सम्भाएका छन्: 'जो भक्त छ, उसैलाई परमप्रभुले आफ्नै निम्ति अलग पार्नुभएको हो।' जतिजनाले परमप्रभु-माथि भरोसा राख्छन्, उनीहरू उहाँको आँखाको नानी हुन्छन् (जकरिया २:८)। उनीहरूका नामहरू उहाँका हत्केलाहरूमा खोपिएका हुन्छन् (यशैया ४९:१६)। उनीहरूले उहाँलाई पुकार्दा उहाँ उनीहरूको विन्ती सुन्नुहुन्छ र उनीहरूलाई सहायता गर्न हतारिनुहुन्छ। प्रेरित पावलले रोमी ८:३१ पदमा पेश गरेको सत्यता दाऊदले अधिवाट जानेका रहेछन्, जहाँ यसो लेखिएको छ: 'परमेश्वर हाम्रो पक्षमा हुनुहुन्छ भने, हाम्रो विरोधमा को उठ्न सक्ला?'

भजन ४:४: दाऊदका शत्रुहरूको रिसको आवेग सेलाओस्! तिनीहरू रिसाउनु हो भने तिनीहरूको रिस धार्मिक रिस हुनुपर्छ। 'रिसाओ, तर पाप नगर' भन्ने वाक्य एफेसी ४:२६ पदमा उद्धृत गरिएको छ। तर एफेसीहरूलाई लेखिएको यस पत्रमा त्यो आदेश ख्रीष्ट-विश्वासीहरूलाई दिइएको हो। उनीहरू परमेश्वरको कुराको पक्ष लिएको खण्डमा रिसाउनु हुन्छ, तर आफ्नो खातिर रिसाउनु कहिल्यै उचित ठहरिँदैन भन्ने कुरा उनीहरूले याद गरेका होऊन्। तर यहाँ भजन ४ मा यो कुरा दुष्ट मानिसहरूलाई भनिएको छ। तिनीहरूलाई 'तिमीहरूको रिसको भोक हिंसात्मक काममा परिणत नहोस्' भन्ने चेताउनी दिइएको छ। सुनसान रातको शान्त वातावरणमा ओच्छानमा ढल्किरहेको बेलामा तिनीहरूले आफ्नै हृदयको तलाश गर्नु, र

आफूलाई 'कतै हामीले परमेश्वरको विरुद्धमा लडाईं गर्ने मूर्ख काम पो गर्दछौं कि' भन्ने प्रश्न गर्नु। त्यस्तो गम्भीर विचारले अर्काको निन्दा गर्ने तिनीहरूको कुरा चुप गराउनेथियो र तिनीहरूका दुष्ट युक्तिहरू खतम पार्नेथियो।

भजन ४:५: दाऊदले सुसमाचारीय जोशले उत्प्रेरित भएर ती दुष्ट मानिसहरूलाई यो सल्लाह दिन्छन्: 'परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नुको साथै तिमिहरूको जीवन व्यावहारिक धार्मिकतासित मेल खाओस्।' 'धार्मिकता नै तिमिहरूको बलिदान होस्!' (जोसेफ जेलिनो)। तर परमप्रभुमाथि भरोसा राख्ने-हरूले मात्र आफ्नो जीवनबाट धार्मिकता देखाउन सक्छन्।

भजन ४:६: सुख र समृद्धिको चाहना गर्नेहरू धेरै हुन्छन्। तिनीहरूले सधैं कुनै न कुनै असल कुरा देखे तीव्र इच्छा गरिरहन्छन्। तर दुःखको कुरा के हो भने, तिनीहरूले आशिषचाहिँ लिने, तर आशिष दिनुहुने दातालाई इन्कार गर्ने, हो, परमेश्वर-विनै असल कुरा प्राप्त गर्ने चाहना गरिरहेका छन्। ख्रीष्ट येशूले दिनुहुने भरपूर जीवनका सबै आशिषहरू तिनीहरूले उपभोग गर्न चाहन्छन्, तर ख्रीष्ट येशूलाई तिनीहरूले चाहँदैनन्।

दाऊदले तिनीहरूको ठीक विपरीत काम गर्छन्। 'हे परमप्रभु, तपाईंको चेहराको ज्योति हामीमाथि चम्काउनुहोस्' भन्दै तिनी सीधै परमप्रभु, सबै भलाइको मुहानकहाँ जान्छन्।

भजन ४:७: 'तिनीहरूको अन्न र तिनी-हरूको दाखमद्यको वृद्धि हुँदा जुन आनन्द तिनीहरूको हुन्छ, त्योभन्दा बढी आनन्द तपाईंले मेरो हृदयमा हालिदिनुभएको छ।' भक्तिहीन मानिसहरूका भकारीहरू अन्नले भरिएको र तिनीहरूका पीपाहरू दाखमद्यले टन्न भएको अवस्थामा ती मानिसहरूको आनन्द जति हुन्थ्यो, त्योभन्दा धेरै परमप्रभुमा दाऊदको आनन्द हुन्थ्यो। 'जुन आनन्द

तपाईंले मेरो हृदयमा हालिदिनुभएको छ, त्योजस्तो आनन्द प्रशस्त अन्न र दाखमद्यका फसलहरूले मलाई कहिल्यै दिन सकेनन् र दिन सक्दैनन्' (नोक्स) ।

भजन ४:८: परमप्रभुमा आशिषहरूको भरपूरी हुन्छ । यो आश्वासन पाएर भजनको रचनाकारको मनको हलचल शान्त हुन्छ । तिनी शान्तिसित सुत्न र निदाउन सक्छन्, यो जानेर कि परमप्रभुले नै तिनलाई सुरक्षासाथ बस्न दिनुहुन्छ । यति छोटो समयमा आठवटा पदहरूमा अटाउने प्रार्थनाले कत्रो परिवर्तन ल्याएको, अचम्म !

भजन ५: बिहानको प्रार्थना

भजन ५ को शीर्षकमा यसो लेखिएको छ: 'प्रधान वादकको निम्ति: बाँसुरीहरूमा, दाऊदको भजन ।' भजनसंग्रहको पुस्तकका धेरै भजनहरूमा योजस्तै शीर्षकहरू भएका हुनाले हामीले यो कुरा फेरि एकपल्ट भन्नुपर्ला: बाइबलका धेरै विद्वान्हरू छन्, जसको विचारमा, ती टुप्पामा शीर्षकको रूपमा लेखिएका शब्दहरू पनि आत्माप्रेरित शब्द हुन् । हिब्रूको मूललेखको अनुसरण गरेर कतिवटा बाइबलहरूमा माथि लेखिएका शीर्षकहरू यी भजनहरूको पहिलो पदमा समावेश गरिएका छन् । अनि यस्ता विद्वान्हरू पनि छन्, जसले भजनको शीर्षक अधिल्लो भजनको अन्तमा हाले अर्थपूर्ण हुन्छ भन्छन् अरे । तर तिनीहरूको यो विचार हामीलाई विश्वसनीय लाग्दैन । यी शीर्षकहरूको विषयमा ठूलो समस्या के हो भने, प्रायः यी शीर्षकहरूको अर्थ अस्पष्ट हुन्छ । तर भजन ५ को शीर्षक स्पष्ट छ: 'बाँसुरीहरूमा' भन्नाले यो भजन बाँसुरीहरूको साथमा गाउनुपर्थ्यो । तर अरू शीर्षकहरूले 'यो भजन फलानो भजनको लयमा गाउन सकिन्छ' भन्ने सङ्केत गरे होलान् । उदाहरणको निम्ति, भजन ५७

को शीर्षकमा 'अल-थशहेत-रागामा' लेखिएको छ; अनि अल-थशहेतको शाब्दिक अर्थ 'नाश नगर' हो । हुन सक्छ, त्यस समयमा 'नाश नगर' नामक गीत खूबै प्रख्यात भएको थियो कि? बेला-बेलामा शीर्षकहरूको अर्थ धमिलो छ; यसकारण एन.के.जे.वी.का अनुवादकहरूले हिब्रूका शब्दहरू अनुवाद नगरी जस्तोको त्यस्तै अङ्ग्रेजीमा लेख्ने निर्णय गरे । भजन १६ यसको उदाहरण हो, जहाँ शीर्षकमा 'दाऊदको मिक्ताम'^{१०} भनेर लेखिएको छ । धन्न, हामीले कुनै भजनबाट उठाउने आशिष यस भजनको शीर्षक बुभेको ज्ञानमा भर पर्दैन ।

भजन ५ चाहिँ बिहानको प्रार्थना हो; अनि यस भजनमा परमेश्वरले धर्मी जनप्रति र दुष्ट मानिसहरूप्रति आफ्नो दृष्टिमा आकाश-पातालको भिन्नता राख्नुहुन्छ भन्ने कुराको विषयमा दाऊदले मनन गरेका छन् ।

भजन ५:१-२: शुरुमा दाऊदले परमेश्वरलाई तिनका शब्दहरूतिर कान मात्र नलगाएर तिनको ध्यानतिर पनि मन लगाइ-दिनुहुन अनुरोध गरेका छन् । यो एउटा उचित अनुरोध हो । किनभने पवित्र आत्माले हाम्रा मननहरू हामीले बोलेका शब्दहरूजस्तै सजिलोसँग बुभन सक्नुहुन्छ ।

भजन-रचयिताले परमेश्वरलाई तिनको मनन मात्र होइन, तर तिनको दुहाईको सोर पनि सुनिदिनुहुन आग्रह गरेका छन् । तिनको दुहाईमा केवल शब्दहरू थिएनन् । तर तिनको पुकारको काकु, त्यसको आवाजमा परिवर्तन आएको बुभिन्छ । तिनको सोरमा कुनै उतार-चढाउ भएको हुनुपर्छ, जुन उतार-चढाउले तिनको प्रार्थनाको गहनता र गम्भीरता प्रकट गरेको छ ।

दाऊदले यहाँ 'हे मेरा राजा र मेरा परमेश्वर' भनेर परमप्रभुलाई सम्बोधन गरेका छन्; यसरी तिनको उहाँसितको हार्दिक, व्यक्तिगत, घनिष्ठ सम्बन्ध रहेको कुरा तिनले

व्यक्त गरेका छन्। 'किनकि तपाईंलाई नै म प्रार्थना गर्नेछु;' यी शब्दहरूद्वारा दाऊदले सुस्पष्ट पारे, कि तिनले अरू कसैलाई होइन, तर केवल एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई आफ्नो प्रार्थना चढाउँथे। तिनले भन्न खोजेको यो हो: 'अरू कसैलाई होइन, तर तपाईंलाई, हो, केवल तपाईंलाई म प्रार्थना गर्नेछु।' परमेश्वरसितको तिनको सम्बन्ध सुनिश्चित र पक्का थियो भने, परमप्रभुसितको त्यस सम्बन्धले अरू सबै देवीदेवताहरूलाई बाहेक गर्थ्यो।

भजन ५:३: दाऊदको प्रार्थना अनियमित हुँदैनथियो; तिनले बेला-बखतमा मात्र होइन, तर निरन्तर प्रार्थना गर्थे। बिहानैपिच्छे परमप्रभुले तिनको प्रार्थनाको सोर सुन्न पाउनुहुन्थ्यो। बिहानैपिच्छे ती परमेश्वरका जनले स्तुतिप्रशंसा र विन्तीप्रार्थनारूपी बलिदान चढाउँथे; अनि त्यसपछि तिनी दिनभरि परमप्रभुले आफूलाई तिनीकहाँ प्रकट गर्नुहुने प्रतीक्षामा रहन्थे। हामी प्रायः जसो परमेश्वरले हामीलाई दिनुभएका जवाफहरू वास्तै गर्दौं; हाम्रो भूल यसैमा छ। यस सिलसिलामा श्री एफ. बी. मेयेरले यसो भनेका छन्:

'हामी धेरजसो प्रार्थनाका उत्तरहरू यादै गर्दौं र उहाँका जवाफहरू गुमाइपठाउँछौं; किनभने मानौं बन्दरगाहमा फर्कन लागेका पानी-जहाजहरू पर्खिँदा-पर्खिँदा हामी थाकि-हाल्छौं।'

भजन ५:४-६: परमेश्वरको पवित्रता र धार्मिकताको सम्झना गरेर आफ्ना शत्रुहरूको विषयमा सधैं महसुस भएका दाऊदलाई प्रार्थनामा परमप्रभुमाथि भरोसा राख्न अभिटेवा पुगेको छ। खीष्ट-विश्वासीहरूले परमेश्वरको अनुग्रहको सिंहासनको सामु आउने विशेष अधिष्ठान पाएका छन्। भक्तिहीन मानिसहरूको हालत यस्तै होइन। परमेश्वरले कुनै प्रकारको दुष्टता सहन

सक्नुहुन्न। खराबीले एकै रात पनि उहाँकोमा वास बस्न पाउँदैन। अहङ्कारीहरूले राजाको दर्शन कहाँ पाउँछन् र!! परमेश्वर सबै कुकर्माहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ। 'परमेश्वर प्रेम र प्रेम मात्र हुनुहुन्छ; यसैले उहाँले कसैलाई घृणा गर्ने सक्नुहुन्न' भन्ने कुरा कल्पनाको फल हो। किनकि यहाँ प्रस्तुत गरिएको सत्यताले उक्त भूटो धारणा नकारेको छ। उहाँले सबै भूट बोल्नेहरूलाई सजाय दिनुपर्छ; उहाँले सबै हत्यााराहरू र छलकपट गर्नेहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ – यो परमेश्वरको पवित्रताको माग हो।

भजन ५:७: दाऊदका दुष्ट विरोधीहरूले होइन, तर दाऊदले नै तत्कालै परमप्रभुको उपस्थितिमा प्रवेश गर्न पाउँथे। किन? किनभने तिनीमाथि परमेश्वरको असंख्य करुणा र अनुग्रह रहन्थ्यो। प्रगाढ़ श्रद्धा-भक्तिको साथमा तिनले परमेश्वरलाई दण्डवत् गरे। सबै भक्त यहीहरूले जस्तै तिनले पनि पवित्र मन्दिरतर्फ फर्केर परमेश्वरको उपासना गरे। तर दाऊदको मृत्युसम्म यरूशलेमको मन्दिर बनिएकै थिएन। यसकारण यस 'मन्दिर' भन्ने शब्दले पवित्र निवासस्थानलाई बुझाएको हुनुपर्छ, जस्तो १ शमूएल १:९, ३:३ र २ शमूएल २२:७ पदमा पनि त्यही अर्थ लाग्छ।

भजन ५:८: शत्रुहरूको सतावटदेखि हैरान भएर दाऊदले परमप्रभुलाई यसो भनेर विन्ती गरे: 'हे प्रभु, आफ्नो धार्मिक न्याय प्रकाशमा ल्याउनुहोस्, र मलाई चारैतिरबाट आइरहेका खतराहरूबाट सुरक्षित राख्नुहोस् र मेरो सामु तपाईंको बाटो सुस्पष्ट पारि-दिनुहोस्!'

भजन ५:९: अनि त्यसपछि दाऊद ती भजन-रचयिताले परमप्रभुलाई आफ्ना धर्मा दासलाई निर्दोष ठहर्याउन र तिनका दुष्ट शत्रुहरूलाई दण्ड दिनको निम्ति बलिया-बलिया तर्कहरू पेश गर्छन्। तिनले भन्छन्:

‘तिनीहरूले भनेको एउटै कुरा पनि तपाईं विश्वास गर्न सक्नुहुन्न।’ तिनीहरूको अन्तस्करण, तिनीहरूको सोचविचार र तिनीहरूका भावनाहरू अति भ्रष्ट छन् र विनाशकारी हुन्छन्। ‘तिनीहरूको घोक्रो खुला चिहान हो’, किनकि त्यसबाट भ्रष्टाचारको दुर्गन्ध निस्केको छ र त्यसले आफ्ना शिकारहरूलाई खर्लपै निल्लै आँटेको छ। तिनीहरू छलकपट गर्ने बानी बसालेका चापलुसहरू हुन्।

भजन ५:१०: तिनीहरूले अन्तमा पाउने सजाय न्यायोचित छ। तिनीहरूले आफ्ना अपराधहरूको दण्ड भोग्नुपर्छ। तिनीहरूका दुष्ट युक्तिहरू तिनीहरूको थाप्लोमाथि फर्केर आउनुपर्छ। तिनीहरूको बहिष्कार तिनीहरूका अनगन्ती अपराधहरूको उचित फल हो। परमप्रभु परमेश्वरको विरुद्धमा गरेको तिनीहरूको विद्रोह नै तिनीहरूको प्रमुख पाप हुँदो रहेछ।

भजन ५:११-१२: आफ्ना शत्रुहरूसित परमेश्वरको व्यवहार न्याय हो भने, उहाँका मित्रहरूको निम्ति उहाँ सुदृढ र सुनिश्चित शरणस्थान हुनुहुन्छ। उहाँ उनीहरूको नित्य रमाउने र हर्षले चिच्छ्याउने कारण हुनुहुन्छ। परमप्रभुलाई प्रेम गर्नेहरू सबैले उहाँको बढाइ गर्नु! किनकि उहाँ उनीहरूको अचूक रक्षक हुनुहुन्छ। परमेश्वर धर्मी जनमाथि कृपादृष्टि लगाउनुहुन्छ; यसमा कुनै शङ्का छैन। उहाँले उसलाई दयाले घेर्नुहुन्छ, रक्षात्मक ढालले गरेजस्तै।

भजन ६ : दाऊद दुई किसिमका समस्याहरूको चेपमा परेको

दाऊदको निम्ति सिकिस्त बिमारीले पीडित हुनु कति नमीठो कुरा थियो भने, त्यहीमाथि तिनका दुश्मनहरूको बढ्दो चापद्वारा तिनको दुःख असह्य भइरहेको

थियो। हुन सक्छ, तिनको आशाहीन अवस्थाबाट ती दुष्ट मानिसहरूले खूब आनन्द लिनथे होलान्।

भजन ६:१: दाऊदले आफ्नो बिमारी कुनै न कुनै पापको कारणले परमेश्वरको ताडनाको फल ठानेका थिए। अनि आफै बिमारी हुँदा हामीलाई पनि त्यस्तै लाग्छ। तब हाम्रो मनमा ‘म कुनचाहिँ पापको फल भोग्दैछु’ भन्ने विचार आइहाल्लु स्वाभाविक कुरा हो। अनि कहिले-काहीं यस अवस्थामा ‘मैले पाप गरेको हुनुपर्छ’ भन्ने विचार सही पनि होला। किनकि ख्रीष्ट-विश्वासीको जीवनमा स्वीकार नगरिएको पाप छ भने यही कारणले उसलाई कुनै रोगबिमार लाग्न सक्ला (१ कोरिन्थी ११:३०)। तर हामीलाई लागेको रोगबिमार सधैं पापको कारणले हुनुपर्दैन। किनकि परमेश्वरले आफ्नो शक्ति र महिमाको प्रदर्शन गर्न कसैलाई रोग लाग्न र बिरामी हुन दिनुहुन्छ (यूहन्ना ९:३ र ११:४)। उहाँले रोगहरू हामीमा आत्मिक फल पैदा गर्ने साधनको रूपमा (रोमी ५:३) वा पापको रोकथाम गर्नको निम्ति प्रयोग गर्नुहुन्छ (२ कोरिन्थी १२:७)। अथवा हृदयभन्दा ज्यादा काम गरेकोले कोही बिरामी हुन सक्छ (फिलिप्पी २:३०)। अनि कति रोगबिमारहरू बुढेस-कालको फल पनि हुन सक्छन् (उपदेशक १२:३-६)।

जब हाम्रो जीवनमाथि कुनै रोगबिमार आइपर्छ, तब हामीले गर्नुपर्ने पहिलो काम-चाहिँ यो हो: हाम्रो जीवनमा स्वीकार नगरिएको कुनै पाप छ कि छैन, सो हामीले पत्ता लाउनुपर्छ। त्यसपछि हामीले यस रोग-बिमारद्वारा परमेश्वरको उद्देश्य पूरा भएको होस् भनेर प्रभुसित प्रार्थना गर्दै चङ्गाइ माग्नुपर्छ। त्यसपछि कुनै डाक्टरकहाँ गएर औषधी सेवन गर्नु उपयोगी देखिन्छ। तर यस कुरामा हामी सावधान रहनुपर्छ। हाम्रो भरोसाचाहिँ प्रभुमाथि नै रहनुपर्छ, उहाँले

हामीलाई निको पार्न प्रयोग गर्नुहुने साधन-हरूमाथि होइन (२ इतिहास १६:१२) । किनभने सबै प्रकारका चङ्गाइ प्रभुबाटै आउँछन्, चाहे त्यो चङ्गाइ चमत्कार होस्, चाहे त्यो सामान्य चङ्गाइ किन नहोस् । उहाँ कुनै बिमारीलाई चङ्गाइ गर्नुहुन्न भने, उहाँले उसलाई कि त उसको रोग सहने अनुग्रह, कि त मर्न अनुग्रह दिनुहुन्छ । तर जबसम्म हामीलाई मर्नको निम्ति अनुग्रहको आवश्यकता पर्दैन, तबसम्म हामी यस प्रकारको अनुग्रह पाउँदैनौं ।

भजन ६:२-३: भजनकारले यहाँ सुस्पष्ट शब्द र ढङ्गले चङ्गाइ पाऊँ भन्ने निवेदन गरे । तिनी व्याकुल थिए, किनकि तिनको शरीर क्षीण भएर गइरहेको थियो । तिनका हड्डी-हरूले तिनलाई लगातार पीडा र दर्द दिइरहेका थिए । यसबाट तिनको सम्पूर्ण आन्तरिक जीवनमाथि, हो, तिनका भावनाहरू, तिनको सोचविचार र तिनको इच्छा-शक्तिमाथि नराम्रो असर परेको थियो । तिनलाई प्रार्थनाको उत्तर दिन परमप्रभुले साह्रै ढिलो गर्नुभएको लाग्दैथियो । 'कहिलेसम्म ?' यो तिनको मनमा उठेको प्रश्न थियो । कहिले उहाँले यी पीडित व्यक्तिलाई अनुग्रह देखाउनुहुनेथियो ? कहिले उहाँले तिनलाई चङ्गाइ दिनुहुनेथियो ?

भजन ६:४: दाऊदले परमप्रभुलाई तिनको परबाह नराख्नुभएको व्यवहारबाट मन फर्काएर तिनलाई यस रोगबिमार र सम्भवतः मृत्युबाट बचाउनुहुन अनुरोध गर्छन् । परमप्रभुले तिनलाई त्यस पीडाबाट किन छुटकारा दिनुपर्नेथियो ? यसको एकमात्र कारण परमप्रभुको अटल कृपा थियो । अनि यही अटल कृपा पाऊँ भनेर तिनले उहाँलाई विन्ती गरे ।

भजन ६:५: त्यसपछि तिनले आफ्नो चङ्गाइको निम्ति एउटा असाधारण तर्क पेश गर्छन्: यदि दाऊद मरिगए भने यसबाट परमेश्वरलाई केही फाइदा हुनेथिएन ।

किनभने जबसम्म दाऊद जीवित हुन्थे, तबसम्म तिनले परमप्रभुलाई सम्भेर उहाँको प्रशंसा गर्न सक्नेथिए । तर यदि तिनी मरे भने उहाँको सम्भना नै रहनेथिएन अरे । प्राण निस्केपछि कसैको मृत शरीरले उहाँलाई यस धरतीमा धन्यवाद दिन सक्नेथिएन ।

दाऊदको तर्क शरीरको विषयमा केही हदसम्म ठीक थियो; किनकि कुनचाहिँ मृत शरीरमा सम्भना-शक्ति होला त ? कुनचाहिँ लासले परमेश्वरको प्रशंसा गर्ला त ? तर मृत्युपरको जीवनको विषयमा पुरानो नियमका पवित्र जनहरूसँग सीमित ज्ञान थियो भन्ने कुरा दाऊदको तर्कबाट बुझिन्छ । किनभने तिनको तर्क आत्मा र प्राणको सम्बन्धमा सत्य ठहरिँदैन । तर परमेश्वरलाई धन्यवाद होस् ! प्रभु येशू ख्रीष्टले यस विषयमाथि पूरा प्रकाश पार्नुभयो ! अब हामी जान्दछौं, कि जब कुनै ख्रीष्ट-विश्वासी मर्छ, तब आफ्नो पार्थिव शरीर छोडिराखेर ऊ ख्रीष्ट येशूसँग रहन जान्छ; उसको निम्ति यो सर्वोत्तम हो (फिलिप्पी १:२३) । ऊ शरीर-देखि अलग, तर प्रभुसँग हुन्छ; ऊ घर आइ-पुगेछ (२ कोरिन्थी ५:८) । यसकारण बुभुनोहोस्: ख्रीष्ट-विश्वासी मरेपछि उसको आत्मा विस्मृतिको चरित्रनामा रहने होइन, तर ऊ प्रभुको उपस्थितिमा पूरै होशमा हुन्छ, र त्यहाँ उसले उहाँको स्तुतिप्रशंसा र उहाँको उपासना गरिरहन्छ ।

दाऊदको पक्षमा हामीले यति भन्नुपर्ला, कि तिनले आफूले पाएको प्रकाशको सदुपयोग गरे; किनकि तिनले त्यो प्रकाश आफ्ना प्रार्थनाहरूसित मिलाए । हामीले पाएको प्रकाश तिनको भन्दा उत्तम प्रकाश हो; त्यो प्रकाश हामीले आफ्नो स्तुति र आफ्नो प्रार्थनाको आदर्श तुल्याएका भए हामीले त्यस प्रकाशको सदुपयोग गर्नेथियौं अनि हाम्रा स्तुतिप्रशंसा र विन्तीप्रार्थनाहरू कति गजब हुनेथिए ।

भजन ६:६-७: यी पदहरूमा भजनकारले आफ्नो हालत बयान गरेका छन्; यसबाट तिनको दुःखको गम्भीरता हामी अजमाउन सक्छौं। 'हँ, हँ' गर्दै गरेको तिनको नित्य सुस्केरा र करुण क्रन्दनले गर्दा तिनी पूरा खिझसकेका थिए। रातभरि रोएँ तिनले आफ्नो सिरानी भिजाउँथे र आफ्नो पलङ पनि आँसुले निश्रुक्कै पार्थे। पीर र शोकले गर्दा तिनका आँखाहरू भित्र भासिएका थिए र तिनका सबै शत्रुहरूको अत्याचारले गर्दा तिनको दृष्टि धमिलिँदै गइरहेको थियो। तिनको जीवन मुखसम्म कष्टकष्टले भरिएको थियो। अनि तिनले अरू बढी दुःख खप्नै सक्दैनथिए।

भजन ६:८-१०: तर प्रार्थनाद्वारा परिस्थितिहरूमा परिवर्तन आउँछ-आउँछ। परमेश्वरको आत्माको गुप्त र रहस्यमय सञ्चारद्वारा परमप्रभुले तिनको रोदनको सोर र तिनको प्रार्थना सुन्नुभएको छ भन्ने निश्चयता तिनले प्राप्त गरे। अनि त्यही निश्चयताद्वारा शक्ति पाएर तिनले आफ्ना शत्रुहरूलाई 'हे कुकर्माहरूहो, मबाट हटिजाओ' भन्ने आदेश दिन्छन्। अबदेखि उसो तिनी तिनीहरूको धम्कीदेखि अलिकति पनि डराउनेछैनन्; किनकि परमप्रभु तिनीहरूलाई दण्ड दिन उठ्नुहुँदा तिनीहरू एकाएक लाजमर्दो प्रकारले परास्त हुनेछन्।

हे प्रभु, अचम्म, तपाईंको उपस्थितिमा बिताएको एकै घण्टाले हामीभित्र कत्रो परिवर्तन ल्याएको! हाम्रो पिठ्ठूबाट ठूला-ठूला भारीहरू हटाएको! सुक्खा जमिनरूपी हाम्रो मनले पानीको भरिद्वारा सिँचिएभैं कस्तो-कस्तो शीतलता पाएको!

जब हामी घुँडा टेक्छौं, तब हामी आफ्नो वरिपरि उठेका सबै समस्याहरू साना हुन गएका पाउँछौं; अनि जब हामी प्रार्थनाबाट उठ्छौं, तब टाढा-नजिकका सबै कुराहरू घमाइला, उत्साही, निर्मल भएका देखा पर्छन्। कमजोर

भई हामी घुँडा टेक्छौं, तर प्रार्थनाबाट उठ्दा हामी कति बलवान् हुन्छौं, कति!

तब किन, अँ, किन होला, हामी आफ्नो विरुद्ध र अरूको विरोधमा यो गल्ती गरिपठाउँछौं, र हामी सधैं किन बलिया हुँदैनौं? हामी किन बोभले लदिएका हुन्छौं?

हामी किन सधैं कमजोर, सधैं निराश, सधैं हताश हुन्छौं त? हामी किन चिन्तित र विचलित हुन्छौं, जब तपाईं प्रार्थनामा हाम्रो साथमा हुनुहुन्छ? जब तपाईंसँग आनन्द, शक्ति र साहस छँदैछन्?

श्री रिचर्ड चेनुविक्स ट्रेन्च

भजन ७ : थिचोमिचोमा परेकाहरूको पुकार

'दाऊदको शिग्गायोन, जुनचाहिँ तिनले बिन्यामिनी कुशका वचनहरूको विषयमा परमप्रभुको निम्ति गाए।' यस शीर्षकले यो भजन 'शिग्गायोन'को रूपमा पेश गरेको छ। यस विषयमा श्री एफ. डब्ल्यू. ग्राण्टले के लेखेका छन् भने: '“शिग्गायोन”को अर्थ कि त यात्राको गीत हो, कि त चर्को स्वरमा गाइने उत्साहित तुल्याउने भजन बुझिन्छ, जुन भजन रच्दाखेरि आफ्नो भावनाको तरङ्गमा बग्दै गरेको लेखक कहाँ पुगे, कहाँ?' यहाँ प्रस्तुत गरिएको भजनको विषयवस्तु बिन्यामिनी कुशका वचनहरू थिए। ती कुश नामक व्यक्ति राजा शाऊलको कुलको मानिस थिए; हुन सक्छ, यिनी उनकै सेनाका एक कप्तान थिए, कि कसो हो? जे होस्, यिनी दाऊदको अहितकर दुश्मन थिए। एन.के.-जे.वी.-अंग्रेजी बाइबलमा 'शिग्गायोन'को शब्द 'मनन' वा 'चिन्तन' भनेर अनुवाद गरिएको छ।

भजन ७:१-२: दाऊदले आफ्नो प्रार्थनामा आफ्ना पीछा गर्नेहरूबाट छुटकारा पाऊँ भनेर पूरा आवेगपूर्ण अनुरोध गरेका छन्; नत्र ता

तिनी एउटा सहाराहीन भेडाको पाठोभैं हुनेथिए, जुन पाठोचाहिँ एउटा सिंहद्वारा आक्रमण गरिन्छ र पूरा घाइते र निष्प्राण भएको अवस्थामा घिस्स्याएर लगिन्छ ।

भजन ७:३-५: कुश नामक व्यक्तिले दाऊदमाथि अनेक अभियोगहरू लगाएको बुझिन्छ । तिनले शाऊलको ज्यान लिन खोजेका र राजकीय भण्डारहरू आक्रमण गरेर लुटेका आरोपहरू पनि थिए होलान् । तर यस सम्बन्धमा दाऊदले परमप्रभुको सामु आफ्नो सफाइ गरे; किनकि तिनीमाथि लगाइएका अभियोगहरू सरासर भूटा थिए । तिनका हातले कसैलाई लुटेका थिएनन् । तिनले राजा शाऊललाई बदला दिने मौका पाउँदा-पाउँदै तिनले उनीबाट बदला लिएनन् । यदि तिनले अभियोग गरिएका अपराधहरू गरेका हुँदा हुन् ता तिनी यसको निम्ति पूरा जवाफदेही हुनेथिए; हो, तिनी खेदोमा पर्ने, पक्राउ खान, हिराईन र मारिमान्न रोजी थिए ।

भजन ७:६-८: तर तिनको हालत त्यस्तो थिएन; यसकारण तिनले साहसपूर्वक परमप्रभुलाई पुकार गर्छन्: 'हे परमप्रभु, आफ्नो रिसमा उठ्नुहोस् ! मेरा शत्रुहरूलाई दण्ड दिनुहोस् र मजस्तै निर्दोष व्यक्तिलाई दोषमुक्त, निरापराधी ठहर्याउनुहोस् !' त्यसपछि तिनले हाम्रो सामु परमेश्वरले ठूलो न्यायजाँच हुने आदेश गर्नुभएको शब्दचित्र कोर्छन्: मानौं अदालतमा एउटा ठूलो भीड भेला भएको छ । परमप्रभु न्याय-आसनमाथि बस्दै हुनुहुन्छ र मानिस-मानिसको बीचमा न्याय गर्नुहुन्छ । दाऊदको एउटै मात्र माग यही थियो: तिनलाई तिनकै धार्मिकता र सच्चाइ-अनुसार न्याय गरियोस् । यो त कत्रो मपाईं भएको सुनिन्छ ! तर यस विषयमा हामीले याद गर्नुपर्छ, कि दाऊदले यहाँ आफ्नो जीवनका सबै क्षेत्रहरूमा पूरा निर्दोष छु भन्ने दाबी गरेका होइनन्, तर तिनको विरोधमा

लगाइएका अभियोगहरूको सम्बन्धमा मात्र आफू निर्दोष रहेको दाबी गरेका हुन् ।

भजन ७:९-११: 'हो, दुष्ट मानिसहरूको दुष्टताको अन्त भएको होस्' भनेर नौ पदले थिचोमिचोमा परेका परमेश्वरका जनहरूको युगौंदेखिको पुकार व्यक्त गरेको छ । किनकि एक दिन दुष्टको राज्यको अन्त हुनेछ र धर्मी जनहरूले पृथ्वीको अधिकार गर्नेछन् । योचाहिँ हरेक भक्त जनको हृदयको एकमात्र चाहना हो । जुन दिनमा ख्रीष्ट येशू आफ्नो राज्य स्थापित गर्न आउनुहुनेछ, त्यस दिनमा यो सुदिन शुरु हुनेछ । त्यस बेलासम्म धर्मी परमेश्वर जसले मानिसहरूको एक-एक विचार र तिनीहरूका सबै अभिप्रायहरू जान्नुहुन्छ, उही धर्मी परमेश्वर सीधा चाल चल्नेहरू सबैको ढाल र रक्षक हुनुहुन्छ । अनि धर्मी न्यायकर्ताको रूपमा उहाँ दिनहुँ दुष्ट मानिसहरूसित क्रोधित हुनुहुन्छ ।

भजन ७:१२-१३: परमेश्वरसँग हतियार-हरूको भरपूर भण्डार छ । दुष्ट मानिसहरूले पश्चात्ताप गर्नुपर्छ; नत्र ता उहाँले आफ्नो तरवारमा सान लाउनुहुनेछ र आफ्नो धनुको ताँदो चढाउनुहुनेछ, आफ्ना अग्निवाणहरू हात्रको निम्ति । परमेश्वरका सबै हतियारहरू घातक हुन्छन् ।

भजन ७:१४-१६: अन्तमा, दाऊद यस कुरामा निश्चित भए, कि तिनको शत्रुले जे छरेको थियो, त्यसैको कटनी गर्नेछ । त्यसको पापको क्रम यस प्रकारको छ: पहिले त्यस पापको गर्भधारण हुन्छ, त्यसपछि त्यसको निम्ति पापीको मनमा गर्भवती हुने समय आउँछ, त्यसपछि त्यो जन्मिन्छ र अन्तमा त्यसको निम्ति चिहान पनि तयार हुन्छ । दाऊदको शत्रुले पहिले तिनलाई मार्ने युक्ति रच्यो । नभन्दै त्यसको मन दुष्ट विचारहरूले भरिपूर्ण भयो । त्यसपछि त्यसले आफ्नो दुष्ट छली युक्ति काममा परिणत गर्न खोज्यो; तर त्यसले सोचेजस्तो भएन । त्यो दुष्ट त आफूले

थापेको पासोमा पो पस्यो । त्यसले दाऊदको विरुद्धमा रचेका सबै उपद्रव र हिंसाचाहिँ त्यसकै थाप्लोमाथि आइपरे । त्यसको भाग्य पल्ट्यो-पल्ट्यो, कसरी, कुत्रि ?

भजन ७:१७: 'परमप्रभुको धार्मिकताको खातिर म उहाँको प्रशंसा गर्नेछु र परमप्रधान परमप्रभुको नामको स्तुति गाउनेछु।' परमेश्वरको यस पक्षपातरहित न्यायले दाऊदमा तिनको हृदयबाट परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउने प्रेरणा दिलायो; अनि तिनले परमप्रधान परमप्रभुको नामको स्तुति गाए ।

भजन ८ : मानिस के हो ?

परमेश्वर यति महान् हुनुहुन्छ, कि उहाँको महानता अवर्णनीय छ । अनि मानिसचाहिँ ? उहाँको तुलनामा मानिस असाध्यै सूक्ष्म र क्षुद्र प्राणी हो; र पनि परमेश्वरले मानिसलाई ठूलो महिमा र आदर दिनुभयो । यस अद्भुत कुराले दाऊदमा ठूलो आश्चर्य उत्पन्न गरेको थियो, जुन आश्चर्य तिनले यस भजनमा असल प्रकारले व्यक्त गरे ।

भजन ८:१: कसैको देखे आँखा छ भने, उसले सारा सृष्टिमा परमप्रभुको महानता भल्केको स्पष्टसंग देख्छ । प्रकृतिको हरेक क्षेत्रमा सृष्टिकर्ताको अत्यन्त बुद्धि र शक्तिको निम्ति प्रमाणहरू प्रशस्त छन् । परमेश्वरको महिमा आकाशहरूभन्दा पनि उच्च छ । ग्रहहरूले के, ताराहरूले के, अँ, असिमित ब्रह्माण्डले परमेश्वरको महानताको एक छेउको मात्र भलक दिन्छ । तर आजका दुनियाँभरिका विकसित बनाउंदाहरूले प्रशस्त प्रमाणहरू हुँदा-हुँदै पनि सृष्टिकर्तालाई प्रमाणित गर्ने कुनै ठोस प्रमाण नभएको जस्तै व्यवहार गर्छन् ।

भजन ८:२: तर यता दूधे बालकहरूले आफ्नो निष्कपट विश्वासमा सरल बाल-गीतहरू गाएर परमेश्वरको महानताको वर्णन

गर्छन् । खीष्ट येशूले भन्नुभएको जस्तैको त्यस्तै भयो: परमेश्वरले यी कुराहरू बुद्धिमान् र समभदार मानिसहरूबाट छिपाउनुभयो र दूधे बालकहरूकहाँ प्रकट गर्नुभयो (मत्ती ११:२५) ।

यी बालकहरूलाई हामी जुनै पनि प्रकारले लिन सक्छौं, अक्षरशः लिन सक्छौं अथवा प्रभु येशूमाथि नानीकै जस्तो विश्वास भएका उहाँका चेलाहरू सम्भौं, यी बालकहरू प्रभुका शत्रुहरूको विरोधमा उहाँको बलियो मोर्चा भएका छन्; यो सत्य हो । धेरै पल्ट कुरा यस्तो छ: कुनै साधारण प्रश्न सोधेर अथवा भोला प्रकारको जाँचबुझ गरेर तिनीहरूले परमेश्वरका वैरीहरूको मुख बन्द गर्न सक्छन् । जसरी सानो आलपिनको घोचाइले एउटा ठूलो बेलुन फुटाउँछ, ठीक त्यस्तै गरी खीष्ट येशूका साधारणभन्दा साधारण अनुयायीहरूले ती मानिसहरूको अभिमान र तिनीहरूका बहानाहरू भुइँमा भाँछन्, जुन मानिसहरूले बडो धाक पिट्दै सृष्टिमा र मानिसहरूको इतिहासमा परमेश्वरको हात भएको कुरा इन्कार गर्छन् ।

भजन ८:३: विज्ञानको अरू कुनै विभाग नै छैन, जुन विभागले खगोल-विज्ञानले जस्तै सुस्पष्ट रूपले परमेश्वरको महानता र मानिसको नगण्य अल्पता प्रकट गर्छ । एउटा सामान्य कुराले मैले भन्न खोजेको तात्पर्य के हो, सो सुस्पष्ट पार्छ: आकाशमण्डल यति विशाल छ, कि त्यसका दूरीहरू नाप 'प्रकाश-वर्ष' भन्ने नाप प्रयोग गर्नुपर्छ । एक वर्षभित्र प्रकाश पार गर्ने दूरी प्रकाश-वर्ष भनिन्छ । प्रकाशले एक सेकेन्डमा १,८६,००० माइल पार गर्छ । अनि एक वर्षमा एकतीस करोड पचास लाख (३१,५०,००,०००) सेकेन्ड हुन्छन् । यो हो भने, एक वर्षमा प्रकाशले लगभग साठी खरब माइल पार गर्छ (9.4607x10¹² kilometres) ।

तर कति ताराहरू छन्, जुनचाहिँ पृथ्वीदेखि अरबौं-खरबौं प्रकाश-वर्षहरू टाढा छन्। यही कारणले यस किसिमको गणन-पद्धतिलाई 'अपरिमित गणना' भनिन्छ।

रातको समयमा आकाशलाई नियालेर हेर्नुहोस्! तब तपाईंको मनमा परमेश्वरको विषयमा महान्-महान् विचारहरू उठ्नेछन्। चन्द्रमा र ताराहरू उहाँका औंलाहरूको काम हुन्। हामीले असङ्ख्य ताराहरू, ब्रह्माण्डका विशाल दूरीहरू र ग्रहहरू आ-आफ्ना परिक्रमा-पथमा सम्हाल्ने अपार शक्ति र त्यसको गणितीय शुद्धताको विषयमा विचार गर्दा भने, हाम्रो दिमाग निक्कै खलबलिन्छ।

भजन ८:४: ब्रह्माण्डको तुलनामा पृथ्वीचाहिँ एउटा धूलाको कण मात्र हो। तब यस ग्रहमाथि बस्ने एकजना मानिस के हो र? तरै पनि परमेश्वर एक-एक मानिसमा चासो राख्नुहुन्छ। उहाँ हरेक मनुष्यको चिन्ता गर्नुहुन्छ। हामीमा उहाँको व्यक्तिगत, अन्तरङ्ग वास्ता यस्तो छ।

भजन ८:५: परमेश्वरले मानिसलाई आफ्नै स्वरूपमा र आफ्नै समानतामा बनाउनुभयो। मानिस परमेश्वरभन्दा¹¹⁾ कम हो; तापनि परमेश्वर र मानिसका कति समान क्षमताहरू छन्, जुनचाहिँ पृथ्वीमा भएको अरू कुनै प्राणीसँग छैनन्। परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएका सबै थोकहरू 'असल' थिए; तर सृष्टि गरिएको मानिस 'धेरै असल' थियो, अर्थात् पृथ्वीमाथि उहाँको सर्वोच्च रचना थियो।

भजन ८:६-८: पृथ्वीमाथि परमेश्वरले मानिसलाई उहाँको प्रतिनिधिको रूपमा सबै किसिमका पशुहरू, चराहरू, माछाहरू र घस्रने जन्तुहरूमाथि प्रभुत्व दिनुभयो। मानिसको अधीनतामा नसुम्पिएको कुनै थोक नै थिएन।

तर हिब्रू २:५-९ पदको खण्डअनुसार वर्तमान समयमा मानिसले यस प्रकारको सर्वमान्य शासन-अधिकार जमाउन सकेको छैन। कुकुरहरूले मानिसमा भुक्छन्, साँपहरूले मानिसलाई डस्छन्, चराहरू र माछाहरू मानिसको जालदेखि उम्कन्छन्। यसको निम्ति एउटा स्पष्टीकरण चाहिन्छ। आदमद्वारा संसारमा पाप पर्यो; अनि त्यस बेलामा मानिसले पशुप्राणीहरूमाथि भएको प्रभुत्व गुमायो।

तर परमेश्वरको उद्देश्य स्थिर र सुदृढ रहेको छ। उहाँले उर्दा गर्नुभयो: मानिसले प्रभुत्व चलाउने नै छ। अनि कुनै कुराले परमेश्वरको यो उद्देश्य छेकथुन गर्न सक्दैन। हो, हामी वर्तमान समयमा सबै कुराहरू मानिसको वशमा रहेका देख्दौं। तर हामी येशूलाई देख्छौं, जसद्वारा एकदिन मानिसको प्रभुत्व उसको हातमा फेरि स्थापित गरिनेछ। जब ख्रीष्ट येशू यस पृथ्वीमा आउनुभयो, तब उहाँ केही समयको निम्ति स्वर्गदूतहरूभन्दा केही कम हुनुभयो; किनकि मानिस-जातिका निम्ति आफ्नो प्राण दिन उहाँ मानिस बन्नुपरेको थियो। तर अब उहाँ महिमा र आदरको मुकुट पहिरेको अवस्थामा परमेश्वर पिताको दाहिने हातपट्टि बस्नुभएको छ। एक दिन ख्रीष्ट येशू मानिसका पुत्रको रूपमा फेरि यस पृथ्वीमा आउनुहुनेछ, र राजाहरूका महाराजाधिराज र प्रभुहरूका परमप्रभुको रूपमा राज्य गर्नुहुनेछ। अघि पहिलो आदमले गुमाइपठाएको त्यो प्रभुत्व दोस्रा आदमले यस हजार वर्षको राज्यमा फेरि सम्हाल्नुहुनेछ।

भजन ८:९: तब दाम तिरेर छुटाइएका परमेश्वरका जनहरूले धन्यवादको साथ निम्न स्तुतिगान गाउन साथ दिनेछन्: 'हे परमप्रभु, हाम्रा प्रभु, सारा पृथ्वीभरि तपाईंको नाम कति उत्तम छ!'

भजन ९ : प्रतिफलको दिन आउँदछ ! !

कल्दी भाषाको पुरानो नियमको अनुवादमा लेखिएको अभिलेख ठीक हो भने, दाऊदले यहाँ, यस भजनमा गोल्यतमाथि विजय प्राप्त गरेको विजयोत्सव मनाइरहेका छन्। तर तिनले यस भजनमा आफ्नो यो विजय नाघेर टाढासम्म हेरिरहेका छन्। तिनले परमेश्वरको अन्तिम विजय देख्न सके, किनकि एक दिन उहाँ आफ्ना शत्रुहरूमाथि पूरा रूपले विजयी हुनुहुनेछ। यो भजनचाहिँ एउटा अक्षरबद्ध कविता हो, जुनचाहिँ हिब्रू वर्णमालाको प्रथम भागका आधा अक्षरहरूमाथि आधारित हुन्छ।¹²⁾

भजन ९:१-२: परमेश्वरका सबै अचम्मका कामहरूले गर्दा दाऊद, इस्राएली जातिका ती मधुर गायक, हर्षले उल्लसित हुन्छन्। तर सृष्टिको उत्पत्ति हुँदा र आफ्ना जनहरूलाई दाम तिरेर छुटकारा गर्दा परमेश्वरले देखाउनुभएका कामहरू यहाँ, यस भजनमा तिनको विषयवस्तु भएनन्, तर तिनले इस्राएली जातिका शत्रुहरूलाई प्रहार गरेर जित्दा उहाँले काममा लगाउनुभएका हिम्मत र कमालमाथि आफ्नो ध्यान लगाएका हुन्छन्। दाऊदले यसको निम्ति आफूलाई होइन, आफ्ना हतियारहरू वा युद्धवीरतालाई पनि होइन, तर सारा श्रेय परमेश्वरलाई दिन्छन्। आफ्नो पूरा शक्तिले तिनले परमप्रधानको नामको बढिबढाइ र महिमा गर्छन्। परमप्रभुप्रति तिनको प्रेम र भक्ति उदाहरणीय छ। तब हामी हाम्रा प्रभुको निम्ति मनतातो र असक्रिय कसरी हुने? यस प्रकारको दोष हामीलाई कहिल्यै नलागोस्।

भजन ९:३-४: त्यसपछि तिनले परमेश्वरको निर्णायक महायुद्धको विषयमा मनन गर्छन्। दाऊदले यहाँ व्यक्त गरेका

शब्दहरू हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा मात्र सम्पूर्ण रूपले पूरा हुनेछन्। उहाँको दृश्यको एकै फलकमा शत्रुहरू पछि हटेर भाग्नेछन्। आतिपर तिनीहरू छाताछल्ल र पानीआन्द्रे हुनेछन्, तिनीहरू पछारिनेछन्, उम्कनुभन्दा अघि तिनीहरू नाश हुनेछन्। त्यस दिनमा आफ्नो महिमित सिंहासनमाथि बस्नुहुने महाराजाले धर्मी जनहरूलाई निर्दोष ठहर्चाउनुहुनेछ। धार्मिक न्याय कस्तो हुँदो रहेछ, सो कुरा पृथ्वीले अन्तमा चाखेछ।

भजन ९:५-६: थिचोमिचो गर्ने अन्य-जातिहरूले नमीठो, तिक्त हप्की खानुपर्नेछ, अनि इस्राएली जातिका सबै शत्रुहरूको नामनिशान कहिल्यै सम्भनामा नआउने गरी मेटिनेछ। तिनीहरूले साह्रै घमण्ड गरेको तिनीहरूकै सभ्यताका भग्नावशेषहरूमा तिनीहरूको दफन हुनेछ। अमर देखा परिरहेका महानगरहरू पूरै उखालिनेछन्। वाशिङ्टन, मस्को, बीजिङ्ग र दिल्लीजस्ता नामहरू सधैंको निम्ति बिसिनेछन्।

भजन ९:७-८: विरोधीहरू सबै सखाप हुनेछन्; तर परमप्रभु सधैंभरि रहिरहनुहुनेछ; उहाँ सधैं धर्मी र विश्वासयोग्य रहनुहुन्थ्यो, रहनुहुन्छ र रहनुहुनेछ। उहाँ आफ्नो महिमाको सिंहासनमाथि बस्नुहुनेछ, र उहाँले पूर्ण धार्मिकताको साथ यस संसारमाथि शासन गर्नुहुनेछ। हरेक मानिसले उहाँबाट उचित व्यवहार पाउनेछ। प्रेरित पावलले एथेन्समा दिएको सन्देशमा यस भजनको आठ पदको पहिलो खण्ड प्रयोग गरेका छन्, जब उनले यसो भने: 'त्यस अज्ञानताको समयहरू परमेश्वरले वास्ता गर्नुभएन; तर अब उहाँले सबै ठाउँका सबै मानिसहरूलाई पश्चात्ताप गर्ने आज्ञा गर्नुहुन्छ। किनभने उहाँले एउटा दिन ठहर्चाउनुभएको छ, जुन दिनमा उहाँ आफूले नियुक्त गर्नुभएको मानिसद्वारा धार्मिकतापूर्वक संसारको न्याय गर्नुहुनेछ, जुन मानिसलाई बौराएर उठाईकन उहाँले सबै

मानिसहरूलाई यस कुराको प्रमाण दिनु- भएको छ' (प्रेरित १७:३०-३१)। उनले स्पष्ट पारे, कि भावी न्यायमा न्यायकर्ताको मुख्य भूमिका खेल्नुहुने व्यक्तिचाहिँ बौरि-उठनुभएको प्रभु येशू ख्रीष्ट हुनुहुनेछ।

भजन ९:९-१०: यस संसारमा थियो-मिचोमा परेका भीडैभीड मानिसहरू छन्, जसले उहाँमा आफ्नो उच्च गढ़ र कहिल्यै नचुक्ने अमोघ शरणस्थान पाएका छन्। उहाँलाई र उहाँको नाम चिन्नेहरू सबैले उहाँमाथि भरोसा राख्नेछन्, किनकि उहाँले आफ्ना जनहरूको आशा कहिल्यै निराशा हुन दिनुहुन्न।

भजन ९:११-१२: इस्त्राएली जातिले परमप्रभुको स्तुति गाउनेछ; यति मात्र होइन, तर यस जातिले अन्यजाति मानिसहरूकहाँ सुसमाचार पुऱ्याउने कर्तव्य पनि पूरा गर्नेछ, जुन सुसमाचारमा यिनीहरूले परमप्रभुका अद्भुत छुटकाराहरूको घोषणा गर्नेछन्। उहाँले आफ्ना जनहरूको रक्तपातको बदला फेरुनुहुनेछ। उहाँले उनीहरूका दुःखकष्ट-हरूको बेवास्ता गर्नुभएको छैन; यसो सोच्नु सरासर गलत हो। उनीहरूका प्रार्थनाहरूको उत्तर उहाँ नदिई छोड्नुहुन्न।

भजन ९:१३-१४: हजार वर्षको राज्य-रूपी वातावरणहरू अहिलेसम्म भएकै छैनन्। भजन ९:१३ र १४ पदहरूले हामीलाई भट्का दिएर हामीलाई कष्टकर वर्तमानमा फर्काएर ल्याउँछन्। दाऊदलाई अभ पनि परमेश्वरको दयाको खाँचो परेको थियो; तिनलाई शत्रुबाट रक्षा पाउन आवश्यकता परिरहेको थियो; किनकि सियोनका मूल-ढोकाहरूले फेरि पनि तिनले गाएका प्रशंसाका गीतहरूको प्रतिध्वनि गर्नु छ।

भजन ९:१५: त्यसपछि तिनी फेरि एकपल्ट त्यस भावी समयमा हाम फाल्छन्, जुन समयमा गैर-यहूदी जातिहरू त्यस खाडलमा पर्नेछन्, जुन खाडल तिनीहरूले

यहूदीहरूका निम्ति खने। परमेश्वरका प्राचीन जनहरूको निम्ति फैलाएको जालमा तिनीहरू आफै फसे। इतिहास दोहोरिन्छ। हामानको घटना दोहोरिन्छ, जुन हामानचाहिँ त्यस फाँसीको काठमा भुन्डियो, जुन काठ त्यसले मोर्दैकैलाई भन्ड्याउन खडा गरेको थियो।

भजन ९:१६: परमप्रभुले आफूलाई प्रकट गर्नुहुनेछ, जसले 'जस्तालाई तस्तै, ढिँडोलाई निस्तै' भनेभैं भक्तिहीन मानिस-हरूलाई तिनीहरूले छरेको कामको कटनी गर्न दिनुहुनेछ। परमेश्वरलाई ठट्टामा उडाउन सकिँदैन।

'हिग्गायोन सेलाको अर्थ यही हो' तोकेर भन्न सकिँदैन। हुन सक्छ, यसको अर्थ गम्भीर ध्वनि हुन्छ होला। (तपाईंले यसको स्पष्टीकरणको निम्ति भजन ३ को टिप्पणीमा हेर्नेहोला)।

भजन ९:१७: जब दाऊदले 'दुष्टहरू अधोलोकमा फर्कनेछन्' भनेर भन्छन्, तब तिनले यस वाक्यको अर्थ यी दुष्ट मानिसहरू शरीरदेखि अलग भएको अवस्थामा छन्, अथवा तिनीहरू मरेर चिहानमा पुगेको कुरामा सीमित राख्न खोजेका होइनन्। यहाँ सन्दर्भको माग अर्को छ: यहाँ त्यस वाक्यको अर्थ नरक नै हुनुपर्छ; किनभने नरकको कहिल्यै ननिभ्ने आगोको कुण्डचाहिँ परमेश्वरलाई बिर्सने सबै जातिहरूको भाग हुनेछ।

भजन ९:१८: अनि यो पनि सुनिश्चित छ: खाँचोमा परेकाहरू सधैंभरि बिर्सिने-छैनन्। यो वाक्य नोक्सको अनुवादमा यस प्रकारको छ: 'कष्टमा परेकाहरूको धैर्य खेर जानेछैन।' तिनीहरूले आशा गरेका सबै कुरा-हरू हजार वर्षको राज्यमा पूरा हुनेछन्।

भजन ९:१९-२०: धार्मिकताको भावी राज्यको विषयमा दाऊदले गरेका विचारहरूले तिनमा 'तपाईंको राज्य छिट्टै आओस्' भन्ने उत्कट चाहना जगाएका छन्। तत्कालै तिनको

मनमा निम्न प्रार्थनाको सृजना भयो: 'हे परमप्रभु, अन्यजातिका मानिसहरूको न्याय गर्न उठ्नुहोस्! तिनीहरूको युक्ति विफल पार्नुहोस्, र "हामी कति तुच्छ, कति दुर्बल र मरणशील मानिस रहेछौं" भन्ने कुरा तिनीहरूले बुझ्नु।'।'

भजन १०: हेर्नुहोस्, एक नम्बरको सार्वजनिक शत्रु यही हो !

यहाँ, यस भजनमा भजनकारले त्यस परम दुष्टको वर्णन गर्दा हिब्रू वर्णमालाको दोस्रो भागका अक्षरहरूमाथि आधारित एउटा अक्षरबद्ध कविता प्रस्तुत गर्छन्।¹³⁾ 'एक नम्बरको सार्वजनिक शत्रु' नामक व्यक्तिचाहिँ यसो हेर्दा पापको मूर्तरूप भएको देखिन्छ। यसकारण हाम्रो निम्ति त्यसको सम्बन्ध 'पापको पुरुष'सित जोड्नु स्वाभाविक कुरा हो, जुन पापको पुरुषचाहिँ सात वर्षको सङ्कष्टकालको शुरुमा खडा हुनेछ। त्यस विनाशको पुत्रले आफैलाई ईश्वर मानिएको जुनसुकै पूजनीय व्यक्तिको विरोधमा उचाल्नेछ। यरूशलेममा भएको परमेश्वरको मन्दिरमा आफ्नो आसन ग्रहण गरेर त्यसले 'परमेश्वर म नै हुँ' भनेर घोषणा गर्नेछ (२ थिस्सलोनिकी २:३-४)। त्यसको पूजा गर्न नमान्नेहरूले आर्थिक दण्ड भोग्नुपर्नेछ, तिनीहरू सतावटमा पर्नेछन्, तिनीहरूले मृत्यु-दण्ड पाउनेछन्।

क) भजन १०:१: परमेश्वरले मौन-धारण गर्नुभएको

यस भजनको शुरुमै यो प्रश्न पेश गरिएको छ, जुन प्रश्न ढिलो-छिटो हामी सबैको मनमा आउँछ: 'निर्दोष मानिसहरूले दुःख पाइरहेका र दुष्ट मानिसहरूले निर्विरोध र निर्विवादको साथ राज्य गरिरहेको बेलामा परमप्रभु किन चुप रहनुभएको?' योजस्तै अरू रहस्यमय

कुराहरू छन्, जुन रहस्यहरूले हामीलाई हाम्रो विश्वास कार्यरत तुल्याउने प्रेरणा गर्छन्, हामीलाई त्यो कुरा नबुझे पनि विश्वास गर्ने प्रोत्साहन दिन्छन् र अन्त्यसम्म धैर्यपूर्वक विश्वासमा स्थिर रहने चुनौती दिन्छन्।

ख) भजन १०:२: अत्याचारमा परेकाहरूले चढाएको प्रार्थना

सहन नसकिने अति अहङ्कार र हुङ्कारको साथ दुष्ट मानिसहरूले कति पनि दयामाया नराखी निरन्तर असहाय पवित्र जनहरूको पाइलोखेदो गर्छन्। तब तिनीहरू धर्मा जन-हरूका निम्ति रचेका आफ्नै दुष्ट युक्तिहरूमा फस्नुचाहिँ निस्सन्देह तिनीहरूका निम्ति न्यायोचित दण्ड ठहरिन्छ।

ग) भजन १०:३-११: शत्रुको परिचय

भजन १०:३-४: आफूले रचेको एक-एक युक्तिको विषयमा घमण्ड गर्नु नै दुष्टको विशेषता हो। धनी हुने तीव्र अभिलाषाले उन्मत्त भएर त्यसले परमेश्वरको निन्दा गर्छ र उहाँलाई तिरस्कार गर्छ; किनकि जसले सुनको पूजा गर्छ, त्यसले परमेश्वरलाई त्यागेको हुनुपर्छ। आत्मसन्तुष्टि र आत्म-निर्भरताचाहिँ त्यसको जीवन-चरित्र हो। त्यसलाई 'मलाई परमेश्वर चाहिँदैन' भनेर भैँ लाग्छ, र परमेश्वर नहुनुभएको जस्तै त्यो निष्क्रिय भई जिउँछ।

भजन १०:५-६: सबै कुराहरू त्यसले चाहेजस्तै हुँदै जान्छन् र भइरहेका हुन्छन्। अरू मानिसहरूमाथि आइपर्ने दुःखकष्ट-हरूदेखि जसोतसो त्यो उम्कन्छ। परमेश्वरले आफ्ना जनहरूको निम्ति स्थापित गर्नुभएका निर्देशनहरूदेखि त्यो दुष्ट मानिस धेरै पर बस्छ। त्यसले आत्मिक तथ्यहरू बुझ्न सक्दैन, न ता ईश्वरीय नियमहरू नै बुझ्न सक्छ। त्यसले ठूलो घृणाले आफ्ना सबै शत्रुहरूलाई खिसी गर्छ। त्यसको विचारमा,

कुनै कुराले त्यसको शान्ति-सुरक्षा भङ्ग गर्न सक्दैन। बाँचुन्जेल कष्टमुक्त जीवन जिउने त्यसको आशा छ।

भजन १०:७-८: त्यो जहाँ छ, त्यहाँ ईश्वर-निन्दा गरिन्छ-गरिन्छ; त्यसको वातावरण यस्तै हुन्छ। त्यो आफूले अरू कसैलाई धोका दिन सक्दैन भने, त्यसले अरूलाई यसो गर्न लाउँछ-लाउँछ। त्यसको बोलीले कहिल्यै पनि कसैको उत्थान गर्दैन, कसैको भलाइ गर्दैन। अपराध र विनाश जहिले पनि त्यसको बोलीका विषयवस्तु हुन्। अरू डाँकाहरूजस्तो त्योचाहिँ सुरक्षा-व्यवस्था नभएका लुक्ने ठाउँहरूमा निर्दोष-हरूलाई आक्रमण गर्न ढुकेर बस्छ। अनि जब तिनीहरू त्यहाँबाट भएर जान्छन्, तब त्यसले तिनीहरूलाई गोली हानेर मार्छ। त्यसले जहिले पनि निष्क्रियसँग जिउनेहरू र सहाराहीन हुनेहरूमाथि आफ्ना आँखा गाड्छ।

भजन १०:९-११: आफ्नो ओडारमा बसेको सिंहले भैंँ आफ्नो शिकारमाथि फ्रन्टन त्यो चाल मारेर बस्छ। शिकारीले भैंँ त्यसले आफ्नो शिकार जालमा फसाउँछ-फसाउँछ। धम्काएर होस्, कि शोषण गरेर होस्, घूस खुवाएर कि कमारा बनाएर वा हत्या गरेर होस्, त्यसले आफ्नो शिकार आफ्नो हातमा पार्छ-पार्छ। त्यसको शिकार बन्न पुगेको बिचरा त्यस अपराधीको ठूलो शक्तिद्वारा ढालिएको हुन्छ। हताश-निराश भएर उसलाई 'परमेश्वरले मलाई बिर्सनु-भएछ; उहाँले मतिर होइन, तर अन्तै कतातिर हेर्दै हुनुहुँदो रहेछ। उहाँले आफ्नो छोराछोरीको दुर्दशा देख्नुहुन्न रहेछ' जस्तै लागेको छ।

घ) भजन १०:१२-१८: विश्वासयोग्य हुनेहरूको पुकार

भजन १०:१२-१३: तर अब परमप्रभुको निम्ति उठ्ने र काम गर्ने समय आएको छ। अब थिचोमिचो गर्नेको न्याय गर्न उहाँ आफ्नो

हात उठाउनुहुन्छ; अब उहाँ कष्टमा परेका-हरूमाथि दया देखाउनुहुन्छ। किन दुष्टका सेनाहरूले आफ्नो भक्तिहीनता र आफ्नो अधर्ममा लागि रहन पाऊन्? परमेश्वरले तिनीहरूका अपराधहरूको लेखा लिनुहुनेछैन भन्ने सोचबाट तिनीहरूले किन साहस लिन पाऊन्?

भजन १०:१४-१५: तर परमेश्वरले देख्नुभएको छ। उहाँले एक-एक अन्याय र एक-एक अपराधको हिसाब लिइराख्नुहुन्छ; किनकि उहाँले आउँदो दिनमा त्यसको निम्ति सठीक बदला फेरुनुहुनेछ। यसकारण असहायले आफूलाई परमेश्वरको हातमा सुम्पेको व्यर्थ हुँदै होइन। के परमेश्वरले कयौँ पल्ट आफूलाई अनाथहरूको मित्र ठहर्चाउनुभएको छैन र? परमप्रभुले विश्वासयोग्य हुनेहरूका पुकारा सुन्नभएको छ; उहाँले दुष्टको पाखुरा भाँचिदिनुहुनेछ; उहाँले त्यसको एक-एक दुष्टताको पर्दाफास गर्नुहुनेछ र त्यसको एउटै खराबीलाई दण्ड नदिई छोड्नुहुनेछैन।

भजन १०:१६: त्यो बदला लिने दिन कहिले हुनेछ? त्यो दिन तब शुरु हुनेछ, जब यस संसारका राज्यहरू हाम्रा प्रभुका र उहाँको खीष्टका हुनेछन् (प्रकाश ११:१५)। तब यी सताउने दुष्ट जातिहरू नाश हुनेछन्, जसरी भविष्यवक्ता यशैयाले यसो भविष्यवाणी गरेका छन्:

'हेर, तिमीसँग क्रोधित हुनेहरू सबै लज्जित हुनेछन् र शर्ममा पर्नेछन्, तिनीहरू शून्यसरह हुनेछन्। अनि तिमीसँग भगइा गर्नेहरू नाश हुनेछन्। तिमीले तिनीहरूलाई खोज्नेछौ, तर तिनीहरूलाई भेट्नुहुनेछैनौ, ती तिमीसँग भगइा गर्नेहरूलाई। तिमीसँग लडाइँ गर्ने मानिसहरू शून्यसरह र व्यर्थका ठहरिनेछन्। किनकि म, परमप्रभु तिमी परमेश्वरले तिमीलाई यसो भन्दै तिमी दाहिने

हात समात्नेछु: “नडराऊ, म तिमीलाई सहायता गर्नेछु” (यशैया ४१:११-१३) ।

भजन १०:१७-१८: हामी यस कुरामा पूरा निश्चित हुन सक्छौं: परमप्रभुले नम्र-हरूका प्रार्थनाहरू सुन्नुहुनेछ र उत्तर दिनुहुनेछ । उहाँले हरेक परीक्षाको साथमा तिनीहरूलाई पापसित नहार्ने अनुग्रह दिनुहुनेछ । अनाथ र थिचोमिचोमा परेकाहरूको न्याय गर्न उहाँले कम्ती दुःख उठाउनुहुनेछैन । परमेश्वरको स्तुति होस् ! त्यो भावी दिन आउन लागेको छ, जुन दिनदेखि उसो पृथ्वीको कुनै मानिसले गरिब र असहायहरूलाई कहिल्यै थिचोमिचो गर्न पाउनेछैन ।

भजन ११: जब भरोसा गर्न सकिन्छ, तब किन भाग्ने ?

भजन ११ चाहिँ निराशाजनक मुख्य समाचारहरूको विषय भार्ने औषधीको काम गर्छ । जब हामी केवल लडाइँ, हिंसा, अपराध, भ्रष्टाचार र राजनीतिक अशान्ति आदि नकारात्मक विषयहरूको बारेमा नराम्रा समाचारहरू सुन्छौं, तब दाऊदले हामीलाई के सम्झाउँछन् भने, आफ्नो नजर प्रभुतिर उठाएर र उहाँमाथि आफ्ना आँखाहरू लगाएर नै हामी त्यस्ता स्थिति-परिस्थितिहरूदेखि माथि उड्न सक्छौं ।

हामी यहाँ दाऊदलाई कल्पना गर्न सक्छौं, जसले जब आफ्नो घरको ढोका खोले, तब स्याँ-स्याँ र फ्याँ-फ्याँ गर्दै गरेको एकजना मानिस स्वाट्टै तिनको घरभित्र पस्यो । यस मानिसको अनुहारको रङ फिका र नियाँस्रो थियो भने यसको उत्तेजनाले यसका आँखाहरू एकैक्षणमा निस्केलान् भँ टूला भएका थिए, र यसका ओठहरू थरथर कामिरहेका थिए । अनि यस मानिसले क्षण-क्षणमा रोक्दै गरेको आवाजमा र बोल्दाखेरि बीच-बीचमा हप्याक-हप्याक लामो सास

फेर्दा दाऊदलाई आउनै लागेको विपत्तिको खबर सुनाउँदैथियो र तिनलाई पहाडहरूतिर भागेर जाने सल्लाह दियो । यो भजनचाहिँ यस निराशावादी आगन्तुक व्यक्तिको नैराश्य-पूर्ण, निरुत्साहित तुल्याउने सुभाउको निम्ति दाऊदको सठीक उत्तर हो ।

भजन ११:१-३: ‘म परमप्रभुमाथि भरोसा राख्छु-राख्छु’ भनेर दाऊदले पहिले आफ्नो सरल विश्वास व्यक्त गर्छन् । परमप्रभु तिनको शरणस्थान हुनुहुन्थ्यो । तिनले हामीलाई प्रश्न गर्छन्: ‘जब म परमप्रभुमाथि भरोसा राख्न सक्छु, तब म किन भागूँ?’ त्यसपछि तिनले आफ्नो शान्ति भङ्ग गराउने यस खराब खबर ल्याउने दूतलाई डाँट्छन् । भजन ११:१^ख पददेखि तीन पदसम्म यस उदास पैकारका निराशाजनक शब्दहरू पेश गरिएका छन् । ‘चराभैं आफ्नो पहाडतिर उडेर जाऊ’ भन्ने वाक्यबाट यसको कुरा शुरु भएको छ । मानौं यस मानिसले दाऊदलाई यसो भनेको थियो: ‘तिमी त एउटा सानो नगण्य, निराश्रय चरा-जस्तै छौ । यसकारण भागेर जानु नै तिम्रो लागि सर्वोत्तम उपाय ठहरिन्छ । यस कलि-युगमा अपराधीहरूको हक चल्छ; तिनी-हरूसँग प्रशस्त हतियारहरू छन्; तिनीहरू शिष्ट, आज्ञाकारी नागरिकहरूलाई गोली हानेर मार्न पनि तयार हुन्छन् । कानुन-व्यवस्था लोप भएको छ, र समाजका दृढ जगहरू नष्टभ्रष्ट भएका छन् । यसकारण तिम्रीजस्तो धर्मा व्यक्तिको निम्ति कुनचाहिँ आशा रहेको छ र?’

भजन ११:४-६: तिनको आशा ? परमप्रभु तिनको आशा हुनुहुन्थ्यो । पक्का ? हो, पक्का ! ‘परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ ।’ अनि कुनै कुराले पनि उहाँका योजनाहरू रोक्न वा विफल पार्न सक्दैन । ‘उहाँको सिंहासन स्वर्गमा छ ।’ पृथ्वीमा जुनसुकै राज्यको उत्थान वा पतन होस्, तर स्वर्गमा भएको उहाँको सिंहासन यसको असर

पर्देन; उहाँको सिंहासन कहिल्यै नहल्लिने गरी अडिग र अटल रहन्छ। यद्यपि कुनै कुराले पनि परमेश्वरको शान्ति र शान्त वातावरण खलबलाउन सक्दैन, तापनि मानिसका सन्तानहरूको रहनसहनमा उहाँ चासो लिइ-रहुनुभएको छ। संसारमा के-के भएको, के-के भइरहेको छ, सो सबै कुराहरू उहाँले देख्नुहुन्छ; यति मात्र होइन, तर उहाँले लगातार धर्मी जनहरूको चाल र दुष्ट मानिस-हरूको चाल जाँच्नुहुन्छ। परमेश्वर अनन्त प्रेम हुनुहुन्छ, तापनि उहाँको मनले हिंसा गर्ने मानिसहरूलाई घृणा गर्छ। उहाँले तिनीहरू-माथि न्यायको रास बर्साउनुहुन्छ: आगो, गन्धक र भतभती पोल्ने आँधी।

भजन ११:७: परमेश्वरले हिंसक मानिसलाई घृणा गर्नुहुन्छ; ठीक त्यस्तै गरी उहाँले धर्मी जनलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। परमेश्वर आफै धर्मी हुनुहुन्छ; अनि उहाँ धार्मिकतालाई प्रेम गर्नुहुन्छ। अन्तमा सीधा चाल चल्ने मानिसको इनाम यही हुनेछ: ऊ परमेश्वरको उपस्थितिमा खडा हुनेछ।

यसकारण बुभुनुहोस्: हामीले यी खराब मुख्य समाचारहरूको विषयमा पीर मान्नु-पर्देन। हाम्रो जीवनमा कुनै यस्तो समय आउला, जब छालमाथि छाल हान्ने गरी प्रतिफूल परिस्थितिहरू हाम्रो विरोधमा उर्लेर आउलान्; तर ज्वारको पछि भाटा आएभैं अन्तमा परमेश्वरको रोकेर रोक्नै नसकिने उद्देश्यको जीत सुनिश्चित हुनेछ।

उहाँको शासन नचले ठावै छैन,

सबै कुराहरू उहाँको नियन्त्रणमा रहेका छन्;

उहाँको हरेक कार्यमा पवित्र आशिष छ,

र उहाँको मार्गमा निर्मल ज्योति चम्कन्छ।

उहाँलाई बुभेरे हामी बुभन सक्दौं,

र पनि आकाश र पृथ्वीले बताउँछन्:

सर्वाधिकारी परमेश्वर सिंहासनमाथि विराजमान हुनुहुन्छ र सबै थोकहरूमाथि उहाँको सुशासन चल्दैछ।

अज्ञातको रचना

भजन १२: मानिसहरूको बोलीको विरुद्ध परमेश्वरको वचन

भजन १२:१: मानिसहरूको बीचमा, विशेष गरी तिनीहरूको बोलीवचनको सम्बन्धमा तिनीहरूको विश्वासयोग्यतामा आएको ह्रासले भजन बाहको एक पदमा उल्लेख गरिएको प्रार्थनाको निम्ति प्रेरणा दिएको थियो।

‘हे परमप्रभु, मलाई बचाउन आउनुहोस्; किनकि भक्ति समाप्त भएको छ। नीच संसारमा सच्चा हृदय भएकाहरू बिरलाकोटी हुन गएका छन्।’ (नोक्सको अनुवादअनुसार)

भजन १२:२: त्यसपछि यस विश्वासाहीन पुस्ताको विरोधमा तीनवटा विशेष आरोपहरू पेश गरिएका छन्:

क) भूट बोलेको आरोप: यी मानिस-हरूले सरासर भूट बोल्थे; तिनीहरूको प्रत्यक्ष चालबाजी यही थियो। तर तिनीहरूले निर्दोष भूटहरू र अर्ध-सत्य पनि बोल्थे, बढाइचढाइ गर्थे र प्रतिज्ञाहरू भङ्ग गर्थे।

ख) चापलुसी गरेको आरोप: तिनीहरूले अरूको भूटा प्रशंसा गर्थे। चिप्लोघसाइ र प्रशंसा एउटै कुरा होइन। कसैको हुँदै नभएको गुणको प्रशंसा गर्नुचाहिँ चिप्लोघसाइ हो। चिप्लोघसाइको पछाडि प्रायः कुनै न कुनै अशुभ जिताउने, स्वार्थपूर्ण अभिप्राय लुकेको हुन्छ।

ग) कपट: तिनीहरूको सोचाइ एउटा हुन्थ्यो भने, तिनीहरूको भनाइ अर्कै हुन्थ्यो। श्री निक्कोलो माकियाभेलीले जस्तै तिनी-हरूले सधैं छलकपट गर्थे, कुनीति अपनाउँथे, षड्यन्त्र रच्ये।

भजन १२:३-४: परमेश्वरका पवित्र जनहरूको युग-युगदेखिको सुरेकेरा यही हो: परमप्रभु स्वयम्ले भक्तिहीन मानिसहरूका

चिप्लो घस्ने ओठहरू चुप पारिदिऊन् । 'हाम्रै नीतिहरूको जीत हुनेछ' भन्ने विषयमा घमण्ड गर्नेहरूका जिब्राहरू उहाँले अचल तुलाइ-दिऊन् । 'हाम्रो विषयमा जोसुकैले जेसुकै सोचोस्, तर हामीले मन लागेको जे पनि भन्न पाउनुपर्छ, यो हाम्रो जन्मसिद्ध अधिकार हो' भन्नेहरूको मुख उहाँले बन्द गर्नुपर्छ ।

भजन १२:५-६: गरिबहरू र घटीकमीमा परेकाहरूको रोदन र क्रन्दन सुनेर परमप्रभुले 'म उठेर तिमीहरूलाई बचाउनेछु' भन्ने प्रतिज्ञा गर्नुभयो अर्थात् 'जुन छुटकाराको निम्ति तिनीहरूले तिर्खाएका छन्, त्यो छुटकारा दिन्छु' भन्नुभएको हो (जोसेफ जेलिनो) । अनि उहाँले जे प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ, त्यो कुरा उहाँले अवश्यै पूरा गर्नुहुनेछ । 'परमप्रभुका वचनहरू शुद्ध वचनहरू हुन्, माटोको भट्टीमा निखुर पारिएको, सात पल्ट खारिएको चाँदी-जस्तो छन् ।' अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, परमेश्वरको वचनमा कुनै धोका, कुनै चापलुसी, कुनै दुईजिब्रे कुरा, कुनै त्रुटि नै हुँदैन । यसैले परमेश्वरका वचनहरूमा पूरा भर पर्न सकिन्छ ।

भजन १२:७: यसकारण खीष्ट-विश्वासीमा सहज-ज्ञानले काम गर्छ । तत्कालै ऊ परमप्रभुकहाँ जान्छ र उहाँबाट सुरक्षा पाउन खोज्छ । त्यस दुष्ट, भक्तिहीन पुस्ता र त्यसका सबै आक्रमणहरूबाट उसले सुरक्षा पाउन माग्छ । त्यस पुस्ताका मानिसहरूसँग गर्न सकिने जुनसुकै सम्भौता वा सहभागिता-बाट ऊ सुरक्षित रहनुपर्छ ।

भजन १२:८: यस भजनको अन्तिम पदमा उक्त दुष्ट पुस्ताको वर्णन गरिएको छ, जुन मानिसहरू हरदम नीचतालाई उच्च तुल्याउने र जुनै पनि सद्गुणको खिल्ली उडाउने दाउमा बसेको हुन्छ । यो त्यही पुस्ता हो, जसको विषयमा हितोपदेश ३०:११-१४ पदको खण्डमा उल्लेख गरिएको छ:

'एउटा यस्तो पुस्ता छ, जसले आफ्ना बुबालाई सराच्छ र आफ्नी आमालाई धन्यकी भन्दैन ।

एउटा यस्तो पुस्ता छ, जो आफ्नै दृष्टिमा शुद्ध छ, तर पनि तिनीहरू आफ्नो मैलाबाट धोइएका छैनन् ।

एउटा यस्तो पुस्ता छ, आहा-हा, तिनीहरूका आँखाहरू कति घमण्डले भरिएका छन्! तिनीहरूका परेलाहरू कति चढेका छन्!!

एउटा यस्तो पुस्ता छ, जसका दाँतहरू तरवारजस्ता छन् र जसका बङ्गाराहरू पृथ्वीबाट दुःखीहरूलाई र मानिसहरूको बीचबाट खाँचोमा परेकाहरूलाई निलिखान छुरीजस्तै छन् ।'

भजन १३: कहिलेसम्म ?

यस भजनमा दाऊदको मुखबाट चारपल्ट 'कहिलेसम्म, कहिलेसम्म?' भन्ने शब्द निस्केको सुनिन्छ । सम्भवतः राजा शाऊल-जस्तै शत्रुद्वारा आफ्नो पानीखेदो भएको देखेर परमेश्वरको रथले किन यति बियाँलो गरेकोमा दाऊदले अचम्म मानिरहेका थिए । तिनलाई कुच्च्याउन लागेका चारवटा भयानक बोभाहरूबाट तिनलाई छुटाउन सहायता कहिल्यै नआउने हो कि ?

क) परमेश्वरले तिनलाई बिसर्नुभएको तिनलाई लागेको थियो ।

ख) तिनले आफूलाई परमेश्वरको कृपा-देखि वञ्चित भएको सम्भन्धे ।

ग) तिनले दिनहुँ आत्मामा ज्यादै उदास-निराश भएको अनुभव गर्थे ।

घ) तिनले हारैहारको सामना गर्नुपरिरहेको कारणले आफू हरदम अपमानित भएको महसुस गर्थे ।

भजन १३:१-४: परमेश्वरले दाऊदको त्यो दुर्दशा विचार गरेर तिनीबाट दुईवटा

विपत्तिहरू दूर गर्न यथाशीघ्र सहायता पठाउनुपरेको थियो; नत्र ता एक, दाऊदको मृत्यु हुनेथियो र दुई, तिनको शत्रुले आफ्नो विजयमा खूबै गर्व गर्न पाउनेथियो। परमप्रभुले दाऊदका आँखाहरू उज्वल नपार्नुभएको भए तिनको मृत्युले तिनलाई सधैंको निम्ति बन्द गर्नेथियो। परमप्रभुले चन्द्रमा दाहिना नपार्नुभएको भए शत्रुहरूले आफ्नै जीतमा र दाऊदको साह्रै नमीठो हारको विषयमा गर्व गर्नेथिए।

भजन १३:५-६: कसको हार-जीत हुने हो, यस विषयमा कुनै शङ्का छैन। किनकि 'सकारात्मक उत्तर पाइरहेको छु' भन्ने विश्वासमा भजनकारको हिम्मत थियो। परमप्रभुको दयामाथि भरोसा गर्नेले जान्दथिए: तिनले आफ्नो विरोधीबाट दिव्य छुटकारा देखेथिए; हो, तिनी यसको उत्सव मनाउन अझै पनि बाँचेथिए। तिनको निम्ति यो ईश्वरीय उद्धार आउन लागेको थियो; यसकारण यसको आशामा तिनले परमप्रभुको असीम दयाको निम्ति उहाँको स्तुतिप्रशंसा गाउन सके।

यो भजन एउटा सुस्केराबाट शुरु भएको थियो र एउटा स्तुतिगानमा टुङ्गिएको छ; अनि परमेश्वरबाटै पठाइएका हाम्रा जाँच र परीक्षाहरूको विषयमा कुरा पनि प्रायः यस्तै हुन्छ।

भजन १४: मूर्ख मानिसको विश्वासको सार यस्तै छ !

भजन १४:१: 'परमेश्वर छैन।' मूर्खको विश्वासको सार यो हो। किनभने परमेश्वर हुनुभएको त्यसले चाह गर्दैन। यसैकारण 'परमेश्वर हुनुहुन्छ' भन्ने कुरा त्यसले सरासर इन्कार गर्छ। तर त्यसको यो विचार अर्थहीन, तर्कहीन, विवेकहीन हो। क) के त्यो मानिस सर्वज्ञानी हो? के त्यसले यसो भन्न सक्छ: 'म

सबै कुरा जान्दछु; यसकारण मेरो असीमित ज्ञानअनुसार कुनै ईश्वर हुनै सक्दैन।' ख) के त्यो मानिस सर्वव्यापी हो? के त्यसले यसो भन्न सक्छ: 'म हर समयमा हरेक ठाउँमा उपस्थित हुन्छु; यसकारण सारा ब्रह्माण्डमा यस्तो कुनै ठाउँ छैन, जहाँ कुनै ईश्वर हुन सक्छन्, जसको विषयमा मैले ज्ञान पाएको छैन।' ग) परमेश्वरको अद्भुत सृष्टिबाट प्रस्तुत भइरहेका उहाँका अचम्म-अचम्मका कामहरूको विषयमा कसो हो? यी ठोस कुराहरू कसले बेवास्ता गर्न सक्छ, जस्तै: ब्रह्माण्डको विशालता, ग्रहहरूको सटीक गति र भइरहेको अचम्मको त्रुटिहीन सञ्चालन, जीवित प्राणीहरू बस्न लायकको पृथ्वीको उपयुक्त वातावरण, मानव-शरीरको अद्भुत बनावट, मानिसको मस्तिष्कको उत्कृष्ट रचना अनि पानी र माटोमा हुने असाधारण गुणहरू आदि।

यहाँ हामी जीवित प्राणीहरू बस्न लायकको पृथ्वीको उपयुक्त वातावरण उदाहरणको रूपमा पेश गर्छौं। श्री हेन्री बोशले परमेश्वरले बडो होशियारीको साथ सृष्टिको अद्भुत बनावट गर्नुभएका उदाहरणहरूमाथि हाम्रो ध्यान आकर्षण गर्न खोजेर यसो भनेका छन्:

'पृथ्वी प्रतिघण्टा प्रायः एक हजार माइलको रफ्तारमा अक्षको वरिपरि घुम्छ। यदि त्यसको घुम्ने रफ्तार प्रतिघण्टा १०० माइल हुँदो हो ता दिन र रातको समय दस गुणा बढी हुनेथियो, अनि हाम्रो ग्रह घरी डड्नेथियो, र घरी चिसोले बरफ बन्नेथियो। यस प्रकारको अनुपयोगी वातावरणमा कुनै हरियोपरियो बोटविरुवा बाँच्न सक्नेथिएन।

मानौं पृथ्वी चन्द्रमाजतिको सानो भइदिएको भए त्यसको गुरुत्वाकर्षण-शक्ति यति कमजोर हुनेथियो, कि त्यसले मानिसको निम्ति पर्याप्त वायुमण्डल कायम राख्न सक्नेथिएन। तर पृथ्वी वृहस्पति, शनि-ग्रह वा युरनसजत्रो ठूलो

हुँदो हो ता गरुत्वाकर्षण अति बढी भएको कारणले मानिसको निम्ति यता-उता चलमल गर्न असम्भव हुनेथियो । अनि यदि पृथ्वी शुक्र-ग्रहजतिको सूर्यको नजिकमा भइदिएको भए हामीले सहनै नसक्ने प्रचण्ड गर्मी हुनेथियो । अनि पृथ्वी सूर्यदेखि मङ्गल-ग्रहजतिको टाढामा भइदिएको भए त्यसका गरम जग्गाहरू पनि हरेक रात हिउँ र बरफले ढाकिनेथिए ।

महासागरहरूको आकार अहिलेको भन्दा आधा भइदिएको भए कम्ती पानी पर्नेथियो, केवल चार भागको एक भाग पानी पर्नेथियो । तर महासागरहरूको आकारका आठ भागमा एक भाग थपिएको भए वार्षिक वृष्टिपात चार गुणा बढ्नेथियो, र यसरी पृथ्वी बसोबास गर्ने नसकिने दलदले सिमसार बनेथियो ।

हिमाङ्क अर्थात् शून्य डिग्री सेल्सियसमा पानी जम्छ र बरफमा परिणत हुन्छ । तर त्यस तापक्रममा महासागरहरू जमेर बरफ भएको भए हाम्रो अवस्था नाजुक हुनेथियो; किनकि यसरी नै उत्तरीय ध्रुव र दक्षिणी ध्रुवमा उचित मात्रामा पानी पग्लनेथिएन, तर सयौं वर्षसम्म बरफ थुप्रिनेथियो । यसबाट वातावरणमा ठूलो गडबडी आउनेथियो । तर हामीलाई यस प्रकारको महाविपत्तिबाट बचाउन प्रभुले समुद्रको पानीमा नुन हालिदिनुभयो र समुद्रको पानी जम्ने तापक्रमको फेरबदल गर्नुभयो ।' 14)

यी सबै कुराहरू त्यसै हुन आएको र संयोगको फल भएको निम्ति सम्भावना अति सूक्ष्म हुन्छ, नगण्य हुन्छ । यसैकारण पवित्र बाइबलले नास्तिकहरूलाई 'मूर्ख' भनेको छ । तिनीहरू नैतिक हिसाबले मूर्ख छन् । तिनीहरू समभक्तको हिसाबले होइन, तर नैतिकताको हिसाबले मूर्ख हुन् ।

यी मूर्ख मानिसहरूको विषयमा परमेश्वरको फैसला सुनौं: 'तिनीहरू भ्रष्ट भएका छन्; तिनीहरूले घिनलाग्दा कामहरू गरेका छन् ।' मानिसको विश्वास र उसको व्यवहारको बीचमा घनिष्ठ सम्बन्ध रहेको हुन्छ । परमेश्वरको विषयमा उसको धारणा

जति निकृष्ट हुन्छ, त्यति नै उसको नैतिक व्यवहार पनि निकृष्ट हुन्छ; यो स्वाभाविक कुरा हो । चाहे यसको मूलकारणको रूपमा, चाहे यसको नतिजाको रूपमा होस्, नास्तिकवाद र अज्ञेयवाद जस्तो भए पनि भ्रष्ट जीवनसित सम्बन्धित हुन्छ-हुन्छ । यस सिलसिलामा श्री अल्बर्ट बार्नसले यो लेखेका छन्:

“ईश्वर छैन” भन्ने धारणा प्रायः कि त दुष्ट जीवन व्यतीत गर्ने अभिलाषामाथि आधारित हुन्छ, कि त भ्रष्ट जीवन जिइरहेका मानिसहरूद्वारा यस प्रकारको धारणा अँगालिएको हुन्छ । आफ्नै भ्रष्ट जीवन कायम राख्ने तिनीहरूको चाहना छ, जसले आउँदो दिनमा आफ्ना अपराधको निम्ति सजाय भोग्नुपर्छ भन्ने डरबाट तर्कन खोज्छन् ।' 15)

भजन १४:२-३: जब आदमका सन्तानहरूमध्ये कसैले परमेश्वरको खोजी गरेर बुद्धिमान् काम गर्दछ कि भनेर परमप्रभुले स्वर्गबाट हेर्नुहुन्छ, तब उहाँको यस अनुसन्धानबाट प्राप्त जानकारी निराशजनक हुन्छ । किनकि स्वभावले र कर्मले मानिस पापी हुन्छ । उसलाई आफ्नै खुशीमा छोड्नु हो भने उसले कहिल्यै परमेश्वरलाई खोज्नेथिएन । केवल पवित्र आत्माको सेवकाईद्वारा नै मानिसहरूमा तिनीहरूलाई परमेश्वर र उहाँको मुक्तिको आवश्यकता पर्छ भन्ने चेतना खोल्छ ।

प्रेरित पावलले यस भजनका पहिला तीनवटा पदहरू रोमी ३:१०-१२ पदको खण्डमा उद्धृत गरेका छन्; किनकि पापले समस्त मानिस-जातिलाई र एक-एक मानिसको सम्पूर्ण व्यक्तित्व नराम्रो असरले प्रभावित पारेको छ भन्ने कुरा उनले जनाउन चाहे । तर यहाँ, यस भजनमा दाऊदले सम्पूर्ण मानव-जातिको विषयमा कुरा गरेका छैनन्, यद्यपि सबै मानिसहरूको सम्बन्धमा तिनको

बयान सत्य ठहरिनेथियो । तर तिनले त खुला रूपले परमेश्वरलाई इन्कार गर्नेहरूको विषयमा सोचेका छन् र तिनी-हरूलाई धर्मी जनहरूसित तुलना गरेका छन् । यी अविश्वासीहरूले सत्य र जीवित परमेश्वरलाई पूर्ण परित्याग गरेका छन् । तिनीहरू नैतिक हिसाबले भ्रष्ट छन् । परमेश्वरले तिनीहरूमध्ये असल काम गर्ने एकैजनालाई पनि पाउनुभएन ।

भजन १४:४: तिनीहरूले परमेश्वरका जनहरूसित गरेको दुर्व्यवहारबाटै तिनीहरूको अज्ञानता कहाँसम्म जाने हो, सो प्रष्ट रूपमा थाह लाग्छ । परमेश्वर गरिबहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ र पापलाई दण्ड दिनुहुन्छ भन्ने कुरा तिनीहरूले बुझेका भए रोटी खाएभैं गरी तिनीहरूले विश्वासीहरूलाई कहिल्यै त्यसरी निल्नेथिएनन्, यो एउटा मामुली कुरा सम्भन्धेथिएनन् । परमेश्वरको दया र कठोरताको विषयमा तिनीहरूले जानेका भए तिनीहरूले प्रार्थना नगर्ने जीवन व्यतीत गर्नेथिएनन् ।

भजन १४:५-६: जब परमप्रभु निर्दोष-हरूको पक्ष लिनुहुन्छ, तब अधर्मीहरू डरले थरथर हुनेछन् । तिनीहरूले गरिबहरूलाई यिनीहरूको सरल विश्वासको निम्ति खिल्ली उडाउँथे; तर अब तिनीहरू आफूले इन्कार गरेको परमेश्वरलाई यिनीहरूको शरणस्थान भइदिनुभएको देखेछन् ।

भजन १४:७: त्यो दिन कत्रो महान् दिन हुनेछ, जब मसीह राजा आफ्ना जनहरूलाई छुटकारा दिन सियोनबाट आउनुहुनेछ । त्यस दिनमा इस्राएली जातिको आनन्दको सीमा रहनेछैन, जब ख्रीष्टका यहूदी पवित्र जनहरूले एकमात्र सत्य परमेश्वरलाई इन्कार गर्ने जातिहरूको बीचमा कैदी रहेको तिनीहरूको अवस्थाबाट अन्तिम आएर पूर्ण छुटकारा पाउनेछन् ।

भजन १५: परमेश्वरले चुन्नुभएको मानिस

भजन १५:१: परमेश्वरले आफ्नो साथीको रूपमा चुन्नुभएको व्यक्तिचाहिँ भजन १५ को विषयवस्तु बनेको छ । यस भजनमा नभनिएको कुरा हामीले तपाईंलाई जनाउनु-पर्छ: नयाँ गरी जन्मनुचाहिँ परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउने मूलभूत योग्यता हो । नयाँ जन्म नपाईकन कसैले पनि परमेश्वरको राज्य देख्न सक्दैन, न ता त्यसभित्र प्रवेश गर्न पाउँछ । माथिबाटको जन्म परमेश्वरको निगाहको फल हो, र विश्वासद्वारा अनुभव गरिन्छ । नयाँ जन्म मानिसको पुण्यफल हुँदै होइन । यो दिव्य अनुभवचाहिँ प्रभु येशूमाथि राखिएको विश्वासद्वारा बाहेक मानिसले गर्न सक्ने अरु जुनसुकै कामबाट बिलकुल अलग हुने कुरा हो ।

हाम्रो शिक्षा यही भजनमा लेखिएको कुरामा मात्र सीमित राख्नु र आधारित गर्नु हो भने, मानिसको मुक्ति उसको धार्मिक चरित्र वा उच्चस्तरीय धर्मकर्महरूसित सम्बद्ध रहेको जस्तो बुझिन्छ । तर पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलका बाँकी खण्डहरू साथमा राख्दाखेरि के बुझिन्छ भने, मुक्ति दिलाउने विश्वास-चाहिँ पवित्र जीवन पैदा गर्ने किसिमको विश्वास हुनुपर्छ । यसको एकमात्र सठीक अर्थ यही हो । याकूबले आफ्नो पत्रमा त्यही कुरा लेखेका छन् । अनि यहाँ दाऊदले पनि यही कुरा भन्छन्: परमप्रभुमाथि राखिएको विश्वास सकली विश्वास हो भने, यस भजनमा उल्लेख गरिएका असल कामहरू यस किसिमको विश्वासका फलहरू हुन् ।

प्रसङ्गबाट उठेको कुरा हो: यस भजनले सियोनको नागरिकमा भएका सद्गुणहरूको पूरा सूचि दिन खोजेको होइन । यसको चरित्र-

चित्रण सुभाउपूर्ण, साङ्केतिक छ, तर सम्पूर्ण छैन ।

भजन १५:२: सर्वप्रथम, सियोनको नागरिक सत्यनिष्ठ हुन्छ, र इमानदारसाथ चल्छ । इमानदार मानिस नैतिक हिसाबले सुस्वस्थ हुन्छ । ऊ परिपक्व, पूरा विकसित र सन्तुलित हुन्छ ।

दोस्रो कुरा, सियोनको नागरिकले जुन कुरा ठीक छ, त्यही गर्छ । उसले होशियारीसाथ दोषरहित विवेक कायम राख्छ । खराब विवेकको साथ यस पृथ्वीमा बस्नुभन्दा ऊ असल विवेकको साथ स्वर्ग जान चाहन्छ ।

यस मानिसले सधैं हृदयबाटै सत्य बोल्छ भन्ने कुरामाथि भर पर्न सकिन्छ । भूट बोल्नुभन्दा ऊ बरु मर्नु तयार हुन्छ । ऊ वचनबद्ध हुन्छ । उसले 'हो' भनेको 'हो' नै हुन्छ, र 'होइन' भनेको 'होइन' नै हुन्छ ।

भजन १५:३: 'उसले आफ्नो जिब्रोले बदनामी गर्दैन ।' उसले अर्काको निन्दाचर्चा गरेको कहिल्यै सुनिँदैन । अर्काको निन्दा र मानहानि गर्ने कुरा कहिल्यै उसको मुखबाट निस्कँदैन । उसले आफ्नो जिब्रोमा लगाम लगाउँछ; उसले अर्काको चरित्रहत्या गर्दैन, बरु अरूको उन्नति गराउँछ ।

उसले आफ्नो छिमेकीको कुनै खराबी गर्दैन । उसको एकमात्र चाहना अरूलाई सहायता गर्ने, उत्साह दिने र अर्ती दिने नै हुन्छ । उसले आफ्नो साथीको विषयमा कुनै निन्दात्मक चर्चा सुन्यो भने, त्यस कुराको टुङ्गा त्यहीं हुनेछ । पक्का पनि उसले त्यो कुरा अरू कसैलाई सुनाउनेछैन ।

भजन १५:४: उसको दृष्टिमा नैतिक भिन्नताहरू धमिलिएका छैनन् । उसले पाप के हो, धार्मिकता के हो, अन्धकार र ज्योति, असल र खराबको बीचमा छुट्ट्याउन सक्छ । उसले नीच व्यक्तिलाई तुच्छ ठान्छ । यसो भन्नुको तात्पर्य यो हो कि उसले त्यस

मानिसको भक्तिहीनताको विरुद्धमा सुस्पष्ट, बलियो साक्षी दिन्छ । तर उसले 'फलाना मेरो भाइ, फलानी मेरी बहिनी हो' भनेर विश्वासको घरानाको एक-एक सदस्य-सदस्यालाई खुला रूपले स्वीकार गर्छ र आफूलाई ऊसित एक तुल्याउँछ ।

उसले प्रतिज्ञा गरेपछि त्यो पूरा गरेरै छाड्छ, चाहे उसले यसबाट आर्थिक नोकसानी भोग्नु किन नपरोस् । के हामी यसको निम्ति एउटा उदाहरण दिऔं ? कुनै ख्रीष्ट-विश्वासी थियो, जसले कसैलाई आफ्नो घर रू. २५,००,००० (पच्चीस लाख)मा बेचे वचन दिएको थियो । तर यसको किनबेचको कागज-पत्रमा हस्ताक्षर गर्नुभन्दा अघि एउटा ठूलो लेनदेन-कम्पनीले उसलाई यस घरको निम्ति रुपियाँ ३०,००,००० (तीस लाख) दिन्छु भन्ने वचन दियो । तर उसले पहिलो ग्राहकलाई वचन दिइसक्यो ! अनि जस्तो भए पनि ऊ आफूले दिएको वचनबद्ध रहने नै छ ।

भजन १५:५: परमेश्वरको मित्रले आफ्नो पैसा ब्याजमा लाउँदैन, अर्थात् उसले परमेश्वरको घरानाको अर्का सदस्यलाई यसबाट सुदसहित पैसा फिर्ता पाउँछु भन्ने विचारले उधारो दिँदैन । मोशाको व्यवस्था-अन्तर्गत इस्राएली मानिसले अन्यजाति-हरूलाई ब्याजमा सापट दिन सक्थे (व्यवस्था २३:१९-२०), तर आफ्नो सजातीय दाजु-भाइसँग त्यसो गर्नु मनाही थियो (प्रस्थान २२:२५; लेवी २५:३५-३७) ।

यदि व्यवस्थाको अधीनतामा रहेका यहूदीहरू यस नियमले बाँधिएका थिए भने, अनुग्रहको अधीनतामा बाँचिरहेका इसाई-हरूको विषयमा कुरा कसो हो ? के तिनीहरूले भन्नु बढी यो नियम कदर गर्नु-पर्नेथिएन ?

अन्तमा, यस धर्मा जनले निर्दोषको विरुद्धमा घूस खाँदैन । उसले न्याय बिग्रेको

कुरा पटककै मन पराउँदैन र 'हेरेकको आ-
आफ्नो दाम हुन्छ' भन्ने त्यो पुरानो उक्ति उसले
खण्डन गरिदिन्छ ।

यस किसिमको व्यक्ति नै वर्तमान समयमा
परमेश्वरका निम्ति जिउँछ र अनन्तसम्म
परमेश्वरका निम्ति जिउने नै छ । यस कुरा-
माथि विचार-मनन गरौं: अरू कोही पनि
परमेश्वरको उपस्थितिमा सन्वोसँग बस्नै
सक्दैन ।

भजन १६: ख्रीष्ट येशू बौरिउठ्नुभएको हो !

भजन १६ को बुझ्ने चाबी हामी प्रेरित
२:२५-२८ पदको खण्डमा पाउँछौं, जहाँ
प्रेरित पत्रसले यही भजन सोह्रको आठ
पददेखि एघार पदसम्मको खण्ड उद्धृत गरे,
जुन खण्डको सन्दर्भ ख्रीष्ट येशूको बौरिउठाइ
थियो । आउनुहोस्, हामी त्यो चाबी लिएर
यस भजनको अर्थ खोलिदिऔं र हाम्रा
उदेकको मुक्तिदाताले आफ्नो मृत्यु हुनुभन्दा
ठीक अगाडि आफ्ना पितासित के-के प्रार्थना
गर्नुभयो, सो सुनौं !

भजन १६:१-२: प्रभु येशू सिद्ध मानिस
हुनुहुन्थ्यो, जो सधैं परमेश्वरमाथि पूरा आश्रित
रहुनुहुन्थ्यो । उहाँ यहाँ आफ्नो सुरक्षाको निम्ति
परमेश्वरलाई पुकारा गर्नुहुन्छ, जो उहाँको
एकमात्र शरणस्थान हुनुहुन्छ । पृथ्वीमा
बिताउनुभएको जीवनको तीस वर्षको
अवधिभरि मुक्तिदाता प्रभुले परमेश्वरलाई
आफ्नो जीवनका प्रभु र मालिकको रूपमा
स्वीकार गर्नुको साथै खुशीसाथ उहाँलाई
आफ्नो जीवनको एकमात्र चाहना र
दिलचस्पीको रूपमा स्वीकार गर्नुहुन्थ्यो,
जसरी 'तपाईंमा बाहेक मेरो भलाइ अरू कहीं
छैन' भन्ने वाक्यले प्रकट गर्छ । यी शब्द-
हरूद्वारा मुक्तिदाता प्रभुको पापरहित अवस्था
खण्डन गरिएको होइन, तर यो त ख्रीष्ट येशूले

परमेश्वरमा परिपूर्णता पाउनुभएको बलियो,
हाम्रो हृदयलाई छुने साक्षी हो । यस गवाहीले
भजन ७३:२५ पदमा व्यक्त गरिएको
आराधनामा आफ्नो जोडी पाएको छ, जहाँ
यसो लेखिएको छ: 'स्वर्गमा तपाईंबाहेक मेरो
अरू को छ र ? अनि पृथ्वीमा पनि तपाईंलाई
बाहेक म अरू कसैलाई चाहँदैनं ।'

भजन १६:३: मसीहको जीवन परमेश्वर-
माथि केन्द्रित जीवन थियो; यसो भए ता पनि
उहाँले यस धरतीमा भएका पवित्र जनहरूको
पनि कदर गर्नुहुन्थ्यो । वास्तवमा, परमेश्वर-
माथि केन्द्रित जीवन र पवित्र जनहरूलाई
गरिने वास्ताको बीचमा नजिकको सम्बन्ध छ;
किनकि परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु भनेको उहाँका
जनहरूलाई प्रेम गर्नु हो (१ यूहन्ना ५:१-२) ।
प्रभु येशूले यहाँ आफ्ना पवित्र जनहरूलाई
पृथ्वीका उत्तम जनहरू भन्नुभएको छ, जसमा
उहाँले पूरा आनन्द पाउनुभएको छ । यस
सम्बन्धमा उस्तै किसिमको साक्षी परमेश्वरका
एकजना उहिलेका पवित्र जनबाट सुनौं:

'मैले आफ्नो विश्वासको यात्रा शुरु गरेको
दिनदेखि आजको दिनसम्म मजस्तो मरणशील
र पापी मानिसले पाउन सक्ने उच्चकोटिको
कृपा पाइरहेको छु; किनभने मेरो सङ्गति
पृथ्वीका उत्तम जनहरूसित भइरहेको छ । अनि
तिनीहरू हरेकले प्रभुकै खातिर मलाई दया
देखाउन भरमग्दुर प्रयास गरिरहेका छन् ।' 16)

भजन १६:४: सत्य परमेश्वरका
उपासकहरूभन्दा भूटा देवीदेवताहरूको
पूजा गर्ने मानिसहरू कति फरक हुन्छन् ।
मूर्तिपूजामा पूरा लिप्त र लीन भएका
मानिसहरूको जीवनमाथि आइपर्ने दुःखहरूका
लहरहरू कहिल्यै टुङ्गिँदैनन्; यो अनिवार्य
हो । मूर्तिपूजा गर्नेहरूमाथि आइपर्ने न्यायिक
दण्डहरूमध्ये सबैभन्दा ठूलोचाहिँ यही हुन
सक्छ, कि तिनीहरू आफैले पुजेको थोकजस्तै
बन्नेछन् । परमेश्वरका पवित्र पुत्र तिनीहरूका
रगतका अर्धबलिहरूसित कुनै सरोकार

राख्नुहुन्न, तर सरासर अस्वीकार गर्नुहुन्छ । उहाँ मूर्तिहरूका नामहरू धरि आफ्नो मुखमा लिनुहुन्न; किनकि उहाँ न मूर्तिहरू, न मूर्ति-पूजक अन्यजातिका मानिसहरूका व्यर्थ रीति-विधिहरूसित कुनै सम्बन्ध राख्नुहुन्छ; उहाँले यस्ता घिनलाग्दा कुराहरू सहनै सक्नुहुन्न ।

भजन १६:५-६: ख्रीष्ट येशूले आफ्नो व्यक्तिगत जीवनमा परमप्रभुलाई आफ्नो अधिकारको भाग र कचौरा चुन्नुभयो । परमेश्वरचाहिँ येशूको धन र आनन्द हुनुहुन्थ्यो । परमप्रभुले येशूको अधिकारको भागको लमाइ-चौडाइ कायम राख्नुहुन्थ्यो । परमेश्वर पिताले कति बुद्धिमानीसाथ र कति अद्भुत रीतिले पुत्र येशूको जीवनको हरेक सानो कुरा पनि योजना गर्नुभएको !! छ पदमा ख्रीष्ट येशूले त्यो कुरा एउटा मनोहर ठाउँमा पाएको उत्तम अधिकारको भागसित तुलना गर्नुभएको छ । उहाँको पैतृक सम्पत्तिमा उत्तम-उत्तम कुराहरू मात्र हुँदा रहेछन् । जब हामी परमेश्वरको सङ्गतिमा जिउँछौं, तब हामी पनि एउटा सुव्यवस्थित जीवन पाएकोमा उहाँको प्रशंसा गर्न सक्छौं । जसले गुनासो गर्छ, उसले परमेश्वरको बुद्धि, प्रेम र शक्तिमाथि कम भरोसा गरेको प्रमाणित गर्छ ।

भजन १६:७: यहाँ, यस पदमा ख्रीष्ट येशूले परमप्रभुको प्रशंसा गर्नुहुन्छ; किनभने प्रभु येशूको सारा जीवनभरि परमप्रभुले विश्वासयोग्यतासाथ उहाँलाई अगुवाई गर्नु-हुन्थ्यो र उहाँलाई परामर्श दिनुहुन्थ्यो । राति प्रभु येशू अनिदो रहनुभएको समयमा प्रार्थना गर्दा र परमेश्वरको वचन मनन गर्दा उहाँको अन्तस्करणले उहाँलाई शिक्षा दिन्थ्यो । निदाउन नपाएका समयहरू खेर फालिएको समय कहाँ हुन्थे र ! यो समय पवित्र हुन्थ्यो, र उहाँको सान्त्वना र आशिषका निम्ति ठहर्साइएको थियो । ख्रीष्ट येशूको यो

अनुभव परमेश्वरका जनहरूको जीवनमा धेरै चोटि दोहोरियो, यसको साध्य छैन ।

किनकि ज्योतिका सन्तानहरूमध्ये यस्ता हर्षोन्मत्त गाइनेहरू थुप्रै छन्, जसले आफ्नो सबैभन्दा मीठा गीतको रचनाको विषयमा यसो भन्तान्: 'यो त मैले रातको समयमा पाएको गीत पो हो ?'

अनि पिताको घर गुञ्जायमान गरिरहेका धेरै भव्य भजनहरूको विषयमा अन्धकारमय कोठामा बसेर सुँक्क-सुँक्क गर्दै गरेको अवस्थामा भाइबहिनीहरूले यी भजनका शब्दहरू प्राप्त गरेको कुरा सत्य ठहरिएको छ ।

अज्ञातको रचना

यस भजनका बाँकी पदहरू प्रेरित पत्रसले पेन्टेकोष्टको दिनमा उद्धृत गरे, जसको सन्दर्भ ख्रीष्ट येशूको बौरिउठाइ हो ।

'किनकि दाऊदले उहाँको विषयमा यसो भनेका छन्:

"मैले परमप्रभुलाई सधैं मेरो सामु देखें; किनकि म नडगमगाऊँ भनेर उहाँ मेरो दाहिने हातपट्टि रहनुहुन्छ; यसकारण मेरो हृदय रमायो, र मेरो जिब्रो अति आनन्दित भयो, साथै मेरो शरीर पनि आशामा बस्नेछ; किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई अधोलोकमा छोड्नुहुनेछैन, न ता तपाईंले आफ्ना पवित्र जनलाई सड्न नै दिनुहुनेछ । तपाईंले मलाई जीवनका मार्गहरू जान्न दिनुभएको छ । तपाईंले मलाई आफ्नो उपस्थितिद्वारा आनन्दले भरिनुहुनेछ ।"

हे मानिसहरू र दाजुभाइहरूहो, कुल-पति दाऊदको विषयमा म तपाईंहरूलाई स्वतन्त्रतापूर्वक भन्न सक्छु: उनी मरे, र गाडिए पनि; अनि उनको चिहान आजको दिनसम्म पनि हाम्रो बीचमा छँदैछ । यसकारण उनी भविष्यवक्ता भएका हुनाले, र उनको सिंहासनमाथि बसाउनलाई शरीरअनुसार उनकै शरीरको फलबाटकोलाई अर्थात् ख्रीष्टलाई खडा गर्नेछु भनेर परमेश्वरले

उनीसित शपथ खाएर प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा जानेका हुनाले, अनि उनले यो कुरा पहिल्यै देखेका हुनाले ख्रीष्टको बौरिउठाइको सम्बन्धमा “उहाँको प्राण अधोलोकमा छोडिएन, न ता उहाँको शरीर नै सड्यो” भनेर भने। यही येशूलाई परमेश्वरले बौराएर उठाउनुभयो, जुन कुराका साक्षी हामी सबै हौं। यसकारण परमेश्वरको दाहिने हातद्वारा उच्च पारिएर र पिताबाट पवित्र आत्माको प्रतिज्ञा प्राप्त गरेर उहाँले त्यो खन्याउनुभयो, जुन कुरा तपाईंहरूले अहिले देख्दै र सुन्दै हुनुहुन्छ।’ (प्रेरित २:२५-३३)

अब प्रेरित पत्रसले पेश गरेका बुँदाहरू याद गर्नुहोस्, जस्तै:

क) दाऊदले ख्रीष्टको विषयमा कुरा गरेका थिए (प्रेरित २:२५)। जुन कुरा दाऊदले यहाँ भने, त्यो कुरा उनले आफ्नो विषयमा भन्न सक्नेथिएनन्; किनकि यरूशलेममा उनको मृत शरीर एउटा चिहानभित्र पडिरहेको थियो।

ख) भजनकार भविष्यवक्ता भएका हुनाले परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूलाई सिंहासनमाथि बसेर राज्य गर्न दिनुभन्दा अघि बौराएर उठाउनुहुनेछ भन्ने कुरा जान्दथिए।

ग) यसैकारण दाऊदले भविष्यवाणी गर्न सके, कि परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूको प्राणलाई अधोलोकमा छोड्नुहुन्न, न ता ख्रीष्ट येशूको मृत शरीरलाई सड्न दिनुहुन्छ।

घ) परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूलाई बौराएर उठाउनुभएको हो; यो कुरा सुनिश्चित छ। अनि पेन्टेकोष्टको दिनमा जुन कुराहरू घटे, यी कुराहरू ख्रीष्ट येशू परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि महिमाको स्थानमा उठाइनुभएको र विराजमान हुनुभएको फलाफल थिए।

निस्सन्देह हामीले भजन १६ को यस खण्डबाट यी बुँदाहरू निकाल्न सक्नेथिएनौं। तर प्रेरित पत्रसको सहायताले पाएका उक्त जानकारीहरू मनमा राखेर हामी अब यस

भजनका अन्तिम पदहरू अध्ययन गर्छौं (भजन १६:८-११)।

भजन १६:८: सर्वप्रथम, यहाँ मसीहले दृढतापूर्वक ‘मैले परमप्रभुलाई सधैं आफ्नो सामु राखेको छु’ भनेर भन्नुभयो; अनि यसमा कुनै प्रकारको वाक्छल थिएन। किनकि ख्रीष्ट येशू परमप्रभुको निम्ति र उहाँकै निम्ति मात्र जिउनुहुन्थ्यो। उहाँले आफ्नो स्वेच्छाले कहिल्यै कुनै काम गर्नुहुन्नथियो। पिताकै इच्छाप्रति आज्ञाकारी रहेर उहाँले सबै कुराहरू गर्नुहुन्थ्यो।

‘उहाँ मेरो दाहिने हातपट्टि हुनुहुन्छ, यसैले म डगमगाउनेछैनं।’ पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलमा ‘दाहिने हात’ भन्ने शब्द निम्न अर्थहरूमा प्रयोग गरिएको छ:

क) शक्ति (भजन ८:१:१३)

ख) सुरक्षा (भजन २०:६)

ग) आदर (भजन ४५:९ र ११०:१)

घ) सुखचैन (भजन १६:११)

ङ) निगाह (भजन ८०:१७)

च) सहारा (भजन १८:३५)

यहाँ, यस पदमा ‘दाहिने हात’ भन्ने शब्दको अर्थ शान्ति-सुरक्षा हो।

भजन १६:९-१०: परमेश्वर पिताको निरन्तर हेरचाह र सुरक्षाको विषयमा सुनिश्चित हुनुभएको हाम्रा मुक्तिदाता प्रभुले ढुक्कै भएर भविष्य सामना गर्नुभयो। किनकि उहाँको हृदय आनन्दित छ; उहाँको प्राण रमाउँछ र उहाँको शरीर सुरक्षित छ। परमेश्वरले उहाँको प्राणलाई अधोलोकमा छोड्नुहुनेछैन र उहाँको शरीरलाई सड्न दिनुहुनेछैन; यो कुरा उहाँले निश्चित जान्नुहुन्थ्यो। अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, ख्रीष्ट येशू मरेकाहरूको बीचबाट बौरिउठ्नुहुनेछ।

शेओल अर्थात् ‘अधोलोक’ भन्ने शब्दको विषयमा एउटा स्पष्टीकरण दिनु आवश्यकता पर्छ। पुरानो नियममा यो ‘शेओल’ भन्ने शब्द

चिहानको निम्ति, पातालको निम्ति र शरीरबाट अलग रहेका मानिसहरूका आत्मा-हरूको स्थानको निम्ति प्रयोग गरिएको छ। अनि नयाँ नियममा हिब्रूको 'शेओल' भन्ने शब्दको बदलीमा त्योसित बराबर भएको ग्रीकको 'हादेस' भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको छ। 'शेओल' भन्ने शब्दले चाहिँ मरेकाहरूको भौगोलिक स्थान होइन, तर मरेकाहरूको आत्मा शरीरबाट अलग भएको अवस्था बताउन चाह्यो। विश्वासी होस् कि विश्वास नगर्ने मानिस होस्, मरेकाहरूको हरेक व्यक्तिको अवस्था एकै थियो, र पुरानो नियममा 'शेओल' शब्दद्वारा बयान गरिन्थ्यो। तर नयाँ नियममा 'शेओल'सित बराबर भएको शब्द 'हादेस' विश्वास नगर्ने मानिसहरूको सम्बन्धमा मात्रै प्रयोग गरिएको छ। 'शेओल' भन्ने शब्दको अर्थ अनिश्चित र अस्पष्ट थियो। यस शब्दले मृत्युपार भएको जीवनको विषयमा कुनै स्पष्ट चित्रण दिनै सकेन। यस शब्दमा ज्ञान दिने शक्ति थिएन, तर हामीलाई अलमल र अन्योलमा मात्र पार्थ्यो।

तब नयाँ नियममा आउनुहोस्, र सबै कुरा सुस्पष्ट हुन्छ; किनकि येशू ख्रीष्टले सुसमाचारद्वारा जीवन र अमरता प्रकाशमा ल्याउनुभएको हो (२ तिमोथी १:१०)। वर्तमान समयमा हामी जान्दछौं, कि कुनै विश्वास नगर्ने मानिसको मृत्यु भयो भने त्यसको पार्थिव मृत शरीर मट्टीमा जान्छ, तर त्यसका आत्मा र प्राणचाहिँ पातालमा कष्ट भोग्न जान्छन् (लूका १६:२३)। तर ख्रीष्ट-विश्वासी मर्चो भने, उसका आत्मा र प्राण स्वर्गमा ख्रीष्ट येशूसँग रहन जान्छ (२ कोरिन्थी ५:८; फिलिप्पी १:२३), र उसको पार्थिव मृत शरीर चिहानमा गाडिन्छ।

जब ख्रीष्ट येशूले 'तपाईंले मेरो प्राणलाई अधोलोकमा छोड्नुहुनेछैन' भन्नुभयो, तब 'परमेश्वरले उहाँलाई शरीरविहीन अवस्थामा छोड्नुहुन्न' भन्ने विषयमा उहाँसँग पूर्वज्ञान

थियो भन्ने कुरा स्पष्ट हुन्छ। प्रभु येशू अधोलोकमा पुग्नुभयो, तर उहाँ त्यहाँ रहनु-भएन।

परमेश्वरले प्रभु येशूको मृत शरीर अरू मानिसहरूका लासहरूजस्तो सड्न दिनु-भएन। ईश्वरीय आश्चर्यकर्मद्वारा, रोकथाम गर्ने दिव्य प्रक्रियाद्वारा ख्रीष्ट येशूको मृत शरीर तीन दिन र तीन रातसम्म सड़ाहटबाट पूरा सुरक्षित रह्यो।

भजन १६:११: यस अन्तिम पदमा हाम्रा परमधन्य प्रभु आफ्नो निश्चयता व्यक्त गर्नुहुन्छ: हो, उहाँ यस कुरामा पूर्ण निश्चित हुनुहुन्छ, कि परमेश्वर पिताले उहाँलाई जीवनको बाटो देखाउनुहुनेछ, अर्थात् उहाँलाई मृत्युबाट फेरि जीवनमा फर्केर आउने बाटो देखाउनुहुनेछ। अनि यस बाटोले उहाँलाई फेरि स्वर्गमा परमेश्वरको उपस्थितिमा ल्याइ-पुर्त्याउनेथियो। अनि त्यहाँ नै उहाँले सदा-सर्वदा आनन्दको भरपूरी र सुखचैनहरूको अनुभव गर्नुहुनेथियो।

भजन १७: एउटा जटिल समस्या

जब हामी कुनै भूल, कुनै अपराध गरेर त्यसको निम्ति दुःख पाउँछौं, तब त्यो दण्ड न्यायोचित हो भनेर हाम्रै विवेकले हामीलाई बताउँछ। तर हामीले कुनै भूल, कुनै अपराध, कुनै गलती नगर्दा दुःख भोग्नुपर्छ भने त त्यो अर्कै कुरा हुन्छ। त्यस किसिमको दुःख-भोगाइ प्रेरित पत्रसले 'धार्मिकताका निम्ति दुःख भोग्नु' भने (१ पत्रस ३:१४)। अनि यो कुराचाहिँ परमेश्वरका छोराछोरीहरूको निम्ति जहिले पनि एउटा जटिल समस्या बनेको छ।

दाऊदलाई पनि यस प्रकारको अनुभव भएको थियो। अनि तिनले यसको विषयमा कस्तो-कस्तो कदम उठाउनुपर्ने हो, सो जान्दथिए। तिनले त्यो मामिला धार्मिक

न्यायकर्ताकहाँ लागि। उहाँ निष्पक्ष जाँच गर्नुहुन्छ भन्ने कुरामा तिनी विश्वस्त थिए।

यस भजनको ठाउँ-ठाउँमा दाऊदमा ठूलो अहम् चढेको लाग्छ; किनभने तिनले घरिघरि आफ्नो प्रतिरक्षा गर्न खोजेका छन्। तिनले चर्को सोरले आफ्नो धार्मिकता, आफ्नो इमानदारी र आफ्नो आज्ञाकारिता घोषणा गर्छन्। के तिनी पापरहित अवस्थामा पुगेका थिए? यस्तो सुनिन्छ। तर तिनको पापरहित अवस्था छँदैथिएन। वास्तवमा दाऊदले 'आफ्नो जीवनका सबै क्षेत्रहरूमा म दोषरहित छु' भन्ने कुरा दाबी गर्दैनन्। तर तिनले केवल 'वर्तमान मामिलाका परिस्थितिहरूको सम्बन्धमा दोषरहित छु' भनेका हुन्। 'मेरा विरोधीहरूको मप्रति यत्रो दुश्मनी बढाउने किसिमको कुनै काम मैले गरेकै छैन' भन्ने तिनको भनाइ हो।

यस भजनमा पेश गरिएको दाऊदको मामिलाको भावअनुवाद हामी यस प्रकारले गर्न सक्छौं:

भजन १७:१-२: 'हे परमप्रभु, मेरो विन्ती छ, मेरो मामिला सुनिदिनुहोस्; किनकि मेरो मुद्दा न्यायसङ्गत छ। मैले भनेको कुरा ध्यानपूर्वक सुनिदिनुहोस्, किनभने बिनसिति म सतावटमा परेको छु। सठीक न्याय पाउनको निम्ति म भएकै कुरा जस्तोको त्यस्तै बताउँछु; यसमा कुनै छलकपट र सत्यतालाई ओभेलमा पार्ने कुरा छँदैछैन। तपाईंको अदालतमा म निर्दोष साबित हुन माग्छु। तपाईंका आँखाहरूले यस मामिलाको पक्ष-विपक्ष सबै नियालेर हेरून्, जाँचून्, र त्यसपछि तपाईंले सठीक फैसला गर्नुहोस्!'।

भजन १७:३-५: 'तपाईंले मेरो हृदय जाँचुभयो भने, यदि तपाईंले रातको अँध्यारोमा र दिनको उज्यालोमा पनि मेरो जाँचपडताल गर्नुभयो, जति धुइँपताल लाएर मलाई जाँचुभयो भने पनि मेरा विरोधीहरूसँग मलाई यसरी सताउनको निम्ति कुनै उचित

कारण पत्ता लगाउन सक्नुहुन्न। म बिलकुल साँचो र सत्य बोलिरहेको छु। मानिसहरूको सामान्य दुष्ट चालको विषयमा म भन्न सक्छु, कि तपाईंको पवित्र वचन बाइबलसित नजिकको सम्बन्ध राखेर मैले तिनीहरूको हिंसाबाट आफूलाई जोगाउन सकिरहेको छु। मेरो आफ्नै शक्तिबलमाथि भरोसा गरेर होइन, तर तपाईंके आज्ञाहरू र तपाईंका प्रतिज्ञा-हरूद्वारा म तपाईंप्रति आज्ञाकारी भई सठीक मार्गमा हिँड्न सकिरहेको छु। मेरा पाइलाहरू चिप्लेका छैनन्। तिनीहरूसित हिंसाको साटो फेर्न धेरै मौकाहरू पाएर पनि मैले यसो गरेको छैन।'।

भजन १७:६-७: 'अब म आफ्नो मुद्दा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु। तपाईंले मेरो पुकार सुन्नुहुनेछ र उत्तर दिनुहुनेछ भन्ने भरोसामा "सठीक न्याय पाऊँ" भनेर म तपाईंलाई आग्रह गर्छु। तपाईं तिनीहरूका उद्धारक हुनुहुन्छ, जसले आफ्ना शत्रुहरूबाट बाँचको निम्ति तपाईंको दाहिने हातमनि शरण लिएका छन्। म अहिले दगुदै तपाईंकहाँ आउँछु; यसकारण मप्रति आफ्नो अद्भुत करुणा अचम्म प्रकारले देखाइदिनुहोस्!'।

भजन १७:८-१२: 'आँखाको नानीलाई भैं मलाई रक्षा गर्नुहोस्! अनि आँखाको पुतलीको कुरा गर्दा "त्यो कसरी परेला, ढकनी, आँखीभौं, हाडै खोपिल्टो र त्यसको रक्षाको निम्ति छिटो उठ्ने हातद्वारा बचाइन्छ", सो म विचारुँ (श्री एफ. बी. मेयेर)। मलाई तपाईंका पखेटाहरूको छाया-मनि लुकाएर मेरो रक्षा गर्नुहोस् र मलाई ममता देखाउनुहोस्! तब मसँग भएका सबै थोकहरू लुट्न चाहने र मेरो ज्यानको समेत हत्या गर्न खोज्ने ती दुष्ट मानिसहरूबाट म सुरक्षित रहनेछु।

तपाईंलाई राम्ररी थाह छ, कि बोसोले पुरिएका तिनीहरूका हृदयले दयामाया

देखाउन सक्दैनन्, र तिनीहरूले आफ्ना मुखहरूले मलाई “पख, तँलाई हामी यसो-उसो गरेर ठीक पाछौं” भनेर धमास पिट्दै मलाई धम्क्याउँछन्, मलाई ठूलो डर देखाउँछन्। तिनीहरूले लुकी-लुकी मेरो पानीखेदो गर्छन् र मलाई छोड्दै-छोड्दैनन्। तिनीहरूले मलाई आफ्नो घेरामा हालेका छन्। तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरूले मलाई एकै प्रहारमा फेरि नउट्नै गरी लडाउने दाउमा हेरिरहेका छन्। भोकाएको हिंस्रक सिंहले जस्तै, हो, भाङ्गीमा ढुकिबस्ने जवान सिंहले जस्तै मलाई धुजा-धुजा पार्न तिनीहरू तयार छन्।’

भजन १७:१३-१४: ‘हे परमप्रभु, म अरू कुनै उपाय देखिदैनं; जसो भए पनि तपाईं मेरो प्रतिरक्षा र बचाउको निम्ति उठ्नुपर्छ। तिनीहरूको सामना गर्नुहोस्! तिनीहरूलाई ढालिदिनुहोस्। आफ्नो तरवारले मलाई ती दुष्ट मानिसहरूको पन्जाबाट छुटाउनुहोस्, जुन मानिसहरूले यही जीवनमा पाउने कुरा-हरूसित मात्रै सरोकार राख्छन्। तपाईंले तिनीहरूलाई चाहिएको भन्दा बढ्ता भौतिक कुराहरू दिनुभएको छ, यहाँसम्म कि तिनी-हरूका छोराछोरीहरूसँग पनि उब्रोपाब्रो छ, आफ्ना बालबच्चाहरूको निम्ति छोडिराख्ने गरी प्रशस्तै छ।’

भजन १७:१५: ‘यो सबै थोकहरू तिनीहरूका होऊन्! यसमा मेरो के परबाह? किनकि भौतिक धनमा भन्दा आत्मिक धनमै मेरो बढी चासो छ। म दोषी भएको पापी मानिस नठहरिऊँ, तर धर्मी ठहरिएर म तपाईंको चेहरा निहार्न पाऊँ, यो मेरो निम्ति यथेष्ट छ। जब म तपाईंको स्वरूपमा बिउँफन्छु, तब म पूरा सन्तुष्ट हुनेछु।’

श्री ए. बेन्डोर सामुएलले हाम्रो ध्यानमा राख्न खोजे, कि भजन १७:१५ पदमा १ यूहन्ना ३:२ पदमा लेखिएको एक-एक कुरा पाइन्छ:

क) परम सन्तुष्टि:

१ यूहन्ना ३:२: ... अनि हामी के हुनेछौं, त्यो अहिलेसम्म प्रकट भएको छैन, तर ...’

भजन १७:१५: ‘... म सन्तुष्ट हुनेछु’

ख) ठूलो परिवर्तन:

१ यूहन्ना ३:२: ‘... तब हामी उहाँजस्तै हुनेछौं।’

भजन १७:१५: ‘... तपाईंको स्वरूपमा बिउँफनेछु’

ग) आत्मिक दर्शनको वृद्धि:

१ यूहन्ना ३:२: ‘हामी उहाँलाई, उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ, त्यस्तै देखेछौं।’

भजन १७:१५: ‘म तपाईंको चेहरा निहार्नेछु।’ 17)

यस सम्बन्धमा तपाईंले १ कोरिन्थी १५:५१-५५ र प्रकाश २२:४ पनि हेर्नुहोला।

भजन १८: ख्रीष्ट येशूलाई मेरकाहरूबाट बौराएर उठाउने शक्ति

‘यसैकारण म अन्यजातिहरूको बीचमा तपाईंलाई स्वीकार गर्नेछु र तपाईंको नामको भजन गाउनेछु।’ यसरी रोमी १५:९ पदमा भजन १८:४९ पद उद्धृत नभएको भए हामीले यो भजन प्रभु येशू ख्रीष्टको सम्बन्धमा लेखिएको कुरा पत्ता पाउनेथिएनौं होला। तर रोमी १५:९ पदले यो भजन उहाँकै सन्दर्भमा लेखिएको हो भन्ने कुरा प्रकट गरेको छ।

हामीले यो भजन राम्ररी नियालेर अध्ययन गर्नुपर्छ, तब उक्त कुरा सही हुँदो रहेछ भनेर स्पष्ट हुन्छ; अनि तब यो भजन प्रभु येशू ख्रीष्टकै विषयमा रहेछ भन्ने पत्ता लागिन्छ। यस भजनमा उहाँको मृत्यु, उहाँको बौरि-उठाइ, उहाँको स्वर्गारोहण, उहाँको दोस्रो आगमण र उहाँको महिमित राज्यको विषयमा विस्तृत ज्ञान पाइन्छ।

हाम्रा मुक्तिदाता प्रभुको बौरिउठाइ हुने बेलामा भइरहेको भीषण युद्धको विषयमा यस भजनमा छोडेर पवित्र बाइबलको अन्य कुनै ठाउँ नै छैन, जहाँ यो भारी संघर्ष यति स्पष्ट रूपमा बयान गरिएको छ। तर यहाँ हामी यसको विषयमा यति पूर्व-जानकारी दिन्छौं; किनकि पछि हामी यस कुराको बढी चर्चा गर्दै जान्छौं।

भजन १८:१-३: 'हे परमप्रभु, मेरा बल, ... मेरा चट्टान, ... मेरा किल्ला, ... मेरा उद्धारक, ... मेरा ढाल, ... मेरा उद्धारको सिङ र मेरा उच्च गढ़।' यो भजन प्रशंसाको साथ एउटा स्तुतिगानबाट शुरु हुन्छ, जुन स्तुतिगानमा परमेश्वरको प्रिय पुत्रले परमप्रभुलाई प्रार्थना सुनिदिनुभएको र उत्तर दिनुभएकोमा उहाँलाई धन्यवाद चढाउनु-भएको छ। तपाईंले काव्य भाषाका निम्न रूपक शब्दहरू ख्याल गर्नुहोला: मेरा बल, मेरा चट्टान, मेरा किल्ला, मेरा उद्धारक, मेरा ढाल, मेरा उद्धारको सिङ, मेरा उच्च गढ़। किनकि बल, सुरक्षा, बचाउ र छुटकारा - यी सबै कुराहरू परमेश्वरमा पाइन्छन्।

भजन १८:४-६: यस खण्डमा कष्ट भोगिरहनुभएको मुक्तिदाता प्रभुलाई मृत्युले छिटो-छिटो घेरिरहेको रहेछ। एक शब्द-चित्र लगत्तै अर्को शब्द-चित्र आउँदै-फेर्दै उहाँले आफूमाथि आइपरेका अष्टचारा-अष्टचारा परिस्थितिहरू बयान गर्नुभएको छ। उहाँ लठाराहरूले बाँधिनुभएको, बिस्तार-बिस्तारै छालहरूले छोपिनुभएको, जटिल डोरीहरूमा फसेर जेलिनुभएको र उम्कनै नसकिने गरी अनेक पासाहरूमा पर्नुभएको रहेछ। त्यस्ता निराशाजनक परिस्थितिमा उहाँको निम्ति उपाय केवल एउटै थियो: त्यो हो परमेश्वरसित प्रार्थना गर्नु। ख्रीष्ट येशूले 'मलाई मर्नुदेखि बचाउनुहोस्' भनेर विन्ती गर्नुभएन। किनभने उहाँ यस संसारमा आउनुको उद्देश्य त्यही थियो (यूहन्ना

१२:२७)। तर उहाँको अनुरोध के थियो? 'मृत्युको बन्धनबाट छुटकारा पाऊँ' - यो उहाँको खास विन्ती थियो। 'उहाँले आफ्नो शरीर हुनुभएका दिनहरूमा बेसरी कराई-कराई र आँसु बहाई-बहाई आफूलाई मृत्युबाट बचाउन सक्नुहुनेलाई प्रार्थना र विन्तीहरू चढाउनुभयो; अनि उहाँको भक्ति-भयको कारणले गर्दा उहाँको सुनाइ भयो' (हिब्रू ५:७)। श्री जे. एन. डार्बीको अनुवाद-अनुसार 'मृत्युबाट बचाउन' होइन, तर परमेश्वर पिताले उहाँलाई मृत्युको पन्जाबाट निकालेर ल्याउनुपरेको थियो।

आफ्नो घोर सङ्कष्टमा पर्नुभएको ख्रीष्ट येशूसँग आफ्नो प्रार्थनाको सुनाइ भएको र यसको उत्तर पनि पाइसक्नुभएको निश्चयता थियो। गेत्समनी र गलगथामा प्रभु येशूका विलापपूर्ण पुकारहरूद्वारा सर्वशक्तिमान् परमेश्वरका सैन्यबल येशूको पक्षमा लामबन्दी भएको कुरा यस भजनको बाँकी भागमा प्रकट भएको छ। यस विषयमा श्री एफ. बी. मेयरले यसो लेखेका छन्:

'यहाँ उहाँको सोर त कति भीनो सुनिन्छ, उहाँ एकलो छोडिनुभएको देखिन्छ; तर उहाँको प्रार्थनाको उत्तरले सारा सृष्टिलाई हल्लायो।'

भजन १८:७-१५: जब हामी यस भजन १८:७-१९ पदहरूको खण्ड पढ्छौं, तब हामी युद्ध चलिरहेको आभास पाउँछौं; अनि ठीक यही कुरा ख्रीष्ट येशूको बौरिउठाइको बेलामा भइरहेको थियो। परमेश्वर र नरकका सेनाहरूको बीचमा घनघोर लडाइँ चलिरहेको थियो। प्रभु येशूले कहिल्यै बौरिउठ्न नपाऊन् भन्ने दृढ संकल्प लिएको शैतान र त्यसका सबै दुष्ट आत्माहरूले यरूशलेम-बाहिर येशूको चिहानमा छाउनी हाले। तिनीहरू परमेश्वरको पुत्रलाई क्रुसमा मार्न सफल भए। तर उहाँ मरेकाहरूको बीचबाट बौरिउठ्नुभयो भने तिनीहरूको यो सफलता-चाहिँ सरासर विफलता ठहरिनेथियो।

यसकारण तिनीहरू मुक्तिदाता प्रभुको मोहर-छाप लगाइएको यस चिहाननेर भेला भए ।

तब परमेश्वरले आकाश भुकाउनुभयो; उहाँ तल आउनुभयो, र संसारका मानिसहरूले कहिल्यै नजानेको शक्तिको सर्वोच्च प्रदर्शन गर्नुभयो । प्रेरित पावलले पछि यस घटनाको बयान यस प्रकारले गरे: 'उहाँको शक्तिशाली सामर्थ्यको कामअनुसार ... जुन सामर्थ्य यहाँले ख्रीष्टमा काममा लगाउनुभयो, जब यहाँले उहाँलाई मरेकाहरूको बीचबाट बौराएर उठाउनुभयो' (एफेसी १:१९-२०) । सृष्टिको उत्पत्तिमा काममा लगाइएको शक्ति-भन्दा ठूलो, हो, इस्त्राएली जातिलाई मिस्र देशदेखि छुटाउन काममा लगाइएको शक्ति-भन्दा पनि ठूलो सामर्थ्य परमेश्वरको बौराउने सामर्थ्य हो, जुन सामर्थ्यद्वारा प्रभु येशूको बौरिउठाइ भएको बिहानीमा उहाँले ती शैतानिक प्रधानताहरू, शक्तिहरू र दुष्ट आत्माहरूलाई धपाइदिनुभयो ।

परमेश्वरको सवारीमा पृथ्वी हल्लियो र काम्यो । परमेश्वरको क्रोध कतिको थियो ? उहाँको नाकबाट धूवाँ छुटेको, उहाँको मुख-बाट प्रचण्ड आगोका मुस्ताहरू निस्केका र आफ्ना शत्रुहरूमाथि फ्याँक्नुभएका भ्ररभराउँदा कोइलाहरूको दृश्यले नै यो बुझाउँछ । अनि जब उहाँ बादलमाथि भएभैं एउटा करुबमाथि सवार हुनुभयो, तब उहाँले अन्धकार, वज्रपात, बिजुलीहरू र असिनारूपी भारी बमहरू आफ्ना शत्रुहरूमाथि बर्साउनु-भयो, र यी प्रकोपहरूको प्रचण्ड आँधीद्वारा संसार खूबै डगमगायो । इस्त्राएलीहरूले लाल समुद्र पार गरेको समयमा समुद्रको पानी हटेर गएको थियो, ठीक त्यस्तै समुद्र र नदीहरूका पानीहरू सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको क्रोधको भयानक प्रदर्शनमा डरले भयातुर भई पछि हटे ।

भजन १८:१६-१९: उक्त खण्डमा प्रयोग गरिएको साङ्केतिक भाषा याद गर्नुहोस्:

जबसम्म परमेश्वरको शत्रु पूरा हार खाएर पछि हट्दैनथियो, तबसम्म परमेश्वरले त्यसलाई हिकार्डरहनुभएको, त्यसलाई कुल्चाइ-रहनुभएको, त्यसलाई कुच्च्याइरहनुभएको अनि त्यसलाई घाइते र अपाङ्ग पारि-रहनुभएको थियो । त्यसपछि तल आईकन उहाँले ख्रीष्ट येशूलाई मोहरछाप लगाइएको त्यस चिहानबाट बाहिर निकाल्नुभयो । हल्लेलूयाह ! ख्रीष्ट येशू बौरिउठ्नुभयो । परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाहरूको बीचबाट बौराएर उठाउनुभयो । तर उहाँको काम यतिमा सीमित रहेन । किनकि उहाँले ख्रीष्ट येशूलाई शत्रुकै राज्यको बीचबाट लैजानुभयो र उहाँको विजयोल्लसित स्वर्गरोहणद्वारा आफ्नो दाहिने हातमा उच्च महिमाको स्थानमा पनि राखिदिनुभयो । प्रेरित पावलले यसो भनेका छन्: 'अनि प्रधानहरू र अधिकार-हरूलाई हातहतियाररहित पारेर उहाँले तिनी-हरूलाई खुल्लमखुल्ला तमाशा बनाइ-दिनुभयो, र यसैमा उहाँ तिनीहरूमाथि विजयी बनुभयो' (कलस्सी २:१५) ।

भजन १८:२०-३०: यहाँ बौरिउठाइको कारण-समूह वा यस रहस्यमयताको आधार पेश गरिएको छ । प्रभु येशूलाई बौराएर उठाउन परमेश्वरको नैतिक बाध्यता थियो । अनि यो बाध्यताचाहिँ ख्रीष्ट येशूकै पापरहित निष्कलङ्क जीवनबाट आएको थियो, आफ्ना पिताको इच्छाको दाहिने-देब्रे कतै नजाने उहाँको भक्तिबाट आएको थियो र गलगथाको क्रूसमा उहाँले पूरा गर्नुभएको त्राणको कामको सिद्धताबाट आएको थियो । परमेश्वरले अनन्त जीवनको शक्ति लगाएर मुक्तिदाता प्रभुलाई चिहानबाट निकालेर ल्याउने कुरा परमेश्वरका सबै धार्मिक सदगुणहरूको माग थियो । 'पिताको महिमाद्वारा ख्रीष्ट मरेका-हरूको बीचबाट बौराइनुभयो' भन्ने प्रतापमय भनाइको अर्थ यही हो (रोमी ६:४) । परमेश्वरको महिमामय स्वभावले प्रभु येशूको

बौरिउठाइ एउटा नैतिक आवश्यकता तुल्यायो; किनभने ख्रीष्ट येशूको सिद्ध धार्मिकताले बौरिउठाइको इनाम कमाइदियो ।

दाऊदले भजन १८ लेखेका हुन्, तर २०-३० पदहरूको खण्डले तिनको जीवनसित पूरा मेल खाँदैन । होइन, तिनले त पवित्र आत्माको प्रेरणाद्वारा यी कुराहरू उहाँको विषयमा भविष्यवाणीको रूपमा लेखेका हुन्, जो तिनको पुत्र र तिनको प्रभु पनि हुनुहुनेथियो (मत्ती २२:४१-४६) ।

भजन १८:३१-४२: यी पदहरूले ख्रीष्ट येशूको दोस्रो आगमन बयान गरेका छन् । 'जब प्रभु येशू स्वर्गबाट आफ्ना सामर्थी दूतहरूको साथमा दक्किरहेको आगोमा प्रकट हुनुहुनेछ र उहाँले परमेश्वरलाई नचिन्ने-हरूलाई र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचार पालन नगर्नेहरूलाई बदला दिनुहुनेछ' (२ थिस्सलोनिकी १:७-८) । अनि उहाँले रगतमा चोपिएको पोशाक पहिरनुहुनेछ; अनि उहाँको मुखबाट एउटा लाग्ने तरवार निस्कनेछ, जुन तरवारले उहाँले जाति-जातिलाई प्रहार गर्नुहुनेछ; अनि उहाँले तिनी-हरूलाई कुल्चीमिल्ची पारेर सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको भयानक रिस र क्रोधको मद्यको कोल चलाउनुहुनेछ (प्रकाश १६:१३ र १५) ।

ख्रीष्ट येशूलाई यहाँ योद्धाको रूपमा चित्रण गरिएको छ । यस कुराले पवित्र धर्मशास्त्रका अरू खण्डहरूसँग मेल खान्छ, जुन खण्डहरूले सिकाउँछन्, कि 'उहाँ सबैको न्याय गर्न, साथै मानिसहरूको बीचमा सबै भक्तिहीनहरूलाई, तिनीहरूले भक्तिहीन भएर गरेका तिनीहरूका सबै भक्तिहीन कामहरूको विषयमा र भक्तिहीन पापीहरूले उहाँको विरोधमा बोलेका तिनीहरूका सबै कठोर वचनहरूको विषयमा दोषी ठहर्‍याउन आउनुहुन्छ' (यहूदा १:१५) ।

परमेश्वर पिताले ख्रीष्ट येशूलाई लडाइँको निम्ति सुसज्जित पार्नुहुनेछ (भजन १८:३१-

३७), त्यसपछि ख्रीष्ट येशूले आफ्ना शत्रुहरूलाई पिछा गरेर बिलकुल नष्ट गर्नु-हुनेछ (भजन १८:३७-४२) ।

भजन १८:४३-४५: आफ्ना शत्रुहरूलाई धूलोपीठो पारिसक्नुभएपछि ख्रीष्ट येशूले राजाहरूका अधिराज र प्रभुहरूका परमप्रभुको रूपमा पृथ्वीमाथि आफ्नो राज्य स्थापित गर्नुहुनेछ । तब उहाँ पृथ्वीमा सबै जातिहरूका शिर हुनुहुनेछ । उद्धारप्राप्त इस्त्राएलीहरू र उद्धारप्राप्त अन्यजातिहरू दुवैले खुशीसाथ महिमावान् ख्रीष्ट येशूको धार्मिक शासन-अधिकार स्वीकार गर्नेछन् । तर विदेशीहरूले केवल उहाँको ओठे सेवा गर्नेछन् ।

भजन १८:४६-५०: यस भजनले जसरी शुरु गरेको छ, यसको अन्त पनि यस्तै हुन्छ: एउटा स्तुतिगानद्वारा परमेश्वरको प्रशंसा गरिएको छ, जसले प्रभु येशूलाई अद्भुत रीतिले सत्य ठहर्‍याउनुभयो । उहाँले आफ्ना राजालाई महान्-महान् विजयहरू दिनुभएको छ र आफ्ना पुत्र, यी अभिषिक्त जनमाथि निरन्तर कृपा देखाउनुभएको छ ।

ख्रीष्ट येशूले पूरा गर्नुभएका सबै महिमाले पूर्ण कार्यहरूको खातिर हामीले पनि अन्य-जातिहरूको बीचमा उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ र उहाँको नामको स्तुति गाउनुपर्छ ।

भजन १९: परमेश्वरका दुईवटा

पुस्तकहरू यी हुन्

भजन १९:१-२: 'आकाशले परमेश्वरको महिमाको वर्णन गर्छ; अनि आकाश-मण्डलले उहाँको हातको सीप प्रकट गर्छ ।' कति गजबको कुरा ! आकाशले हामीलाई के बताउन खोजेको ? सबैभन्दा पहिलो कुरा यही हो: ब्रह्माण्डको विशालता कति हो, सो त्यसले बताउँछ । प्रकाशको गतिमा हामीले एक सेकेण्डमा एक लाख छियासी हजार (१,८६,०००) माइलको रफ्तारमा यात्रा गरेर

एक वर्षमा प्रायः साठी खरब (६०,००,००,००,००,०००) माइल यात्रा गर्न सक्छौं। त्यसो हो भने, दूरदर्शक टेलिस्कोपको सहायताले देख्न सकिने ब्रह्माण्डको सबैभन्दा टाढो अन्तिम छेउमा पुग्न हामीलाई यस रफ्तारमा यात्रा गर्दा दस अरब वर्षहरू लाग्नेथियो; तर पनि अन्तरिक्षको सबैभन्दा उत्तरको सीमादेखि हामी अझै पनि धेरै टाढा हुनेथियौं। यसकारण होला, वर्तमान खगोल-विद्हरूको विचारमा, अन्तरिक्षको कुनै साँध-सिमान छैन। यसो हो भने, असीमित आकाशमा हाम्रो पृथ्वी त एउटा सूक्ष्म कण मात्रै हुँदो रहेछ।

अब हामी ताराहरू र अरू आकाशीय पिण्डहरूको सङ्ख्याको विषयमा विचार गरौं! हामीले आँखाले पाँच हजारजति ताराहरू देख्न सक्छौं। सानो टेलिस्कोपको सहायताले हामी बीस लाखजति ताराहरू देख्छौं; तर पालोमार वेधशालामा अवस्थित भएको टेलिस्कोपले भने अरबौं तारा-समूहहरू देख्छौं, तिनीहरूको ताराको सङ्ख्या नगरे पनि हुन्छ।

त्यसपछि हामी पृथ्वीदेखि आकाशीय पिण्डहरूसम्म र तिनीहरूको बीचमा एक-अर्कोको दूरीको विषयमा विचार गरौं! एकजना व्यक्तिले निम्न तरिकाले यो कुरा बुझाउने कोशिश गरे: मानौं एक हजार माइल यात्रा गर्न हामीलाई एक पैसा भाडा लाग्छ भने, चन्द्रमामा पुग्न हामीलाई दुई रुपियाँ अठतीस पैसा लाग्नेथियो, अनि सूर्यमा पुग्न नौ सय तीन रुपियाँ लाग्नेथियो, तर सबैभन्दा नजिकको तारामा पुग्न हामीलाई कम्तीमा छबीस करोड रुपियाँ लाग्नेथियो।

टेलिस्कोपद्वारा देखिने सबैभन्दा टाढाका ताराहरूको प्रकाश पृथ्वीमा आइपुग्न दस अरब वर्षजति लाग्छ। यसकारण जब हामी अन्तरिक्षतिर हेर्छौं, तब हामी धेरै पहिले भूतकालमा छोडिएको प्रकाश पो देख्छौं।

यहाँ हामी यसको उदाहरण दिन्छौं: जुन एन्ड्रोमेडा नामक तारा-समूह हामी हालैमा देख्छौं, हामी वास्तवमा त्यस तारा-समूहको वर्तमान अवस्था होइन, तर त्यसको बीस लाख वर्ष अगाडिको अवस्था पो देखेको छौं।

आकाशमा ताराहरू भीड लागेको जस्तो देखिन्छ; तर तिनीहरूको बीचमा एक तारादेखि अर्को ताराको दूरी विशाल छ, यहाँसम्म कि तिनीहरूको बीचको दूरी हामीले पानीजहाजहरूसित तुलना गर्न सक्छौं, जुन जहाजहरू एउटा खुला अपार महासागरमा एक-अर्काबाट लाखौंलाख माइल अलग-अलग हुन्छन्।

ब्रह्माण्ड यति विशाल छ भने, यसको सृष्टिकर्ता कति महान् हुनुपर्छ? उहाँ त सृष्टिभन्दा ज्यादा ठूलो हुनुपर्छ, होइन र? दिनको समयमा र रातको समयमा आकाशले सृष्टिकर्ता परमेश्वरको सामर्थ्य र बुद्धिको महानताको चर्चा गरिरहेको छ। अनि आकाश-मण्डलले उहाँको हातको सीप कतिको छ, सो उद्घोषणा गरिरहन्छ। (पवित्र बाइबलमा आकाश-मण्डलले गगनको फैलावट बुझिन्छ)। यस सिलसिलामा श्री आइजक वाट्सले यसो लेखेका छन्: 'प्रकृतिले ठूलो सोरले आफ्नो सृष्टिकर्ताको प्रशंसा चारैतिर फैलाएको छ।'

भजन १९: ३-४^क: त्यहाँ न कुनै बोली छ, न कुनै शब्द छ, न कानले सकिने कुनै सोर छ, तर पनि ताराहरूले दिएको उपदेश सारा पृथ्वीभरि गुञ्जामान भएको छ र तिनी-हरूको सन्देश संसारको कुना-कुनासम्म पुगेको छ। माथि आकाशतिर फर्केर हेर्दाखेरि मानिसले परमेश्वर हुनुहुँदो रहेछ भन्ने कुरा सजिलोसँग जान्न सक्छ र उहाँको अनन्त शक्ति कतिको हुनुपर्छ, सो बुझ्न सक्छ (रोमी १: २०)। ब्रह्माण्डको भयानक लमाइ, चौडाइ, उचाइ र गहिराइले, साथै मानिसको मगजले भियाउनै नसकिने त्यसको

जटिलताले गणितज्ञ र भौतिक शास्त्री लर्ड केल्विनले गरेको निम्न टिप्पणीको समर्थन गरेका छन्: 'तपाईंले राम्ररी विचार गर्नुभयो भने, विज्ञानले तपाईंलाई परमेश्वरमाथि विश्वास गर्न विवश गराउँछ।' यस सिलसिलामा दार्शनिक श्री इम्मानुएल कान्तले यसो लेखेका छन्:

‘संसारको बनावटको विषयमा मनन-चिन्तन गर्दा त्यसको व्यवस्थामा एउटा प्रशंसनीय क्रम नदेख्नु असम्भव छ; अनि त्यसको एक भाग अर्को भागसित स्थापित भएको पारस्परिक सिद्ध सम्बन्धमा परमेश्वरको हात रहेको कुरा हामीले स्वीकार गर्नेपर्छ। यो एउटा समझको सवाल हो। जुन मानिसले सृष्टिको सुन्दरता र त्यसको सिद्ध हस्तकलामाथि आफ्नो विचार पुऱ्याएको छ र त्यसको तारिफ गरेको छ, त्यस मानिसको धार्मिक क्रोध यो सबै आफैआफ हुन आएको र संयोगको सुखद फल भएको मूर्ख धारणाको दुःसाहसप्रति जागेर आउनु तर्कसङ्गत कुरा हो। किनभने यो अनिवार्य छ, कि सर्वोच्चको बुद्धिले यसको सृष्टिको योजना रचेको हुनुपर्छ, र उहाँको अनन्त शक्तिले यो दिव्य योजना कार्यान्वित गरेको हुनुपर्छ।’ 18)

भजन १९:४^ख-६: भजनकारले आकाशको गुमजरूपी परिधि एउटा विशाल तम्बूजस्तो देख्छन्, जुन तम्बू परमेश्वरले सूर्यका निम्ति तयार पार्नुभयो। बिहान सूर्यको उदाय हुन्छ, त्यो त आफ्नो कोठादेखि निस्किरहेको दुलहाजस्तो देखिन्छ। सूर्य आकाशको गुमजबाट भएर जान्छ, त्यो त रमाउँदै गरेको बलवान् मानिस दौडमा कुदिरहेको जस्तो देखिन्छ। सूर्यको उक्त दौड आकाशको पूर्वीय छेउबाट शुरु हुन्छ र पश्चिमी क्षितिजमा टुङ्गिन्छ। हामीलाई निश्चित थाह भएको कुरा हो: वास्तवमा सूर्य उदाएको र अस्ताएको होइन, तर पृथ्वी पो घुम्छ, र हामीलाई यस प्रकारको आभास दिलाउँछ। किनकि पवित्र बाइबलका

कवितात्मक खण्डहरूमा प्रायः हामीले बोलेको हाम्रै दैनिक सामान्य बोलीवचन प्रयोग गरिएको छ।

सूर्यको प्रकाश र तापबाट केही कुरा लुकेको छैन। किनकि त्यसले हरेक कुना-काप्चा र खोच्याप्रो भएको ठाउँ छिचोल्दै संसारको यावत् थोक उदाङ्गो पारिदिन्छ।

भजन १९:७-९: तर सृष्टिचाहिँ परमेश्वरको प्रकाश गर्ने एकै ग्रन्थ मात्र हो। अनि भजन १९:७ पदले हामीलाई परमेश्वरको प्रकाश दिने दोस्रो ग्रन्थको परिचय दिन्छ, जुनचाहिँ परमप्रभुको व्यवस्था हो। दुवै ग्रन्थहरूले परमेश्वरको महिमा गर्छन्, अनि दुवैले विचारशील मानिसहरूलाई परमेश्वरको उपासना गर्ने प्रेरणा दिन्छन्। भजनसंग्रहको पुस्तकका प्रायः सबै टिप्पणी-कारहरूले श्री इम्मानुएल कान्तको यो प्रख्यात धारणा प्रस्तुत नगरी सकेनन्, जसले यसो भनेका छन्:

‘ममाथि भएको ताराले पूर्ण आकाश र मभित्र भएको नैतिक व्यवस्था – यी दुई कुराहरू हुन्, जसले मेरो मनमा सधैं श्रद्धाभक्तिको भावना बढाइदिन्छन्।’ 19)

तर परमेश्वरका यी दुई पुस्तकहरूको बीचमा भिन्नता छ। सृष्टिले परमेश्वरलाई पराक्रमीको रूपमा र सर्वशक्तिमान् परमेश्वरको रूपमा प्रकट गर्छ। तर उहाँको वचनले चाहिँ उहाँलाई आफ्ना जनहरूसित वाचागत सम्बन्ध राख्नुहुने परमेश्वरको रूपमा प्रकट गर्छ। परमेश्वरका कामहरूले उहाँको ज्ञान र शक्ति प्रकट गर्दछन् भने, परमेश्वरको वचनले उहाँको प्रेम र अनुग्रह प्रकट गर्दछ। वैज्ञानिक तथ्यले हाम्रो बुद्धिलाई प्रेरित गर्ला, तर केवल आत्मिक सत्यताले चाहिँ हाम्रो हृदय र विवेक कायल पार्छ।

परमेश्वरको वचनको गुणगान गर्दै गरेका दाऊदले यसको नाम ‘परमप्रभुको व्यवस्था’ मात्रै राखेनन्, तर ‘परमप्रभुको साक्षी-वचन’,

‘परमप्रभुको नियमहरू’, ‘परमप्रभुको आज्ञा’, ‘परमप्रभुको भय’ र ‘परमप्रभुको न्याय-वचनहरू’ भनेका छन्। भजनकार दाऊदले परमेश्वरको वचनमा आठवटा उत्तम गुणहरू रहेका बताएका छन्, जुन चाहिँ यी हुन्: परमेश्वरको वचन सिद्ध छ, पक्का छ, सही छ, शुद्ध छ, अँ, सदा रहिरहने, सत्य र धर्ममय छ। त्यसपछि तिनले यसका पाँचवटा अद्भुत सेवा-कार्यहरूको बयान गरेका छन्, जस्तै: परमेश्वरको वचनले हाम्रो मन परिवर्तन गर्छ, बोधलाई बुद्धिमान् तुल्याउँछ, हाम्रो हृदय आनन्दित गराउँछ, हाम्रा आँखाहरू ज्योतिर्मय पार्छ र परमेश्वरको दासलाई चेतानी दिन्छ।

भजन १९:१०: सुन जति किन नहोस्, तर त्यसको मूल्य परमेश्वरको वचनको दाँचामा आउँदै-आउँदै न। परमेश्वरको वचन अभै पनि त्योभन्दा किम्मती हुन्छ। तर एउटै कुरामा चाहिँ परमेश्वरको वचन र सुन उस्तै हुन्छ। किनकि मानिसहरूले खनेर सुन निकाल्नुपर्छ; अनि मानिसहरूले खनेरै परमेश्वरको वचनको धन खोजेर निकाल्नुपर्छ। परमेश्वरको यस पवित्र पुस्तकका पानाहरूमा ठूलो धन लुकेको हुन्छ। अनि जुन मानिसले परमेश्वरको वचनभित्र आत्मिक धनको खोजी गर्छ, त्यस मानिसले परमेश्वरको वचनबाट सबैभन्दा बढी फाइदा उठाउँछ।

‘कुनै कुरा गुप्त राख्नुमा परमेश्वरको महिमा छ भने, राजाहरूको महिमाचाहिँ कुरा तलाश गर्नुमा हुन्छ।’ (हितोपदेश २५:२)

पवित्र बाइबलमा सुनका डल्लारूपी आत्मिक धन भेट्टाउँदा म जति आनन्दित हुन्छु, त्यति आनन्दित जमिनभित्र कच्चा सुन खोजेर भेट्टाउने कोही मानिस नै हुँदैन; यस कुरामा दुईमत छैन। मलाई मह धेरै मन परेको छ; तर मेरो लागि त्यसको मिठास परमेश्वरको उत्तम वचनको मिठासको तुलनामा कहिल्यै आउनै सक्दैन। मैले पवित्र

बाइबलमा जुन समृद्धि र तृप्ति पाएँ, त्यो समृद्धि र तृप्ति बयान गर्ने मेरै शब्द नै छैन।

यो पुरानो पुस्तक मेरो मार्ग-दर्शक हो; मेरो छातीमा टाँसिदिने मेरो अति प्रिय साथी हो; यो मेरो बाटोको निम्ति उज्यालो बत्ती र ज्योति हो।

दिन प्रतिदिन म बाइबल पढ्छु र यसमा लेखिएको एक-एक कुरामाथि ध्यान दिन्छु, तब यसको हरेक प्रतिज्ञाले मेरो मनलाई आश्वस्त र आनन्दित तुल्याइदिन्छ।

श्री एडमण्ड पिलिफान्ट

प्रसङ्गवश ‘ती वचनहरू महभन्दा, हो, महको चाकाभन्दा पनि मीठो हुन्छन्’ भन्ने वाक्यमा सुनको सुगन्ध छ; किनकि निचोरेर निकालिएको महभन्दा चाकाबाट तपतप चुहुँदै गरेको मह नै सबैभन्दा शुद्ध मह हो।

भजन १९:११: ‘तीद्वारा नै तपाईंको दासले चेतानी पाउँछ।’ पवित्र धर्मशास्त्र बाइबल-द्वारा ख्रीष्ट-विश्वासीहरूले शैतानको सामना गर्न, पापको परीक्षाबाट भाग्न, जुनै पापलाई घृणा गर्न र खराबीको हरेक रूपबाट अलग बस्न सिक्छन्। परमेश्वरको वचनका नियमहरू पालन गरेर नै ख्रीष्ट-विश्वासीले जीवनमा साँचो परिपूर्णता र साँचो तृप्ति पाउँछ। किनकि आत्मिक हिसाबले, शारीरिक हिसाबले र मानसिक हिसाबले उसले असल जीवनको रस र स्वाद उपभोग गर्नेछ। अनि सबैभन्दा ठूलो कुरा यो हो: उसले ख्रीष्टको न्यायआसनमा धेरै इनाम पाउनेछ। किनभने ‘भक्तिचाहिँ सबै कुराको निम्ति लाभदायक हुन्छ; किनकि यसैमा अहिलेको जीवन र पछि आउने जीवनको प्रतिज्ञा छ’ (१ तिमोथी ४:८)।

भजन १९:१२: तर परमप्रभुको व्यवस्था कति पवित्र, कति धर्ममय र कति सिद्ध छ! जब यसको विषयमा हामी सोच थाल्छौं, तब हामी आफ्नो असफलता कतिको छ, सो देख्छौं, र दाऊदसँग मिलेर यसो भन्दै स्वीकार

गर्न पूरा राजी हुन्छौं: 'आफ्ना भूलचूकहरू कसले बुझ्न सक्छ र?' यस सम्बन्धमा श्री अल्बर्ट बार्नसले यसो लेखेका छन्:

'यति पवित्र, यति शुद्ध, यति ससख आदेशहरू र विस्तृत मागहरू गरिरहेको व्यवस्था छ, जसले हाम्रा विचारहरू, हाम्रा शब्दहरू र हाम्रो समस्त जीवनमाथि आफ्नो अधिकार दाबी गर्छ भने, हामीले यस ईश्वरीय व्यवस्थाका नियमहरू कतिपल्ट भङ्ग गरेको, यसको हिसाब नै छैन। भजन ११९:९६ पदमा पनि उस्तै विचार व्यक्त गरिएको पाउँछौं, जहाँ यसो लेखिएको छ: "मैले सबै सिद्धताको अन्त देखेको छु; तर तपाईंको आज्ञाचाहिँ असीमित हो।" ' 20)

पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले हामीलाई हाम्रै भेद खोलिदिन्छ र हामीलाई यस्ता पापहरूको विषयमा कायल पारिदिन्छ, जसको विषयमा हामीले अघि जानेका थिएनौं भने, हामीले ती गुप्त पापहरूको क्षमा मागनुपर्छ। यी गुप्त पापहरू हाम्रो नजरदेखि छिपेका र अरूका आँखाहरूदेखि लुकेका भूलत्रुटिहरू हुन्, जसको विषयमा परमेश्वरलाई पूरा ज्ञान छ। यस विषयमा बुभुहोस्: हरेक पाप पाप नै हो, हामी त्यसको विषयमा अनजान रहे-नरहे पनि। तब कसो गरे ठीक हुन्छ? हामीले आफ्ना पापहरू मानिलिँदा सधैं यो पनि भन्नपर्छ: 'मलाई गुप्त पापहरूबाट शुद्ध पार्नु-होस्!'

भजन १९:१३: यस भजनको शिक्षाले हामीलाई अनजानमा गरिएका पापहरूबाट शुद्ध हुनुपर्ने कुरा मात्र समेट्दैन, तर हामीलाई ढीठपनका पापहरूको विषयमा पनि सिकाउँछ। ढीठपनका पापहरूचाहिँ हाम्रो घमण्ड र अहङ्कारबाट जन्मेका पापहरू हुन्, जसबाट हामी जोगिनैपर्छ। विश्वको मूलपाप घमण्ड नै थियो। किनभने लुसिफरको घमण्डले त्यसलाई परमेश्वरको विरुद्धमा विद्रोह मच्चाउन लगायो। यसैकारण अरू

केही कुरादेखि होइन, तर भजनकार आफ्नो जीवनमा ढीठपनको पापले पो राज्य गर्छ कि भन्ने कुरादेखि बढी डराइरहेका थिए। दाऊदको शब्दअनुसार जो मानिस ढीठपनाका पापहरूको प्रभुत्वबाट बाँच्छ, त्यो मानिस ठूलो अपराधदेखि निर्दोष रहनेछ, हो, विशेष गरी जीवित परमेश्वरदेखि पिठ्चू फर्काएर उहाँबाट टाढा जाने अविश्वासको खराब हृदयबाट र उहाँको विरुद्धमा बागी हुने ठूलो अपराधबाट निर्दोष रहनेछ।

भजन १९:१४: अबचाहिँ परमेश्वरको वचनको गुणगान गर्ने काम सिद्धियो। दाऊदले पहिले सृष्टिरूपी ग्रन्थको गुण गाए, त्यसपछि परमेश्वरको वचनरूपी दिव्य प्रकाशको पुस्तकको गुण गाए। अब तिनले परमप्रभु आफ्नो चट्टान र उद्धारकलाई आफ्नो अन्तिम विन्ती चढाउँछन्: 'मेरो मुखका शब्दहरू र मेरो हृदयको ध्यान तपाईंको दृष्टिमा ग्रहणयोग्य भएका होऊन्!'

परमेश्वर कुन हिसाबले तिनको चट्टान हुनुहुन्थ्यो त? उहाँ तिनको बल हुनुहुन्थ्यो र तिनको बचाउ र रक्षक हुनुहुन्थ्यो। अनि तिनको उद्धारकचाहिँ हाम्रै उद्धारक हुनुपर्छ, जसले खीष्ट येशूमा हामीलाई पाप, दासत्व र शर्मबाट दाम तिरेर छुटाउनुभएको छ।

भजन २०: याकूबका परमेश्वरको नाम

इस्त्राएली जाति लडाइँको सन्मुखमा आइ-पुगेको थियो। अनि राजा दाऊद आफ्ना सेनाहरूको साथमा रणभूमिमा उत्रनुभन्दा अघि बलिहरू चढाउन तयार भए। अनि राजनिष्ठ जनताका भीडैभीड मानिसहरू यस उपलक्ष्यमा दाऊदलाई आफ्नो शुभेच्छा टक्राउन उपस्थित छन्। अनि भजन २०:१-५ पदको खण्डमा तिनीहरूको प्रार्थना उल्लेख गरिएको छ। तिनीहरूले तिनको पक्षमा

परमप्रभुलाई पुकार्छन्: उहाँले तिनको रक्षा गरून् र तिनलाई यस लडाइँमा विजय दिऊन्। अनि आफ्नो जनताको प्रार्थनाद्वारा हौसला पाएका राजा दाऊदले आफ्नो दृढ निश्चय व्यक्त गर्छन्: निस्सन्देह परमप्रभु तिनको पक्षमा लड्नुहुनेछ (भजन २०:६)। अनि राजाको निर्भरता जनतामा सर्छ; अनि तिनीहरूले आफ्नो प्रार्थनामा छुटकारा पाउने निश्चयता व्यक्त गर्छन् (भजन २०:७-९)।

क) भजन २०:१-५: परमेश्वरका जन-हरूको प्रार्थना

भजन २०:१: लडाइँमा उत्रने अधिल्लो साँभको कुरा हो: मानिसहरूले परमप्रभुलाई पुकार्छन्: उहाँले हुनै लागेको लडाइँको सम्बन्धमा तिनीहरूका राजाको विन्ती सुनेर तिनीहरूको शत्रुलाई प्रहार गरेर पूरा परास्त गरिदिऊन्। 'याकूबका परमेश्वरको नामले तिमीलाई रक्षा गरौस्' भन्ने नारा छोडेर तिनीहरूले आफ्ना राजालाई शुभकामना टक्राए। यस वाक्यले हामीलाई यो स्मरण गराउँछ, कि परमेश्वरको नाम भन्नु र परमेश्वर भन्नु एउटै कुरा हुँदो रहेछ। यस भजनभरि तीन चोटि यस अजिब नामको सन्दर्भमा निम्न जानकारी लेखिएको पाउँछौं, जस्तै:

अ) भजन २०:१: 'याकूबका परमेश्वरको नामले तिमीलाई रक्षा गरौस् !'

आ) भजन २०:५: 'हाम्रा परमेश्वरको नाममा हामी आफ्ना भण्डाहरू खडा गर्नेछौं।'

इ) भजन २०:७: 'हामी त परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको नामको सम्झना गर्नेछौं।'

श्री जर्ज विलियम्सले ठीक प्रकारको सङ्केत दिने निम्न शब्दालङ्कार बनाएका छन्:

अ) परमप्रभुको नाम रक्षा दिने नाम हो

आ) परमप्रभुको नाम प्रदर्शन गर्ने नाम हो

इ) परमप्रभुको नाम छुटकारा दिलाउने नाम हो

भजन २०:२: तिनीहरूको निम्ति आवश्यक सहायता पाउने स्रोत कहाँ थियो, सो स्पष्ट पारिएको छ: पुरानो नियमको समयमा सियोनमा अवस्थित भएको पवित्र-स्थानचाहिँ यस पृथ्वीमा परमेश्वरको वासस्थान हुन्थ्यो। यसकारण यस पवित्र-स्थानबाट सहायता पाउने आशा राख्नु र सियोनबाट सामर्थ्यको अपेक्षा राख्नु बिलकुल मुनासिब हुन्थ्यो।

भजन २०:३: राजाले भेटीहरू र होमबलि चढाएर देखाएको विश्वासयोग्यता र आज्ञा-कारिताचाहिँ परमप्रभुले दयाको साथ तिनको सम्झना गर्नुपर्ने मुख्य कारणको रूपमा पेश गरियो।

भजन २०:४-५: राजाको चाहना के थियो भने, परमप्रभुले तिनका योजनाहरू र मनसाय साथ दिऊन्, सफल तुल्याऊन्, पूरा गरिदिऊन्। राजालाई प्रेम गर्ने जनताहरूले 'लडाइँको परिणाम राजाले चित्ताएको जस्तै होस्' भनेर प्रार्थना गर्छन्। तिनीहरूले अघिबाटै हर्षोल्लासको साथमा ठूलो विजय-उत्सव मनाउने कल्पना गरिरहेका थिए, जुन उत्सवमा तिनीहरूले विजयको उत्तेजित समाचार सुनाउनेथिए र आफ्ना परमेश्वरको नामको श्रद्धाञ्जलिमा भण्डाहरू हावामा फरफराउनेथिए।

'परमप्रभुले तिम्रा सबै विन्तीहरू पूरा गरिदिऊन्' भन्ने विन्ती जनसाधारणले चढाएको प्रार्थना, प्रधान पूजाहारीले गरेको प्रार्थना वा राजाले गरेको प्रार्थना हुन सक्छ। जे होस्, यो एउटा सुयोग्य प्रार्थना हो।

ख) भजन २०:६: राजाको प्रत्युत्तर

आफ्नो प्रजाका शुभकामनामय प्रार्थनाद्वारा उत्साह पाएर राजा ढुक्कै भए र यस कुरामा रमाए, कि परमप्रभुले अवश्य आफ्नो पवित्र

स्वर्वाबाट तिनलाई चाहिएको जति सहायता पठाईकन आफ्नो अनन्त शक्तिको प्रदर्शनद्वारा हस्तक्षेप गरिदिनुहुनेछ ।

ग) भजन २०:७-९: प्रजाहरूको विश्वास-पूर्ण प्रार्थना

भजन २०:७-८: यस किसिमको दृढ निश्चयता अर्कामा सधैं जान्छ । राजनिष्ठ जनताले आफ्ना अगुवाको दृढ विश्वासद्वारा प्रेरणा पाए । अबदेखि उसो तिनीहरू सेखी-बाज शत्रुको सैन्यबलदेखि डराउनेथिएनन् । त्यसले आफ्ना जिल नसकिने अजय रथ-हरूमा र लडाइँमा तालिमप्राप्त घोडाहरूमा गर्व गर्दै जाओस् । यसको केही परबाह छैन । किनभने इस्राएली जातिले परमप्रभुको नाममा गर्व गर्ने नै थियो । रासैरास हतियारहरूमाथि भन्दा परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नु उत्तम हो । परमप्रभुको एकै नजरले शक्तिशालीभन्दा शक्तिशाली सेनाहरू पनि भुइँमा घप्ल्याक-घुप्लुक हुनेछन् । तर परमप्रभुको पक्षमा उभिनेहरू लडाइँको धूवाँ छुट्दा अझै पनि सीधा खडा हुनेछन् ।

भजन २०:९: मनको यो शान्ति लिएर मानिसहरूले फेरि एकपल्ट आफ्ना राजाको पक्षमा परमप्रभुलाई तिनले उहाँबाट विजय पाऊन् भन्ने अनुरोध गर्छन् । अनि त्यो विजयचाहिँ तिनीहरूको प्रार्थनाको उत्तर ठहरिनेथियो ।

घ) हाम्रो निम्ति यसको प्रयोग र व्यावहारिकता के हो त ?

ऐतिहासिक हिसाबले यस भजनको प्रयोग २ शमूएल १०:१४-१९ पदको खण्डमा पूरा भयो, जब दाऊदले अम्मोनीहरू र अरामी-हरूलाई परास्त गरे ।

तर यस भजनको सन्दर्भ प्रभु येशू पनि हुन सक्नुहुन्छ । यसो हो भने यस भजनले उहाँका

विश्वासी जनहरूले परमेश्वरलाई प्रभु येशूको बौरिउठाइ भएको होस् भन्ने विन्ती चढाएको अर्थ लिन्छ । परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूलाई बौराएर उठाईकन ख्रीष्ट येशू गलगथामा त्राणको बलिदान हुनुभएकोमा पूरा सन्तुष्टि पाउनुभएको सङ्केत दिऊन् – यो तिनीहरूको अनुरोध थियो । अनि जब मसीह राजाले शैतान र त्यसका सेनाहरूसँग संघर्ष गर्नुभयो, तब उहाँ यस युद्धमा विजयी भएरै छाड्ने कुरामा पूरा ढुबकै र विश्वस्त हुनुहुन्थ्यो । यस भजन बीसको सन्दर्भ यही हो भने, यस भजनले उमङ्गको साथ प्रभु येशूको बौरि-उठाइको बिहानीको बाटो हेर्दैथियो ।

यस भजनको शिक्षा मिशनरीहरूमा लागू गर्न सकिन्छ, जोचाहिँ शैतानले अधिकार जमाएको क्षेत्रमा निस्किरहेका छन् । अथवा यस भजनको सन्दर्भ त्यो ख्रीष्ट-विश्वासी हुन सक्छ, जो प्रभुको नाममा नयाँ क्षेत्रतिर सुसमाचार फैलाउन निस्कन्छ ।

भजन २१: विजयको निम्ति धन्यवाद-ज्ञापन

भजन २० र भजन २१ को बीचमा नजिकको सम्बन्ध रहेको छ । अधिको भजनमा जनताले लडाइँमा निस्किरहेका राजाले विजय प्राप्त गरून् भन्ने प्रार्थना गरेको थियो भने, यहाँ आएर ती मानिसहरूको प्रार्थनाको सुनाइ भएको बयान छ, साथै तिनीहरूले परमप्रभुसित यस विजयको चर्चा गरेर विजयोत्सव मनाए । पहिले तिनीहरूले बडो रोमहर्षक ढङ्गमा परमेश्वरले तिनी-हरूलाई सफलता हासिल गराउनुभएको कुरा वर्णन गर्छन् (भजन २१:१-७) । त्यसपछि तिनीहरूले राजाका सबै शत्रुहरू वशमा पारिने दिनको बाटो हेरिरेहन्छन् (भजन २१:८-१२) । अन्तमा तिनीहरूले परमप्रभुको शक्ति र प्रतापको बढिबढाइ गर्छन् (भजन २१:१३) ।

क) भजन २१:१-७: विजयको मिठास

भजन २१:१-४: परमप्रभुले आफ्नो प्रताप प्रकट गर्नुभएको र आफूलाई सेनाहरूको परमप्रभुको रूपमा प्रमाणित गर्नुभएकोमा राजा दाऊदले यहाँ आनन्द मनाइरहेका छन्। सठीक समयमा परमप्रभुले यस लड़ाईमाथि हस्तक्षेप गर्नुभएकोमा तिनी साह्रै खुशीले उल्लसित भएका छन्। परमेश्वरले तिनलाई तिनले चाहना गरेको विजय दिनुभयो, जुन सफलताको निम्ति तिनले उहाँलाई प्रार्थना गरेका थिए। परमप्रभुले विजय र समृद्धिरूपी आशिषहरू लिएर तिनीसित भेट गर्नुभयो। परमप्रधान परमेश्वरले तिनको शिरमाथि निखुर सुनको अविनाशी मुकुट लगाइ-दिनुभयो। 'सुरक्षा पाऊँ' भनेर राजाले गरेको प्रार्थनाको उत्तरमा परमेश्वरले तिनलाई जीवन दिनुभयो, हो, सदा-सर्वदा रहिरहने दीर्घआयु दिनुभयो। दाऊदको सम्बन्धमा यस वाक्यांशको अर्थ लामो आयु थियो होला, तर मसीह राजाको सम्बन्धमा यसको अर्थ उहाँको बौरिउठाइ भएपछि उहाँले प्राप्त गर्नुभएको सदा रहिरहने अविनाशी जीवन हो। उहाँमा यो कुरा अक्षरशः रूपले पूरा भयो।

भजन २१:५-७: यस खण्डको शोभा बढ्छ, जब हामी याद गर्छौं, कि यसको सन्दर्भ प्रभु येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ। किनभने परमेश्वरको उद्धाररूपी सहायताले ख्रीष्ट येशूलाई ठूलो सम्मान दिएको हो। उहाँलाई मरेकाहरूको बीचबाट बौराइउठाएर र उहाँलाई आफ्नै दाहिने हातपट्टि बसाएर परमेश्वरले उहाँलाई महिमा र आदरको मुकुट पहिन्छाइदिनुभयो (हिब्रू २:९)। हो, परमप्रभुले उहाँलाई सदा-सर्वदाका निम्ति अति आशिषित तुल्याउनुभएको हो, र उहाँलाई सारा संसारका निम्ति आशिषका मूलकारण बनाउनुभएको हो। सर्वोच्च स्थानमा विराजमान हुनुभएको ख्रीष्ट येशू

आफ्ना पिताको उपस्थितिमा आनन्दले भरिनुभएको छ। परमप्रभुमाथि रहेको उहाँको पूर्ण भरोसाले नै उहाँलाई त्यस आदरको स्थानमा ल्याइपुऱ्यायो। अनि परमप्रधानको करुणाले उहाँलाई सदा-सर्वदा त्यस उच्च स्थानमा राखिछोड्नेछ। परमप्रभुको कृपा यसको धरोतरूपी बिमा हो।

ख) भजन २१:८-१२: राजाका शत्रुहरूको विनाश

भजन २१:८-१०: यहाँ यस ठाउँमा आएर मानिसहरूले सीधै राजालाई सम्बोधन गर्छन्। (अघिल्लो खण्डमा तिनीहरूले परमप्रभुसित कुरा गरिरहेका थिए)। हामी ती राजा मसीह हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सुनिश्चित गर्छौं भने, यस खण्डले ख्रीष्ट येशूको दोस्रो आगमनमा उहाँका शत्रुहरूको विनाश कसरी हुने रहेछ, सो कुरा बताउँछ।

मसीह राजाको दाहिने हातले उहाँका सबै शत्रुहरूलाई खोजी-खोजी निकाल्नेछ; उहाँलाई घृणा गर्नेहरूमध्ये कोही पनि उम्कने-छैन। तिनीहरूलाई नाश गर्ने हतियार आगो नै हुनेछ। 'त्यस समयमा, जब प्रभु येशू स्वर्गबाट ... दन्किरहेको आगोमा प्रकट हुनुहुनेछ, र उहाँले परमेश्वरलाई नचिन्ने-हरूलाई र हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टको सुसमाचार पालन नगर्नेहरूलाई बदला दिनुहुनेछ' (२ थेस्सलोनिकी १:७^ब-८)। उहाँले तिनीहरूका सन्तानहरूलाई पृथ्वीको सतहबाट र तिनीहरूका वंशलाई मानिसका सन्तान-हरूको बीचबाट नाश गर्नुहुनेछ।

भजन २१:११-१२: ख्रीष्ट येशूलाई विश्वव्यापी राज्यको शासन-अधिकार सँभाल्देखि रोक्न खोज्ने तिनीहरूको यो षड्यन्त्र असफल हुनेछ, जुन षड्यन्त्रको विषयमा भजन २:२-३ पदहरूमा लेखिएको छ। परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्नो निशाना तुल्याई सीधा तिनीहरूलाई प्रहार गर्नुहुँदा डरले

आतङ्कित भएका ती विद्रोहीहरू पछि हट्नेछन् ।

ग) भजन २१:१३: प्रभुको महिमा भएको होस् !

यस भजनको अन्तिम पङ्क्तिमा परमप्रभु उच्च पारिनुभयो; किनभने उहाँले अद्भुत रीतिले आफ्नो सामर्थ्य प्रकट गर्नुभयो । आफ्ना जनहरूलाई छुटकारा दिने र आफ्ना सबै शत्रुहरूलाई ढालिदिने परमेश्वरको प्रतापको खातिर प्रशंसाका गीतहरूको मूल फुट्टछ । यो भजन इस्राएली जातिका बाँकी रहेकाहरूको स्तुतिगान हो, जसले मसीह राजाको उत्थानको निम्ति प्रार्थना गर्छन् र अन्तमा उहाँलाई सबका प्रभुको रूपमा स्वीकार गर्छन् ।

भजन २२: ख्रीष्ट येशूको दुःखभोगाइ र महिमा

परमेश्वरको पुत्र त्यागिनुभएको ! अहँ, परमेश्वर बरु आफ्नो मूलतत्त्वबाट अलग हुन सक्नुहुनेथियो ।

तर आदमका पापहरू धर्मा पुत्र र पिताको बीचमा आए ।

हो, एक पल्ट टुहुरा छोडिनुभएको इम्मानुएलको पुकारले परमेश्वरको ब्रह्माण्ड हल्लायो,

‘हे मेरा परमेश्वर, म त्यागिएँ’ भन्ने आवाज त सुनियो, तर त्यसको प्रतिध्वनिचाहिँ कतै सुनिएन ।

उहाँका पवित्र ओठहरूबाट त्यो आवाज निस्क्यो,

जब उहाँको वरिपरि आफूले सृष्टि गर्नुभएका, तर पापमा हराएका उहाँका प्राणीहरू थिए;

यसकारण अब कुनै ख्रीष्ट-विश्वासीले ‘हाय, म त्यागिएँ’ भन्ने शब्द कहिल्यै उच्चरण गर्नुपर्नेछैन ।

श्रीमती एलिजाबेथ बेरेट ब्राउनड

भजन २२:१-२: मेरो अनुरोध छ: तपाईंले बडो गम्भीरता र श्रद्धाको भावनाको साथमा यो भजन अध्ययन गर्नुहोला । किनभने मेरो विचारमा, योजस्तै पवित्र भूमिमाथि तपाईं अघि कहिल्यै उभिनुभएको छैन । यस भजनले तपाईंलाई गलगथामा लाँदैछ, जहाँ असल गोठालाले आफ्ना भेडाहरूको निम्ति आफ्नो प्राण अर्पण गर्नुभयो । तीन घण्टासम्म पृथ्वीमा घोर अन्धकारले छायो । अनि त्यस बेलामा ‘हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर, तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो?’ भन्ने टुहुरा छोडिनुभएको इम्मानुएलको पुकारले ब्रह्माण्डलाई हल्लायो ।

यस मर्मस्पर्शी, हृदयविदारक प्रश्नको पृष्ठभूमि एउटा डरलाग्दो वास्तविकता थियो: दुःखकष्ट भोग्नुभएको मुक्तिदाता प्रभु साँच्चै परमेश्वरबाट त्यागिनुभएको थियो । यो त्याग वास्तविक थियो, र पूर्ण थियो । परमेश्वरको अनन्त पुत्र, जो आफ्नो पिताको नित्य आनन्द हुनुहुन्थ्यो, उहाँ त्यागिनुभयो । परमेश्वरको इच्छा पालन गर्नदेखि कहिल्यै नचुक्नुहुने ती सिद्ध मानिसले परमेश्वरबाट बहिष्कृत हुनुभएको त्यो तिक्त, भीषण अनुभव गर्नुपस्को ।

यस सम्बन्धमा यो प्रश्न उठ्छ: ‘उहाँ किन त्यागिनुभएको?’ परमेश्वरका पवित्र र पापरहित पुत्रले घोर अन्धकारले छाया पारेको तीन घण्टासम्म अनन्त नरकको संत्रासको गाढा अनुभव किन गर्नुपस्को? पवित्र धर्म-शास्त्र बाइबलले हामीलाई यसको उत्तर दिन्छ । सर्वप्रथम हामीले याद गर्नुपर्छ: परमेश्वर पवित्र, धर्मा र न्यायपरायण हुनुहुन्छ । यसर्थ उहाँले हरेक पापको दण्ड दिनैपर्छ, त्यो पाप जोसुकैको किन नहोस् । पाप अदेखा गर्नु र बेवास्ता गर्नु परमेश्वरको निम्ति असम्भव छ । अब दोस्रो कुरा आयो: प्रभु येशूको पाप थिएन; तर उहाँले हाम्रै पापहरू उठाउनुभयो र आफूमाथि लगाउनु-

भयो। उहाँले आफ्नै राजीखुशीले हाम्रा अधर्महरूको निम्ति तोकिएको जरिवाना तिर्ने दायित्व उठाउनुभयो। हामीलाई लागेको ऋण उहाँको खातामा जोडियो; किनकि उहाँ हाम्रो लागि जमानी बस्न राजी हुनुभयो। तर अब परमेश्वरको पालो आयो: यस अवस्थामा उहाँले के गर्नुभयो? पापले आफ्नो दण्ड पाउनैपर्छ – यो उहाँको धार्मिक स्वभावको माग हो। तर अब उहाँको दृष्टि आफ्ना एकमात्र पुत्रमाथि पर्यो, जो अरूको निम्ति दण्ड भोगिदिने व्यक्ति बन्न तयार हुनुभयो। उहाँका प्रिय पुत्रले हाम्रा पापको भार उठाउनुभयो, र उहाँ हाम्रा पाप-वाहक हुनुभयो। जब परमेश्वरले हाम्रा पापहरू आफ्ना प्रिय पुत्रमाथि लादिएका देख्नुभयो, तब उहाँले के गर्नुभयो?

तब परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ होला भन्ने कुरामा कहिल्यै कुनै शङ्कै थिएन। किनभने उहाँले नहिचकिचाईकन आफ्नो धर्ममय क्रोध आफ्ना प्रिय पुत्रमाथि खन्याउनुभयो। यसो हुँदा ईश्वरीय न्यायको प्रलयरूपी प्रचण्ड धारा यी निर्दोष व्यक्तिमाथि खनियो। हाम्रै निम्ति ख्रीष्ट येशू परमेश्वरद्वारा त्यागिनुभयो, यस हेतुले कि हामी कहिल्यै त्यागिनु नपरोस्।

यसकारण जब हामी ख्रीष्ट येशूको अति गहन, अति तित्त दुःखकष्टको बारेमा पढ्छौं, तब सधैं हामीले यी दुःखकष्टहरू उहाँले हाम्रै निम्ति सहनुभएको ख्याल गर्नुपर्छ। उहाँले सहनुभएको एक-एक पीडामाथि 'त्यो त मेरै निम्ति थियो' भन्ने छापले अङ्कित गर्नुपर्छ। के उहाँ त्यागिनुभयो? हो, उहाँ मेरो निम्ति त्यागिनुभयो। 'मलाई सहायता गर्नदेखि र मेरा ऐया-आत्थका शब्दहरूदेखि तपाईं किन यति टाढा बस्नुभएको छ?' भन्दै गरेको के तपाईं उहाँको पुकार सुन्दै हुनुहुन्छ? तब जान्नहोस्, कि यो पुकार त तपाईंको निम्ति थियो। उहाँको निम्ति दिन र रातमा स्वर्ग चुप रहेको कारण हामी नै थियौं।

भजन २२:३: एक प्रकारले, मुक्तिदाता प्रभुले आफू किन त्यागिनुभएको थियो, निम्न शब्दद्वारा यसको स्पष्टीकरण दिनुभएको छ: 'हे इस्राएली जातिका स्तुतिहरूरूपी सिंहासन-माथि विराजमान हुनुहुने, तपाईं पवित्र हुनुहुन्छ।' एक-एक पापको निम्ति जरिवाना तिर्नेपर्छ – यो परमेश्वरको पवित्रताको माग थियो। अनि जुन कुरा उहाँको पवित्रताले माग गरेको थियो, त्यो कुरा उहाँको प्रेमले उपलब्ध गराइदियो। किनकि उहाँले आफ्नै पुत्रलाई पठाउनुभयो, जो हाम्रो बदलीमा क्रूसमा मरेर स्थानापन्न प्रायश्चित्तको बलि हुनुभयो। अबदेखि उसो न्यायले त्योभन्दा बढी अरू केही पनि माग्न पाउनेछैन; अनि अबदेखि उसो परमेश्वरको अनुग्रहले आफ्नो अपार भण्डार खोलेर आफ्नो धन हामीसित बाँड्नुपर्छ गर्न पाएको छ।

भजन २२:४-५: तर फेरि एकपल्ट सुन्नहोस्! हाम्रा मुक्तिदाता प्रभुले अझै पनि आफ्ना पितासँग कुरा गरिरहनुभएको छ र आफ्ना पितापुर्खाहरू कहिल्यै त्यागिएका थिएनन् भन्ने कुरा उहाँलाई स्मरण गराउँदै हुनुहुन्छ। तिनीहरूले विश्वासको साथ उहाँलाई गुहार गर्थे; अनि तिनीहरूका पुकारहरू उत्तर नपाई खेर गएनन्। छुटकारा दिनुहोस् भनेर तिनीहरूले उहाँलाई पुकार गर्दा तिनीहरू एकपल्ट पनि निराश हुनुपरेन, शर्ममा पर्नुपरेन। तिनीहरूको पाप र हठीपना भए पनि यसको खातिर परमेश्वरले तिनीहरूलाई कहिल्यै त्यागनुभएन। परमेश्वरद्वारा त्यागिनु – यो न्यायको फैसला केवल परमेश्वरको निष्कलङ्क शुभाको निम्ति राखिएको थियो।

भजन २२:६-७: उहाँ परमेश्वरद्वारा त्यागिनुभएको मात्र कहाँ हो र! उहाँ मानिस-हरूद्वारा तुच्छ ठानिनुभएको र तिरस्कृत हुनुभएको पनि थियो। आफ्नै हातले सृष्टि गरेका प्राणीहरूको दृष्टिमा ख्रीष्ट येशू मानिस गनिनुभएन, तर एउटा कीरासमान हुनुहुन्थ्यो।

जुन मानिसहरूलाई बचाउन उहाँ आउनुभयो, ती मानिसहरूले उहाँलाई हेला गरेको र उहाँलाई अस्वीकार गरेको तत्काल अनुभव उहाँले गर्नुभयो । ख्रीष्ट येशू क्रूसमा टाँगिनुभएको बेलामा पनि तमाशा हेर्न आउने भीडैभीड मानिसहरूले तिनीहरूलाई अनन्त प्रेमले प्रेम गर्ने तिनीहरूका वरलाई गिल्ला र खिसी गरिपठाए । हामीलाई विश्वास गर्न गाह्यो छ, तर तिनीहरूले एउटा उपहासको गीत गाए, जुन गीतका शब्दद्वारा तिनीहरूले उहाँको असहाय अवस्थाको विषयमा ठट्टा गरे र परमेश्वरमाथि राखिएको उहाँको भरोसा बिलकुल व्यर्थ ठानेर यसको विषयमा उहाँको खिल्ली उडाए ।

भजन २२:८: 'परमप्रभुले त्यसलाई छुटकारा दिनुहुन्छ भनेर त्यसले उहाँमाथि भरोसा राख्यो; उहाँले त्यसलाई छुटकारा दिऊन्; किनकि उहाँ त्यससँग प्रसन्न हुनुभएको छ।' हो, उहाँको गिल्ला गर्ने भीडले क्रूसमा ठीक यी शब्दहरू प्रयोग गर्‍यो (मत्ती २७:३९ र ४३) ।

भजन २२:९-११: तर मानिसका पुत्र येशू यी मानिसहरूदेखि आफ्नो मुख फर्काएर परमेश्वरसँग कुरा गर्नुहुन्छ र उहाँको सामु बेतलेहेमको सम्भना गर्नुहुन्छ । परमेश्वरले उहाँलाई कन्याको गर्भबाट जन्माउनुभयो । परमेश्वरले उहाँलाई आफ्नो बाल्यकालको सुकोमल अवस्थामा सुरक्षित राख्नुभयो । परमेश्वरले उहाँलाई उहाँको किशोर र युवा अवस्थामा सम्हाल्नुभयो । ख्रीष्ट येशूले बितेको समयमा परमेश्वर पितासँग उपभोग गर्नुभएको प्रेमको सम्बन्ध आफ्नो आग्रहको जग तुल्याउनुभयो र परमेश्वरलाई यस एकलो छोडिएको, पेलाइ र सकसमा परेको अवस्थामा 'मदेखि टाढा नबस्नुहोस्, तर मकहाँ आउनुहोस्' भन्ने विन्ती चढाउनुभयो ।

भजन २२:१२-१३: गलगथामा घृणाको भावनाले भेला भएको भीडमा प्रायः सबै

इसाएलीहरू थिए । अनि ख्रीष्ट येशूले यहाँ तिनीहरूलाई बाशानका बलिया-बलिया साँढेहरू र फहराउने, गर्जने सिंहहरूसँग तुलना गर्नुभएको छ । यर्दनको पूर्वपट्टि अवस्थित भएको बाशानचाहिँ हरियाली खर्क र बलिया, मोटा-मोटा गाईबस्तुहरूको निम्ति प्रसिद्ध थियो । पछिबाट भविष्यवक्ता आमोसले सुखविलास मन पराउने इसाएलीहरूलाई बाशानका गाईहरूसित तुलना गरे (आमोस ४:१) । तर जब ख्रीष्ट येशूले यहाँ बाशानका साँढेहरूको कुरा गर्नुभयो, तब उहाँले यो शब्द आफ्नै देशवासीहरूको निम्ति प्रयोग गर्नुभयो, जो जुनै घडीमा पनि उहाँलाई मार्न उहाँमाथि आइलग्न लागेका थिए । तिनीहरू हाम्रो साँढेहरूजस्ता मात्र थिएनन्, तर फहराउने, गर्जने सिंहहरूजस्ता पनि थिए । इसाएली जातिका मसीह राजा आइपुग्नुभयो, तर सिंहहरूले एउटा भेडाको पाठामाथि भ्रम्टेभैं तिनीहरूले उहाँमाथि भ्रम्टन लागे ।

भजन २२:१४-१५: ख्रीष्ट येशूका शारीरिक यातनाहरू साह्रै कष्टदायक थिए, यसको साध्य छैन । उहाँको क्लान्ती र थकावट थियो: उहाँ पानीभैं पोखिनुभयो । अनि क्रूसमा फुन्डिनुभएको बेलामा उहाँका हड्डीहरू जोर्नीहरूबाट खुस्केका हुनाले उहाँलाई ठूलो पीडा भएको थियो: उहाँका सबै हड्डीहरू जोर्नीहरूबाट फुस्केका थिए । अनि उहाँका भित्री इन्द्रियहरूमा भयङ्कर विकार र गडबडी आएको थियो: उदाहरणको निम्ति, छातीभिन्न उहाँको मुटु मैनजस्तो पग्लेको थियो । अनि उहाँको असहनीय दुर्बलता थियो: उहाँको बल खपटोभैं सुकेको थियो । अनि उहाँलाई निरन्तर तिर्खा लागिरहेको थियो: उहाँको जिब्रो उहाँको तालुमा टाँसिएको थियो । परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युको धूलोमा मिल्काउनुभएको बाहेक यसको अर्थ अरु के हुन सक्थ्यो र ?

भजन २२:१६-१७: अधि उहाँले आफूलाई सताउने र दुःख दिने यहूदीहरूलाई 'साँढेरू' र 'सिंहहरू'को रूप दिनुभयो, ठीक त्यस्तै उहाँले अहिले आफूलाई क्रूसमा भुन्ड्याएर मृत्युदण्ड दिने अन्यजातिका मानिसहरूलाई कुकुरहरूसँग तुलना गर्नुहुन्छ। किनकि यहूदीहरूले अन्यजातिहरूलाई 'कुकुर' नै भन्ने गर्थे (मती १५:२१-२८)। तर यहाँ 'कुकुरहरू' भन्ने शब्दद्वारा विशेष गरी ती रोमी सिपाहीहरूलाई सङ्केत गरिएको छ, जसले उहाँलाई टोक्ने ड्यारड्यारती कुकुरहरूले जस्तै घेरेका थिए। यी कुकर्माहरूको टोलीले उहाँका हातहरू र पाउहरू काटीले छेडेको थियो। उहाँको आधा नाङ्गो शरीरलाई नियालेर हेर्दा तिनीहरूले खुम्चिएको छालाबाट उहाँका हड्डीहरू बाहिर निस्कन खोजेका जस्तो दृश्य देखिरहेका थिए। अनि यस निर्दय दृश्यले तिनीहरूलाई के साह्रै आनन्द र सन्तुष्टि दिलायो, अचम्म ! !

भजन २२:१८: 'तिनीहरू मेरा वस्त्रहरू आपसमा बाँड्छन् र मेरो पोशाकको लागि गोला हाल्छन्।' यस भजनमा कति अद्भुत भविष्यवाणीहरू छन्। यी भविष्यवाणीहरूमध्ये पहिलो यहाँ, यस पदमा लेखिएको छ: रोमी सिपाहीहरूले उहाँका वस्त्रहरू आपसमा बाँड्ने र उहाँका पोशाकको निम्ति गोला हाल्ने कुरा प्रभु येशूले अधिबाट देखिसक्नुभयो। सयौं वर्षपछि यो भविष्यवाणी यस प्रकारले पूरा भयो:

'तब येशूलाई क्रूसमा टाँगोपछि सिपाहीहरूले उहाँका वस्त्रहरू लिएर हरेक सिपाहीको निम्ति एक-एक भाग हुने गरी चार भाग लगाए; अनि अलखा पनि। तर अलखाचाहिँ सिउनीविनाको, माथिदेखि तलसम्म बुनिएको थियो। यसकारण तिनीहरूले आपसमा भने: "हामी यो नच्यातौं, तर यसको निम्ति चिट्टा हालौं, यो कसको हुने रहेछ" (यूहन्ना १९:२३-२४)।

भजन २२:१९-२१: यस भजनमा मुक्तिदाता प्रभुले अन्तिम पल्ट परमेश्वरलाई 'तपाईंको उपस्थिति र तपाईंको सहायता पाऊँ' भनेर विन्ती चढाउनुभयो। उहाँले तरवारदेखि र कुकुरको पन्जादेखि बचाइमाणुभयो। तरवार र कुकुर भन्ने शब्दहरूले अन्यजातिहरूलाई सङ्केत गर्छन्। तरवारचाहिँ सरकारी अधिकारको चिन्ह हो (रोमी १३:४)। अनि यहाँ यसको सन्दर्भ रोमी सरकार थियो, जसको हातमा त्यस समयमा मृत्युदण्ड दिने अधियार रहेको थियो। 'कुकुर' भन्ने शब्दले अधि बताएअनुसार अन्यजाति सिपाहीहरूलाई सङ्केत गर्छ। अनि भजन २२:२१ पदमा ख्रीष्ट येशूले सिंहको मुखबाट र जङ्गली साँढेरूका सिङहरूबाट बचाइमाणुभयो। अनि हामीले भजन २२:१२-१३ पदहरूमा देखिसक्यौं, कि यी शब्दहरूको सन्दर्भ यहूदीहरू नै थिए, जसले राज्यपाल पिलातसलाई यसो भने: 'हामीसित व्यवस्था छ, र हाम्रो व्यवस्था-अनुसार त्यो मर्नेपर्छ' (यूहन्ना १९:७)।

'तपाईंले मेरो विन्ती सुन्नुभएको छ' भन्ने वाक्यले २१ र २२ पदको बीचमा एउटा सुस्पष्ट विराम लगाएको छ: उहाँले जय पाउनुभयो! यस वाक्यले यस भजनका दुईवटा खण्डहरू जोड्न कब्जाकै काम गरेको छ। कविताको भाषामा परिवर्तन आएको छ: अहिलेसम्म शोकाकुल आग्रह यसको प्रसङ्ग थियो भने, अबदेखि उसो यो भजन हर्षको गीतमा बदली हुन्छ। प्रभु येशूका दुःख-कष्टहरू सधैंको निम्ति भूतपूर्व हुने कुरा भए। उहाँको त्राणको काम पूरा भयो। यस साटफेरमा मुकुटले क्रूसको ठाउँ लियो।

यस भजनका यी दुई पदहरूको बीचमा भजनकारले एकैक्षणमा हामीलाई ख्रीष्टको पहिलो आगमनदेखि उहाँको दोस्रो आगमनमा पुस्चाउँछन्; हो, तिनले हामीलाई एकैपल्टमा गलगथादेखि जैतुन डाँडामा लैजान्छन्। यहाँ, यस ठाउँमा यसको कुरा गरिएको छैन; तर

हामी जान्दछौं, कि यसको अन्तरालमा ख्रीष्ट येशूको मृत्यु, उहाँको दफन, उहाँको बौरि-उठाइ र स्वर्गारोहण परेको छ, साथै सारा मण्डली-युग पनि परेको छ, जुन युगमा हामी बाँचिरहेका छौं ।

भजन २२:२२: 'म आफ्ना भाइहरूलाई तपाईंको नाम घोषणा गर्नेछु; सभाको माफमा म तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु ।' यस भजनले यहाँ सङ्केत गरिएको समय ख्रीष्ट येशू पृथ्वीमा राज्य गर्न फर्केर आउनुभएको समय रहेछ, जब इस्राएली जातिमा बचेका विश्वासयोग्य जनहरू हजार वर्षको राज्यमा प्रवेश गरिसक्छन् र यस राज्यको सारा गौरव उपभोग गरिरहेका हुन्छन् । इस्राएली जातिका मसीह राजाले आफ्ना यहूदी भाइहरूलाई परमेश्वरको विश्वासयोग्यताको विषयमा गवाही दिन लाग्नुभएको छ; किनभने परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूलाई उहाँका प्रार्थनाहरूको उत्तर दिनुभयो, जुन प्रार्थनाका विन्तीहरू यस भजनको पहिलो खण्डमा उल्लेख गरिएका छन् । अबचाहिँ ख्रीष्ट येशू सभाको बीचमा परमेश्वरको प्रशंसा गर्नुहुन्छ ।

भजन २२:२३-२४: यी दुईवटा पदहरूले ख्रीष्ट येशूले भविष्यमा त्यस हजार वर्षको राज्यमा ती उद्धारप्राप्त इस्राएलीहरूलाई सम्बोधन गरी के भन्नुहुनेछ, सो कुराको सार दिन्छन् । उहाँले यहाँ तिनीहरूलाई 'हे परमप्रभुको डर मान्नेहरूो', 'हे याकूबका सबै सन्तानहरूो' र 'हे इस्राएलका सबै सन्तानहरूो' भनेर सम्बोधन गर्नुहुन्छ, कतिका मानयुक्त समरूपताहरू । त्यसपछि उहाँले तिनीहरूलाई 'परमप्रभुको प्रशंसा गर', 'उहाँको महिमा गर' र 'उहाँको डर मान' भन्ने अर्तीहरू दिनुहुन्छ । तिनीहरूले किन त्यस प्रकारको श्रद्धाले पूर्ण प्रतिक्रिया देखाउनुपर्छ ? किनकि परमेश्वरले प्रभु येशूको वेदनाले भरिएको पुकार सुन्नुभयो र उहाँलाई उत्तर दिनुभयो, जुन पुकार त्यस अन्धकारको

छाया परेको गलगथामा उहाँको मुखबाट निस्क्यो । परमेश्वर पिताले आफ्ना पुत्रले सहनुभएका दुःखकष्टहरू तुच्छ ठान्नुभएन, न आफ्ना पुत्रदेखि लामो समयसम्म आफ्नो अनुहार लुकाउन सक्नुभयो । होइन; 'परमेश्वरले उहाँलाई अति उच्च पार्नुभयो, र उहाँलाई यस हेतुले त्यो नाम दिनुभयो, जुनचाहिँ हरेक नामभन्दा उच्च छ, कि स्वर्गमा, पृथ्वीमाथि र पृथ्वीमनि भएकाहरूको हरेक घुँडा येशूको नाममा टेकिनुपर्छ, र पिता परमेश्वरको महिमाको निम्ति हरेक जिब्रोले "येशू ख्रीष्टचाहिँ प्रभु हुनुहुन्छ" भनेर स्वीकार गर्नुपर्छ' (फिलिप्पी २:९-११) ।

भजन २२:२५: 'ठूलो सभामा तपाईंबाट मेरो प्रशंसा हुनेछ ... ।' परमेश्वर नै मसीह राजाको प्रशंसाको विषय हुनुहुनेछ; किनकि सङ्कष्टमा परेको बेलामा ख्रीष्ट येशूले 'म सबैको सामु खुला रूपले तपाईंको प्रशंसा गर्नेछु' भन्ने भाकल गर्नुभएको थियो । अनि अहिलेचाहिँ उहाँले परमेश्वरको भय मान्नेहरूको सामु आफ्ना भाकलहरू पूरा गर्नुहुनेछ ।

भजन २२:२६: यस भजनका अन्तिम छवटा पदहरूमा बोल्ने वक्ता बदली भएको बुझिन्छ । अबचाहिँ पवित्र आत्मा ख्रीष्टको हजार वर्षको राज्यमा कत्रो शान्ति र समृद्धि हुनेछ, सो विषयमा बोल्दै यी आदर्श-अवस्थाहरू बयान गर्नुहुन्छ ।

क) गरिबी हुनेछैन; किनकि गरिबहरूले खानेछन्, र तृप्त हुनेछन् ।

ख) पृथ्वी परमेश्वरको प्रशंसाले भरिनेछ । किनभने परमप्रभुको खोजी गर्नेहरूले उहाँको प्रशंसा गर्नेछन् । अनि परमेश्वरको आत्माले यी सबै उपासकहरूलाई यसो भन्दै आशिष दिनुहुन्छ: 'तिमीहरूको हृदय सदा-सर्वदा जीवित रहिरहोस् !'

भजन २२:२७: ग) संसारभरि आत्मिक जागृति हुनेछ। ख्रीष्ट येशूले गलगथामा पूरा गर्नुभएको त्राणको काम सम्भेर पृथ्वीका कुना-कप्चाहरूका सबै मानिसहरू परमप्रभुकहाँ फर्कनेछन्। जाति-जातिका सबै कुलहरूले मिलेर उहाँको सामु दण्डवत् गर्नेछन्, र संयुक्त आम-सभारूपी उपासना हुनेछ।

भजन २२:२८-२९: परमप्रभुले संसार-भरि शासन-अधिकार र प्रभुत्व जमाउनु-हुनेछ। उहाँ नै सिंहासनमाथि बस्नुहुनेछ। उहाँले जाति-जातिमाथि शासन गर्नुहुनेछ। पृथ्वीका सबै ठूला-ठूला मानिसहरू आएर उहाँकै अधीनतामा बस्नेछन्, र हरेक मरणशील प्राणीले उहाँको सामु दण्डवत् गर्नेछ: माटोमा मिल्नेहरू सबै र आफ्नो प्राण जीवित राख्न नसक्नेहरू सबै।

भजन २२:३०-३१: ख्रीष्ट येशूको कीर्ति रहिरहनेछ। एउटा पुस्तापछि अर्को पुस्ताले उहाँको निरन्तर सेवा गर्नेछ र उहाँको सर्वश्रेष्ठताको प्रचार गर्नेछ। एक पुस्ताले अर्को पुस्तालाई यसो भनेर एउटा विशेष समाचार सुनाउनेछ: 'ख्रीष्ट येशूले धार्मिकता र दक्षतापूर्वक त्यो महान् त्राणको काम पूरा गर्नुभयो।'

प्रभु येशूले क्रसमा बोल्नुभएका सातवटा वाणीहरू छन्, अनि 'हे मेरा परमेश्वर, हे मेरा परमेश्वर तपाईंले मलाई किन त्याग्नुभयो' भनेर भजन २२ चौथो वाणीबाट शुरु भयो। यस वाणीको नाम 'प्रायश्चित्तको पुकार' हो। अनि यस भजनको अन्त्यमा 'उहाँले यस्तो-यस्तो गर्नुभएको छ' भन्ने वाक्य छ। अनि यो कथन उहाँले क्रसमा बोल्नुभएको 'पूरा भयो' भन्ने सातौं वाणीसित पूरा मिल्छ (यूहन्ना १९:३०)। एक शताब्दीदेखि अर्को शताब्दी-सम्म यो शुभ समाचार पूरा कृतज्ञताको साथ र आश्चर्य मान्दै गरेको एक पुस्ताले अर्को पुस्तालाई सुनाउँदै जानेछ: 'ख्रीष्ट येशूले

यस्तो-यस्तो गरेर यो त्राणको काम पूरा गर्नुभयो।'

भजन २३: परमप्रभु हाप्रा महान् गोठाला हुनुहुन्छ

संसारको समस्त साहित्यमा भजन २३ सबैभन्दा लोकप्रिय कविता मानिन्छ; यसमा दुईमत नहोला। चाहे स्कोटल्याण्डको क्रीमोन्ड चर्चको सुप्रख्यात रागमा भव्य भजनको रूपमा गाइएको होस्, चाहे सन्डे-स्कूलको कार्यक्रममा यसको सरल वाचन गरिएको होस्, यस भजनमा चिरस्थायी मोह छ र अमर सन्देश छ। एकजना वृद्ध धर्मविज्ञानीले यसो लेखेका छन्: 'त्यो दिन धन्यको हो, जुन दिनमा यस भजन २३को रचना भयो।'

यस भजनको उत्कृष्ट रूपरेखामा सुगन्ध थप्न सकिँदैन होला, जुन सुन्दर रूपरेखा श्री जे. आर. लिटलप्राउडले निम्न प्रकारले प्रस्तुत गरेका छन्:

क) सुखी जीवनको रहस्य यसैमा छ: सुखी जीवन त्यो हो, जसको हरेक आवश्यकता पूरा भएको हुन्छ।

'परमप्रभु मेरा गोठाला हुनुहुन्छ; मलाई कुनै कुराको घटीकमी हुनेछैन।' (भजन २३:१)

ख) सुखमय मृत्युको रहस्य यसैमा छ: सबै डर हटेको मृत्युचाहिँ सुखी मृत्यु मानिन्छ।

'चाहे मृत्युको घोर अन्धकारमय छायाको घाटीबाट भएर हिँड्नुपरे तापनि म कुनै खराबीदेखि डराउनेछैन; किनकि तपाईं मेरो साथमा हुनुहुन्छ।' (भजन २३:४)

ग) सुखमय अनन्तताको रहस्य यसैमा छ: सुखमय अनन्तता त्यहाँ छ, जहाँ हाप्रा सबै चाहनाहरू पूरा हुनेछन्।

‘निश्चय मेरो सारा जीवनभरि नै भलाइ र करुणाले मलाई पछ्याउनेछन्; अनि म परमप्रभुको भवनमा सदा-सर्वदै वास गर्नेछु’ (भजन २३:६) । 21)

भजन २३:१: संसारभरि नै यो भजन लोकप्रिय भएको छ; तर यो भजन सबै मानिसहरूको निम्ति होइन रहेछ, तर खास गरी ‘परमप्रभु मेरा गोठाला हुनुहुन्छ’ भन्न सक्नेहरूको निम्ति मात्र हुँदो रहेछ। हो, असल गोठालाले सबै मानिसहरूको निम्ति आफ्नो प्राण दिनुभएको कुरा बिलकुल साँचो हो; तर उहाँलाई निर्णयात्मक विश्वासद्वारा ग्रहण गर्नेहरू मात्रै उहाँका भेडाहरू हुन्। के तपाईं उहाँको हुनुहुन्छ? उहाँको मुक्ति दिलाउने त्राणको काम सबैको निम्ति पर्याप्त छ, तर त्यस त्राणको कामको आशिष तिनीहरूको निम्ति मात्र कार्यकारी हुन्छ, जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छन्। यसकारण मुक्ति पाएको-नपाएको कुरा ‘मेरो’ भन्ने शब्दमा निर्भर गर्छ। के परमप्रभु मेरा गोठाला हुनुहुन्छ? उहाँ मेरा गोठाला हुनुहुन्न भने यो भजन मेरो निम्ति लेखिएको होइन रहेछ। तर उहाँ मेरो हुनुहुन्छ र म उहाँको हुँ भने त उहाँमा सबै थोकहरू मेरै हुन्छन्।

भजन २३:२: मेरो प्राण र मेरो शरीरका निम्ति मलाई भोजनको अभाव हुनेछैन; किनकि उहाँले मलाई हरिया खर्कहरूमा सुताउनुहुन्छ। मलाई ताजापनको घटीकमी हुनेछैन; किनभने उहाँले मलाई शान्त पानीनिर डोस्याउनुहुन्छ।

भजन २३:३: मलाई जीवन-शक्तिको अभाव हुनेछैन; किनभने उहाँले मेरो प्राणलाई पुनर्जीवित पार्नुहुन्छ। मलाई आत्मिक निर्देशनको अभाव हुनेछैन; किनकि उहाँले मलाई आफ्नो नामको खातिर धार्मिकताका मार्गहरूमा डोस्याउनुहुन्छ।

सन्डेस्कूलमा एउटा केटाले यस भजनको कण्ठस्थ गर्दा डरले आत्तिएर यसो

भनिपठाएछ: ‘परमप्रभु मेरो गोठाला हुनुहुन्छ; मैले चिन्ता गर्नुपर्दैन।’ यसरी उसले हामीबाट एउटा मुस्कान निकाल्न सक्थ्यो। तर उसले यसो भनेकोमा कुनै गल्ती छैन, तर बरु ठीक कुरा भनिपठाएको रहेछ। हो, उसले लेखिएको खास शब्दहरू भुल्यो, तर उसले यस पदको ठीक अर्थ पक्र्यो। किनभने परमप्रभु हाम्रा गोठाला हुनुहुन्छ भने हामीले कहिल्यै कुनै चिन्ता गर्नुपर्नेछैन।

भजन २३:४: अनि हामी मृत्युदेखि पनि डराउनुपर्नेछैन। मृत्युको घोर अन्धकारमय घाटीबाट भएर जाँदा हामी डराउनुपर्नेछैन; किनकि त्यहाँ पनि हाम्रा गोठाला हाम्रै साथमा हुनुहुन्छ। मृत्युको खील पाप हो, अँ, स्वीकार नगरिएको र क्षमा नपाएको पाप हो। तर ख्रीष्ट येशूले विश्वासीहरूको निम्ति मृत्यु-बाट त्यसको खील खोसिदिनुभएको छ। किनभने उहाँले हामीबाट एकैपल्टमा हाम्रा पापहरू सदाको निम्ति हटाइदिनुभएको छ। यसकारण अब मृत्युले हामीलाई गर्न सक्ने सबैभन्दा ठूलो खराबी त हाम्रो भलाइ हुन जान्छ। हाम्रो निम्ति त्योभन्दा राम्रो कुरा के हुन सक्थ्यो र? ! यसैले हामी निम्न गीत गाउन सक्छौं:

ए मृत्यु, ए चिहान, तेरो शक्तिसित म डराउँदैनै;
किनकि मेरो ऋण तिरिसकिएको छ;
किनभने त्यस अँध्यारो र भयावह षड्डीमा
प्रभु येशूमाथि मेरा सबै पापहरू लादिएका थिए।

श्रीमती मारजरेट एल. कार्सन

कति ख्रीष्ट-विश्वासीहरूलाई प्रायः तिनीहरूको मृत्युसित सम्बन्धित दुःखकष्टको विषयमा पूर्वाभास हुन्छ; यो कुरा साँचो हो। यस सिलसिलामा एकजना वृद्ध विश्वासीले यसो भनेका सुनिएको थियो: ‘प्रभुले मेरो तम्बू तल फार्नुभयो भने, यसमा मलाई कुनै आपत्ति छैन; तर उहाँले जोगाएर, बिस्तारै,

होशियारसाथ त्यो भारिदिऊन् भन्ने मेरो आशा छ ।’

यो कुरा पनि साँचो हो: हामीलाई आवश्यक नपरेसम्म हामीले शान्तिसित मर्ने अनुग्रह पाउँदैनौं । तर यो एक सुदृढ सत्यता हो: हाम्रो लागि मृत्युबाट त्यसको डर हराएको छ; किनकि हामी जान्दछौं, कि हामी मेरेर ख्रीष्ट येशूकहाँ जान्छौं, उहाँको साथमा रहन जान्छौं । त्यो त कता हो कता उत्तम हो । ‘मर्नु लाभ हो ।’

गोठालाको लाठो र लौरोचाहिँ हाम्रो निम्ति सान्त्वना, सुरक्षा र मार्ग-दर्शनका चिन्हहरू हुन् । जरुरत परेको खण्डमा उहाँले आफ्नो लौरो ताड्नाको निम्ति पनि प्रयोग गर्नुहुन्छ । प्रायः सबै भेडाहरूलाई बेला-बेलामा ताड्नाको आवश्यकता पर्छ ।

भजन २३:५: अन्तराल-समयमा गोठालाले हाम्रा शत्रुहरूको सामुने हाम्रो अधिल्लिर एउटा टेबल तयार पार्नुहुन्छ । यस टेबलमाथि सबै प्रकारका आत्मिक आशिषहरू सजाइएका हुन्छन्, जुन आशिषहरू उहाँले हाम्रो निम्ति आफ्नो अनमोल रगतद्वारा किन्निएको हो । यस टेबलले हामीले ख्रीष्ट येशूमा पाएका सबै थोकहरू सङ्केत गर्छ । हाम्रो वरिपरि शत्रुहरू छँदै हामी शान्ति र सुरक्षाको साथ ती आशिषहरू उपभोग गर्दै जान्छौं । यस सम्बन्धमा श्री जे. एच. जोवेटले निम्न उदाहरण प्रस्तुत गरेका छन्:

‘पाहुनाको सम्पूर्ण सुरक्षा पूर्वाय देशहरूको अतिथि-सत्कारमा सुरक्षित रहेको हुन्छ । अतिथि-सत्कारको सम्बन्धमा सर्वमान्य प्रतिबन्धहरू लागू हुन्छन्, जुन प्रतिबन्धहरूले गर्दा पाहुनाको बचाउ सुनिश्चित हुन्छ । उदाहरणको निम्ति, पाहुना आतिथ्यको तम्बूभित्र लगिन्छ र उसको सामु भोजनवस्तु राखिन्छ, जब रिसले आफ्ना आँखीभुइँ खुम्च्याइराखेका उसका सताउनेहरू ऊ बसेको तम्बूको ढोका-बाहिर उभिन्छन् ।’

अनि उहाँले हाम्रो शिर तेलले अभिषेक पनि गर्नुहुन्छ । गोठालाहरूले आफ्ना भेडा-हरूका टाउकाहरूमा काटेका चोटहरू र खोर्सका घाउहरूमा सन्धो पार्न तेल घसिदिन्छन् । अनि पूजाहारीहरूको विषयमा कुरा गर्नु हो भने, अभिषेकको तेलले सेवाको काममा तिनीहरूको समर्पणको कुरा गर्छ । अनि राजाहरूको सम्बन्धमा अभिषेकको तेल तिनीहरूको राज्याभिषेकको निम्ति प्रयोग गरिन्थ्यो । अनि ख्रीष्ट-विश्वासीहरूको सम्बन्धमा ? जुन घडीमा कसैले विश्वासद्वारा मुक्तिदाता प्रभुलाई ग्रहण गर्छ, त्यस घडीमा पवित्र आत्माले उसलाई अभिषेक गर्नुहुन्छ । अनि अबदेखि उसो उसले परमेश्वरको आत्माबाट शिक्षा पाउने लाभ उठाउन पाउनेछ भन्ने अधिकार यस अभिषेकभित्र बाँधिएको हुन्छ र यसमा सुरक्षित रहन्छ ।

जब हामी ख्रीष्ट येशूमा पाएको अनुग्रहको अपार धनको विषयमा विचार गर्छौं, तब हामी कृतज्ञताले आभारी भई स्वीकार गर्छौं: ‘हो, साँच्चै मेरो कचौरा भरिएर पोखिएको छ ।’

उहाँको प्रेमको सीमा हुँदैन,

उहाँको अनुग्रहको परिमाण जोखेर गन्न सकिँदैन,

उहाँको शक्तिको निम्ति मानिसको जस्तै साँधसिमाना छैन;

किनकि ख्रीष्ट येशूमा भएको आफ्नो असीमित धनबाट उहाँले दिनुहुन्छ, दिइरहनुहुन्छ र दिइरहनुहुनेछ ।

श्रीमती एनी जोहन्सन फ्लिन्ट

भजन २३:६: अनि अन्तमा, सुखमय अनन्तताको रहस्य पनि प्रस्तुत गरिएको छ । हाम्रो सारा जीवनभरि परमेश्वरको भलाइ र करुणाले हामीलाई साथ दिन्छन्; अनि अन्तमा हामी पिताको घरमा आइपुग्नेछौं, हाम्रो अनन्त वासस्थानमा । यी सबै कुराहरू विचार गरेर हामी श्री गाय किडसित सहमत हुन्छौं, जसले

यसो भनेका छन्: 'ओहो, हामी कस्ता भाग्यमानी भिखारी रहेछौं!'

भजन २४: महिमाका राजा को हुनुहुन्छ ?

यस भजन २४ले महासङ्कष्टको अन्तमा घट्ने महिमामय घटनामाथि आफ्नो नजर लगाइदिन्छ। यसको दर्शन कहाँबाट शुरु गर्छ? परमेश्वरका न्यायहरूरूपी वज्रपात थामिएका छन्, प्रभु येशू यस पृथ्वीमा फर्केर आउनुभएको र आफ्ना सबै शत्रुहरूलाई पाउमनि पार्नुभएको छ; अनि अब उहाँ राजाहरूका अधिराज र प्रभुहरूका परमप्रभुको रूपमा राज्य गर्न यरूशलेममा पदार्पण गर्दै हुनुहुन्छ। घटनाक्रम यस प्रकारको छ। ओहो, यो त संसारले अघि कहिल्यै नदेखेको कत्रो विशाल विजय-जुलुस हुने रहेछ! एक समयमा मुक्तिदाता प्रभुको क्रूसीकरणको दृश्यले उहाँका असाध्य कष्टहरूले गर्दा दर्शकहरूलाई आश्चर्यचकित तुल्यायो, तर अब त उहाँको उच्च मिहमाको भव्यता देखेर दर्शकहरू भन् बढ्ता गरी अवाक् हुनेछन्।

भजन २४:१-२: अपार भीड यरूशलेम शहरको नजिक-नजिक आउँदै गर्दा यो उद्घोषणा गुञ्जायमान हुन्छ: 'पृथ्वी र यसमा भएका सबै थोकहरू परमप्रभुकै हुन्।' यस उद्घोषणाको अर्थ यस प्रकारको छ: परमेश्वर सारा पृथ्वीको मालिक हुनुहुन्छ र यसमा राज्य गर्ने पूर्ण अधिकार उहाँको खीष्टको छ। त्यसपछि भजन २४:२ पदमा यसको कारण बताइएको छ: उहाँले संसारको रचना गर्नुभएको हो। उहाँले पानीहरू एक ठाउँमा जम्मा गर्नुभयो, र सुक्खा, ओबानो भूमि देखा पर्यो। उहाँले नदीहरू बनाउनुभयो, जुन नदीहरूमध्ये कतिचाहिँ पृथ्वीको सतहमा बग्छन्, कति जमिनभित्र बगेका हुन्छन्। अनि अहिले उहाँ आफ्नै सम्पत्ति दाबी गर्न आउँदै

हुनुहुन्छ, जुन सम्पत्तिमाथि उहाँको हक धेरै शताब्दीहरूदेखि अस्वीकार गरिएको थियो।

भजन २४:३-६: अबका चारवटा पदहरूमा खीष्टको राज्यमा कुन किसिमका मानिसहरूले प्रवेश गर्ने अधिकार पाउनेछन्, र यसमा हजार वर्षसम्म शान्ति र समृद्धि उपभोग गर्नेछन्, सो व्यक्त गरिन्छ। तिनीहरूको हुन्? तिनीहरू इस्त्राएली जातिबाट बचेका विश्वासीहरू हुन्, साथै अन्यजातिहरूबाट दाम तिरेर छुटाइएका जनहरू हुन्, जो माथि यरूशलेममा अवस्थित भएको मन्दिरमा उपासना गर्न जानेछन्। ती मानिसहरू आफ्नो असल चरित्रले गर्दा राज्यको निम्ति योग्य ठहरिए जस्तो लाग्न सक्छ; तर कुरा यस्तै हुँदैन। तिनीहरूको यो असल चरित्रचाहिँ तिनीहरूको माथिबाट भएको नयाँ जन्मको नतिजा हो; किनभने नयाँ गरी नजन्मेसम्म कुनै पनि मानिसले परमेश्वरको राज्य देख्न सक्दैन, न यसमा पस्न सक्छ (यूहन्ना ३:३ र ५)। ती चरित्रवान् पवित्र जनहरू महासङ्कष्टबाट भएर आएका हुन्छन्, र तिनीहरूले आफ्ना वस्त्रहरू थुमाको रगतमा धोएर सेता पारेका छन्।

यहाँ तिनीहरूको चरित्रका चार विशेषताहरू उल्लेख गरिएका छन्, जस्तै: **क)** तिनीहरूका हात सफा छन्। अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, तिनीहरूका कामहरू धर्ममय र निर्दोष छन्। **ख)** तिनीहरूका हृदयहरू शुद्ध छन्। तिनीहरूका सबै अभिप्रायहरू सच्चा र तिनीहरूका मनहरू निर्मल र स्वच्छ छन्, तिनमा भ्रष्ट भएको केही पनि छैन। **ग)** तिनीहरूले आफ्नो मन कुनै व्यर्थ कुरातिर लगाएका छैनन्। तिनीहरू कुनै भूटा कुरा अनुमोदन गर्दैनन्, त्यसको मान्यता दिँदैनन्। अनि अन्तमा **घ)** तिनीहरूले असत्य कुरा सत्य ठहर्याउन भूटो गवाही दिएर न्याय कुनै हालतमा पनि बिगार्दैनन्। तिनीहरूका हातहरू, तिनीहरूका हृदयहरू, तिनीहरूका

मनहरू र तिनीहरूका ओठहरू सर्वाङ्ग धर्ममय छन् ।

यस्ता चरित्रवान् मानिसहरू ख्रीष्टको हजार वर्षको राज्यको प्रजा हुनेछन् । एक समयमा भक्तिहीन मानिसहरूले तिनीहरूको ठट्टा गरे र तिनीहरूलाई तुच्छ ठाने, तर अबचाहिँ तिनीहरूको उद्धारको परमेश्वरले नै तिनीहरूलाई सत्य र निर्दोष ठहर्‍याउनुहुनेछ । हो, ख्रीष्टको हजार वर्षको राज्यका नागरिक-हरू यस्ता पो हुन्छन्; तिनीहरूले परमेश्वरको खोजी गर्छन्; तिनीहरूले परमेश्वरबाट अनुग्रह पाएका छन्, जसले ती अयोग्य र अभागी-हरूलाई प्रेम गर्नुहुन्छ ।

भजन २४:७-८: यस विजय-जुलुसको विषयमा मलाई कल्पना गर्न मन लाग्छ, कि कसरी यो विजय-जुलुस भजन २४:१-६ पदका शब्दहरू स्तुतिगाणको रूपमा गाउँदै किङ्गन खोला पार गर्छ । गाउँदा-गाउँदै गरेको जुलुसको शिरबाट अचानक तुरही फुकेको आवाजजस्तै अग्रदूतको आह्वान सुनिन्छ । तिनले यरूशलेमका मूलढोकाहरूमा पाले बसेका पहरेदारहरूलाई आह्वान गर्छन्: 'हे मूलढोकाहरूहो, आफ्ना शिर उठाओ! अनि हे अनन्त ढोकाहरूहो, उच्च होओ, र महिमाका राजा भित्र आउनुहुनेछ।' तब शहरको पर्खालमा बसेको मुख्य पहरेदारले यस आह्वानको उत्तरमा उच्च स्वरले सोध्छ: 'यी महिमाका राजा को हुनुहुन्छ?' तब सुस्पष्ट चर्को गर्जनको रूपमा जवाफ आउँछ: 'यी महिमाको राजा शक्तिशाली र प्रतापी परमप्रभु हुनुहुन्छ; हो, लडाइँमा सामर्थी हुनुहुने परमप्रभु हुनुहुन्छ!'

भजन २४:९-१०: यस समयसम्म तिनीहरू शहरको भन् नजिकमा आइपुगेछन्, र पनि यसका मूलढोकाहरू अझै पनि खोलिएनन् । तब ती अग्रदूतले महिमाका राजाको निम्ति ती मूलढोकाहरू तत्कालै खोलिऊन् भनेर आदेश दिन्छन् । अनि फेरि

'यी महिमाका राजा को हुनुहुन्छ?' भनेर मुख्य पहरेदारले उहाँको परिचय पाउन खोज्छ । तब उत्तर आउँछ: 'सेनाहरूका परमप्रभु; उहाँ नै यी महिमाका राजा हुनुहुन्छ।' त्यसपछि मसीह राजा आफ्नो स्वामीभक्त प्रजालाई लिएर विश्वव्यापी राज्यको राजदण्ड आफ्नो कीलाले छेडिएको हातमा लिन यस शहरमा पस्नुहुन्छ ।

श्री एफ. बी. मेयेरले यसो भनेका छन्:

'यस भजनमा बताइएको कुरा तब हामीमा पूरा हुन्छ, जब प्रभु येशू हाम्रो जीवनको राजाको रूपमा हाम्रो हृदयमा राज्य गर्न प्रवेश गर्नुहुन्छ । अनि जब पृथ्वी र त्यसका बासिन्दाहरूले उहाँलाई आफ्ना प्रभुको रूपमा स्वागत गर्नेछन्, तब यसको सिद्धि सम्पूर्ण हुनेछ ।' 22)

भजन २५ : परमप्रभुको रहस्य

यो भजन अक्षरबद्ध कविता हो, अर्थात् वर्णको क्रमअनुसार राखिएको भजन हो; यसमा हिब्रू वर्णमालाको एउटा अक्षर छोडिएको छ र एउटा अक्षर दुई चोटि प्रयोग गरिएको छ । 23) यस भजनमा हामीले एउटा संयुक्त विषयबद्ध विषयवस्तु भेट्टाउन सकेौं । यसमा विभिन्न प्रार्थना र ध्यान-चिन्तनका विषयहरू हालिएका छन्, जसको बीचको एकमात्र सम्बन्ध तिनीहरूको वर्ण-अनुक्रमिक ढङ्ग भएको छ होला ।

भजन २५:१-३: पहिले यस भजनको शुरुमा सुरक्षाको प्रार्थना छ । दाऊदका शत्रुहरू कहिल्यै टाढा बस्दैनन्, कि के हो ? यस्तो देखिन्छ । यसकारण तिनले सहायता पाउन परमप्रभुको बाटो हेर्छन्, यो मानिलिएर कि परमेश्वर तिनको भरोसाको एकमात्र सत्आधार हुनुहुन्थ्यो । दाऊदको दुईतर्फा अर्जविन्ती के थियो भने, एक, परमप्रभुमाथि भरोसा गरेर तिनले शर्ममा पर्न चाहेंनन्, अनि दुई, परमेश्वरले आफ्ना छोराछोरीहरूमध्ये

एकजनालाई त्याग्नुभएको कुराबाट तिनका शत्रुहरूले द्वेषपूर्ण आनन्द लिन नपाऊन् भन्ने विन्ती थियो। परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नेहरू सबैको निम्ति तिनको प्रार्थना यही थियो। तर निर्लज्जसाथ अपराध गर्नेहरू शर्मले भुत्कुक्कै होऊन्; तिनीहरूले आफ्नो भूटो कामको पूरा नापअनुसार शर्म भोगून्। यो तिनको विन्ती थियो।

भजन २५:४-५: यस खण्डमा भजनकारले आफूलाई अर्ती र शिक्षा खोज्ने विद्यार्थीको रूपमा चित्रण गरेका छन्। तिनले परमप्रभुका मार्गहरू जान्न, उहाँका चालहरूमा हिँड्न र उहाँको सत्यतामा बढ्न चाहेका छन्। यसमा आफ्नो उद्धारको परमेश्वरप्रतिको प्रेम तिनको प्रेरणा थियो; अनि तिनका सबै आकङ्क्षाहरू परमेश्वरमाथि केन्द्रित रहेका थिए।

भजन २५:६-७: त्यसपछि दाऊद यहाँ, यस ठाउँमा पापको क्षमा-याचना गर्ने एक पापी मानिसको रूपमा देखा पर्छन्। तिनले परापूर्वकालदेखि जारी रहेका परमप्रभुका कोमल कृपाहरू र करुणाहरू आफ्नो अनुरोधको आधार बनाए र उहाँलाई सम्झना दिलाए, कि विगत समयमा उहाँले यस प्रकारको निगाह देखाउनुभएको थियो, मानौं परमप्रभुले बिर्सनुभएको छ र तिनले उहाँलाई यसको याद दिलाउनुपरेको छ। यस प्रकारका विन्तीहरूबाट स्पष्ट बुझिन्छ, कि परमेश्वरको अनुग्रहको विषयमा दाऊदको सीमित ज्ञान भएको रहेछ। तर यस विषयमा हामीले याद राख्नुपर्छ, कि तिनी छया-प्रतिच्छायाको युगमा जिइरहेका थिए, तर हामीले चाहिँ सुसमाचारको युगको पूर्ण प्रकाशमा जिउने सौभाग्य र सुअवसर पाएका छौं।

दाऊदको जवानीका पापहरूले तिनलाई निक्कै सताइरहेका थिए; जवानीका पापहरूले प्रायः यस्तै गर्छन्। यसकारण भजनकारले

सफासंग परमप्रभुलाई 'यी पापहरू भुलि-दिनुहोस्' भन्ने विन्ती गर्छन् र उहाँले आफ्नो कोमल कृपाअनुसार र आफ्नो भलाइको खातिर तिनको सम्झना गरिदिनुहुन आग्रह गर्छन्। यस किसिमको प्रार्थनाको सुनाइ हुन्छ-हुन्छ।

हाम्रा पापहरू खीष्ट येशूको रगतले ढाकिएको! पूर्वदेखि पश्चिम जति टाढा छ, त्यति नै टाढा हाम्रा पापहरू हामीदेखि हटाइएका! हाम्रा पापहरू परमेश्वरको विस्मृतिरूपी सागरको गहिराइमा फालेर सधैंको लागि गाडिएका र ती पापहरूको निम्ति अनन्त क्षमा पाएको ज्ञानमा ठूलो छुटकारा छ, हो, ठूलो आनन्द र निर्धक्कता छ!!

भजन २५:८-१०: दाऊद अब प्रार्थना गर्न छोडेर मनन-चिन्तन गर्न थाल्छन्। परमप्रभुको शिक्षा दिने सेवाकाईको दक्षता सम्भेर तिनले उहाँको गुणानुवाद गर्ने उपयोगी शब्दहरू फेला पार्न सकेनन् कि के हो? परमप्रभु पूरापूर भला र सीधा चालका हुनुहुन्छ, यो उहाँको स्वभाव हो; यसकारण उहाँले पापी मानिसहरूलाई सत्यता, न्याय र मुक्तिको मार्गको सम्बन्धमा शिक्षा दिनुहुन्छ। अनि उहाँबाट हामीले सिक्न सक्ने र सिक्नुपर्ने एउटै सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण गुण नम्रता हो। नम्र र दीन भएर हामीले आफ्नो अज्ञानता मानि-लिनुपर्छ र थप शिक्षाको आवश्यकताबोध गर्नुपर्छ। यदि हामी सिकाउँदा सिक्ने भयौं भने, हामीले कुन कुरा ठीक हो, अँ, परमेश्वरको इच्छा के रहेछ, सो छिट्टै जान्नेछौं। नालायक जीवन जिउनुपर्ने कुरा परै जाओस्, परमप्रभुको वचन पालन गर्नेहरूले आफ्नो जीवन परमेश्वरको अटल प्रेम र विश्वास-योग्यताले भरिएको शुभलाभ उठाउनेछन् र यसका मङ्गलमय लक्षणहरू धेरै देख्न पाउनेछन्।

भजन २५:११: अब दाऊद फेरि एक क्षणको लागि पाप-क्षमाको प्रार्थनामा फर्कन्छन्। आफ्नो पापको ठूलो बोभले थिचिएर र आफ्नो विवेकद्वारा पूरै कायल भएर तिनले आफ्नो विनय 'तपाईंको नामको खातिर, हे परमप्रभु' भन्ने कुरामाथि बसाल्छन्। अनि यस विषयमा हामी बुभु-पछि, कि एकजना व्यक्ति र उसको नामको बीचको नजिकको सम्बन्ध रहेको छ, र प्रायः एउटै कुरा गनिन्छ। यसो हो भने, यहाँ भजनकारचाहिँ परमेश्वरको व्यक्तित्व र स्वभाव, विशेष गरी उहाँको कृपा र अनुग्रह आफ्नो क्षमा-याचनाको एकमात्र आधार तुल्याएका छन्। दाऊदले आफूमा भएको कुनै योग्य गुण छ अथवा पुण्यकर्मको फल पाऊँ भनेर दाबी गरेनन्। यसको विषयमा एउटै शब्द छैन यहाँ।

भजन २५:१२-१३: यहाँ दाऊदले आफ्नो प्रार्थना फेरि एकपल्ट बीचैमा रोकेर मन-मनमै आफूसित आत्मिक बातचित गर्न थाल्छन्। परमप्रभुको भय मात्रै मानिसको कल्पना गरेर तिनले उसलाई परमेश्वरको उत्तमभन्दा उत्तम कुराहरूको उपभोग गर्न पाउने सौभाग्यशाली मानिस ठान्छन्। परमप्रभुको डर मात्रै मानिसले निम्न उत्तम कुराहरू अनुभव गर्न पाउनेछ, जस्तै:

क) सुस्पष्ट मार्गदर्शन: परमेश्वरले उसलाई ऊ चल्नुपर्ने मार्गमा देखाउनु-हुन्छ।

ख) व्यक्तिगत फलिफाप: उसले उब्रोपाब्रो भरपूरी उपभोग गर्नेछ।

ग) उसको परिवारको निम्ति सुरक्षा: उसका सन्तानहरूले देशको अधिकार गर्नेछन्।

घ) परमेश्वरसँग सङ्गति: ऊ तिनीहरूको आत्मीय सङ्गतिको घेराभित्र हुन्छ, जससित परमेश्वरले आफ्नो मन

बताएर मैत्रीभावले कुरा गर्नुहुन्छ र जसलाई आफ्ना मार्गहरू प्रकट गर्नुहुन्छ।

भजन २५:१४: 'परमप्रभुको रहस्य तिनीहरूसँगै रहन्छ, जसले उहाँको भय मान्छन्; अनि उहाँले तिनीहरूलाई आफ्नो वाचा प्रकट गर्नुहुनेछ।' यो चौधा पदचाहिँ यस भजनको सुनौलो पद हो।

परमेश्वरले दानियलजस्ता अति प्रिय मानिसकहाँ अन्यजातिका साम्राज्यहरूको विषयमा अद्भुत दर्शनहरू दिनुभयो। यी दर्शनहरूअनुसार ती अन्यजातिका साम्राज्य-हरू शेष भएपछि प्रभु र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको राज्य अन्तिम राज्य हुने रहेछ। अनि प्रभु येशूको छातीमा अडेसिने चेला यूहन्नालाई पतमोस टापूमा प्रकाशको पुस्तकको त्यो महिमामय दर्शन दिइयो।

भजन २५:१५: दाऊदले आफूलाई पनि परमेश्वरको भय मात्रैहरूको गन्तीमा गनेका छन्। किनकि तिनका आँखाहरूले पूर्ण भरोसा र आशाको साथ निरन्तर स्वर्गतिरै हेरिरहेका छन्। किनभने तिनमा 'परमप्रभुले तिनलाई तिनी हालैमा फसिराखेको त्यस दुःख र कष्टको जालबाट छुटाउनुहुनेछ' भन्ने पूर्ण भरोसा छ।

भजन २५:१६-२१: आफ्नो भ्रमेलारूपी यस जालको कुरा गर्नसाथ दाऊदले आफ्नो आत्मिक मन्तव्य एकतिर राखेर हालमा भइरहेको आफ्नो दुर्दशाको निम्ति प्रार्थना गर्छन्। तिनी एकलो र पीडित छन्। तिनको हृदयका दुःखहरू बढेका छन्, थुप्रै भएका छन्। यसैकारण तिनले परमेश्वरसित निम्न विन्ती गर्छन्: उहाँले तिनीमाथि दया देखाऊन्, तिनको बोभले दबिएको हृदय शान्त पारून्, तिनलाई तिनका कष्टहरूबाट निकाऊन्, तिनको एक-एक कष्ट र पीडाको ख्याल र गन्ती गरून् अनि तिनका सबै

पापहरू क्षमा गरिदिऊन् । दाऊदको थप विन्ती के थियो भने, परमप्रभुले तिनलाई तिनका शत्रुहरू र तिनीहरूको कटु दुश्मनी र हेलाबाट पनि जोगाइराखून् । यसरी उहाँले तिनलाई निर्दोष र सत्यनिष्ठ ठहराऊन्, र परमप्रभुमाथि भरोसा राखेकोमा तिनले सठीक काम गरेको प्रमाणित भएको होस् । जब तिनले 'इमानदारी र सीधा चालले मलाई सुरक्षित राखून्' भनेर प्रार्थना गर्छन्, तब तिनले यस प्रार्थनाद्वारा आफूलाई पूरा इमानदार भएको देखाउन खोजेका होइनन्, तर परमेश्वरले तिनीजस्तै उहाँमाथि भरोसा राख्ने व्यक्तिलाई छुटकारा दिऊन्, र यसरी उहाँले आफ्नो धार्मिकता प्रकट गर्नु भन्न चाहेका हुन् ।

भजन २५:२२: यस अन्तिम पदमा दाऊदले आफूलाई इस्राएली जातिसित एक तुल्याउँछन् र यस जातिको छुटकाराको निम्ति प्रार्थना गर्छन् । यस कुराले के सङ्केत दिलाउन खोज्यो भने, योजस्तो भजनचाहिँ भावी सङ्कष्टकालका दिनहरूमा बाँचिरहने यहूदी भक्त जनहरूले उच्चरण गर्ने शब्दहरू पो बन्दो रहेछ ।

भजन २६: अलग बस्ने सम्बन्धमा लेखिएको भजन

भजन २६ अध्याय सरासर पढ्दाखेरि यो भजन स्वार्थपरायण मतलबी मानिसको रचना हो जस्तै लाग्न सक्छ । तर यसको सतहदेखि भित्र आफ्नो ध्यान गाड्दाखेरि हामीलाई के थाहा लाग्छ भने, यस भजनको खास प्रसङ्ग संसारदेखि अलग, परमेश्वरको निम्ति अलग भएको मानिसको जीवन हो रहेछ, जसको वास्तविक बयान यहाँ दिइएको छ । शब्द-हरूको सतहमा नभएको अर्थगर्भित कुरा हो: कतै दाऊदलाई भक्तिहीन मानिसहरूसित भाइचारा गरेको र यही कारणले परमप्रभुप्रति निष्ठावान् नरहेको आरोप लागेको आभास

लाग्दैछ । यसकारण तिनले आफ्नो पक्षमा जवाफ दिएको प्रतिरक्षा यहाँ पेश गरिएको छ । तिनले कहीं पनि पापरहित भएको दाबी गरेका छैनन्; ता पनि तिनलाई लगाइएका आरोपहरूको सम्बन्धमा तिनले निर्दोष हुँ भन्छन् ।

भजन २६:१-३: तिनले आफ्नो मुद्दा परमप्रभुको हातमा सुम्पन्छन्; उहाँले तिनलाई निर्दोष ठहर्याऊन् । तिनलाई दोष लाउनेहरूले जेसुकै भनून्, दाऊद नैतिक हिसाबले पूरा इमानदारीसाथ चलेका थिए । तिनी लगातार परमेश्वरमाथि भरोसा राखेर हिँडेका थिए । तिनले यहाँ धातु-विज्ञानको भाषामा सहारा लिएका छन् । धातुको मैला छ कि छैन धातु पगाल्ने भट्टीले प्रकट गर्छ । ठीक यस्तै तिनले आफ्नो असलीपन र सच्चाइ जाँचिनको निम्ति आफूलाई परमेश्वरको हातमा सुम्पन्छन् । तिनी आफ्नो हृदय, तिनको भावना-केन्द्रको विषयमा र अभिप्रायहरू उत्पन्न हुने आफ्नो मनको विषयमा निश्चित, अँ, दोषमुक्त हुन्छु भन्ने कुरामा पूरा विश्वस्त थिए; किनकि तिनले सधैं परमप्रभुको करुणा आफ्ना आँखा-हरूको सामु राखेका थिए र परमेश्वरको वचनको सम्बन्धमा विश्वासयोग्य चालमा हिँडेका थिए ।

भजन २६:४-५: निकम्मा, व्यर्थ मानिसहरूसँग बस्नु भनेको तिनीहरूसितको सङ्गत रुचाउनु हो । अनि यस्तो कुसङ्गत दाऊदले गरेकै थिएनन् । कपटीहरूसित सम्बन्ध राख्नु भनेको राजीखुशीले धोकेबाज, पाखण्डी र ढोङ्गीहरूसित सहभागी हुनु हो । अनि यस प्रकारको सहभागिता दाऊदले पनि गरेकै थिएनन्; होइन नि । तर बरु तिनले अपराधीहरूको सङ्गत घृणा गर्थे र दुष्ट-हरूसित मित्रता गाँस्नुदेखि पूरा अलग रहने पवित्र सङ्कल्प तिनले सधैं कायम राख्थे ।

भजन २६:६-८: तिनी दुष्ट मानिस-हरूदेखि अलग बस्थे; तर तिनी संसारबाट

छुट्टै बसेको मात्र होइन, तर तिनको पृथक्करणले तिनलाई परमेश्वरसितको घनिष्ठ सम्बन्धमा ल्याइपुर्‍यायो । परमप्रभुको वेदीनिर जानुभन्दा अघि दाऊदले आफ्ना हातहरू पाप र अशुद्धताबाट धोइएका सुनिश्चित गरे । किनभने परमेश्वरको हरेक उपासक शुद्ध हुनुपर्छ । त्यसपछि तिनले परमप्रभुलाई हार्दिक धन्यवाद दिए र उहाँका अचम्मका कामहरूको वर्णन गरे । तिनको निम्ति परमेश्वरको आराधना गर्ने कुरा बाध्य भएर गर्नुपर्ने, दिक्क लाग्ने रीतिविधि हुँदैनथियो । तिनले परमप्रभुको भवनप्रति प्रीति राख्थे; किनकि त्यहाँ महिमाको बादल, परमेश्वरको महिमित उपस्थितिको चिन्ह देखिन्थ्यो ।

भजन २६:९-११: यस संसारमा तिनले पापी मानिसहरूको गुटमा आउन र तिनीहरूसँग सङ्गत गर्न अस्वीकार गरे; यसकारण दाऊदले परलोकमा तिनीहरूको भागमा सहभागी हुनु नपरोस् भन्ने प्रार्थना चढाउँछन् । तिनी जीवनभरि पापीहरू, हत्याराहरू र घूस-खोरीहरूका कुव्यवहारहरूमा संलग्न हुन अस्वीकार गर्थे; यसकारण तिनले तिनीहरूको मृत्युसित सहभागी हुनु नपरोस् भन्ने अर्जा चढाउँछन् । तिनले एउटा धार्मिक जीवन व्यतीत गरेका हुनाले दुष्टहरूले भोग्नुपर्ने दण्डबाट उम्कन पाऊँ, र अरू केही होइन, तर परमेश्वरबाट केवल अनुग्रहको व्यवहार पाऊँ भन्ने विन्ती गर्छन् ।

भजन २६:१२: यहाँसम्म दाऊदको जीवन निष्कलङ्क जीवन थियो; यस जगरूपी समतल भूमिमाथि उभिएर तिनी सभाहरूमा परमप्रभुलाई धन्यको भन्ने प्रतिज्ञा गर्छन् ।

पृथक्करणको विषयमा हामीले अबै एउटा कुरा याद गर्नुपर्छ: पृथक्करणमा एउटा पक्ष बाँकी नै छ, जुन पक्षको विषयमा यस भजनमा केही पनि भनिएको छैन । हो, हामी तब पापी मानिसहरूबाट अलग बस्नुपर्छ, जब

हामी प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष रूपले तिनीहरूका दुष्ट कामहरूसित सहमत वा सहभागी हुने सम्भवना हुन्छ । तर तिनीहरूको मुक्तिको खाँचोको विषयमा कसो हो? के हामीले तिनीहरूलाई ख्रीष्ट येशूमा भएको मुक्तिको विषयमा बताउनुपर्दैन र? यस सम्बन्धमा तिनीहरूबाट अलग बसेको हाम्रो पृथक्करण पाप पो ठहरिन्छ । प्रभु येशू स्वयम् पापी मानिसहरूको मित्र हुनुहुन्थ्यो । उहाँले तिनीहरूलाई ग्रहण गर्नुभयो; उहाँले तिनीहरूसित खाइपिइ पनि गर्नुभयो । तर उहाँले परमेश्वर-प्रति निष्ठवान् रहने सम्बन्ध कहिल्यै खतरामा हाल्नुहुँदैनथियो, तर सधैं आफ्नो भक्ति कायम राख्नुहुन्थ्यो । तर उहाँले तिनीहरूलाई तिनीहरूको पापको विषयमा बताउन र तिनीहरूलाई पापको क्षमा पाउनुपर्ने आवश्यकता भएको कुरा जनाउनदेखि कहिल्यै चुक्नुहुन्नथियो । लूका ७:३६-५० पदको खण्डमा प्रभु येशू शिमोनको घरमा जानुभएको वृत्तान्त उल्लेख गरिएको छ, जसको विषयमा बिशप जे. सी. राइलले यस्तो भनेका छन्:

‘उहाँ आफ्नो ‘पिताको काम’ साथमा लिएर यस फरिसीको टेबलमा बस्नुभयो । उहाँले यस फरिसीलाई यसको जेलजाल गरिने पापको विरोधमा गवाही दिनुभयो । उहाँले यस फरिसीलाई सित्तैमा उपलब्ध हुने पापहरूको क्षमाको विषयमा शिक्षा दिनुभयो र यसलाई उहाँप्रतिको साँचो प्रेमको रहस्य केमा छ, सो बताइदिनुभयो । उहाँले यसलाई विश्वासमा भएको बचाउने गुण र शक्तिको विषयमा बुझाउनुभयो । तब यी ख्रीष्ट-विश्वासीहरूको विषयमा कसो हो, जो मुक्ति नपाएका मानिसहरूसित घनिष्ठ सम्बन्ध राख्ने पक्षका समर्थकहरू हुन्छन्? हाम्रा प्रभु येशूको जस्तै मनसा लिएर तिनीहरू मुक्ति नपाएका मानिसहरूका घरहरूमा जाऊन्, र त्यही प्रकारले बोलून् र त्यही प्रकारको व्यवहार देखाइ-

दिऊन् । तब अविश्वासीहरूसितको तिनीहरूको कारबाहीमा केही दोष नहोला त नि । तर के प्रभु येशूले शिमोनको टेबलमा देखाउनुभएको नमुनाअनुसार तिनीहरूले मुक्ति नपाएका आफ्ना चिनारुहरूसँग खानामा बस्दा कुरा गर्लांन् र तिनीहरूसित यही प्रकारको व्यवहार देखाउलांन् त ? तिनीहरूले यस प्रश्नको उत्तर दिए असल हुनेथियो ।’ 24)

अँ, हामी सबैले यस प्रश्नको उत्तर दिनुपर्छ ।

भजन २७ : प्रभु येशू पक्राउ पर्नुभएको र उहाँको न्यायजाँच भएको दृष्टिकोणले गरिएको व्याख्या

भजन २७ चाहिँ जुनै दृष्टिकोणबाट हेरेर पनि सुन्दर छ । तर यस भजनको आकर्षण अर्भै बढ्छ र विशेष हुन जान्छ, जब हामी गलगथा जानुभन्दा अधिका निर्णायक घण्टाहरूमा हाम्रा प्रभु येशूको अन्तस्करणबाट उठेका चिन्तनहरू यहाँ व्यक्त गरिएको कल्पना गर्छौं ।

भजन २७:१: यसको निम्ति हामी निम्न उदाहरण दिन्छौं: जब मुख्य पूजाहारीहरू, मन्दिरका कप्तानहरू र बूढा प्रधानहरू ख्रीष्ट येशूलाई पक्रन गेत्समनीको बगैँचामा आए, तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो: ‘यो तिमि-हरूको घडी हो, र अन्धकारको अधिकार हो’ (लूका २२:५३) । तर सायद त्यस क्षणमा उहाँले आफैलाई निम्न शब्दहरूद्वारा सान्त्वना दिनुभयो होला: ‘परमप्रभु मेरो ज्योति र मेरो उद्धार हुनुहुन्छ; म कससँग डराऊँ ? परमप्रभु मेरो जीवनको बल हुनुहुन्छ; म कोदेखि डराऊँ ?’

अन्धकारले उहाँमाथि आफ्नो छाया पारि-सकेको अवस्थामा परमेश्वर उहाँको निम्ति ज्योति हुनुहुन्थ्यो । परमेश्वर उहाँको उद्धारक

हुनुहुन्थ्यो, जसले उहाँलाई यस पृथ्वीमा भएका उहाँका शत्रुहरूबाट छुटकारा दिनुभयो । प्रभु येशूको जीवनको निम्ति परमेश्वर किल्ला हुनुहुन्थ्यो, आँधी चलेको बेलामा उहाँको शरणस्थान हुनुहुन्थ्यो । अनि यस प्रकारको दिव्य सुरक्षा पाउनुभएको प्रभु येशू कसैबाट डराउनुपर्दैनथियो ।

भजन २७:२: जब मानिसहरू प्रभु येशूलाई पक्रन आए, तब उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो: ‘तिमीहरू कसलाई खोज्दैछौं?’ तिनीहरूले उहाँलाई जवाफ दिए: ‘नासरतका येशूलाई ।’ अनि जब येशूले तिनीहरूलाई ‘त्यो म नै हुँ’ मात्र भन्नुभएको थियो, तब तिनीहरू पछि हटेर भुइँमा पछारिए (यूहन्ना १८:४-६) । त्यस घडीमा ख्रीष्ट येशूले भजन २७:२ पदका शब्दहरू मनन गर्नुभएको होला: ‘जब दुष्टहरू – मेरा शत्रुहरू र मेरा दुश्मनहरू – मेरो मासु खान ममाथि जाइ-लागे, तब तिनीहरू ठेस खाएर लोटे ।’

शिकारी चराहरूले हानेजस्तै तिनीहरूले वेगले उहाँमाथि आइलागे, तर एकक्षणको निम्ति उहाँको मानवीय देहद्वारा ‘म हुँ’ भन्नुहुनेको ईश्वरत्वको महिमा फल्क्यो, र उहाँलाई पक्रनेहरू भुइँमा पछारिए ।

भजन २७:३: यूहन्नाले आफ्नो सुसमाचारको पुस्तकमा हामीलाई बताए, कि त्यस बगैँचामा प्रभु येशूलाई पक्रन आउने-हरूको दलबलचाहिँ सिपाहीहरूको एक टोली, साथै मुख्य पूजाहारीहरूबाट पठाइएका केही अफिसरहरू र धेरै फरिसीहरू थिए, जो बत्तीहरू, राँकाहरू र हतियारहरू लिएर त्यहाँ आए (यूहन्ना १८:३) । अनि जब उहाँले तिनीहरूलाई आउँदै गरेका देख्नुभयो, तब उहाँले शान्तिसित भन्न सक्नुभयो: ‘सेनाले मेरो विरोधमा छाउनी हाले तापनि मेरो हृदय डराउनेछैन; मेरो विरोधमा लडाइँ मच्चियो भने पनि म त्यस अवस्थामा निश्चित रहनेछु ।’

भजन २७:४: बिचरा पत्रुसले आफ्ना स्वामीलाई बचाउने कोशिश गरे र प्रधान पूजाहारीको दासको कान च्चाट्टै काटिपठाए । प्रभु येशूले पत्रुसलाई भन्नुभयो: 'के मेरा पिताले मलाई दिनुभएको यो कचौरा म नपिऊँ?' परमेश्वरसित एकै जगामा बसिरहनु उहाँको एकमात्र चाहना थियो; अनि स्वर्गको महिमामा पुस्चाउने पथले उहाँलाई पहिले क्रूसबाट भएर लानेथियो; यसकारण उहाँ क्रूसको दुःख र शर्म सहन तयार हुनुहुन्थ्यो । मानौं उहाँले यसो भन्नुभयो: 'एउटै कुरा मैले परमप्रभुबाट मागेको छु, र त्यसैको पछि लाग्नेछु - परमप्रभुको सुन्दरता निहार्न र उहाँको मन्दिरमा सोधपुछ गर्न म आफ्नो जीवनभरि नै परमप्रभुको भवनमा रहन पाऊँ ।'

'एउटै कुरा'माथि ध्यान दिने मानिसहरू एक प्रकारले अजेय हुन्छन् । किनकि आफूले के चाह गरेको, सो उनीहरूलाई राम्ररी थाह हुन्छ, र उनीहरू त्यो कुरा प्राप्त गरेर छोड्छन् । कसैले र कुनै कुराले पनि उनीहरूलाई रोक्न सक्दैन ।

भजन २७:५: अन्तमा सिपाहीहरूको यस टोली र तिनीहरूका कप्तानले अनि यहूदीहरूका अफिसरहरूले प्रभु येशूलाई पक्रे र उहाँलाई बाँधे (यूहन्ना १८:१२) । दर्शकहरूको दृष्टिमा प्रभु येशू हार्नुभएको देखा परेको हुनुपर्ला: तर त्यस क्षणमा सायद उहाँले यसो भन्नुभयो कि? 'किनकि विपत्तिको दिनमा उहाँले मलाई आफ्नो मण्डपभित्र लुकाइराख्नुहुनेछ; उहाँले मलाई आफ्नो वासस्थानको गुप्त स्थानमा लुकाउनुहुनेछ; उहाँले मलाई चट्टानमाथि बसाल्नुहुनेछ ।'

परमेश्वरबाट सुरक्षा पाउँछु भन्ने कुरामा प्रभु येशूको हृदय ढुक्क र आश्वस्त हुन्थ्यो; किनभने यस प्रकारको सुरक्षा परमेश्वरले उहाँलाई प्रेम गर्ने सबैलाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो ।

भजन २७:६: ती सिपाहीहरूले ख्रीष्ट येशूलाई प्रधान पूजाहारी कायफाकहाँ लगे (मत्ती २६:५७) । अनि उनी यिनै कायफा थिए, जसले अघि यहूदीहरूलाई 'यस जनताको निम्ति एकजना मानिस मर्नु नै फायदाजनक छ' भनेर सल्लाह दिए (यूहन्ना १८:१४) । ख्रीष्ट येशूका शत्रुहरूले उहाँलाई धरतीबाट उचालेर उहाँलाई क्रूसमाथि चढाउने युक्ति रचे । तर हाम्रा प्रभुले चाहिँ अर्कै प्रकारको उचालिने कुराको बाटो हेरिरहनुभयो, जस्तै: 'अब मेरो शिर मेरो वरिपरि भएका शत्रुहरूभन्दा माथि उठाइनेछ; यसकारण म उहाँको वासस्थानमा हर्षोल्लासका बलिहरू चढाउनेछु; म गाउनेछु, अँ, परमप्रभुको निम्ति म स्तुति-प्रशंसाहरूका गीत गाउनेछु ।'

यो कति अचम्मको आशावादको कुरा हो ! किनकि मृत्युदण्ड दिने मुद्दा उहाँको विरोधमा चलिरहेको थियो र यस न्यायजाँचको फैसलाचाहिँ उहाँलाई प्राणदण्ड दिनु नै थियो; यो उहाँले जान्नुभएको थियो । तर त्यति नै खेर पनि उहाँ महिमाको आशामा आनन्दित हुनुहुन्थ्यो । 'अबदेखि उसो तपाईंहरूले मानिसका पुत्रलाई प्रतापवान्को दाहिने हात-पट्टि बसिरहेका र आकाशका बादलहरूमा आइरहेका देख्नुहुनेछ' भनेर के उहाँले कायफालाई भन्नुभएन र? (मत्ती २६:६४) ।

भजन २७:७-८: उहाँको यस जवाफमा बम्केर प्रधान पूजाहारीले 'यसले ईश्वरनिन्दा गरेको हो' भन्ने आरोप लगाइहाले । उनले आफ्नो वरिपरि भएकाहरूलाई सोधे: 'तिमीहरूको राय के हो?' तिनीहरूले जवाफ दिएर भने: 'यो मृत्युदण्डको योग्य छ ।' त्यतिखेर ख्रीष्ट येशूले मनमनै यसो भन्दै प्रार्थना गर्नुभएको कुरा कल्पना गर्न सजिलो पर्छ: 'हे परमप्रभु, जब म सोर उचाली पुकारँला, तब सुन्नुहोस्; अनि ममाथि दया

पनि गर्नुहोस् र मलाई जवाफ दिनुहोस् ! जब तपाईंले “तिमीहरूले मेरो चेहराको खोजी गर” भन्नुभयो, तब मेरो हृदयले तपाईंलाई भन्यो: “हे परमप्रभु, तपाईंकै चेहराको खोजी म गर्नेछु।”

भजन २७:९: त्यस क्षणसम्म उहाँका सबै चेलाहरू उहाँलाई छोडेर भागिसकेका थिए (मत्ती २६:५६)। तर विगत समयमा परमेश्वर प्रभु येशूको सहारा हुनुहुन्थ्यो; यसकारण उहाँले परमेश्वरलाई ‘त्यस दुःखको घडीमा मलाई नत्यागनुहोस्’ भनेर पुकारा गर्नुभयो। ‘तपाईंको चेहरा मबाट नलुकाउनुहोस्; रिसमा आफ्नो दासलाई नहटाउनुहोस् ! तपाईं मेरो सहायता बन्नुभएको छ; हे मेरा उद्धारका परमेश्वर, मलाई नछोड्नुहोस् र मलाई नत्यागनुहोस् !’

भजन २७:१०: हामीले पाएको हाम्रो जानकारीअनुसार दाऊदका बुबाआमाले तिनलाई कहिल्यै त्यागेनन्, न ता हाम्रा प्रभुका बुबाआमाले उहाँलाई कुनै समयमा त्यागे। यसकारण हुन सक्छ, श्री जे. एन. डार्बीले यो पदको सठीक अनुवाद गरे होलान्, जहाँ यसो लेखिएको छ: ‘किनकि मेरा बुबाले र मेरी आमाले मलाई त्यागिदिएका भए परमप्रभुले मलाई सम्हालनुहुनेथियो।’

भजन २७:११-१२: खीष्ट येशूको धार्मिक न्यायजाँच चल्दा मुख्य पूजाहारीहरू र सम्पूर्ण महासभाले प्रभु येशूलाई मारिछाड्ने प्रयासमा आफ्नो कुराको समर्थन गर्न भूटा गवाहीहरूलाई बटुले। तर तिनीहरूले तबसम्म उहाँको विरुद्धमा कुनै हानिकारक जाल रञ्ज सकेनन्, जबसम्म दुईजना भूटा गवाहीहरूले उहाँलाई यसो भन्ने आरोप लगाए: ‘यस मान्छेले “म परमेश्वरको मन्दिर भत्काउन र त्यो तीन दिनमा खडा गर्न सक्छु” भनेको छ’ (मत्ती २६:५९-६१)। वास्तवमा प्रभु येशूले आफ्नै शरीररूपी मन्दिरको सम्बन्धमा

यसो भन्नुभएको थियो: ‘यो मन्दिर भत्काइ-देओ, र म यसलाई तीन दिनमा खडा गर्नेछु’ (यूहन्ना २:१९ र २१)। तर प्रभु येशूको सम्पूर्ण न्यायजाँच बनावटी जाँच मात्र थियो। यसकारण यो भूटो गवाही स्वीकार गरियो। अब हामी मुक्तिदाता प्रभुले गर्नुभएको यो प्रार्थना सुन्छौं: ‘हे परमप्रभु, मलाई तपाईंको मार्ग सिकाउनुहोस्; अनि मेरा शत्रुहरूको कारणले मलाई सम्म बाटोमा डोस्वाउनुहोस् ! मेरा शत्रुहरूको इच्छामा मलाई नसुम्पनुहोस्; किनकि भूटा साक्षीहरू र निर्दयता उकेल्नेहरू मेरो विरुद्धमा उठेका छन्।’

भजन २७:१३: त्यसपछि हामी पिलातसको राजभवन-बाहिर उत्तेजित भीडलाई ‘त्यो क्रूसमा टंगाइयोस्’ भन्दै चिच्याइरहेका सुन्छौं (मत्ती २६:२२ र २३)। परमधन्य प्रभु येशूले तिनीहरूका चिच्याहटका शब्दहरू पनि सुन्नुभयो र तिनीहरूले भन्न खोजेको कुरा राम्ररी बुझ्नुभयो। त्यस घडीमा उहाँले यसो भन्नुभएको सम्भव थियो: ‘जीवितहरूको मुलुकमा परमप्रभुको भलाइ देख्ने विश्वास ममा नहुँदो हो ता म मूर्च्छित हुनेथिएँ।’

भजन २७:१४: ‘परमप्रभुको बाटो हेर; सहासिला होऊ; र उहाँले तिम्रो हृदय बलियो पार्नुहुनेछ; म भन्दछु: परमप्रभुको बाटो हेर !’ अनि यस भजनको अन्तिम पदको विषयमा के-कसो हो ? हाम्रो व्याख्यामा यो पद कसरी मिलाइदिऔं ? हामी यो पद कुन प्रकारले बुझे राम्रो होला ? यो पद निम्न अर्थमा लिन मलाई मन पर्छ: जब प्रभु येशू यो संसार छोडेर जानुभयो, तब उहाँले हामी हरेकलाई यस पदका शब्दहरूद्वारा आश्वासन दिन चाहनुभयो। प्रभुले आफ्ना पितामाथि भरोसा राख्दा गर्नुभएका आफ्नै अमूल्य अनुभवहरूमा आधारित हामीलाई यहाँ केही व्यक्तिगत सल्लाह दिनुभएको हो।

भजन २८ : परमेश्वर चुप लागनुभएको मौनता

भजन २८ : १-२ : 'केवल तपाईंलाई, अँ, तपाईंलाई नै म पुकार्छु, हे परमप्रभु ! तपाईं मेरो चट्टान हुनुहुन्छ।' 'मेरो चट्टान' भन्ने उपाधिमा सुरक्षा, शक्तिबल र स्थिरता पाउने अर्थ समावेश हुन्छ। 'मेरो विन्ती नसुन्नुभएको जस्तो नगर्नुहोस् ! किनभने तपाईंले मेरो विन्ती सुन्नुभएन भने, दुष्टहरूसित तिनीहरूको मृत्युमा म एक हुनेछु, तिनीहरूजस्तै म तपाईंबाट पूरा अलग हुनुपर्नेछ। मैले तपाईंको महापवित्रस्थानतिर आफ्ना हातहरू उठाउँदा र सहायता पाउन तपाईंको अनुग्रहको सिंहासनको सामु आउँदा मेरो विन्तीको सोर सुनिदिनुहोस् !'

भजन २८ : ३ : 'मलाई कहिल्यै नछोड्नुहोस्; मलाई दुष्टहरूसित तिनीहरूको दुर्भाग्यमा एक हुन नदिनुहोस् ! किनभने तिनीहरूले त निष्ठुरतापूर्वक अरूको विरोधमा निरन्तर विभिन्न अधर्महरू गर्ने युक्ति रच्छन्; तिनीहरूले आफ्नो मुखले आफ्ना छिमेकी-हरूलाई खूबै चिप्लो घस्छन् र शान्तिको कुरा गर्छन्; तर वास्तवमा तिनीहरूले उनीहरूलाई छल गरेका छन्, अँ, केवल उनीहरूलाई ठग्न र कुनै न कुनै हानि गर्न खोजेका छन् ।'

भजन २८ : ४ : 'हे परमप्रभु, तिनीहरूका कामहरू र तिनीहरूका कामहरूको घोर दुष्टताको हिसाब राखेर तिनीहरूसित व्यवहार गर्नुहोस् र तिनीहरूलाई तिनीहरूले पाउनुपर्ने यथोचित प्रतिफल दिनुहोस् ! तिनीहरूलाई तिनीहरूका हातका कामहरूअनुसार प्रतिफल दिनुहोस्; किनभने तिनीहरू दण्ड पाउन पूरा योग्य छन् ।'

भजन २८ : ५ : 'अनि तिनीहरूका कामहरू र तिनीहरूका हातहरूको कामको

कारणले मात्र दण्ड नदिनुहोस्, तर तिनीहरूले तपाईंका कामहरू र तपाईंका हातहरूको कार्यको कदर नगरेको कारणले पनि दण्ड दिनुहोस् ! यसैकारण तपाईंले तिनीहरूलाई कहिल्यै फेरि निर्माण गर्न नसकिने भवनजस्तै भत्काउनुहुनेछ ।'

भजन २८ : ६ : 'हे परमप्रभु, मैले प्रार्थना गर्दाखेरि तपाईंको पवित्र आत्माले "तिम्रा विन्तीहरू सुनिएका छन् र तिमिले यिनको उत्तर पाएका छौ" भन्ने अद्भुत निश्चयता मलाई मेरो मनमा दिनुभएको छ। यस निश्चयताको निम्ति म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु; किनकि मैले अब एउटा नयाँ स्तुतिगान गाउने अवसर पाएको छु ।'

भजन २८ : ७-८ : एकजना अज्ञात व्यक्तिले यी पदहरूको भावानुवाद सुन्दर लयबद्ध ढङ्गमा गरेका छन्, जस्तै:

परमप्रभु मेरो बल र मेरो ढाल हुनुहुन्छ;

उहाँमाथि मेरो हृदयले भरोसा राख्छ।

मैले सहायता पाएको छु;

मेरो हृदय हर्षित भएको छ;

उहाँलाई नै म आफ्ना धन्यवादका बलिहरू चढाउँछु।

उहाँका सबै चुनिएकाहरूको शक्तिको स्रोत उहाँ नै हुनुहुन्छ;

अनि उहाँको परमधन्य खीष्ट पुत्रको निम्ति उहाँ बचाउने शक्ति हुनुहुन्छ।

भजन २८ : ९ : 'हे परमप्रभु, तपाईंले मलाई छुटकारा दिन्छु भन्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएकोमा धन्यवाद ! अब पनि मेरो एउटा विन्ती छ: आफ्ना जनहरूलाई बचाउनुहोस् ! इस्राएली जातिरूपी आफ्नो निज अधिकारको भागलाई आशिष दिनुहोस् ! तपाईं तिनीहरूको कोमल, दयालु गोठाला हुनुहुन्छ; यसकारण तिनीहरूलाई हरियो खर्कमा चराउनुहोस् र तिनीहरूलाई सदा-सर्वदा आफ्ना बाहुहरूले बोकिदिनुहोस्। धन्यवाद !'

भजन २९: परमप्रभुको वाणी

भजन २९:१-२: के तपाईंले कतै मौसमको विषयमा गनगन गर्नुभएको छ? इस्त्राएल देशमा ठूलो आँधी चलेको, मेघ गर्जेको, बिजुली चम्केको र मुसलधारे पानी परेको दृश्यबाट दाऊदले गनगन गर्नुको सट्टामा बरु परमेश्वरको प्रशंसा गर्ने प्रेरणा पाए। वास्तवमा तिनले स्वर्गका सबै सेनाहरूलाई 'परमप्रभुको महिमा र शक्तिको खातिर उहाँलाई दण्डवत् गर' भन्ने आह्वान गरेका छन्; किनकि अरू कसैले होइन भने, तिनीहरूले नै यस आँधीमा उहाँको महिमा र शक्तिको प्रदर्शन भएको पूरा जान्दछन्।

आओ, पवित्रताको सन्दरतामा परमप्रभुलाई दण्डवत् गर!

उहाँको सामु भुईँसम्म घुम्तो पर, र उहाँको महिमाको प्रचार गर!

आज्ञाकारिता तिमीहरूको सुन र नम्रताचाहिँ तिमीहरूको धूप होस्,

यी भेटीहरूको साथ घुँडा टेक र उहाँलाई श्रद्धाभक्ति चढाओ!

परमप्रभु उहाँको नाम हो।

श्री जे. एस. बी. मन्सेल

भजन २९:३-४: यस भजनमा 'परमप्रभुको आवाज' भन्ने शब्द सातपल्ट प्रयोग गरिएको छ। यो शब्द आँधीको सम्बन्धमा र विशेष गरी वज्रपातको सम्बन्धमा प्रयोग गरिएको देखिन्छ।

यो आँधी पहिले भूमध्यसागरमाथि चल थाल्यो र त्यसपछि यो इस्त्राएल देश भएर लेबानोनतिर अघि बढ्यो। विशाल जल-मण्डलमाथि तोप हानेकै-हानेको जस्तै मेघ गर्जेको ठूलो आवाज अघि बढिरहेको सुनिएको छ। यो कत्रो भयानक शक्तिको आवाज हो, कत्रो प्रतापमय आवाज हो!

भजन २९:५-६: लेबानोनका पहाड-हरूमाथि भारी वज्रपात भइरहेको छ। अनि अग्ला-अग्ला देवदारका रूखहरू चट्याङले हानिएर चिरिएका छन्। लेबानोनको वनमाथि द्रुत गतिमा चलेको प्रचण्ड हुरीबतासका भोक्काहरूले समुद्रका छाल बगेको तालमा रूखहरू नुहाउँदैथिए; यसो हुँदा लेबानोनको पर्वत-शृङ्खलाचाहिँ बाछाजस्तै उफ्रेको र सिरिओनचाहिँ जवान जङ्गली साँढेजस्तै नाचेको देखिन्थ्यो। सिरिओन पहाड भन्नु र हेर्मान पहाड भन्नु एउटा कुरा हो।

भजन २९:७-८: बिजुली भिलिक-भिलिक गर्दै दक्षिणतिर अघि बढ्दै जान्छ। प्रकृतिको भीषण आक्रमणले कादेशको उजाडस्थान हल्लाइदिन्छ।

भजन २९:९: दक्षिणमा आँधी शान्त हुँदै गएको देखेर दाऊदले तीनवटा टिप्पणी गरेर आफ्नो प्रशंसा व्यक्त गरेका छन्। पहिलो कुरा: तिनले यसो भनेका छन्: 'परमप्रभुको आवाजले हरिणीलाई बियाउने तुल्याउँछ।' वैज्ञानिक अनुसन्धानअनुसार मौसममा आएका गडबडीहरूले बियाउन लागेका पशुहरूमाथि प्रत्यक्ष रूपले असर पार्दछन्।

दोस्रो कुरा: भजनकारले जङ्गलका रूखहरूका पातहरू भरेका र ती नाङ्गा भएका देख्छन्। क्षणभरमा ती जम्मै रूखहरूका पातहरू उडिगए। ती क्षीन र नाङ्गा भएका रूखहरूको दृष्टि कति मायालाग्दो छ।

तेस्रो कुरा: त्यसपछि इस्त्राएली जातिको यी निपुण भजनगायकले हामीलाई के सम्झना दिलाउँछन् भने, परमेश्वरको मन्दिरमा हरेक जनले ठूलो सोरले उद्घोषणा गर्छ: 'महिमा! महिमा!' अनि यहाँ 'उहाँको मन्दिर' भन्नाले प्रकृतिको दुनियाँ भनेको कुरा स्पष्टसँग बुझिन्छ, विशेष गरी यस आँधीद्वारा खलबलिएको क्षेत्र भनेको हो। बिजुलीका वाणहरू, मेघका गर्जनहरू, वेगसित चलेको प्रचण्ड हुरीबतास, वनजङ्गल र उजाडस्थान

— यी सबका सबले एकसाथ परमेश्वरको सामर्थ्य, महिमा र प्रतापको वर्णन गर्छन् ।

भजन २९:१०-११: यो आँधी थामियो; तर परमप्रभु रहिरहनुभएको छ । उहाँको सिंहासन स्थिर र सुदृढ रहन्छ, पृथ्वीका उथलपुथलहरू र विशाल जलप्रलयले पनि त्यसलाई हल्लाउन सकेन । प्राकृतिक प्रकोपहरूद्वारा उहाँको सर्वाधिकारमा कुनै हेरफेर आएन; त्यो अटल र अडिग रहन्छ । यसकारण बुभुनुहोस्: हाम्रो जीवन हल्लाउन सक्ने सबै प्रकारका हलचलहरूमा उहाँले आफ्ना जनहरूलाई शक्ति र शान्ति दिन सक्नुहुन्छ । उहाँले हामीलाई शक्ति र शान्ति दिनुभएको होस् !

कतिजना बाइबल-विद्हरू छन्, जसले यस भजन २९:३-९ पदको खण्डमा सङ्कष्टकालको समयमा इस्राएली जातिमाथि उत्तरदेखि सैनिक आँधी चलेको कुराको पूर्वचित्रण गरिएको अनुमान लाउँछन् । तिनीहरूको विचारमा, त्यस सङ्कष्टपूर्ण समयको लगत्तै पछि प्रभु येशू ख्रीष्टले सारा पृथ्वीमाथि राजा भई राज्य गर्नुहुनेछ र यस पृथ्वीमा रहेका आफ्ना जनहरूलाई शक्ति र शान्तिरूपी आशिष दिनुहुनेछ (भजन २९:१०-११) । यो पनि विचार गर्न लायकको कुरा हो ।

श्री डब्ल्यू. इ. भाइनको विचारमा, यस भजनले ख्रीष्ट येशू र उहाँको दोस्रो आगमन चित्रण गर्छ अरे । पहिले उहाँ हार-मागेडोनमा देखा पर्नुहुनेछ (प्रकाश १६:१६), त्यसपछि उहाँ कादेशको उजाड़स्थानमाथि आइलाग्नुहुनेछ, जसको केन्द्र बोज्रा हो (यशैया ६३:१) ।²⁵⁾ यसो हो भने, यस भजनले कवितात्मक ढङ्गमा त्यस बेलामा इस्राएली जातिमाथि हमला गर्ने सबै जातिहरू बिलकुल परास्त हुने कुरा वर्णन गरेको छ ।

यस भजनमा वर्तमान समयको निम्ति सर्वमान्य व्यावहारिक पाठ पनि छ: क) हाम्रो

जीवनमा आँधी चलेको होस् वा घमाइलो दिन भएको होस् — जुनै अवस्थामा पनि परमेश्वरको आवाज सुन्न सकिन्छ । ख) उहाँ आफ्ना उद्देश्यहरू पूरा गर्दै आउनुभएको हो । ग) कुनै पनि कामकुरा कहिल्यै उहाँको नियन्त्रणदेखि बाहिर जाँदैन । घ) उहाँलाई चिन्ने र उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू सबैको निम्ति सबै कुरा मिलेर भलाइ नै उत्पन्न हुन्छ । यस सम्बन्धमा श्री एच. ए. आइरनसाइडले यसो भनेका छन्:

‘यस भजनले यस्तो एकजना मानिसको सुन्दर चित्रण गर्छ, जसको मन तालिम प्राप्त भएको छ; किनभने विभिन्न तनाव र चापहरूमा, दुःखकष्टमा परेर यसले आफ्नो पाठ सिकेको छ: परमेश्वर सर्वसर्वा हुनुहुन्छ र बचाउन उहाँ सामर्थी हुनुहुन्छ । यसकारण यस मानिसको हृदयले उहाँको आडमा विश्राम र शान्ति पाएको छ ।’²⁶⁾

भजन ३०: चङ्गाइ पाएको मानिसको गीत

हामीमध्ये धेरैजनासँग सिकिस्त बिरामी अवस्थाबाट निको भएको सुखद अनुभव छ । यो कस्तो चङ्गाइ थियो ! ओहो, चिरफार-जगत्बाट छुट्टी पाएको ! अचेत तुल्याउने एनेस्थेसिया र आइ.सी.यू.को वातावरण छोडेको, सेलाइन-वाटर, छाला घोच्ने सुईहरू र लामो समयसम्म औषधीका चक्कीहरू सेवन गर्नुपरेको स्थितिलाई सधैंको निम्ति बिदा दिएको ! हामीले यसको निम्ति आधुनिक चिकित्सा-विज्ञान र औषधीलाई श्रेय दिनु बढी सम्भव छ । तर शुरुदेखि अन्तसम्म हाम्रो सम्पूर्ण चङ्गाइमा परमेश्वरको हात रहेको कुरा नबुझी हामीले उहाँको निम्ति धन्यवादको गीत गाउन भुल्छौं ।

तर दाऊदले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउन भुलेनन् । हुन सक्छ, आफ्नो भवनको

समर्पण गर्ने बेलामा तिनले एउटा सिक्किस्त बिमारीबाट चङ्गाइ पाए होलान् । जेजस्तो भए पनि, त्यही भवन-समर्पणको शुभ उपलक्ष्यमा तिनले आफ्ना चङ्गाइ गर्नुहुने परमप्रभुका निम्ति यो भजन गाउने शुभ अवसर पाए ।

भजन ३०:१-४: यस भजनले हामीलाई पहिले के सिकाउँछ भने, सुस्वस्थ अवस्थामा फर्कन पाएकोमा हामीले सम्पूर्ण हृदयले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुपर्छ । दाऊदको परिस्थिति निक्कै नाजुक थियो । तिनको बाँच्ने आशा कम्ती थियो । तिनका शत्रुहरूले तिनी कहिले मरिहाल्छन् कि भनेर गिद्धे नजरले हेरिरहेका थिए । तब तिनले यस लाचारी अवस्थामा परमप्रभुलाई पुकारे, र परमप्रभुले तिनको प्रार्थना सुनेर तिनलाई मृत्युको मुखबाट फर्काउनुभयो । तिनी मुस्किलले त्यस अधोलोकको मुखदेखि र चिहानमा पर्नुदेखि उम्के; किनकि तिनको मृत्युदेखि एक कदम मात्र बाँकी रहेको थियो ।

भजन ३० मा पाइने शिक्षा यस प्रकारको छ: हामीले परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनुको साथै परमेश्वरका पवित्र जनहरूलाई हाम्रो साथमा स्तुति गर्नुमा भाग लिने निम्तो दिनुपर्छ; तिनीहरू हाम्रो हर्षोल्लासमा सहभागी हुन सक्नु, र हाम्रो एकल गान गायक-मण्डलको गीत बानोस् ।

‘हे परमप्रभुका पवित्र जनहरूहो, उहाँको निम्ति गीत गाओ, र उहाँको पवित्रताको सम्झनामा धन्यवाद चढाओ’ भनेर इस्राएली जातिका यी निपुण गायकले परमेश्वरका सबै जनहरूलाई परमप्रभुका निम्ति स्तुति गाउन र उहाँको पवित्र नामलाई धन्यवाद चढाउने आह्वान गरे ।

भजन ३०:५: त्यसपछि तिनले सुन्दर ढङ्गमा दुईवटा भिन्नै कुराहरू आपसमा तुलना गर्दै परमप्रभुको प्रशंसा गर्ने दुईवटा कारणहरू पेश गर्छन् । श्री रोमल्ड नोक्सले यस पदको

मूल्यवान् अनुवाद यसो गरे:

‘उहाँको क्रोध क्षणभर हो,
उहाँको प्रेम जिन्दगीभर हो;
शोक एक रातको पाहुना हो,
यसको भोलिपल्ट बिहान आनन्द आउने
नै हो ।’

यहाँ हाम्रो अध्ययन-क्रम एक क्षणको निम्ति रोकेर म हाम्रो परिवारको सम्बन्धमा एउटा व्यक्तिगत कथा सुनाउन चाहन्छु । यस्तो एउटा समय थियो, जब म्याक डोनाल्डको परिवार शोकसागरमा डुबेको थियो । धेरै शुभचिन्तक मित्रहरू सान्त्वना दिन आए; तर कुनैले पनि मनको पीर बीसको उत्राइस भएन । उनीहरूका सान्त्वनाका वचनहरूमा अभिप्राय राम्रो थियो, तर ती शब्दहरू अपर्याप्त थिए । त्यसपछि डाक्टर एच. ए. आइरनसाइडले हामीलाई एउटा छोटो नोट लेखे, जसमा भजन ३०:५ उद्धृत गरिएको थियो:

‘रुवाइ रातभर रहला, तर बिहानै आनन्द आउँछ-आउँछ ।’

यस पदले हामीमा काम गर्‍यो; यसले हाम्रो शोकका सबै बन्धनहरू तोडिदियो । त्यस समयदेखि उसो मैले यो पद अरू धेरै विश्वासीहरूसित बाँड्ने मौका पाएँ, जो शोकको अन्धकारमय घाटीबाट भएर गइ-रहेका थिए; अनि यस पदले सधैं शोक्ति व्यक्तिहरूमा कुनै न कुनै कृतज्ञता जगाउन सक्‍यो ।

भजन ३०:६-७: यस भजनबाट हामी अर्को पाठ पनि सिक्छौं । हामीले भौतिक समृद्धिमाथि होइन, तर सधैंभरि परमेश्वरमाथि आड्भरोसा गर्नुपर्छ । बिरामी हुनुभन्दा अघि दाऊद धनसम्पन्न मानिस थिए, र आफूमाथि भर पर्थे । तिनले आफूलाई परीक्षामुक्त, समस्यामुक्त सम्झन्थे । तिनी हल्लाउन नसकिने गरी अडिग थिए, एउटा ठूलो पहाडजस्तो । तिनले हरेक प्रकारको बचाउ र

सुरक्षाको निम्ति प्रबन्ध गरेका थिए। यसको आश्रयमा तिनी ढुक्क रहन सक्थे; अब तिनको केको डर ?

तर एउटा यस्तो घटना घट्यो। एकै रातमा परमप्रभुले तिनीदेखि आफ्नो अनुहार लुकाउनुभएको, कसरी ? मानौं उहाँ तिनीसँग रिसाउनुभएको र तिनीबाट आफ्नो कृपा हटाउनुभएको, कि कसो हो ? नभन्दै तिनको निम्ति जीवनचाहिँ ऐँठन परेको रात पो बनेको थियो।

भजन ३०:८-१०: तर त्यस ऐँठनरूपी तित्त अनुभवले तत्कालै दाऊदको प्रार्थनाको जीवनमा परिवर्तन ल्याएको थियो। अधिको समयमा त्यस सुसम्पन्न अवस्थामा तिनका प्रार्थनाहरू जोश र फूर्तिहीन हुन्थे। तर अहिले बिरामी भएको बेलामा तिनको प्रार्थना विषयबद्ध, लक्ष्यात्मक र इमानदार हुन थाल्यो। तिनले परमेश्वरसित 'यदि म मरें भने, मेरो मृत्युबाट सर्वशक्तिमान्लाई के फाइदा हुन्छ होला र?' भनेर तर्क राखे। भजनकारको मृत शरीरले उहाँको प्रशंसा गर्न सक्ने होइन; तिनको माटो बनेको शरीरले परमेश्वरको विश्वासयोग्यता घोषणा गर्न कहाँ सक्नेथियो र !

'जब म खाडलमा जाउँला, तब मेरो रगतमा के लाभ छ र ? के धूलोले तपाईंको प्रशंसा गर्छ र ? के यसले तपाईंको सत्यताको घोषणा गर्छ र ?'

हाम्रो विचारमा यस प्रकारको तर्क त्यति गहकिलो, ओजनदार नठहर्ला। शिक्षाको दृष्टिकोणले हेर्नु हो भने, त्यस तर्कमा ठूलो घटी भएको देखिएला; तर हामीले पुरानो नियमको समयमा जिएका पवित्र जनहरूको न्याय गर्नदेखि होशियार बस्नुपर्छ। किनकि तिनीहरूले धेरै कुराहरू धमिला ऐनामा देखे गर्थे। यस भजनमा हाम्रो सामु यसका दुईवटा उदाहरणहरू छन्।

भजन ३०:५ पदमा दाऊदले आफ्नो बिरामी अवस्थामा परमेश्वरको क्रोधको लक्षण देखे। तर हामी जान्दछौं, कि परमेश्वरको ताडनाचाहिँ उहाँको क्रोधको चिन्ह होइन, तर उहाँको प्रेमको चिन्ह पो हो (हिब्रू १२:६)। यसो भए पनि हामी आफू-माथि आइपरेको रोगबिमारमा र दुःखकष्टमा उहाँ हामीसित नाराज हुनुभएको अशुभ लक्षण देख्न खोज्छौं। यो कत्रो भूतधारणा हो ! यो हामीले घरिघरि गरिरहने हाम्रो गल्ती हो।

अब मसँग भजन ३०:९ पदमा आउनुहोस् ! दाऊदको विचारमा, मृत्युले विश्वासीको प्रशंसा गर्ने मुख सधैंको निम्ति बन्द गरिदिएको छ। हो, यस पृथ्वीमा उसले फेरि कहिल्यै प्रशंसा चढाउनेछैन र गवाही दिनेछैन। यहाँसम्म कुरा ठिककै हो। तर हामी नयाँ नियमबाट जान्दछौं कि ख्रीष्ट-विश्वासीको मृत्यु हुँदा उसको आत्मा उसको शरीर छोडेर ख्रीष्ट येशूकहाँ जान्छ; केवल उसको शरीर चिहानमा जान्छ (२ कोरिन्थी ५:८; फिलिप्पी १:२३)। तर त्यो मरेको ख्रीष्ट-विश्वासी होशमा छ, अँ, प्रभुको उपस्थितिमा छ; उसले उहाँको आराधना गर्छ, यस प्रकारको आराधना उसले अघि पृथ्वीमा कहिल्यै गर्न सकेको थिएन। पुरानो नियमका विश्वासीहरूलाई यसको विषयमा कुनै ज्ञान थिएन। किनभने सुसमाचारद्वारा जीवन र अमरता ज्योतिमा ल्याउनुहुनेचाहिँ ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ (२ तिमोथी १:१०)।

तर यहाँ एउटा उदेकको कुरा छ। धेरै क्षेत्रहरूमा सीमित ज्ञान भएका पुरानो नियमका धेरै विश्वासीहरू छन्, जसले हामीलाई विश्वास गर्नुमा, प्रार्थना गर्नुमा, जोश र भक्ति देखाउनुमा जितेका छन्।

भजन ३०:११: आउनुहोस्, हामी दाऊदकहाँ फर्कीं ! रोगबिमारको चपेटमा परेको बेलामा तिनले परमेश्वरलाई चढाएको प्रार्थना भजन ३०:९-१० पदहरूमा उल्लेख

गरिएको छ। दस पदको पछि र एघार पदको अघि बीचमा तिनको प्रार्थनाको उत्तर आएको हुनुपर्छ। परमप्रभुले तिनलाई निको पारिदिनुभयो। अनि यस भजनका अन्तिम दुईवटा पदहरूमा तिनले आफ्नो चङ्गाइको विषयमा आनन्द मनाउँछन्। दाऊदको निम्ति त्यस चङ्गाइमा मराउको शोक र विवाहको हर्षजतिको भिन्नता थियो। अथवा अर्को शब्दमा भन्नु हो भने, परमेश्वरले तिनको भाङ्ग्राको लुगा फुकालेर तिनलाई हर्षको पोशाक पहिराइदिनुभयो। तिनलाई नयाँ जोडी लुगा लाउन पाएको जस्तो अनुभव भएको रहेछ।

भजन ३०:१२: दाऊदको चङ्गाइबाट एउटा परिणामचाहिँ चिहानमा चुपचाप रहनुको सट्टामा तिनले जीवनमा परमप्रभुको स्तुतिप्रशंसा गर्न सके। अनि सदा-सर्वदा परमप्रभुलाई धन्यवाद चढाउनु नै तिनको अभिप्राय थियो। मानौँ तिनले यसो भनेका छन्: 'परमप्रभुले मेरा निम्ति गर्नुभएको काम म कहिल्यै भुल्न सक्नेछैनँ र यसको निम्ति उहाँको प्रशंसा गर्न कहिल्यै छोड्नेछैनँ।'

यस भजनले तपाईंमा कस्तो प्रतिक्रिया जगाएको छ, सो मलाई थाहा छैन। तर मलाई चाहिँ यसले शर्ममा पार्छ। किनकि म आफू बिमार भएका समयहरू याद गर्छु, मलाई पूरा चटपट लागिरहेको र हताश भएको अवस्थामा मेरा प्रार्थनाहरूद्वारा मैले स्वर्गका ढोकाहरू घचघच्याएका ती क्षणहरूको सम्झना गर्छु; अनि प्रभु येशूले अनुग्रहको साथ मेरो प्रार्थनाको उत्तर दिनुभएको सम्झन्छु। तर मैले अभाग्यवश उहाँलाई प्रशंसारूपी धन्यवादको बलि चढाउन भुलें। शरीरको चङ्गाइ मैले आफ्नो हक सम्भेँ; यसैले मैले प्रभुकाहाँ आफ्नो कृतज्ञता प्रकट गर्न बिसँ।

परमेश्वरले हामीलाई यस भजनमा दाऊदको नमुना छोड्नुभएकोमा उहाँको

उद्देश्य छ। हामीले तिनको गुणगान गर्नुको साथै तिनको नमुनाको देखासिकी गर्नुपर्छ।

भजन ३१: 'म आफ्नो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु'

भजन ३१:५ पदले परमेश्वरको पुत्रसित आफ्नो सुनिश्चित सम्बन्ध जोड्छ, जो असाध्य दुःखकष्ट सहेर हाम्रो पापबलिको रूपमा मृत्युको मुखमा पुगनुभयो। किनकि क्रूसबाट प्रभु येशूले बोल्नुभएका सात वाणीहरूमा उहाँको अन्तिमचाहिँ यो वाक्य थियो: 'हे पिता, म मेरो आत्मा तपाईंको हातमा सुम्पन्छु' (लूका २३:४६)।

तर यस भजनको एउटा पद ख्रीष्ट येशूसित सम्बन्धित हुँदैन अरु सबै पदहरू पनि यस सम्बन्धमा लेखिए भन्ने अनुमान लाउनु कुनै आवश्यकता छैन। तर यस विशेष भजनको एक-एक पदको सम्बन्ध कहीं न कहीं ख्रीष्ट येशूसित रहेको देखिन्छ।

यस भजनको छानबिन गर्दा हाम्रो समस्या के हो भने, यस भजनले प्रभु येशूको कष्ट-भोगाइ, उहाँको मृत्यु, उहाँको दफन र उहाँको बौरिउठाइ कालक्रमबद्ध रूपमा प्रस्तुत गर्दैन, तर एकै क्षणमा प्रभु येशूको दुःखभोगाइ र अर्को क्षणमा उहाँको बौरिउठाइको वर्णन गर्छ र घरीघरी यी दुईवटा मुख्य घटनाहरू अघि-पछि पार्छ। तर श्री सी. एस. लूईसले भनेको कुरा हामीले स्मरण गर्नुपर्छ:

'भजनहरू कविता हुन्, जुन कविताहरूको रचनाको मुख्य उद्देश्य पठन गर्नुमा होइन, तर गाउनुमा पो थियो। भजनहरू शिक्षाबद्ध निबन्धहरू होइनन्, प्रवचन र उपदेशहरू पनि होइनन्।' (27)

क) भजन ३१:१-५^क: ख्रीष्ट येशूले छुटकाराको प्रार्थना गर्नुभएको

भजन ३१:१: यस भजनको शुरुका पदहरूमा प्रभु येशूले क्रूसबाट पितासित

प्रार्थना गर्नुभएको बुझिन्छ। उहाँ सिद्ध मानिस हुनुहुन्थ्यो, यसैले उहाँले सधैं परमेश्वरमाथि भरोसा राखेको जीवन व्यतीत गर्नुहुन्थ्यो। अनि हालैमा उहाँलाई असाध्य पीडा भइरहेको बेलामा उहाँले परमप्रभुमाथि भरोसा गर्नुभएको कुरा पुष्टि गर्नुहुन्छ; किनभने परमप्रभु उहाँको एकमात्र सुयोग्य, सक्षम शरणस्थान हुनुहुन्थ्यो। 'हे पिता, तपाईंमाथि भरोसा राखेकोमा म कहिल्यै शर्ममा नपर्छु' भनेर उहाँले विन्ती गर्नुहुन्छ। यो एक अति शक्तिशाली प्रार्थना हो। किनभने यस प्रार्थनाले के भन्न खोजेको हो भने, परमेश्वरका पुत्रको बौरिउठाइ र परमेश्वर पिताको नामको महिमाको बीचमा छुट्टिनै नसक्ने सम्बन्ध रहेको छ। प्रभु येशूलाई मरेकाहरूको बीचबाट बौराएर उठाउने कार्य परमेश्वर पिताको निम्ति धार्मिक काम ठहरिनेछ। किनकि उहाँले यसो नगर्नुभएको भए मुक्तिदाता प्रभुले गलत ठाउँमा भरोसा गर्नुभएको हानि उठाउनुपर्नेथियो, र उहाँको अपमान हुनेथियो।

भजन ३१:२-३: यहाँ परमेश्वरसँग मानिसका जस्ता अङ्गहरू भएको भाषा प्रयोग गरिएको छ। किनभने क्रूसको कष्ट एकलै भोग्नुभएको प्रभुले परमेश्वरलाई 'गलगथा-पट्टि भुकेर आफ्नो कान मतिर लगाउनुहोस्' भनेर विन्ती गर्नुभयो, साथै 'मलाई छिट्टै बचाउनुहोस्' भन्ने अति आवश्यक, अति जरुर आग्रह गर्नुभयो। अनि 'हे परमप्रभु, मेरो बलियो चट्टान र मलाई रक्षा गर्ने किल्ला हुनुहोस्' भन्ने उहाँको थप अनुरोध थियो। किनभने प्रभु येशूलाई एउटा बलियो र हल्लन नसक्ने चट्टानको खाँचो परेको थियो, र एउटा बलियो गढ, जहाँ उहाँ सबै प्रकारका जोखिमहरूबाट सुरक्षित रहनुहुन्थ्यो।

हुन त, परमेश्वर अघिबाटै येशूको चट्टान र किल्ला हुनुहुन्थ्यो, हो, उहाँको रक्षा गर्नुहुने एकमात्र शरणस्थान हुनुहुन्थ्यो।

मेरो शरणस्थान अरू केही छैन,
मेरो बेसहारा मन तपाईंमा शरण परेको छ।
मलाई एकलो नछोड्नुहोस्,
मलाई अझै पनि सम्हाल्नुहोस् र अझै पनि
सात्त्वना दिनुहोस्!

श्री चार्ल्स वेस्ले

'यसकारण आफ्नो नामको खातिर मलाई
डोस्चाउनुहोस् र मलाई अगुवाइ गर्नुहोस्!'
यहाँ ख्रीष्ट येशूले फेरि पनि आफ्नो अनुरोध
परमेश्वरको नामको महिमा खतरामा हालिने
डर छ भन्ने तर्कमाथि बसाल्नुभएको छ। के
परमेश्वरले धर्मा जनलाई छुटकारा दिने प्रतिज्ञा
गर्नुभएन? हो, उहाँले यसो गर्ने प्रतिज्ञा
गर्नुभएको हो। तब परमेश्वरले प्रभु येशू
ख्रीष्टलाई मृत्युको पन्जादेखि छुटकारा दिएर,
उहाँलाई बौराएर र उहाँलाई स्वर्गको महिमामा
पुर्खाएर आफ्नो नामको सम्मान गर्नुहुनेथियो।
अनि ठीक यही कुरा प्रभुले यहाँ अनुरोध
गर्नुभएको छ।

भजन ३१:४: मुक्तिदाता प्रभुलाई पक्रन र
त्यसको पकडमा राखिराख्न बडो होशियारी-
पूर्वक मृत्युरूपी जाल बिछाइएको थियो।
अनि यहाँ ख्रीष्ट येशूले 'मलाई यस जालबाट
निकालिदिनुहोस्' भनेर परमेश्वरलाई पुकार्नु-
भएको छ। परमेश्वर पिताले उहाँलाई
चिहानबाट निकालिदिऊन्; किनभने परमप्रभु
उहाँलाई सुरक्षा दिनुहुने उहाँको बलियो
शरणस्थान हुनुहुन्थ्यो।

भजन ३१:५^क: लूकाको सुसामाचार-
अनुसार प्रभु येशूले चर्को सोरले कराएर यसो
भन्नुभयो: 'हे पिता, म मेरो आत्मा तपाईंको
हातमा सुम्पन्छु।' यसरी उहाँले यस पदको
पहिलो खण्डका शब्दहरू प्रयोग गर्नुभयो।
कसैले पनि ख्रीष्ट येशूबाट उहाँको ज्यान
लिएन। उहाँले राजीखुशीले र पूरा सक्षम भई
आफ्नो प्राण अर्पण गर्नुभयो। परिस्थितिले
उहाँलाई यसको बाध्यतामा पारेन। त्यस
बेलादेखि आजको दिनसम्म परमेश्वरका धेरै

पवित्र जनहरूले मर्दाखेरि यो वाक्य उच्चरण गरे, जस्तै: मार्टिन लुथर, जोहन नोक्स, यान हस र कैयौं अन्य विश्वासी जनहरूले पनि ।

ख) भजन ३१:५^ब-८: ख्रीष्ट येशूले बौरिउठाइको निम्ति धन्यवाद चढाउनु- भएको

भजन ३१:५^ब-६: पाँच पदको बीचमा एउटा सुस्पष्ट विराम आएको छ । किनभने ख्रीष्ट येशू मृत्युदेखि पुनरुत्थानमा आइ-पुगनुभयो; उहाँको प्रार्थना प्रशंसामा परिणत भएको छ । परमेश्वरलाई धन्यवाद होस्; किनभने उहाँ आफ्नो वचनप्रति विश्वासयोग्य रहनुभयो । उहाँले आफ्नो पवित्र जनलाई मृत्यु र चिहानबाट छुटकारा दिनुभयो । एकमात्र सत्य र जीवित परमेश्वरको पुत्रले उहाँमाथि भरोसा राख्नुभयो र यसैमा उहाँ पूरा सच्चा ठहरिनुभयो । तर व्यर्थका मूर्तिहरूमाथि भरोसा राखेहरूले परमेश्वरको तिरस्कार-बाहेक अरु केही पनि पाउँदैनन् ।

भजन ३१:७-८: यहाँ उहाँको स्तुतिगान उडेर यसको चरमसीमामा पुग्छ: परमेश्वरको प्रिय पुत्रले आफ्नो कष्टमा पिताको सदा बराबर रहिरहने अटुट प्रेमको क्षत्रछायामनि बस्न पाउनुभएको निम्ति परमेश्वर पितालाई धन्यवाद चढाउनुभएको छ । यो कस्तो प्रेम थियो ? यो उहाँका सबै दुर्दशाहरू ख्याल गर्ने प्रेम थियो; यो उहाँलाई उहाँका शत्रुहरूको हातमा छोड्न नमान्ने प्रेम थियो; यो उहाँलाई खाइलबाट निकालेर उहाँका पाउहरू पुनरुत्थानको भूमिरूपी फराकिलो ठाउँमा उभ्याउने प्रेम थियो ।

ग) भजन ३१:९-१३: ख्रीष्ट येशूको असहनीय ठूलो वेदना

भजन ३१:९-१०: तर अब यस भजनको प्रसङ्गले हाम्रा प्रभुको जीवनको त्यस क्षणबाट कुरा उठाउँछ, जुन बेलामा उहाँको न्यायजाँच

र क्रूसीकरण भएको थिएन । 'शोकसित सुपरिचित मानिस'ले पापी मानिसहरूको तिक घृणा सहनुपर्दा के-के प्रार्थना गर्नुभयो, सो कुरा हामीलाई यहाँ सुत्र दिइएको छ । मानिसहरूद्वारा तुच्छ ठानिनुभएको र त्यागिनुभएको बेलामा हाम्रा प्रभुले घोर सङ्कष्टमा परमप्रभुबाट सहायता माग्नुभयो र उहाँको दयाको व्यवहार पाउने आशा प्रकट गर्नुभयो । अतिशय वेदनाले गर्दा उहाँका आँखाहरू भासिए, र रूँदा-रूँदा उहाँका प्राण र शरीर दुवै दुर्बल र क्षीण भए । शोक र सुस्केराले उहाँलाई थकाएको र खिडसकेको थियो । उहाँको कष्टले उहाँको बल सुकाइ-सकेको थियो, अनि उहाँका हड्डीहरू एकै-क्षणमा भाँचिएलान् भैं कमजोर भए ।

'मेरे अधर्मको कारणले मेरो बल घटेको छ' भन्ने वाक्यको अर्थ पापरहित मुक्तिदाताको सम्बन्धमा अर्को हुन जान्छ: हाम्रै अधर्मको खातिर उहाँको बल घटेको हुनुपर्छ; किनभने उहाँले हाम्रा पापहरू आफूमाथि लदाउनुभयो । यसरी प्रभु येशू हाम्रा पाप-वाहक हुनुभयो । अरु कुनै अर्थमा यो पद ख्रीष्ट येशूसित सम्बन्धित हुनै सक्दैन ।

भजन ३१:११-१३: यहाँ, यस खण्डमा कष्टहरू सहनमा धैर्यवान् हुनुहुने प्रभुले आफूलाई आफ्ना सबै शत्रुहरूको बीचमा कटु निन्दाको पात्र भएको भेट्टाउनुभयो; उहाँ छिमेकीहरूको निम्ति तर्साउने भयानक दृश्य वस्तु बन्नभयो । तिनीहरू उहाँलाई आइ-रहुनुभएको देख्दा नदेखेभैं गरी तर्कर कि त छेउ लागेर हिँड्थे, कि त अर्कै गल्लीतिर छड्कन्थे । तिनीहरूले उहाँलाई कति छिटो भुलिहाले ! तिनीहरूको दृष्टिमा उहाँ फुटेको भाँडा ठहरिनुभयो र रद्द गरिनुभयो । उहाँले आफ्नो विरुद्धमा मच्चाइएको उहाँको बदनाम गरेको अभियानको नारा सुन्नुभयो । मानिस-हरूले उहाँलाई मार्ने युक्तिहरू रच्दाखेरि उहाँलाई दिनरात डरैडर लागेको थियो ।

जुनसुकै मानिसको विषयमा यस प्रकारको अपमानजनक र कष्टकष्टले भरिएको शब्द-चित्रण कोरे उदास पैदा गर्छ भने, यो कुरा त सारा ब्रह्माण्डका सृष्टिकर्ता, महिमाका प्रभुको बारेमा लेखिएको हो। तब हामी के भनौं ?

घ) भजन ३१:२४-२८: ख्रीष्ट येशूले छुटकाराको निम्ति प्रार्थना गर्नुभएको

भजन ३१:१४-१७^क: शोक र सुस्केराले विश्वासपूर्ण प्रार्थनाको निम्ति बाटो छोड्छन्। यहाँ, यस ठाउँमा मानिसहरूद्वारा रद्द गरिनु-भएको प्रभु येशूले परमप्रभुलाई आफ्नो आशा र आफ्नो जीवनको परमेश्वरको रूपमा स्वीकार गर्नुभएको छ। प्रभु येशूका सबै समयहरू पिताकै हातमा छन्; यस कुराबाट उहाँले वर्णन गर्न नसकिने सान्त्वना पाउनु-भएको छ। यदि त्यही सान्त्वनामा परमेश्वर-माथि भरोसा राख्ने उहाँका जनहरू पनि सहभागी भएका छन्; किनभने कहिले हाँसो, कहिले रोदनमा निम्न गीत गाएका छन्:

हाम्रा समयहरू तपाईंकै हातमा छन्;
हो, पिता, हाम्रा समयहरू त्यहाँ भएका
चाहन्छौं।
हाम्रो जीवन, हाम्रा आत्मा-प्राणहरू, हाम्रा सबै
थोकहरू हामी सम्पूर्ण रूपले तपाईंकै प्रेमी
हातमा छोडिदिन्छौं।

श्री विलियम एफ. लोर्ड

परमेश्वरमाथि आफ्नो दृढ़ भरोसा राखेको र उहाँको अधीनतामा बसेको कुरा स्वीकार गर्नुभएपछि प्रभु येशूले 'मलाई सताउने मेरा शत्रुहरूको पन्जादेखि मलाई छुटाउनुहोस्' भन्ने विशेष अर्जा परमेश्वरलाई चढाउनुभएको छ। 'ममाथि निगाहको दृष्टि राख्नुहोस्' भनेर उहाँले पितालाई विन्ती गर्नुहुन्छ। उहाँले मृत्युबाट बाँच्न चाहनुभयो; परमप्रभुको अटल प्रेमको आधारमा उहाँले यो अनुरोध गर्नुभएको छ। 'म कहिल्यै शर्ममा पर्नु नपरोस्!' फेरि पनि यो उहाँको माग थियो। किनकि उहाँले

परमप्रभुलाई आफ्नो एकमात्र उद्धारक मान्नुभएको छ। यहाँ आलङ्कारिक भाषा प्रयोग गरिएको छ, जसको शाब्दिक अर्थ पछाडि छोडिएको छ। किनभने परमप्रभुमाथि भरोसा राख्दा ख्रीष्ट येशू शर्ममा पर्नु असम्भव थियो। यो कुरा उहाँलाई थाह थियो, र यो कुरा हामीलाई पनि थाहा छ। तर मेरो विचारमा, जसले यो भावनाले पूर्ण प्रार्थना वा अरू कुनै गीति-कविता पढ्छ र यसको अक्षरशः अर्थमाथि जोर गर्छ, उसले केही आशिष गुमाउँछ र आफ्नो हानि गर्छ।

भजन ३१:१७^ख-१८: दुष्ट मानिसहरू-माथि आफ्नो विचार पुर्याएर ख्रीष्ट येशूले 'तिनीहरूचाहिँ शर्ममा परून् र चुपचापसित अधोलोकमा पुगून्' भनेर प्रार्थना गर्नुभएको छ। 'तिनीहरूका भूट बोल्ने ओठहरू चुप पारिऊन्' भन्ने अनुरोध यहाँ उहाँको विन्ती भएको छ; किनकि ती ओठहरूले उहाँ परमेश्वरको पवित्र पुत्रको अपमान गरेका छन्।

कति निष्ठावान् मानिसहरू छन्, जसको विचारमा, यी पदहरूमा प्रकट भएको अख्रीष्टिय भावले गर्दा तुच्छ ठान्छन्। तर यी अपराधीहरूको ठूलो निर्दयताको विषयमा केकसो हो? तिनीहरूको अपराधको नीचता र गम्भीरताको विषयमा कसो हो? र तिनी-हरूको क्रूर व्यवहारको शिकार हुनुभएको प्रभुको विषयमा के हो त? यी कुराहरूको विषयमा हामी जति विचार गर्छौं, त्यति नै ती मानिसहरूको मूल्याङ्कन होइन, तर यहाँ प्रयोग गरिएको भाषा सठीक ठहरीन्छ। यसैले यहाँ कुनै असुहाउँदो भाषा प्रयोग गरिएको छैन भन्ने निष्कर्षमा हामी आइपुगेका छौं।

ङ) भजन ३१:१९-२०: परमेश्वर महान् शरणस्थान हुनुहुन्छ

यहाँ भजनको विषयवस्तु फेरि बदली हुन्छ: अधि यसको भाव आपद्-केन्द्रित

थियो भने अहिले यसको भाव आनन्द-केन्द्रित हुन्छ, र अधिसम्म विन्तीयुक्त थियो भने अहिले प्रशंसायुक्त छ। प्रभु येशूको मुखबाट बढो राजसी वाग्धारा बग्दैछ; उहाँको निम्ति परमेश्वर पिताजस्तै अद्वितीय अनुपम शरणस्थान अरू को हुन सक्थ्यो र? यसकारण प्रभु येशूले यहाँ उहाँको बढिबढाइ गर्नुभएको छ। उहाँको विचारमा, परमेश्वर भलाइको कहिल्यै नसिद्धिने अपार भण्डारको भण्डारी हुनुहुन्छ, जुन भलाइ उहाँले आफ्ना जनहरूको निम्ति साँचेर राख्नुभएको छ, हो, उनीहरूको निम्ति, जसले उहाँमाथि विश्वास गर्छन्। अनि यस भण्डारबाट उहाँमा शरण लिनेहरू सबैलाई उहाँ मानिसहरूका आँखाकै सामु प्रशस्त गरी दिन तयार हुनुहुन्छ। परमेश्वरको उपस्थिति त्यो स्थान हो, जहाँ उहाँका चुनिएका पवित्र जनहरू मानिस-हरूका दुष्ट युक्तिहरूदेखि लुक्न सक्छन्। श्री रोन्ल्ड नोक्सले भनेभैं उहाँ हामीलाई 'संसारको होहल्लामय रगडाभगडा'देखि जोगाउन सक्ने सद्दुपयोगी शरणस्थान हुनुहुन्छ।

च) भजन ३१:२१-२२: ख्रीष्ट येशूले आफ्नो व्यक्तिगत कृतज्ञता प्रकट गर्नुभएको

घेराबन्दीमा परेको शहरभैं चारैतिरबाट शत्रुहरूको घेरामा पर्नुभएको बेलामा प्रभु येशूले परमेश्वरको भलाइ अद्भुत प्रकारले अनुभव गर्नुभयो। अतालिएको बेलामा उहाँलाई 'परमप्रभुले मलाई पूरा त्यागनु-भएको' जस्तो लागेको थियो। हो, क्रूसमाथि उहाँ तीन घण्टाको भयावह अवधिभरि त्यागिनुभयो; तर परमेश्वरले उहाँको पुकार सुन्नुभयो र उहाँलाई मरेकाहरूको बीचबाट बोराएर उठाउनुभयो।

छ) भजन ३१:२३-२४: परमप्रभुलाई प्रेम गर!

ख्रीष्ट येशूले परमेश्वरको प्रेम चाख्नु-भएपछि उहाँको यस प्रेमको खातिर उहाँलाई प्रेम गर्नुभयो र प्रेम गर्दै हुनुहुन्छ। अनि उहाँको विचारमा, अरू सबैले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नुपर्छ; यो समुचित ठहरिन्छ। परमप्रभुमाथि पूरा भर पर्न सकिन्छ; किनकि उहाँले विश्वास गर्ने आफ्ना जनहरूलाई रक्षा गर्नुहुन्छ, तर अहङ्कारी विद्रोहीहरूलाई दण्ड दिनुहुन्छ।

अहिलेसम्म कसैले कहिल्यै कुनै हालतमा पनि परमप्रभुमाथि व्यर्थमा आशा राखेको छैन; यो कहिल्यै हुन सक्दैन। यसकारण हे प्रतिकूल परिस्थितिहरूको चपेटमा परेका विश्वासी भाइबहिनीहो, यस निश्चित आशा-माथि उभिएर बलियो हुनुहोस् र हिम्मत बाँध्नुहोस् !

भजन ३२: धन्य, धन्य, मेरो पापको क्षमा भयो !

'धन्य हो त्यो, जसको अपराध क्षमा भएको छ, जसको पाप ढाकिएको छ।' जसको पाप क्षमा भएको छ, ऊ धन्यम्मन्य, भाग्यमानी मानिस हो; यस खुशी-आनन्दको निम्ति पर्याप्त कुनै शब्द नै छैन। यो त ठूलो भारी हटिगएको, ठूलो ऋणबाट चुक्त हुन पाएको र दोष लगाउने विवेकले विश्राम पाएको शीतल छाएको अनुभव हो। दोषमुक्त होइन्छ, अनि युद्धविराम र शान्ति उपभोग गरिन्छ। दाऊदको सम्बन्धमा यसको अर्थ यो हो: तिनको ठूलो अपराधको क्षमा भएको, तिनको पाप ढाकिएको, तिनको अधर्मको हिसाब नलिइएको र तिनको मन छलकपटबाट शुद्ध पारिएको थियो। वर्तमान समयमा जिउने ख्रीष्ट-विश्वासीको सम्बन्धमा यसको अर्थ यो हो: उसको पाप ढाकिएको मात्र कहाँ हो

र? यो त पुरानो नियमको शिक्षा आधारित प्रायश्चित्तको धारणा हो। यस अनुग्रहको युगमा जिउने ख्रीष्ट-विश्वासीले जान्दछ, कि उसका पापहरू पूरा हटाइएका छन् र परमेश्वरको विस्मृतिको गहिरा सागरभित्र सदाको निम्ति गाडिएका छन्।

भजन ३२:१-२: रोमी ४:७-८ पदको खण्डमा प्रेरित पावलले भजन ३२:१-२ पदको खण्ड उद्धृत गरे; किनभने पुरानो नियमको समयमा पनि मानिसहरू कामहरू-विना विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिन्थे भन्ने कुरा उनले यस खण्डबाट देखाउन चाहे। तर दाऊदले भनेका शब्दहरूमा भन्दा तिनले नभनेको कुरामा यसको खास प्रमाण रहेको छ। किनभने तिनले यहाँ आफ्नो योग्यताले मुक्ति कमाउन खोज्ने धर्मी मानिसको कुरा गरेनन्। तिनले यहाँ एउटा पापी मानिसको कुरा गरेका हुन्, जसको पाप क्षमा भयो। अनि पापको क्षमा पाएको मानिसको धन्यता बयान गर्दा तिनले यस मानिसले गरेका कामहरूको विषयमा केही पनि भनेनन्। यसकारण पवित्र आत्माको सहायताद्वारा प्रेरित पावल यस निष्कर्षमा आइपुगे, कि दाऊदले यहाँ त्यस व्यक्तिको धन्यता बयान गरेका हुनुपर्छ, जुन व्यक्तिलाई परमेश्वरले कुनै प्रकारको धर्मकर्मविना धर्मी ठहराउनुभएको छ (रोमी ४:६)।

भजन ३२:३-४: अब दाऊदको मनमुद्रा बदलिएको छ; तिनी ज्यादा गम्भीर भएछन्। तिनले बतशेबासित व्यभिचार गरेका थिए, र तिनी ऊरियाहलाई मार्ने दुष्ट युक्ति पूरा गर्न सफल भएका थिए (२ शमूल ११); तर त्यसपछि तिनले ढीठ भएर आफ्नो पाप मानिनिन इन्कार गरे। तिनले चुपचापसँग यो सब लुकाउन खोजे। हुन सक्छ, 'समयले सबै कुरा सठीक पारिहाल्छ नि' भन्दै तिनी ढुक्कै भइरहेका थिए होलान्। ढीठ र बागी भई पश्चात्तापले चूर्ण हुन पूरा अस्वीकार गरेर

तिनले परमेश्वरको विरुद्धमा र आफ्नो भलाइको विरुद्धमा मुकाबिला गरिरहेका थिए। तब तिनको स्वास्थ्य बिग्रियो; तिनको मनको पीडा शान्त नभएर यसो भएको हो। परमेश्वरको हात तिनीमाथि गह्रौं भएर तिनलाई हरेक पाइलामा रोकिरहेको, तिनलाई बाधा दिइरहेको र तिनलाई हतोत्साहित तुल्याइरहेको तिनलाई थाह लाग्यो। कुनै काममा तिनी सफल हुन सकेनन्। तिनको जीवनका दाँतचक्रहरू एक-अर्कासित ठीकसँग मिल्दै मिलेनन्। तिनका निश्चिन्त दिनहरू कहाँ गए? किनकि सुक्खा, बन्जर मरुभूमिभैं तिनको नरमाइलो जीवनको नमीठो अनुभव भइरह्यो।

भजन ३२:५: एक वर्षसम्म दाऊद पश्चात्ताप नगरी बसेपछि तिनी यस परिस्थितिमा पुगे, जुन अवस्थामा तिनी 'मैले पाप गरेँ' भन्ने कुरा आफ्नो मुखले स्वीकार गर्न बाध्य भए। यी तीनवटा शब्दहरू परमेश्वरले तिनको मुखबाट सुन्न पर्खिरहनुभएको थियो। बल्ल दर्दनाक घाउबाट पीप निस्केभैं तिनले आफ्नो शर्मलाग्दो एक-एक काम स्वीकार गरे। अब आफ्नो भूल ढाकछोप गर्ने, हल्का ठात्रे र त्यसको विषयमा बहाना निकाल्ने तिनको प्रयास खतम भएको छ; किनकि अन्तमा दाऊदले 'मेरो पाप ... मेरो अधर्म ... मेरा अपराधहरू' भनेर आफ्ना कुकर्महरूको निम्ति सठीक नाम पाए। तिनले आफ्नो पाप मानिनिनेबित्तिकै परमप्रभुले तिनको पापको अधर्म क्षमा गर्नुभएको निश्चयता पाइहाले।

भजन ३२:६: प्रार्थनाको उत्तर पाएको तिनको यस अनुभवले तिनलाई अर्को प्रार्थना गर्ने प्रेरणा दिलायो। परमेश्वरका सबै जन-हरूले परमप्रभुलाई यसै प्रकारले अनुभव गर्नुन्। परमप्रभुको सङ्गतिमा रहनेहरूले सङ्कष्टको समयमा छुटकारा पाउनेछन्; गहिरा पानीका बाढहरूले उनीहरूलाई भेट्टाउनेछैनन्।

भजन ३२:७: अधि हृदय कठोर पारेर आफ्नो पापको विषयमा पश्चात्ताप नगरेका दाऊद अहिले टुटेर चूर्ण हृदयका भए। अति कृतज्ञ भईकन तिनले 'हे परमेश्वर, तपाईं मेरो लुक्ने ठाउँ, सङ्कटबाट मलाई रक्षा गर्ने रक्षक र छुटकाराका गीतहरूले घेर्नुहुने प्रभु हुनुहुन्छ' भन्ने कुरा मानिलिएका छन्।

भजन ३२:८-९: यी दुईवटा पदहरूमा लेखिएका शब्दहरू कि त दाऊदका हुन्, कि त परमप्रभुकै हुन्। यो हाम्रो व्याख्यामा भर पर्छ। हामीले यहाँ लेखिएका कुराहरू दाऊदकै शब्द हुन् भन्ने अर्थ लगायौं भने, श्री जे. आदमले भनेको कुरा सत्य ठहरिन्छ, जसले यसो भनेका छन्:

‘क्षमा-दान पाएको व्यक्तिको स्वाभाविक प्रतिक्रियाचाहिँ अरूसँग आफ्नै अनुभव बाँडेर तिनीहरूलाई सहायता गर्नु हो, विशेष गरी दुःखकष्टमा परेकाहरूलाई सरसल्लाह दिएर मद्दत गर्नु हो।’ (28)

अनि हामी यी वचनहरू परमप्रभुले बोल्नुभएको दोस्रो धारणा अपनाउँछौं भने दाऊदको अर्चनाको प्रत्युत्तरमा परमप्रभुले तिनलाई अगुवाइ गर्नेछु भन्ने प्रतिज्ञा गर्नुभएको हो। तिनी अबुभ हुनुहुँदैन, तर सधैं विवेकशील र उहाँको अर्ती ग्रहण गर्ने शिक्षार्थी हुनुपर्छ भन्ने पाठ उहाँले तिनलाई सिकाउनुभएको हो। यसो हो भने, हामीले यी शब्दहरूमा दाऊद, ती पछि हटेका छोरा, फर्केर आउँदा परमेश्वर पिताले तिनको निम्ति तयार पार्नुभएको आत्मिक भोज देख्नुपर्ला। तिनको हेरचाह गर्नुहुने परमेश्वरले तिनलाई तिनी हिँड्नुपर्ने बाटोको विषयमा निर्देशनहरू दिनुहुनेछ र तिनको जीवनका सबै क्षेत्रहरूमा तिनले गर्नुपर्ने निर्णयहरूको सम्बन्धमा व्यक्तिगत सरसल्लाह दिनुहुनेछ। तर यस विषयमा तिनी होशियार बस्नुपर्छ। तिनी अबुभ घोडाजस्तै हुनुहुँदैन; किनकि घोडा चञ्चल हुन्छ र आदेश नपाई अधि बढ्छ।

अनि खच्चरचाहिँ – त्यो त अह्लाउँदा पनि हिँड्न नमात्रे अटेरी पशु हो। यी दुवै पशुहरूलाई वशमा ल्याउन र आज्ञाकारी बनाउन तिनीहरूलाई लगाम र करेली लगाउनुपर्छ। प्रिय ख्रीष्ट-विश्वासीहरूहो, प्रभुको अगुवाइको सम्बन्धमा संवेदनशील र ग्रहणशील हुनुहोस्! नत्र तपाईंलाई तह लगाउन उहाँले ताडनाका कडा तरिकाहरू काममा लगाउनुपर्ला।

भजन ३२:१०-११: दाऊदको विषयमा कुरा गर्नु हो भने, दुष्टको भन्दा धर्मी जनको हालत बढिया हुन्छ; हो, आकाश-पातालको फरक छ। दुष्टहरूमाथि धेरै शोकहरू आइपर्नु स्वाभाविक कुरा हो। तर विनम्र विश्वासी भाइबहिनीलाई प्रभुको कृपाले घेरेको हुन्छ। यसकारण धर्मी जनहरूलाई परमप्रभुमा आनन्दित हुनु र हर्षले चिच्छ्याउनु पूरा सुहाउँछ।

भजन ३३: उहाँको निम्ति एउटा नयाँ गीत गाओ !

यसो हेर्दा यस भजनको पहिलो पद र अधिको भजनको अन्तिम पदको बीचमा पारस्परिक सम्बन्ध रहेको देखिन्छ। किनकि यी दुवै भजनहरूमा लेखकले धर्मी जनहरूलाई परमप्रभुमा रमाउन उत्साह दिन्छन्। तर यस भजनमा चाहिँ यो विषय बढाइएको छ र धर्मी जनहरूले किन उहाँको प्रशंसा गर्नुपर्छ, यसको निम्ति उचित कारण दिइएको छ।

हामीले यो कुरा याद गर्नुपर्छ, कि यहाँ, यस भजनमा सक्रिय शत्रुहरू, सतावट वा सङ्कष्टको विषयमा केही पनि लेखिएको छैन। यहाँ प्रस्तुत गरिएको वातावरण शान्तिमय छ। इस्त्राएली जाति सुरक्षित रहेको छ, र परमप्रभुलाई विश्वव्यापी सर्वाधिकारी शासकको रूपमा मान्यता दिइएको छ। यसो हो भने, यस भजनले ताकेको निर्धारित

समयचाहिँ ख्रीष्ट येशूको राज्यको शुरु भएको हुनुपर्ला, जब याकूबको सङ्कष्ट बितेको हुनेछ, र अन्यजातिहरूले यस जातिलाई थिचोमिचो गर्ने समय सधैंको निम्ति खतम हुनेछ ।

भजन ३३:१-२: यस भजनका पहिला सात पदहरूमा इस्राएली जातिलाई परमप्रभुको आराधना गर्ने आह्वान दिइएको छ भने, आठ पदमा अन्यजातिका मानिसहरूलाई पनि यही आह्वान गरिएको छ । परमप्रभुको स्तुति-प्रशंसा गर्नु अति सुन्दर र सम्मोहक कुरा हो; यसमा सङ्गीतका सबैभन्दा मधुर र उच्च कोटिका बाजागाजाहरू प्रयोग गर्नुपर्छ, जस्तै वीणा र दसतारे वीणा ।

भजन ३३:३: 'उहाँको निम्ति एउटा नयाँ गीत गाओ !' अनि त्यो नयाँ गीत दाम तिरेर छुटाइएकाहरूको छुटकाराको गीत हो । पापको क्षमा पाएपछि यो गीत गाइन्छ (भजन ३२) । यो नयाँ गीत ख्रीष्ट येशूको बहुमूल्य रगतले शुद्ध पारिएकाहरू सबैको निम्ति हो । तर एक दिनमा यो नयाँ गीत विशिष्ट रूपले गाइनेछ, जब ख्रीष्ट येशूको हजार वर्षको राज्यको शुरुमा इस्राएली जातिका उद्धार पाएकाहरूले यो नयाँ गीत गाउनेछन् (प्रकाश १४:३) ।

भजन ३३:४: उक्त नयाँ गीतले परमप्रभुको वचन र उहाँका सबै कामहरूको गुणगान गर्छ । परमेश्वरको वचन बिलकुल सत्य, हरेक दृष्टिले धर्ममय र विश्वासयोग्य छ; उहाँको वचन कहिल्यै बित्नेछैन, कहिल्यै अदलबदल हुनेछैन । अनि उहाँका सबै कामहरूचाहिँ ? उहाँका कामहरू विश्वास-योग्यतामा गरिएका छन् । यो कुरा उहाँको सृष्टिमा देखिन्छ: 'पृथ्वी रहेसम्म बीउ छर्ने समय र कटनी गर्ने समय, जाडो र गर्मी, ग्रीष्म ऋतु र शीत ऋतु, दिन र रातको अन्त हुनेछैन ।' (उत्पत्ति ८:२२) । यो कुरा उहाँको दिव्य प्रबन्ध र सञ्चालनमा देखिन्छ:

'परमेश्वरलाई प्रेम गर्नेहरूको निम्ति सबै कुराहरू मिलेर भलाइ नै उत्पन्न गर्दछन् ' उनीहरूको निम्ति, जो उहाँको मनसायअनुसार बोलाइएका छन्' (रोमी ८:२८) । यो कुरा मुक्तिको काममा पनि देखिन्छ: 'हामीले आफ्ना पापहरू स्वीकार गर्छौं भने हामीलाई हाम्रा पापहरू क्षमा गर्न र हामीलाई सबै अधर्मबाट शुद्ध पार्न उहाँ विश्वासयोग्य र धर्मी हुनुहुन्छ' (१ यूहन्ना १:९) ।

भजन ३३:५: परमेश्वर सच्चा र विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ; यसकारण उहाँ धार्मिकता र न्याय कायम राख्नुहुन्छ । तर परमेश्वर भलो पनि हुनुहुन्छ; किनकि परमप्रभुको भलाइका प्रमाणहरू यत्र-तत्र-सर्वत्र छन् ।

भजन ३३:६-७: परमेश्वरको महानता केमा देखिन्छ? उहाँले आकाश र त्यसका तारागण आफ्नो मुखको सृजनात्मक वचनले सृष्टि गर्नुभयो । उहाँलाई यसको निम्ति ठूलो बल परेन । ठीक यस प्रकारले उहाँले सजिलैसित महासागरहरू तिनीहरूका निर्धारित सीमा-क्षेत्रभित्र सीमित राख्नुभयो । कतिजनाको विचारमा, आकाशका ताराहरूले इस्राएली जातिलाई यस काव्यात्मक भाषामा धमिलो सङ्केत गर्छन् (उत्पत्ति १५:५) भने, उर्लिरहेका समुद्रहरूले अन्यजातिहरूलाई सङ्केत गर्छन्, जुन अन्यजातिहरूलाई प्रभु येशूले आफ्नो दोस्रो आगमनमा आफ्नो अधीनतामा ल्याउनुहुनेछ अरे ।

भजन ३३:८-९: जेजस्तो भए पनि, परमेश्वर धेरै महान् हुनुहुन्छ; यसकारण सारा मानिस-जातिले उहाँको डर मान्नुपर्छ र उहाँलाई ठूलो श्रद्धाभक्ति चढाउनुपर्छ । उहाँको वचन ध्वनि-ऊर्जामा परिणत भयो र तत्त्व बन्यो । उहाँको आदेशद्वारा सारा सृष्टिको उत्पत्ति भयो ।

भजन ३३:१०-११: सारा मानव-इतिहासभरि भक्तिहीन जातिहरूले मिलेर

परमेश्वरलाई बाधा दिन, उहाँलाई रोक्न र उहाँका जनहरूलाई नष्ट गर्न एकसाथ काम गर्दै आएका छन्। श्री रोबर्ट बर्नसका शब्दमा भन्नु हो भने, 'मुसाहरू र मानिसहरूका सबभन्दा होशियारसाथ रचेका युक्तिहरू सबै अन्तमा फेल खान्छन्।' अथवा हामीले यसो भन्नेथियौं: 'तिनीहरूका सबै युक्तिहरू व्यर्थैव्यर्थ हुन जान्छन्।' किनभने अन्तमा परमेश्वरले आफ्ना विरोधीहरूको धूर्त युक्तिहरू विफल तुल्याउनुहुनेछ, तिनीहरूका युक्तिहरू जति जटिल किन नहोऊन्। कसैले पनि र कुनै कुराले पनि उहाँका दिव्य उद्देश्यहरू पूरा हुनदेखि बाधा दिन वा रोक्न सक्दैन। उहाँले सधैं अन्तिम निर्णय गर्नुहुन्छ, अनि जुन योजना उहाँले रचुभयो, त्यो योजना पूरा हुने नै छ।

भजन ३३:१२: यसकारण जुन मानिसले आशिको सुमार्ग के हो, सो जान्न चाहन्छ, यस मानिसले बुझोस्: परमेश्वरसित मिलेर एकसाथ काम गर्नु नै आशिको राजमार्ग हो। त्यो जाति धन्यको हो, जसले परमप्रभुलाई आफ्नो परमेश्वरको रूपमा मान्छ - ती मानिसहरूलाई उहाँले आफ्नो निज सम्पत्तिको रूपमा चुन्नुभएको छ।

भजन ३३:१३-१७: परमप्रभुले स्वर्गबाट तल हेर्नुहुँदा सबै मानिस-जातिलाई छर्लङ्गे देख्नुहुन्छ। उहाँको नजरदेखि कोही पनि र कुनै चीज पनि लुक्न वा उम्कन सक्दैन। पृथ्वीमा के-के भइरहेको छ, सो सबै उहाँ देख्नुहुन्छ। त्यति मात्र होइन, तर उहाँ हरेक मानिसको हृदयका सबै विचारहरू र अभिप्रायहरू पनि जान्नुहुन्छ। कतिले शारीरिक हतियारहरू लिएर लडाइँ गर्न खोजेको देखेर उहाँ तिनीहरूको त्यस मूर्खताको विषयमा मुसुक्क हाँस्नुहुन्छ। तिनीहरू जीवित परमेश्वरमाथि भरोसा राख्दैनन्, तर आफ्नो स्थल-सेना, जल-सेना र वायु-सेनामाथि भरोसा गर्छन्। तिनीहरूको

जत्रो ठूलो सैन्यबल भए पनि तिनीहरूले विजय हासिल गर्न सक्दैनन्। यो कुरा तिनीहरूले कहिले सिक्लान् ?

भजन ३३:१८-१९: जस-जसले मुक्तिको निम्ति उहाँमाथि विश्वास गरेका छन् र सबै थोकहरूको प्रबन्धको निम्ति उहाँको कृपामाथि भर पर्छन्, यिनीहरूलाई परमेश्वरले पनि देखिरहनुभएको छ। यिनीहरूले उहाँलाई प्रसन्न तुल्याउँछन्। उहाँले यिनीहरूमाथि ठूलो कृपादृष्टि राख्नुहुन्छ।

भजन ३३:२०-२२: यस भजनका रचनाकार र तिनका मानिसहरू कस्तो वर्गका थिए, यसको विषयमा कुनै प्रश्न, कुनै शङ्का छैन। उनीहरूले परमप्रभुलाई आफ्नो सहायक र आफ्नो रक्षकको रूपमा विश्वास गर्छन्। उनीहरूले उहाँको पवित्र नाममाथि भरोसा गरेर साँचो आनन्द पाएका छन्। 'हे प्रभु, हामी केवल तपाईंमाथि भरोसा राख्दै जिउनेछौं; यसकारण विन्ती छ, तपाईंको अटल प्रेमको घमाइलो, न्यानो वातावरण तापिरहन पाऔं' - यो उनीहरूको एकमात्र अर्जा थियो।

भजन ३४: नयाँ जन्मको विषयमा रचिएको भजन

यस भजनको ऐतिहासिक पृष्ठभूमि १ शमूएल २१ मा लेखिएको छ। दाऊद राजा शाऊलदेखि भागेर आकिश नामक गातका पलिस्ती राजाकहाँ शरण लिन गए, जसको नाम वा उपाधि यस भजनको शीर्षकअनुसार अबिमेलेक पनि थियो। (हुन सक्छ, अबिमेलेकचाहिँ कुनै व्यक्तिको नाम होइन, तर 'महाराज' जस्तै कुनै उपाधि थियो होला)। यी राजा इस्राएलीहरूको शत्रु थिए; यसैले 'यिनले मलाई मार्नेछन्' भन्ने डर दाऊदलाई लागेको थियो; यसकारण तिनले आफ्नो दाहीभरि राल चुहाउँदै मूलढोकाका दरबाजाहरू आफ्ना नङहरूले कोरेर आफू पागल

भएको बहाना गरे; अनि तिनको छली युक्ति सफल भयो। यी राजाले आफ्नो उपस्थितिमा अर्भे एक बौलाहा मान्छेलाई बढी भएको देख्न चाहेनन्; यिनले दाऊदलाई त्यहाँबाट पठाइहाले। अनि दाऊद त्यहाँबाट उम्केर अदुल्लामको गुफामा आए। भजनलेखकको सफल-असफल जीवनमा घटेका मुख्य घटनाहरूमध्ये त्यस घटनामा महिमित कुरा केही पनि थिएन, र त्यसमा दाऊद अलिकति पनि शूरवीरजस्तो देखा परेनन्। तर तिनको विचारमा, त्यो त परमप्रभुबाट भएको अद्भुत छुटकारा गनियो। अनि यही कारणले त्यस घटनाको उत्सव मनाउन तिनले यो भजन लेखेका हुन्।

धेरै शताब्दिहरूदेखि ख्रीष्ट-विश्वासी-हरूले भजन ३४ मन पराइरहेका छन्; किनकि यस भजनमा प्रभु येशूमाथि विश्वास गरेर उहाँको अनुग्रहद्वारा तिनीहरूले मुक्ति पाएको अनुभवरूपी तिनीहरूको साक्षी खूबै दक्षता-पूर्वक व्यक्त गरिएको छ। आउनुहोस्, हामी यस प्रकारको दृष्टिकोण लिएर यो भजन अध्ययन गरिहेरौं!

भजन ३४:१: मुक्ति अर्थात् पापको क्षमा यति ठूलो बहुमूल्य वरदान हो, कि हामीले हामीलाई उक्त वरदान दिनुहुने दातालाई हाम्रा हृदयबाट नित्य धन्यवाद चढाइरहनुपर्छ। के तपाईंले मुक्ति पाउनुभएको छ? तब मुक्ति पाएको खातिर हर बखत प्रभु येशूलाई धन्यको भनिरहनुहोस्! उहाँलाई धन्यवाद चढाएको बढी भएको नसम्भनुहोस्! होइन, उहाँको प्रशंसा निरन्तर हाम्रो मुखमा हुनुपर्छ; किनभने हामीले उहाँलाई दिनुपर्ने गुण उहाँलाई फर्काएका छैनौं, तर यसको एउटा सानो भाग मात्र फर्काएका छौं। अनन्त-अनन्तसम्म मुक्ति पाएका मानिसहरूले परमेश्वरलाई धन्यवाद दिइरहँदा पनि तिनीहरूको यो धन्यवादको भेटी कहिल्यै पर्याप्त हुनेछैन।

भजन ३४:२: मुक्ति पाएका मानिसहरूले आफ्नै गुण वा आफ्ना सफलताहरूमा होइन, तर प्रभु येशूमा गर्व गर्छन्। अनुग्रहको सुसमाचारको शिक्षा बुझ्नेहरूले जान्दछन्: सबै पाप र अधर्महरू हामीबाट भए, तर सम्पूर्ण त्राणको काम ख्रीष्ट येशूले पूरा गर्नुभएको हो। यसकारण हामीले हाम्रा प्रभु र मुक्तिदातामा र केवल उहाँमा गर्व गर्नुपर्छ। पापको बन्धनमा परेकाहरूले प्रभु येशूद्वारा मुक्तिको काम पूरा भएको र हामीले उहाँबाट सित्तैमा मुक्ति पाएको हाम्रो साक्षी सुनुन् र बुझून्! हुन सक्छ, तिनीहरूको होश खोल्ला, र तिनीहरूजस्तै अधम पापी मानिसहरूको निम्ति पनि आशा रहेछ भन्ने कुरा खुशीसाथ जानून्।

भजन ३४:३: 'मसँग परमप्रभुको बढाइ गर! हामी मिलेर एकसाथ उहाँको नाम उच्च पारौं!' मुक्तिको निश्चयता पाएको व्यक्ति एकलैले मुक्तिको मिठास उपभोग गरेकोमा सन्तोष हुन मान्दैन। मुक्तिचाहिँ यस्तो सर्वोत्तम विषय हो, कि उसले आफ्ना सबै भाइ-बन्धुहरूलाई आफूसँगै मिलेर सामूहिक रूपले प्रभुको बढाइ गर्न र उहाँको नाम उच्च पार्न बोलाउँछ। कति दम्पतीका विवाहका आँठौंमा यही वचन अङ्कित गरिएको हुन्छ।

भजन ३४:४: जब परमेश्वरको आत्माले कुनै पापी मानिसको मनमा काम गर्न थाल्नुहुन्छ, तब उहाँले उसभित्र प्रभुको खोजी गर्न इच्छा जगाउनुहुन्छ; यो सहज-ज्ञान एउटा दिव्य दान हो। तर मुक्ति पाएपछि मात्र मानिसले 'वास्तवमा मैले प्रभुलाई खोजिनँ, तर मैले खोज्नुभन्दा अघि उहाँले नै मलाई खोज्नुभएको हो' भन्ने कुरा बुझ्छ। उसको जीवनमा यस आत्मिक गानले भनेजस्तो भएछ:

मैले प्रभुको खोजी त गरेँ, तर पछि मैले थाह पाएँ कि उहाँले मेरो मनमा उहाँको खोजी गर्ने इच्छा हाल्नुभएको रहेछ;

किनभने उहाँले मेरो खोजी गरिरहनुभयो ।
मुक्तिदाता प्रभु, मैले तपाईंलाई भेट्टाएँ- भेट्टाएँ;
तर वास्तवमा त्यो भेट्टाउने म होइनँ रहेछु, तर
तपाईं हुनुहुँदो रहेछ ! किनकि तपाईंले मलाई
भेट्टाउनुभयो ।

अज्ञात कविको रचना

आजको दिनसम्म यो कुरा सत्य हो: जब
हामी उहाँलाई खोज्छौं, तब उहाँले उत्तर
दिनुहुन्छ र हामीलाई हाम्रा सबै डरहरूबाट
बचाउनुहुन्छ । के तपाईंलाई अनिश्चित
भविष्यको डर लागेको छ ? यसबाट प्रभु
येशूमा छुटकारा छ । के तपाईंलाई स्वीकार
नगरेका पापहरूको क्षमा नपाई मर्ने डर
लागेको छ ? यस डरबाट पनि उहाँमा
छुटकारा छ । के तपाईंलाई न्यायको निम्ति
ठूलो सेतो सिंहासनको सामु खडा हुनुपर्ने डर
लागेको छ ? यस डरबाट उहाँले छुटकारा
दिनुहुन्छ । जब हामी ख्रीष्ट येशूलाई आफ्ना
प्रभु र मुक्तिदाताको रूपमा विश्वास गर्छौं, तब
हामीले क्षमा-दान पाएका उहाँको यो वचन
सुन्न पाउँछौं: 'तिम्रा पापहरू क्षमा भए;
शान्तिसित जाऊ !'

भजन ३४:५: तर यो मुक्ति कसैको निजी
पेवा होइन, यो सबैको निम्ति हो । यसकारण
यो मुक्तिको दान आफ्नो निम्ति उपलब्ध
गर्नुहोस् ! जतिजनाले ख्रीष्ट येशूलाई
विश्वासको दृष्टिले हेर्छन्, उनीहरू सबै
ज्योतिर्मय हुन्छन् । तिनीहरूको उदासी चेहरा
हर्षित मुस्कानमा परिणत हुन्छ । तिनीहरूको
खिन्नता र निराशा आनन्दमा बदली हुन्छ ।
संसारमा यस्तो एकजना मानिस नै छैन, जो
आफ्नो जीवन प्रभु येशूको हातमा समर्पण गरेर
हतास हुनुपरेको छ । होइन, होइन ! यसो हुन
असम्भव छ । यसकारण सम्पूर्ण हृदयले प्रभु
येशूमाथि भरोसा राख्नुहोस् ! किनकि उहाँले
तपाईंलाई कुनै हालतमा पनि धोका दिनुहुन्न,
धोका दिन सक्नुहुन्न ।

भजन ४३:६: हामी आफ्नो आत्मिक
गरिबीमा, भुत्रेभाम्रै वस्त्र ओढेको, दीन र
असहाय अवस्थामा प्रभु येशूकहाँ आउछौं, र
आफ्नो शक्तिले मुक्ति पाउन पूरा असक्षम
भएको कुरा गाह्ने नमानी हामी खुशीसाथ
मानिलिन्छौं । हामीले आफ्नो सम्पूर्ण भरोसा
उहाँमाथि राख्छौं, निम्न शब्दले भनेअनुसार

'मेरो हातमा कुनै दाम लिएर आउँदिनँ,

केवल तपाईंको क्रूसको सहारा लिन्छु ।'

तब प्रभु येशूले हाम्रो पुकारा सुनुहुन्छ । आफ्नो
गरिबीमा हामी उहाँको असीमित धन पाउन
विन्ती गर्छौं । उहाँ हामीतिर भुकेर हामीलाई
हाम्रा सबै कष्टहरूबाट बचाउनुहुन्छ, हाम्रा
हातले बुनेको हामीलाई अल्भानुने पापको
जाल जेजस्तो जटिल किन नहोस् !

भजन ३४:७: ख्रीष्ट-विश्वासीहो,
तपाईंले मुक्ति पाउनुभएको हो; तर यति मात्र
होइन, तपाईं उहाँमा सुरक्षित पनि हुनुहुन्छ ।
परमप्रभुको दूत प्रभु येशू स्वयम् हुनुहुन्छ,
जसले उहाँको भय मात्रैहरूको वरिपरि रक्षक
सेनाभैं घेरा हालेर उनीहरूलाई देख-अदेख
सबै खतराहरूबाट छुटकारा दिनुहुन्छ । उहाँका
भेडाहरूमध्ये एउटै पनि नाश हुनेछैन (यूहन्ना
१०:२८) ।

भजन ३४:८-९: जस-जसले मुक्तिदाता
प्रभुलाई चिन्छन्, उनीहरूले उहाँलाई अरू
मानिसहरूसित पनि परिचय गराउने चाहना
राख्छन्, सामरियामा भएका ती चार कोरी-
हरूले जस्तै, जसले यसो भनेका थिए:
'हामीले सठीक काम गरिरहेका छैनौं ।
आजको दिन शुभ समाचारको दिन हो; तर
हामी चुप लागेर बसेका छौं, र बोलेकै छैनौं'
(२ राजा ७:९) । अनि यही कारणले यो
सुसमाचार अझै पनि गुञ्जिन्छ: 'अहो !
चाखेर हेर; प्रभु कति भला हुनुहुन्छ !
उहाँमाथि भरोसा गर्ने मानिस धन्यको हो ।'

मुक्ति नपाएका मानिसहरूहो, यो न्यानो, व्यक्तिगत जरूरी निमन्त्रण सुन्नुहोस् ! दिमागे तर्कहरू सुन्दै गर्नुहोस् ! ठिक्कै छ । ख्रीष्टिय विश्वासका प्रमाणहरू मूल्याङ्कन गर्नुहोस् ! यो पनि ठिक्कै छ । तर अन्तमा जेजस्तो भए पनि तपाईं आफूले मुक्ति चाखेर हेर्नुपर्छ । यस सिलसिलामा श्री क्याम्बेल मर्दोकले यसो लेखेका छन्:

‘हामीले विशाल ब्रह्माण्ड र सबै थोकहरू आफ्नो नियन्त्रणमा राख्नुहुने परमात्माको अदृश्यीय शक्ति आदि कुराहरूबाट बाहिरी प्रमाणहरू भिकाएर परमेश्वर र उहाँको अस्तित्वको विषयमा तर्कवितर्क गर्न सक्छौं । तर उहाँको प्रेम र उपस्थितिले हाम्रो हृदयलाई छुँदा मात्रै हामीले उहाँलाई र उहाँको अवर्णनीय भलाइ साँचो गरी चित्र र जात्र सक्छौं ।’²⁹⁾

यसको लगत्तै पछि प्रभु येशूकहाँ फर्केकाहरूको निम्ति पनि एउटा निमन्त्रण छ । तिनीहरूले विश्वासको जीवन जिउने बोलावट पाएका छन् । पवित्र जनहरूहो, आँखाको भरमा होइन, विश्वासको भरमा चल्ने यो निम्तो सुन्नुहोस् ! तब तपाईंहरूले तपाईंहरूको निम्ति परमेश्वरको अद्भुत, उदेकको, प्रशस्त प्रबन्ध के हो, सो अनुभव गरेर थाह पाउनुहुनेछ । मत्ती ६:३३ पदको सन्देश पनि त्यही हो, जहाँ प्रभु येशूले हामीलाई यसो भन्नुभयो: ‘तर पहिले परमेश्वरको राज्य र उहाँको धार्मिकताको खोजी गर, र यी सबै थोकहरू तिमिहरूलाई थपिनेछन् ।’

भजन ३४:१०: जवान सिंहहरूलाई³⁰⁾ आहारको घटिले गर्दा बेला-बेलामा ती भोकले आत्तिन्छन्, तर प्रभुको खोजी गर्नेहरूलाई कुनै असल कुराको घटी हुनेछैन; किनभने हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्ट नै हाम्रो निम्ति प्रशस्त गरी प्रबन्ध गर्नुहुने हाम्रा महान्, सर्वसर्वा विधाता हुनुहुन्छ ।

भजन ३४:११: परमेश्वरको अनुग्रहले बचाउने, जोगाउने र जुटाउने काम मात्र गर्दैन, तर शिक्षा दिने काम पनि गर्छ ।

‘किनकि मुक्ति ल्याउने परमेश्वरको अनुग्रह सबै मानिसहरूकहाँ देखा परेको छ, र यसले हामीलाई यो सिकाउँछ: अभक्ति र सांसारिक अभिलाषाहरू इन्कार गरेर यस वर्तमान संसारमा हामी आत्मसंयम, धार्मिकता र भक्तिसाथ जिउनुपर्छ, र त्यस धन्य आशाको, अनि हाम्रा महान् परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू ख्रीष्टको महिमापूर्ण आगमनको बाटो हेर्दै जिउनुपर्छ । हामीलाई सबै अधर्मबाट छुटकारा दिन र असल कामहरूमा जोशिलो भएको विशेष जातिलाई आफ्नै निम्ति शुद्ध पार्न उहाँले आफैलाई हाम्रा निम्ति दिइहाल्नुभयो’ (तीतस २:११-१४) ।

भजनकारले यहाँ आफ्ना छोराछोरीहरूलाई परमप्रभुको भयको विषयमा व्यावहारिक शिक्षा दिएका छन् । परमप्रभुको भय के हो ?

भजन ३४:१२-१५ पदहरूअनुसार परमप्रभुको भय निम्न तीनवटा कुराहरूबाट देखिन्छ:

१) **वशमा राखिएको जिब्रो:** यस प्रकारको जिब्रो खराबी र छलबाट मुक्त हुन्छ ।

२) **अलग बसेको चाल:** यो खराबीदेखि अलग बसेको र असल कामहरूको निम्ति अलग भएको चाल हो ।

३) **शान्तिप्रिय स्वभाव:** यसको विषयमा प्रेरित पावलले यसो भनेका छन्: ‘सम्भव भए तिमिहरूबाट जहाँसम्म हुन सक्छ, सबै मानिसहरूसँग मेलमिलापमा बस !’ (रोमी १२:१८) ।

१ पत्रुस ३:९ पदमा प्रेरित पत्रुसले यसो लेखेका छन्: ‘यो जानेर कि तिमिहरू अरूलाई आशिष दिन बोलाइएका हो, ताकि तिमिहरू आशिषका हकदार हुन सक ।’ त्यसपछि उनले भजन ३४:१२-१६^{३१)}

पदहरूको खण्ड उद्धृत गरेर आफ्नो शिक्षाको बलियो आधार तुल्याए। हामीले खराबीको बदलामा खराबी गर्नुहुँदैन र गालीको बदलामा गाली दिनुहुँदैन, बरु आशीर्वाद दिनुपर्छ ! तब हामी आशिषको हकदार बन्छौं; अनि जुन आशिषको हकदार हामी हुन्छौं, त्यो उहाँको कृपादृष्टि हो, जसरी लेखिएको छ: 'परमप्रभुका आँखाहरू धर्मी जनहरूमाथि लागि रहन्छन् र उहाँका कानहरू उनीहरूको पुकार सुन्न खुला रहन्छन्' (भजन ३४:१५)।

भजन ३४:१६: प्रेरित पत्रसले यो पद उद्धृत गर्दा 'परमप्रभुको चेहरा खराबी गर्नेहरूको विरुद्धमा हुन्छ' भनेर यसको आधा पद मात्र लिए, तर त्यसको अधिल्लो खण्ड उनले उद्धृत गरेनन्, जहाँ यसो लेखिएको छ: 'पृथ्वीबाट तिनीहरूको सम्भनाधरि मेटाइदिन।' किनभने 'परमप्रभुको चेहरा खराबी गर्नेहरूको विरोधमा हुन्छ' भन्ने वचन जुनसुकै युगमा सत्य ठहरिन्छ भने, 'पृथ्वीबाट तिनीहरूको सम्भनाधरि मेटाइदिने' वचन त्यति बेलामा मात्र पूरा हुनेछ, जुन बेलामा प्रभु येशू ख्रीष्ट राजाहरूका अधिराज भई यस पृथ्वीमा फर्केर आउनुहुनेछ।

भजन ३४:१७: धर्मी जनहरूको अद्वितीय अवर्णनीय सौभाग्य छ: उनीहरूको पुकार परमप्रभुको सामु आएर तुरुन्तै उनीहरूको सुनाइ हुन्छ। उनीहरूले उहाँलाई पुकार गरेको हरेक समयमा उहाँले उनीहरूको विन्ती सुन्नुहुन्छ र उनीहरूलाई उनीहरूका सबै कष्टहरूबाट उनीहरूलाई छुटकारा दिनुहुन्छ। यस ठाउँमा श्री अल्बर्ट बार्नसले यसो टिप्पणी गरेर लेखेका छन्:

'मेरो विचारमा, कसैले पनि परमेश्वरलाई पुकार गर्न पाउने अनुमतिको मूल्याङ्कन गरेर प्रार्थना गर्ने हाम्रो यस सौभाग्यको सारा गुण जानेको छैन होला।'

भजन ३४:१७ पद छोड्नुभन्दा अघि हामीले यो कुरा याद राख्नुपर्छ, कि प्रभुले हामीलाई कष्टहरूबाट जोगाउनुहुन्न रहेछ, तर

हामीलाई कष्टहरूको बीचबाट छुटाएर निकाल्नुहुन्छ। ख्रीष्ट-विश्वासीहरूलाई कष्ट हुँदैन भन्ने होइन, तर उनीहरूलाई छुटकारा दिनुहुने प्रभुचाहिँ सामर्थ्य र पूरा सक्षम हुनुहुन्छ। महत्त्वपूर्ण भिन्नता यसैमा छ।

भजन ३४:१८: परमप्रभु घमण्डीहरूको सामना गर्न जान्नुहुन्छ, तर उहाँले टुटेको र पश्चात्तापले चूर्ण भएको हृदयको विरोध गर्न वा इन्कार गर्न सक्नुहुन्न। टुटेको हृदय भएकाहरू उहाँकोमा सधैं स्वागत छन्, र चूर्ण मन भएकाहरूको उद्धार गर्न उहाँ सब समय तत्पर रहनुहुन्छ।

भजन ३४:१९: हामीले अघि भनिसक्यौं, कि धर्मी जनहरूलाई धेरै कष्टहरू त हुन्छन्। अनि हुन सक्छ, त्यो दिन आउला, जुन दिनमा भक्तिहीन मानिसहरूलाई भन्दा बढी कष्ट हामीलाई पो परिआएको हामीले थाह गर्नेछौं। तर यसमा सान्त्वना दिने कुरा यही हो: हाम्रा सबै कष्टहरू वर्तमान जीवनमा सीमित रहन्छन्। अनि हामीले कुनै कष्ट एकलैले भोग्नुपर्दैन, किनकि हाम्रो दाहिनेमा हामीलाई साथ दिनुहुने हाम्रा अनन्त मित्र हुनुहुन्छ। अनि प्रभु येशूको बौरिउठाइद्वारा हामी एक दिन सबै कष्टहरूबाट सम्पूर्ण रूपले र सधैंको निम्ति छुटकारा पाउने निश्चयता पाएका छौं। प्रभु येशू मरेकाहरूको बीचबाट बौरिउठ्नुभयो; यही कारणले हामी पनि भावी दिनमा बौरिउठ्ने नै छौं; त्यसपछि हामी पापबाट, रोगबिमारबाट, शोकचिन्ताबाट, दुःखकष्ट-बाट र मृत्युबाट सधैंको निम्ति मुक्त हुनेछौं।

भजन ३४:२०: 'उहाँले उसका सबै हड्डीहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ; तिनमा एउटै पनि भाँचिँदैन।' यसो हो भने, प्रभुका पवित्र जनहरूको मृत्यु हुँदा पनि उहाँले उनीहरूका शरीरको रक्षा गर्नुहुँदो रहेछ।

यो पद हाम्रा प्रभु येशूको मृत्युमा अक्षरशः रूपले पूरा भयो। 'तर जब तिनीहरू येशूकहाँ

आए, र उहाँलाई पहिल्यै मरिसक्नुभएको देखे, तब तिनीहरूले उहाँका खुट्टाहरू भाँचेनन् । ... किनकि “उहाँको एउटै पनि हड्डी भाँचिनेछैन” भन्ने विवत्रशास्त्रको वचन पूरा होस् भनेर नै यी कुराहरू भएका हुन्’ (यूहन्ना १९:३३ र ३६) ।

यस सम्बन्धमा हाम्रा प्रभु येशू निस्तारको पाठाको सिद्ध प्रतिरूप हुनुहुन्थ्यो, जसको विषयमा यसो लेखिएको छ: ‘तिमीहरूले यसको एउटै हड्डी पनि नभाँचू’ (प्रस्थान १२:४६) ।

भजन ३४:२१-२२: यस भजनका अन्तिम दुईवटा पदहरूका मुख्य शब्दहरू ‘दोषी ठहरिनेछन्’ र ‘दोषी ठहरिनेछैन’ हुन् । किनकि निश्चय कुनै विपत्तिले दुष्ट मानिसहरूलाई मृत्युमा ल्याइपुग्छाउँछ; अनि तिनीहरू दोषी ठहरिनेछन् । तर परमप्रभुका दासहरूसँग उनीहरूको उद्धारक हुनुहुन्छ, जसले उनीहरूका आत्मा दाम तिरेर छुटाउनुहुन्छ; यसैकारण उनीहरूमध्ये एकैजना पनि दोषी ठहरिनेछैन । परमेश्वरको स्तुति होस्; किनकि ख्रीष्ट येशूमा हुनेहरूको निम्ति कुनै दण्डको आज्ञा छैन (रोमी ८:१) ।

अब कसले हामीलाई दोषी ठहर्याउन सक्ला ? किनकि ख्रीष्ट येशू मर्नुभयो, बौरिउत्नुभयो र स्वर्ग चढी जानुभयो, अनि प्रेम गर्नुहुने परमेश्वरको दाहिने हातपट्टि बस्नुभएको छ, हाम्रो निम्ति अन्तर्विन्ती चढाउन । तब कसले हामीलाई दोषी ठहर्याउन सक्ला ?

श्री होराटियस बोनार

अनि यसरी नै ख्रीष्ट-विश्वासीको मुक्ति भएको छ, उसको सुरक्षा भइरहेको छ, अनि अहिलेदेखि लिएर अनन्तसम्म ऊ परमेश्वरको प्रचूर प्रबन्धमा सन्तुष्ट हुनेछ । अहो, नयाँ जन्म पाउनु कति गजबको कुरा हुँदो रहेछ ! अनि यस भजनको सन्देश यही हो ।

भजन ३५: दाऊदका साथीहरू कसरी विश्वासघाती भए ?

भजन ३५: १-३: दाऊदले यो भजन लेख्दा आफ्नो निरपराध कल्पना गर्ने शक्ति प्रयोग गरे । तिनले परमेश्वरलाई ‘आफ्ना सबै हतियारहरू भिरेर मित्रको नाम मात्र भएका मेरा भनाउँदा साथीहरूसित छोटकारीमा व्यवहार गर्नुहोस्’ भनेर विन्ती गरे; किनकि तिनीसितको मित्रता तोडेर तिनीहरू तिनका क्रूर शत्रुहरू हुन गए । दाऊदको चाहना के थियो भने, परमप्रभु सानो ढाल र ठूलो ढाल लिएर रणभूमिमा उत्रून्, र निशाना नबिराई भाला तारोमा हिराऊन् ! त्यसपछि दाऊदतिर फर्केर अरू कसैले नसुन्ने गरी यसो भनून्: ‘हे दाऊद, सुर्ता नगर ! म तिनीहरूसित कारबाही गर्छु नि; किनकि म तिम्रो उद्धारक हुँ ।’

भजन ३५:४-६: जुन मानिसहरूले दाऊदको प्राण लिने खोजेका थिए, तिनका यी यथाकथित हत्याराहरू लज्जित बन्नपर्छ र शर्ममा पर्नुपर्छ; तब निष्पक्ष न्याय हुनेथियो । तिनीहरूका शैतानिक युक्तिहरू असफल हुनुपर्छ र व्यर्थ तुल्याइनुपर्छ; तब सठीक न्याय हुनेथियो । तिनीहरू दण्ड पाउनुको योग्य थिए, कि तिनीहरू लाचार र रद्द होऊन्, बतासको सामु खेदिएका भुसजस्ता होऊन्; हो, परमप्रभुका दूतले तिनीहरूलाई निरन्तर खेदिदिऊन् । अँ, तिनीहरूको बाटो अँध्यारो र बरफजस्तै चिप्लो भएको होस्, र परमप्रभुका दूतले तिनीहरूको पानीखेदो गरून् । हो, तिनीहरूले पाउनुपर्ने उचित दण्ड यो हुनेथियो ।

भजन ३५:७-८: किनकि तिनीहरूले दाऊदको विरोधमा यस्तो दुष्ट युक्ति रच कुनै उचित कारण थिएन । तब तिनीहरूले किन बिनसिति तिनलाई जङ्गली पशुलाई पक्रेभैं पक्रन खोजे त ? यसकारण परमप्रभुले

तिनीहरूलाई अचानक प्रहार गरून्, र तिनीहरू आफ्नो जालमा फसून् ।

भजन ३५:९-१०: तब दाऊद परमप्रभुमा हर्षित हुनेथिए र उहाँको उद्धारमा रमाउने-थिए । तिनले आफ्नो सम्पूर्ण आत्मा, प्राण र शरीरले परमप्रभुलाई आफ्नो अद्वितीय परमेश्वरको रूपमा स्वीकार गर्नेथिए, जसले तिनीजस्तै आश्रयहीन व्यक्तिलाई तिनीभन्दा शक्तिशाली तिनको विरोधीबाट बचाउनुहुन्छ, अनि जसले तिनीजस्तो असहाय र अभावग्रस्त व्यक्तिलाई तिनको लुटाहाबाट छुटाउनुहुन्छ ।

भजन ३५:११-१४: भजनकारको मनोभावनामा यत्रो आवेश कहाँबाट आयो त ? यो कुरा जात्रको निम्ति हामीले पहिले यो बुझ्नुपर्छ, कि जुन मानिसहरूले अहिले आएर तिनको विरुद्धमा गवाही दिइरहेका थिए, तिनीहरू एक समयमा तिनकै साथीहरू थिए । तर अहिले तिनीहरूले तिनको बदनाम र निन्दा गर्दैथिए र तिनको विरोधमा नभएका कुरा-हरूको आरोप लगाए, जुन कुराहरूको विषयमा तिनी पूरा अनजान हुन्थे । तिनी-हरूप्रति तिनले देखाएका सबै दयाको सट्टामा तिनले केवल द्वेष र घृणा पाइरहेका थिए । तब तिनी यति विचलित किन नहुने ?

किनभने ती मानिसहरू बिरामी हुँदा कुरा अर्कै थियो । दाऊदले तिनीहरूप्रति समवेदना प्रकट गर्दै दुःखित हुन्थे, यहाँसम्म कि तिनी खाना खान सक्दैनथिए । शोकित भएर तिनले आफ्नो घनिष्ठ साथी वा साखै भाइका निम्ति गरेभैं तिनले तिनीहरूको निम्ति निरन्तर प्रार्थना गर्थे । तिनले आफ्नै आमाको निम्ति शोक गरेभैं गम्भीर तौरले शोक गर्थे ।

भजन ३५:१५-१६: तर जब दाऊदमाथि विपत्ति र दुर्दशा आइपस्यो, तब तिनीहरू साह्रै रमाए । तिनीहरूले मिलेर एकसाथ तिनको दोष लगाइहाले । तिनको बदनाम र मानहानि गर्न तिनीहरूले सडकहरूबाट डुलान्ते-फिरान्तेहरूको सहायता लिएर क्रोधपूर्ण

कुक्क्याहरूले तिनको प्रहार गर्न छोडेनन् । तिनीहरूले ठूलो सोरले तिनको अनादर र उपहास मात्र कहाँ गर्थे र ? तर तिनीहरूले आफ्नो हेलामा दाह्य पनि किट्थे । भजनकारको यस दर्दनाक अनुभवले हामीलाई पोत्तियस पिलातसको सामु र हेरोदको सामु उभिनुभएको प्रभु येशूको सम्झना गराउँछ । उहाँले त्यस बेलामा भोग्नुपरेको दुःखको अनुभव यहाँ, यस भजनमा प्रयोग गरिएको प्रबल भाषाद्वारा राम्रोसँग बयान गरिएको छ ।

भजन ३५:१७-१८: कहिलेसम्म परमप्रभुले कुनै कारबाही नगरी यो अन्याय हेर्न सक्नुहुनेथियो ? उहाँले निर्दोषलाई उसका शत्रुहरूको संहारबाट र उसको अमूल्य ज्यान मानव-सिंहहरूबाट बचाउने समय आएको थियो ।

भजन ३५:१९-२१: कुनै खास कारणविना दाऊदका शत्रु भएकाहरूले तिनको पतनबाट दुष्ट आनन्द लिनु र आफ्नो जीत भएको भन्टानेर आफ्ना आँखाहरू भिम्क्याउने मौका पाउनु कति विचित्र कुरा हुनेथियो । तिनीहरूले शान्ति चाहँदैनथिए । तिनीहरूको एकमात्र चाहना शिष्टाचारी, आज्ञाकारी नागरिकहरूको विरुद्धमा भूटा आरोपहरू रच्नु थियो । तिनीहरूले अरूमा सानोभन्दा सानो भूलत्रुटि देखा तुरुन्तै यसो भन्थे: 'हो त ! हामीले भनेकै थियौं नि । तिमिले गरेको भूल हामीले देख्यौं-देख्यौं है !'

भजन ३५:२२-२५: 'हे प्रभु, तपाईंले पनि देख्नुभएको हो । तपाईंले मेरो यो भन्कट, यो सारा भमेला देख्नुभएको हो । तपाईं चुप लागेर नबस्नुहोस् ! मदेखि टाढा नबस्नुहोस् ! तपाईंको निम्ति जागेर कुनै न कुनै कारबाही गर्ने बेला भएकै हो । मेरो प्रतिरक्षा गर्नुहोस् र मेरो धर्ममय मुद्दा लड्नुहोस् ! तपाईं मलाई कहिले निर्दोष ठहर्याउनुहुन्छ ? म यो देख्न चाहन्छु; किनभने तपाईं सधैं सठीक काम,

सही न्याय गर्नुहुन्छ। यसकारण मेरो पतनमा रमाउन चाहनेहरूको योजना विफल तुल्याउनुहोस्! मलाई निल्ल खोज्नेहरूले आफ्नो इच्छा पूरा भएको देखेर रमाउन नपाऊन्।’

भजन ३५:२६: ‘हे प्रभु, मलाई गिरेको देखेर रमाउन खोज्नेहरू शर्मले भुतुककै भएका होऊन्! तिनीहरूले ठूलो ढीठपनाले मेरो दुर्व्यवहार गरे; यसैले तपाईंले तिनीहरूलाई अपमान र अनादरको वस्त्र पहिराइदिनुहोस्!’

भजन ३५:२७-२८: ‘तर मेरो निर्दोषता साबित भएको देख्न आशा गर्ने मेरा सबै शुभ चिन्तकहरू हर्षले चिच्याऊन् र आनन्दित होऊन्। तपाईं साँच्चै महान् प्रभु हुनुहुन्छ भन्ने कुराको उनीहरूले साक्षी दिऊन्; किनभने तपाईंले आफ्ना सेवकहरूको कल्याणमा ठूलो चासो र आनन्द लिनुहुन्छ। अनि मेरो जिब्रो-चाहिँ, त्यो पनि चुप रहनेछैन; त्यसले अरूलाई तपाईंको सच्चा न्यायको बयान गर्छ र तिनीहरूलाई तपाईंको प्रशंसनीयता केमा छ, सो बताइरहनेछ।’

भजन ३६: दुष्ट मानिसको पाप ठूलो छ, तर परमेश्वर महान् हुनुहुन्छ

भजन ३६:१-४: दाऊदको हृदयमा एउटा दिव्य वाणी आएको छ; अनि यस ईश्वर-वाणीले सुस्पष्ट रूपले दुष्टको अपराध चित्रण गरेको छ। पापी मानिसले परमेश्वरको डर त्यागिदिन्छ; त्यससँग अघि परमेश्वरको डर थियो कि, थिएन कि, पत्ता छैन। त्यसले आफ्ना अपराधहरूको विषयमा आफैलाई सर्काइबस्छ; किनकि त्यसको विचारमा, यी अपराधहरू त्यसको विरुद्धमा प्रमाणित गर्न सकिँदैनन्, र त्यसले यिनको दण्ड भोग्नुपर्दैन अरे। त्यसको बोलीवचन दुष्टता र छलले भरिएको, पूरा भिजेको हुन्छ। त्यसले नियम-

कानुनको सीमाभित्र रहने इज्जतदार चाल घृणा गर्छ। अरू मानिसहरूको सुत्ने बेलामा त्यसले नयाँ दुष्ट युक्तिहरू रचिरहेको हुन्छ, त्यसपछि जानी-बुझी कुबाटोमा लागेर खुशीसाथ पापमय प्रलोभनहरू अँगालिरहेको हुन्छ।

भजन ३६:५: पापी मानिसको भ्रष्ट स्वभाव र परमप्रभुका सद्गुणहरूमा आकाश-पातालको भिन्नता छ। उहाँको करुणा आकाशसम्म पुगेको छ। श्री अल्बर्ट बार्नसले यसो लेखेका छन्:

‘परमेश्वरको कृपा अति उच्च छ, आकाश-सम्म उच्च पारिएको छ; त्यो मानिसले आफ्नो कल्पनामा भियाइसक्ने सर्वोच्च कुरा रहेछ। यस पदमा प्रस्तुत गरिएको विचार यस प्रकारको छ: परमेश्वरको कृपा स्वर्गमा प्रकट भएको होइन, अनि स्वर्गबाट आएको पनि होइन, (त्यो जति साँचो किन नहोस्), तर परमेश्वरको कृपामा सर्वोच्च गुण छ; किनकि मानिसहरूले स्वर्गभन्दा उच्च हुने कुनै कुरा कल्पना गर्ने सक्दैनन्।’ (31)

परमेश्वरको विश्वासयोग्यता बादलहरू-सम्म पुग्छ; यसर्थ उहाँको विश्वासयोग्यताको लमाइ, चौडाइ, उच्चइ र गहिराइ नाज सकिँदैन, त्यो असीमित हुन्छ। यस सम्बन्धमा श्री ए. डब्ल्यू. पिङ्गले यसो भनेका छन्:

‘“तपाईंको विश्वासयोग्यता बादलहरूसम्म पुग्छ” भन्ने वाक्य कति अचम्मको वचन हो! परमेश्वरको अपरिवर्तनीय विश्वासयोग्यता मानिसको सीमित ज्ञानभन्दा धेरै माथिको छ। परमेश्वरको विषयमा सबै कुराहरू महान्, विशाल र अतुलनीय हुन्छन्। उहाँले कहिल्यै भुलनुहुन्न, कहिल्यै चुक्नुहुन्न, कहिल्यै अशक्त हुनुहुन्न र आफ्नो वचन कहिल्यै घटाउनुहुन्न। प्रभु आफ्नो हरेक प्रतिज्ञा र हरेक भविष्य-वाणीको विषयमा अडिग रहनुभएको छ। अनि जुनसुकै करारको वचन वा जुनसुकै धम्कीको चेताउनी किन नहोस्, उहाँले आफ्नो करारको

एक-एक वचन र आफ्नो धम्कीको एक-एक चेताउनी पूरा गर्नुहुने नै छ; किनकि “परमेश्वर मानिस हुनुहुन्न; यसैले उहाँ भूट बोलुहुन्न; न ता उहाँ मानिसको सन्तान नै हुनुहुन्छ; यसैले उहाँ पछुतो गर्नुहुन्न; के उहाँले भन्नुभएपछि त्यो गर्नुहुन्न र? अनि बोलुभएपछि के उहाँले त्यो गर्नुहुन्न र?” (गन्ती २३:१९)। त्यसकारण ख्रीष्ट-विश्वासीले ठूलो सोरले उद्घोषणा गर्छ: “किनभने उहाँका कोमल कृपाहरूको अन्त हुँदैन। हरेक बिहान ती नयाँ-नयाँ हुन्छन्; तपाईंको विश्वासयोग्यता महान् छ!” (विलाप ३:२२-२३)।³²

भजन ३६:६: परमेश्वरको धार्मिकता उहाँले बनाउनुभएका ठूला-ठूला पहाड-हरूजस्तै सुस्थिर, अटल, अडिग र सम्पूर्ण रूपले भरोसा गर्नुको योग्य छ। उहाँ जहिले पनि, जुनसुकै कामकुरा गर्दा सठीक काम गर्नुहुन्छ; उहाँ सधैं पूरा भरपर्दो हुनुहुन्छ। अनि तपाईंले परमेश्वरको धार्मिकताले काम गरेको देख्न चाहनुभयो भने मसँग गलगथामा आउनुहोस्; किनभने त्यस क्रूसमा उहाँको धार्मिकता सिद्ध प्रकारले प्रकट भएको हो। हरेक पापको निम्ति उचित दण्ड हुनैपर्छ – परमेश्वरको धार्मिकताको माग यो हो। अनि हामीले आफ्ना पापहरूको निम्ति दण्ड भोग्नु-परेको भए हामी अनन्तसम्म नाश हुनेथियौं। यसैकारण परमेश्वरका परमधन्य पुत्रले हाम्रा पापहरू उठाएर आफैमाथि लदाउनुभयो। परमेश्वरले आफ्नो धार्मिकतामा आफ्नो सुदृढ अडान लिनुभयो र यसमा उहाँ यति साह्रै अडिग हुनुभयो, कि जब उहाँले आफ्ना पापारहित पुत्रमाथि हाम्रा पापहरू रहेका देख्नुभयो, तब उहाँले आफ्नो न्यायका दण्ड-रूपी धाराहरू छोड्नुभयो र आफ्ना पुत्रमाथि बर्साइदिनुभयो। अनि अब परमेश्वरसित एउटा धर्ममय आधार छ, जुन आधारमा उहाँले भक्तिहीन पापी मानिसहरूलाई बचाउन सक्नुहुन्छ; किनकि एक सुयोग्य स्थानापन्न

व्यक्तिद्वारा हाम्रा पापको दण्ड तिरेर चुक्त गरिसकिएको छ।

मुक्तिदाता प्रभुको रगत परमेश्वरको सिद्ध धार्मिकताको निम्ति साक्षी बसेको छ; किनकि ख्रीष्ट येशूको क्रूसको मृत्युमा हामी उहाँको धार्मिकता देख्यौं, होइन, त्योभन्दा बढी हामी आफूप्रति उहाँको अद्भुत अनुग्रह पो देख्यौं।

श्री अल्बर्ट मिडलेन

परमेश्वरका न्यायहरू गहिरा सागरभैं छन्। त्यसको मतलब यो हो कि उहाँका आदेशहरू, उहाँका निर्णयहरू, उहाँका विचारहरू र उहाँका योजनाहरू अगम्य, जटिल र बुद्धिमान् हुन्छन्। परमेश्वरको यस सदगुणको विषयमा चिन्तन-मनन गरेका प्रेरित पावलले ठूलो सोरले यस प्रकारको उद्घोषणा गरेका छन्: ‘आहा, परमेश्वरको बुद्धि र ज्ञानरूपी धन कति गहिरो छ! उहाँका न्यायहरू कति अथाह छन्, र उहाँका मार्गहरू कति अगम्य!’ (रोमी ११:३३)।

‘हे परमप्रभु, तपाईं मानिस र पशुको रक्षा गर्नुहुन्छ।’ यस वाक्यको सन्दर्भ लौकिक बचाउ हो; किनकि परमेश्वरको पूर्वप्रबन्धमा र उहाँको सञ्चालनमा उहाँले सृष्टि गर्नुभएका प्राणीहरू संरक्षित हुन्छन्, जीवित रहन्छन्। अनि यो उहाँको कति ठूलो कृपा हो। यति धेरै मानिसहरू छन्, र उत्तिकै धेरै पशुप्राणी, चराहरू र माछाहरू छन्, जसको निम्ति उहाँले ख्याल राखेर प्रबन्ध गर्नुभएको छ; यो कुरा विचार गर्न लायक छ। मानिसको विषयमा कुरा यस्तो छ: परमेश्वरले एक-एक मानिसको कपालको एक-एक केश पो गन्ती गर्नुहुन्छ; अनि जाबो भंगेराको विषयमा कुरा गर्नु हो भने, ‘तिमीहरूको स्वर्गको पिताको इच्छाविना तीमध्ये एउटा पनि भुइँमा खस्दैन’ (मत्ती १०:२९)।

भजन ३६:७: ‘हे परमेश्वर, तपाईंको करुणा कति उत्तम छ!’ तपाईंको जीवन र मेरो

जीवन परमेश्वरको करुणाको प्रभावमा पर्नु-पछि; किनभने त्योभन्दा मूल्यवान् कुरा हुँदैन। उहाँको कृपा अनन्त छ; यो उहाँको अधिकारमा रहेको उहाँको एकमात्र पेवा हो; यो अपरिमित र अपरिवर्तनीय हुन्छ। कसैले उहाँको करुणा कमाउन सक्दैन; कोही यसको योग्य हुँदैन। यो उहाँको निगाहमा दिइएको सित्तैको दान हो। अनि यो पनि बुभुहोस्: कुनै कुराले पनि कहिल्यै परमेश्वरको कुनै छोरालाई र उहाँकी कुनै छोरीलाई उहाँको अनुग्रहबाट अलग पार्न सक्दैन। इस्वी संवत् १७४३ सालमा श्री जोहन ब्राइनले यसो लेखेका थिए:

‘कसैले पनि परमेश्वरको अपरिमित प्रेम उचित शब्दमा व्यक्त गर्न सकेको छैन, अनि यस्तो दिमाग पनि छैन, जसले उहाँको अपार प्रेम बुझ्न सकेको छ; किनभने उहाँको प्रेम ज्ञानले जानेर नसकिने प्रेम हो (एफेसी ३:१९)। सीमित मानिसको मगजले ईश्वरीय प्रेमको बारेमा कल्पना गरोस् र त्यसको लमाइ-चौडाइको विषयमा ठूलो-ठूलो विचार निकालोस्, तर त्यसले यसको वास्तविक रूपको एक छेउ पनि बयान गर्न सकेको छैन। पृथ्वीदेखि स्वर्ग जति टाढा हुन्छ, त्यति नै परमेश्वरको भलाइको बारेमा हामीले अनुमान लाउन सक्ने उच्चभन्दा उच्च विचारहरू यसको वास्तविकतादेखि टाढा छ। यो त एउटा महासागरजस्तै छ, जसको पानीले आफ्नो विरोधमा खडा भएका सबै पहाडहरू छोपि-हाल्छ – ती मानिसहरूमा, जो उहाँको भलाइको पात्र हुन्छन्। अनि यो त एउटा मुहानजस्तो छ, जुन मुहानबाट यसमा अभिरुचि राख्नेहरू सबैको निम्ति सबै प्रकारको भलाइ बगेर आउँछ।’ 33)

अनि यही कारणले मानिसका सन्तानहरू उहाँका पखेटाहरूको छायामनि शरण लिन्छन्। तर अभाग्यवश सबै मानिसहरू परमेश्वरको प्रेमले उपलब्ध गरेको सुरक्षाको

छत्रछायामनि बस्न रुचाउँदैनन्। तर यो सौभाग्य सबैको निम्ति उपलब्ध गरिएको छ; अनि हरेक देश र जातिका मानिसहरू, अँ, हरेक वर्ग र संस्कृतिका मानिसहरूले परमेश्वरका ती अद्वितीय पखेटाहरूमनि आएर आराम, शान्ति र सुरक्षा उपभोग गर्न पाएका छन्।

भजन ३६:८: परमेश्वरको छत्रछायामा सुरक्षा मात्र पाईँदैन, तर प्रशस्त प्रबन्ध पनि छ। ‘उनीहरू तपाईँको भवनको पोसिलो पदार्थले प्रशस्त गरी तृप्त हुनेछन्; अनि तपाईँले आफ्ना सुखहरूको नदीबाट उनीहरूलाई पिउन दिनुहुनेछ।’ अरू कुनचाहिँ भोजन होला, जुनचाहिँ परिमाण र गुणको हिसाबले परमप्रभुको भवनको उच्च भोजनको तुलनामा आउन सक्छ? अनि यो कति सुखदायक छ, यसको साथै छैन? श्री एफ. बी. मेयेरले यसको स्पष्टीकरण दिएर यसो भनेका छन् कि परमेश्वरले दिनुभएको शोक कचौराले नाप्न सकिन्छ, तर उहाँले दिनु-भएको सुख नदीसमान हुन्छ।

भजन ३६:९: ‘किनकि जीवनको मूल तपाईँसँग छ।’ अनि यो जीवनको मूल ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ। किनकि ‘उहाँमा जीवन थियो, अनि त्यो जीवन मानिसहरूको ज्योति थियो’ (यूहन्ना १:४)। ‘तपाईँको ज्योतिमा हामीले ज्योति देख्छौं।’ अनि यही ज्योतिमा हामी ज्योति देख्छौं। जसरी प्राकृतिक उज्यालोलो भौतिक थोकहरूको खास रूप प्रकट गर्छ, त्यसरी नै परमेश्वरको ज्योतिले हामीलाई कुराहरू परमेश्वरले जस्तै देख्नुहुन्छ, त्यस्तै देख्न सक्षम तुल्याउँछ। यस दिव्य प्रकाशले हामीलाई आत्मिक कुराहरूको वास्तविकता के हो, सो जान्न तुल्याउँछ, अनि संसारको, अरू मानिसहरूको र आफ्नो विषयमा सठीक मूल्याङ्कन गर्न सक्षम बनाउँछ।

कामिल कोरोट नाम भएका एकजना प्राकृतिक दृश्यका नक्सा कोर्ने फ्रान्सेली प्रख्यात

चित्रकारलाई यसो भनेको सुनियो: 'जब म एउटा सुन्दर प्राकृतिक स्थलमा हुन्छु, तब म आफ्नै चित्रकलासित नाराज हुन्छु।' आफ्नो स्टुटियोमा तिनका तस्वीरहरू ठिक्कै, अँ, सुन्दर देखिएलान्, तर बिचरा, यी निपुण चित्रकारका रचनाहरू प्रकृतिको गरिमाको तुलना आउन सकेनन्। तिनको निम्ति यो कति विनम्र तुल्याउने कुरा भएको रहेछ। ठीक त्यस्तै हामीले आफूलाई संसारको ज्योतिमा नियालेर हेर्नु हो भने हामी आफूमा गर्वको कारण पाएर आफूलाई ठिक्कै भएको भेट्टाउँछौं। तर हामीले आफूलाई प्रभुको ज्योतिमा जाँचुपर्छ; हामीले आफूलाई ईश्वरीय मानदण्डले नाप्नुपर्छ। तब यस प्रकारको नापजोखले हाम्रो घमण्ड सठीक पर्छ, र हामीलाई निक्कै शर्ममा पार्छ।

Choice Gleanings बाट उद्धृत

भजन ३६:१०-११: अधि परमेश्वरका सदगुणहरूरूपी उच्च हिमचुलीहरूमाथि उल्केपछि अब यिशाईको पुत्र फेरि तल मानिसको आवश्यकतारूपी बेंसीमा फर्केर आउँछन् र 'दुष्ट मानिसहरूबाट नित्य रक्षा पाऊँ' भनेर प्रार्थना गर्छन्। अनि एघार पदले दस पदको व्याख्या गर्छ। उहाँले तिनलाई कुल्चीमिल्ची गर्न चाहेका घमण्डीहरूको खुट्टा र तिनलाई टाढैसम्म धपाउन खोज्ने दुष्ट-हरूको हात रोकिराखेर नै परमेश्वरले तिनीप्रति आफ्नो करुणा कायम राखून् र तिनलाई छुटकारा दिऊन् - दाऊदको प्रार्थना यही थियो।

भजन ३६:१२: अनि तिनको प्रार्थनाको सुनाइ भयो। तिनले विश्वासको आँखाले दुष्टहरूलाई फेरि उठ्नै नसक्ने गरी लडेका देख्न सके।

भजन ३७: साँचो शान्ति

दाऊदले आफ्नो सारा जीवनभरि भक्तिहीन र विवेकहीन मानिसहरूबाट धेरै दुःखहरू भोग्नुपरेको थियो। अब तिनी एक वृद्ध

मानिस भए। हामी दुष्ट मानिसहरूका युक्तिहरू र तिनीहरूका विषालु जिब्राहरूका शिकार बन्नुपर्दा हामीले कस्तो-कस्तो प्रति-क्रिया जनाउनुपर्छ, सो विषयमा तिनले हामीलाई केही अमूल्य सल्लाह दिन्छन्।

भजन ३७:१-२: पहिले कुकर्महरूले गर्दा हाम्रो मन अमिलो हुनुहुँदैन, हामी चिढ़िनुहुँदैन। हाम्रो निम्ति खतरा कहाँबाट आउँछ? जब हामी राति सुत्न जान्छौं, र त्यो शर्मलागदो, रिस उठाइदिने सारा अप्रिय घटना फेरि मनमा दोहोस्वाउन वा तेहस्वाउन थाल्छौं। खतरा यहाँ छ। किनकि पहिले अरूले भनेका र गरेका कुराहरू सम्भन्धौं, त्यसपछि मनमा आफूले तिनीहरूलाई कुन प्रकारले जवाफ दिएको कुरा याद आउँछ, तब यसो-उसो गरेर तिनीहरूलाई मुखभरिको जवाफ दिनुपर्ने विचार जागछ। अनि नभन्दै हाम्रो पेटमा पाचन रस अमिलो सल्फ्युरिक एसिडमा परिणत हुन जान्छ। तब हामीलाई निद्रा नलागेको, तर कोल्टे फेर्दै रात काट्ने कारण अन्य कहीं खोज्नुपर्दैन। हाम्रो चिढाइले अरू कसैलाई होइन, तर हामीलाई पो हानि पुऱ्याउँछ। यसबाट कसैलाई कुनै लाभ हुँदैन। हामीले यसो गर्नुहुँदैन।

हामीले अरू जेसुकै गरौं, तर हामीले अधर्मीहरूलाई कुनै हातलमा पनि डाह गर्नुहुँदैन। तिनीहरूको स्वर्ग केवल यस पृथ्वीमा हो; बस्, तिनीहरूको भाग यति हो। प्रतिफलको खुर्पाले घाँस काटेभैं तिनी-हरूलाई फाँड्नेछ; अनि तिनीहरूका सबै प्रगति र फूर्ति ओइलाउनेछ र सुकिजानेछ।

भजन ३७:३: यस शब्द-चित्रको नकारात्मक पक्ष यही हो। प्रिय भाइ-बहिनीहो, तिनीहरूको खातिर विचलित नहुनुहोस्! तपाईं तिनीहरूजस्तै हुन किन चाहनुहुन्छ? होइन, होइन! सकारात्मक पक्षमा आउनुहोस्! हामीले गर्नुपर्ने पहिलो कुरा परमप्रभुमा भरोसा राख्नु र भलाइ गर्नु

हो। प्रभुमाथिको भरोसा भनेको 'सबै कुराहरू आफैआफ ठीक भइहाल्छन्' भन्ने आधारहीन प्रफुल्ल आशावाद होइन। तर भक्तिहीन-हरूलाई दण्ड दिन्छु र धर्मी जनहरूलाई इनाम दिन्छु भन्ने प्रतिज्ञा गर्नुहुने परमेश्वरमाथि गम्भीर र अडिग भरोसा राख्नु यसको खास मतलब हो। उहाँको वचन कहिल्यै चुक्दैन। यसो हो भने, सीधा चाल चल्नेहरू साँच्चै देशमा बस्नेछन् र सुरक्षित रहनेछन्। दुष्ट आत्माहरू र दुष्ट मानिसहरूका डरलाग्दा हमलाहरूले गर्दा ख्रीष्ट येशूका भेडाहरूमध्ये एउटै पनि नाश हुनेछैन (यूहन्ना १०:२७-२९)। ख्रीष्ट येशूमाथि भरोसा राख्नेहरू सबैको वासस्थान पिताको घरमा सुनिश्चित भएको छ (यूहन्ना १४:१-६)।

एक समयमा श्री जोह्न वेस्लेले आफ्नो प्रचारक मित्र सामुएल ब्याडबर्नलाई कुनै आर्थिक सहयोग पठाए। एउटा लिफामा पाँच पाउण्डको नोट हालीकन तिनले यसको साथमा एउटा सानो चिट्ठी पनि लेखे: 'प्रिय स्याम भाइ, परमप्रभुमा भरोसा राख्नुहोस्, र भलाइ गर्नुहोस्! तब तपाईंले देशमा बस्न पाउनुहुनेछ, र तपाईं तृप्त हुनुहुनेछ।' धन्यवादी भएका श्री ब्याडबर्नले उत्तरमा तिनलाई यसो भने: 'तपाईंले आफ्नो पत्रमा उल्लेख गर्नुभएको पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको खण्डको शोभाले म अघि घरिघरि प्रभावित भएको थिएँ; तर मैले यो कुरा मानिलिनुपर्छ कि मैले यस पदको विषयमा यस प्रकारको उपयोगी र व्याख्यात्मक टिप्पणी अघि कहिल्यै पढेको थिएँ।'।

भजन ३७:४: ठीक छ, हामी मानि-लिऔं: तपाईंसँग प्रभुको निम्ति कुनै न कुनै विशेष सेवा गर्ने ठूलो चाहना छ। अनि यस सम्बन्धमा तपाईं प्रभुको अगुवाइ पाउनुभएको कुरामा निश्चित हुनुहुन्छ, र यस सेवाद्वारा उहाँको महिमा गर्नु तपाईंको एकमात्र चाहना हो; तर एउटा शक्तिशाली शत्रुले तपाईंको

मार्गको प्रत्येक मोडमा विरोध गरिरहेको, रोकटोक गरिरहेको र बाधा दिइरहेको छ। यस्तो अवस्थामा हामीले के गरे ठीक होला? यसको उत्तर यस प्रकारको छ: तपाईं प्रभुमा मग्न हुनुहोस्, यो जानेर कि उहाँले उचित समयमा तपाईंका हृदयका चाहनाहरू पूरा गरिदिनुहुनेछ! तपाईंले यस शत्रुसित मुकाबिला गर्नुपर्दैन; किनकि 'लडाइँ तिमी-हरूको होइन, तर परमेश्वरको हो' (२ इतिहास २०:१५)। 'परमप्रभु तिमीहरूको निम्ति लड्नुहुनेछ; तिमीहरू चुपचाप बस!' (प्रस्थान १४:१४)।

भजन ३७:५-६: अथवा हामी मानि-लिऔं: कसैले तपाईंको शब्दको बेठीक उद्धारण गरेको, तपाईंलाई भूटा आरोप लगाएको वा तपाईंको निन्दा गरेको होला। त्यसमा रतीभर सत्य केही कुरा भए तिनी-हरूको कुरा स्वीकार गर्न यति गाह्रो हुने-थिएन नै। तर तिनीहरूको कुरा एकदमै भूटा र द्वेषपूर्ण छ। यस हातलमा हामीले के गरे ठीक होला? सारा मामिला परमप्रभुको हातमा सुम्पनुहोस्! यसको समस्त भार परमप्रभुको हातमा राखिछोड्नुहोस्! उहाँलाई तपाईंको पक्षमा काम गर्न दिनुहोस्! तब तपाईं पूरा निर्दोष ठहरिनुहुनेछ। तपाईं निर्दोष हुनुहुन्छ भन्ने कुरा सबैको निम्ति सुस्पष्ट हुनेछ। यस विषयमा श्री अल्बर्ट बार्नसले यसो भनेका छन्:

'हुन सक्छ, कसैद्वारा तपाईंलाई भूटा आरोप लगाइएको होला, तपाईंको मानहानि गरिएको होला र तपाईं धुम्म लागेको अवस्थामा हुनुहुन्छ होला; हुन सक्छ, दुष्ट मानिसहरूका हमलाहरू सामना गर्न नसकिने गरी तपाईंको विरोधमा निन्दाको रूपमा आइरहेका हुन्छन् होलान्; तब तपाईंले आफ्नो मामिला परमेश्वरको हातमा सुम्पनुपर्छ। तपाईंले आफ्नो मामिला उहाँको हातमा सुम्पनुभयो भने उहाँले नै तपाईंको इज्जत जोगाइराख्नुहुनेछ र त्यो कालो बादल हटाएर

छरपस्ट पार्नुहुनेछ। तब तपाईंको चरित्रमा कुनै कलङ्क रहनेछैन, तर तपाईंको आचरणको विशुद्ध अभिप्रायको विषयमा तपाईंको गवाही कुनै शङ्का नरहने गरी छ्याङ्कै उभ्रिएको आकाशमा सूर्यभैँ चम्किलो हुनेछ ।' 34)

भजन ३७:७-८: आफ्नो मार्ग परमप्रभुको हातमा सुम्पिसकेपछि अर्को कदमचाहिँ उहाँमा बिसाउनु हो। उहाँले हाम्रो भारी बोक्दै हुनुभएको हुनाले हामीले आफ्नो भारी बोक्न छोड्नुपर्छ, हामीले आफ्नो भारी बोक्नुहुँदैन। तर के गर्ने? हामी प्रायः ठीक त्यही गरिपठाउँछौं। हामीले अनिश्चयको साथ आफ्नो चिन्ताको भारी उहाँमाथि त लगाइदिन्छौं, तर त्यसपछि हामी जसोतसो त्यो फेरि उठाएर बोक्न थालिहाल्छौं, कसरी?

मेरो निम्ति परमेश्वरको यो चाहना हो, कि हरेक दिनको चिन्ताको भारी म उहाँमाथि लगाइराखूँ।

उहाँले मलाई यो आज्ञा पनि दिनुभयो:

‘ममाथिको भरोसा कतै नफाल!’

तर उफ्, म कति मूर्ख रहेछु नि!

बेहोशी भएको बेलामा म प्रभुमाथिको सारा भरोसा फालेर आफ्ना फिक्रीहरूको सारा भार फेरि आफैले बोकिरहेछु।

श्री टी. बेयड

‘... र धीरजसँग उहाँको बाटो हेर!’ यस खण्डमा परमप्रभु घरिघरि ख्रीष्ट-विश्वासीको आशिषको स्रोतको रूपमा प्रस्तुत गरिनुभएको छ, जस्तै:

क) भजन ३७:३: ‘परमप्रभुमाथि भरोसा राख!’

ख) भजन ३७:४: ‘परमप्रभुमा मग्न होऊ!’

ग) भजन ३७:५: ‘आफ्नो मार्ग परमप्रभुलाई सुम्प!’

घ) भजन ३७:७^क: ‘परमप्रभुमा अड्डेस लाग!’

ड) भजन ३७:७^ख: ‘धीरजसँग उहाँको बाटो हेर!’

धीरज धारेर उहाँको बाटो हेर्नु हामीलाई कहिलेकाहीं सबैभन्दा गाह्रो पर्छ। किनभने धीरज धार्ने कुरामा हामी एकदम कमजोर छौं। तर हामीसँग साँचो विश्वास छ भने परमेश्वर आफूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा पूरा गर्न सक्षम हुनुहुन्छ भन्ने आशा लिएर हामी ढुक्क भएर पर्खन सक्छौं (रोमी ४:२१)।

‘रिस थाम र क्रोध त्याग! मनलाई अमिलो नपार!’ दोस्रो पल्ट दाऊदले हामीलाई यो आदेश किन दिएर छोड्छन्? ‘आफ्नो मन अमिलो नपार’ भन्ने यो आज्ञा यहाँ किन दोहोस्चाइएको? निश्चय नै यस आज्ञामाथि जोर दिनु आवश्यक परेको कारणले यो दोहोरिएको हो। ‘मसँग गरिएको यस दुर्व्यवहारको खातिर म विचलित हुँदिनँ’ भन्ने दृढ संकल्प लिएर पनि प्रायः हामी त्यही कुरा फेरि उठाएर आफ्नो मनमा यो पङ्क खेलाउन थाल्छौं। तर त्योजस्तो हानिकारक र हार खुवाउने कुरा अरू केही नहोला। यसकारण दुष्ट मानिस आफ्नो बाटोमा सफल भयो भने, र आफ्ना दुष्ट युक्तिहरू पूरा गर्नमा त्यो सफल भयो भने पनि हे ख्रीष्ट-विश्वासीहो, तपाईं विचलित हुनुहुँदैन र रिसराग राख्नुहुँदैन, क्रोध, द्वेष र ईर्ष्या राख्ने कुरा परै जाओस्! हामीले आफैलाई यस प्रकारका खराब मनोभावनाहरूको वशमा सुम्पन्छौं भने यी विकृत भावनाहरू हिंसात्मक शब्द र काम-हरूमा परिणत हुन जालान्। तब हामी आफै दोषी अपराधी ठहरिनेछौं।

भजन ३७:९-११: त्यो सुदिन आउने नै छ, जुन दिनमा यस पृथ्वीमा गरिएका सबै अन्यायहरू सठीक पारिनेछन्। त्यस समयमा दुष्टहरू नष्ट हुनेछन्, र परमेश्वरमाथि भरोसा राख्ने पवित्र जनहरूले उहाँले प्रतिज्ञा गर्नु-भएका सबै आशिषहरू अधिकार गर्नेछन्। अब धेरै बेर लाग्दैन, र दुष्टहरू एकै क्षणमा

यस धरतीरूपी मञ्चबाट हराइजानेछन् । तिनीहरूलाई तिनीहरूका अखाड़ा र अड्डा-हरूमा यत्नपूर्वक खोज्ने हाम्रो तलाश व्यर्थ हुनेछ । त्यस दिनमा नम्र जनहरू पृथ्वीका हकवाला हुनेछन्, र उनीहरूले यसको अभूतपूर्व समृद्धि उपभोग गर्नेछन् । त्यस सुदिनको शुरु कहिले होला ? मण्डलीको निम्ति त्यो सुदिन त्यस बेलामा शुरु हुनेछ, जुन बेलामा मुक्तिदाता प्रभु उहाँको बाटो हेर्ने मानिसहरूलाई उठाईकन उनीहरूलाई उनी-हरूको स्वर्गको अनन्त घरमा लैजान बादल-हरूमा ओर्लेर आउनुहुनेछ । इस्राएली जातिको बाँकी भागरूपी विश्वासीहरू र अन्यजाति-हरूको निम्ति त्यो सुदिन तब शुरु हुनेछ, जब प्रभु येशू आफ्ना शत्रुहरूलाई नाश गर्न र हजार वर्षसम्म आफ्नो शान्तिको राज्य स्थापित गर्न यस पृथ्वीमा फर्केर आउनुहुनेछ । डाँडाको उपदेशमा प्रभु येशूले निम्न शब्दहरू भनेर यस महिमित दिनको बाटो हेर्नुभएको थियो: 'नम्र हुनेहरू धन्य हुन्, किनकि उनीहरू पृथ्वीका अधिकारी हुनेछन्' (मत्ती ५:५) ।

भजन ३७:१२-१३: त्यस दिनसम्म ठगाहाहरू, शोषकहरू र अत्याचारीहरूले परमेश्वरका छोराछोरीहरूको विरुद्धमा अभै पनि युक्तिहरू रच्लान्; केही छैन । तिनीहरूले परमप्रभुलाई प्रेम गर्नेहरूप्रति तित्त शत्रुता राख्छन् । तर परमप्रभु तिनीहरूको दाँह किटाइले अलिकति पनि विचलित हुनुहुन्न; किनकि उहाँ जान्नुहुन्छ, कि सबै कामकुरा-हरूको लेखा दिने दिन अब धेरै टाढा छैन । हामीले आफ्ना शत्रुहरूको विषयमा यस प्रकारको बेवास्ता गरेको दृष्टिकोण अपनाउनु हाम्रो निम्ति उत्तम हो । आउनुहोस्, हामी एकजना अज्ञात भाइले दिएको सल्लाह-अनुसार साधारण मानिसहरूको दुनियाँ आफ्नो पछाडि छोडिराखौं !

भजन ३७:१४-१५: के सत्यतालाई सधैं फाँसी दिइन्छ र अन्याय सधैं सिंहासनमाथि

बसालिन्छ र, जस्तो प्रायः देखा परेको छ ? दुष्टहरू हतियारहरूले सुसज्जित र पूरा तालिम-प्राप्त भएका हुन्छन् । तिनीहरूको तुलनामा धर्मी जनहरूसित के पो छ र ? उनीहरूसँग यस प्रकारका उपयोगी साधनहरू नहोलान्, र उनीहरू तिनीहरूजतिकै चलाख नहोलान् । तर नैतिकता-जगत्मा केही अटल र स्थिर नियमहरूले काम गरिरहेका हुन्छन् । यसकारण यी नियमहरू भङ्ग गर्नेहरूको मार्ग अन्तमा कठिन हुन्छ । पाप धुरीबाट कराउँछ भन्ने आहान छ । मानिसहरू आफ्ना पापहरू-देखि सधैं उम्कन सक्दैनन् । तिनीहरूका पापहरूले तिनीहरूलाई कुनै न कुनै दिनमा फेला पार्ने नै छन् । आफूले अर्कालाई हानेको हतियार आफैँतर फर्कन्छ: 'तिनीहरू तरवार तिनीहरूकै मुटुभित्र पस्नेछ ।' तिनीहरूलाई तिनीहरूका हतियारहरू बढी आवश्यक परेको समयमा यी हतियारहरूले काम गर्न छोड्ने-छन्: 'तिनीहरूका धनुहरू भाँचिनेछन् ।'

भजन ३७:१६: एकैजना धर्मी जनको थोरै सम्पत्ति धेरै दुष्टहरूको थुप्रै धनसम्पत्ति-भन्दा उत्तम हो; किनकि परमेश्वरको जनसित प्रभु हुनुहुन्छ; तर पापी मानिससँग प्रभु हुनुहुन्न । हिब्रूहरूलाई पत्र लेख्ने लेखकले ख्रीष्ट-विश्वासीले ख्रीष्ट येशूमा पाएको सारा अनुपम धनको बारेमा उल्लेख गरिसकेपछि यसो भनेर यसको ठीक विपरीत कुरा पनि पेश गरेछन्: 'तिमीहरूको चाल पैसाको लोभरहित भएको होस्; तिमीहरूसँग जे कुराहरू छन्, तिनैमा सन्तुष्ट होओ ! किनकि उहाँ आफैँले भन्नभएको छ: "म तिमीलाई कुनै रीति छोड्नेछैनं, न ता तिमीलाई कुनै रीतिले त्याग्नेछु"' (हिब्रू १३:५) ।

भजन ३७:१७-१८: 'दुष्टहरूका पाखुरा भाँचिनेछन् ।' तिनीहरूको पाखुरामा तिनी-हरूको बल बुझिन्छ । तर धर्मी जनहरूको हालत यस्तो हुँदैन । अपरम्पार शक्तिले सुसम्पन्न हुनुभएको परमप्रभुले उनीहरूलाई

सम्हाल्लुहुन्छ। सीधा चाल चल्नेहरूको आयु कति हुने हो, उनीहरूको जीवनभरि उनीहरूलाई के-के हुने हो, र अन्तमा उनीहरूको जीवन कहाँ टुङ्गिने हो, सो उहाँ जान्नुहुन्छ। धर्मा जनहरूको अधिकारको भाग सदा रहिरहनेछ - त्यो पनि उहाँ जान्नुहुन्छ। उनीहरूको अधिकारको भागचाहिँ अविनाशी, निष्कलङ्क र कहिल्यै नओइलिने पैतृक सम्पत्ति हुँदो रहेछ, जुनचाहिँ उनीहरूको निम्ति स्वर्गमा साँचिराखिएको छ, जो अन्तिम समयमा प्रकट हुन तयार भएको मुक्तिको निम्ति परमेश्वरको शक्तिले विश्वासद्वारा सुरक्षित हुन्छन् (१ पत्र १:४-५)।

भजन ३७:१९: कठिन समयहरू आउँदा पवित्र जनहरू आफ्नो विश्वासको खातिर शर्ममा पर्नेछैनन्। किनभने उनीहरूसँग गुप्त आत्मिक साधनहरू छन्, जुन साधनहरूले उनीहरूलाई कुदिनमा मद्दत गर्छन्। अभावको समयमा उनीहरू विशेष प्रकारको भरपूरीको अनुभव गर्छन्। एक त, उनीहरू बलिदानयुक्त जीवन जिउन सिकेका हुन्छन्; यसकारण भाँडामा चामल रिक्तिन लाग्दा पनि उनीहरूलाई कुनै हानि भएको जस्तो लाग्दैन। अनि उनीहरूसँग प्रभु हुनुहुन्छ; उहाँ उनीहरूको निम्ति उजाडस्थानमा पनि भोज तयार गर्न सक्षम हुनुहुन्छ। परमेश्वरले उनीहरूको खाँचो पूरा गर्नको निम्ति कसरी अलौकिक प्रकारले प्रबन्ध गरिदिनुहुन्छ भन्ने आश्चर्यकर्म उनीहरूले घरिघरि देख्ने सौभाग्य पाउँछन्। अनि यस किसिमको स्वर्गीय मन्नाबाट विशेष मिठास आउँछ।

भजन ३७:२०: 'तर दुष्टहरू नाश हुनेछन्।' यस भजनभरि परमप्रभुका शत्रुहरूको निम्ति मृत्युको घण्टी बजिरहेकै छ। तिनीहरू विभिन्न नामले चिनिन्छन्, जस्तै: दुष्टहरू, कुकर्माहरू, भक्तिहीन हुनेहरू, आफ्नो मार्गमा फलिफाप हुनेहरू, दुष्ट युक्ति रच्नेहरू, परमप्रभुका शत्रुहरू, उहाँका श्रापित

हुनेहरू, दुष्टका सन्तानहरू र अपराधीहरू। यस भजनमा 'दुष्ट' भन्ने शब्द चौध पल्ट उल्लेख गरिएको छ, र यस भजनको मुख्य विषयहरूमा एक भएको छ।

परमप्रभुका शत्रुहरू खर्कहरूको वैभवसित तुलना गरिएका छन्। एक दिन ती खर्कहरू जङ्गली फूलहरू र मौलिने घाँसले हरिला-भरिला हुन्छन् भने, अर्को दिन घाँस काट्नेहरूले ती खर्कहरूको घाँस काट्लान् अथवा ऋतुको हेरफेरमा ती खर्कहरू सुकेर जालान्। यसरी सारहीन भई ती दुष्टहरू धूर्वाभैं बिल्लेछन्।

भजन ३७:२१: दुष्ट मानिसले ऋण लिन्छ, तर ऋण तिर्दैन। कि त त्यसले ऋण तिर्ने कुरा बेवास्ता गर्छ, कि त त्योसँग ऋण तिर्ने पैसा हुँदैन। तर यत्रो पैसा भएको मानिसले किन ऋण तिर्न सक्दैन? किनभने त्यो जहिले पनि अरू कबुल र प्रतिबद्धले बाँधिएको हुन्छ। पैसाको लोभले त्यसले यता लगानी गरेको र उता पनि लगानी गरेको हुन्छ। अनि जब त्यसलाई घाटा पर्छ, तब त्यसले त्यस घाटाको पूर्ति गर्न अर्को ऋण लिन्छ। फलानाको ऋण तिर्न ढिकानोबाट ऋण काट्ने दस्तुर पुरानो छ। त्यसले बाँकीमै आफ्नो 'राज्य' निर्माण गर्छ, तर विभिन्न असफलताहरू भोग्नुपर्दा त्यसले घट्टै गएको धनमा टेको लाउने सकभर कोशिश गर्छ। त्यसको समृद्धिको भेषको पछाडि त्यसको आर्थिक अव्यवस्था लुकेको रहेछ।

धर्मा जनहरूचाहिँ प्रायः धनी हुँदैनन्, तर उनीहरू उदारचित्तका हुन्छन्। उनीहरूको निम्ति लिनुभन्दा दिनु नै धन्यको ठहरिन्छ। 'ख्रीष्ट-विश्वासीले साँच्चै कुनै दान दिन चाह्यो भने, उसलाई कहिल्यै दान दिने साधनको अभाव हुनेछैन' भन्ने कुराको निम्ति उनीहरू साक्षी बसेका छन्। यस विषयमा प्रेरित पावलले यो शिक्षा दिएका छन्: 'अनि तिमीहरू सधैंभरि सबै कुराहरूमा पूरा

भरिभराउ भएर हरेक असल कामको निम्ति भरपूर होओ भनेर तिमीहरूलाई प्रशस्त गरी सबै अनुग्रह दिन परमेश्वर सामर्थी हुनुहुन्छ' (२ कोरिन्थी ९:८) ।

भजन ३७:२२: धर्मी जनहरू र दुष्ट-हरूको भाग्य परमप्रभुसित तिनीहरूको सम्बन्धमा निर्भर गर्छ। विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिएकाहरू प्रभुमा आशिषित हुन्छन्; उनीहरूले देश अधिकार गर्नेछन्। तर जस-जसले परमेश्वरले तिनीहरूको निम्ति उपलब्ध गर्नुभएको मुक्तिको दान अस्वीकार गर्छन्, तिनीहरूले आफूलाई उहाँको रन्थनाउने श्रापमनि राख्छन् र यस अशुभ ठहरको योग्य ठहर्नुहुन्छ; तिनीहरू नाश हुनेछन्।

भजन ३७:२३-२४: 'असल मानिसका पाइलाहरू परमप्रभुद्वारा सुव्यवस्थित हुन्छन्।' 'असल' भन्ने शब्द मूल-पाण्डुलिपिमा छैन, तर २३ र २४ पदमा यस प्रकारको साङ्केतिक अर्थ लाग्छ; किनभने परमेश्वरले निश्चय यस मानिसको निम्ति उसका मार्ग र चालको योजना बनाउनुभएको छ र सुव्यवस्थित गर्नुहुन्छ, जुन मानिस उहाँको सङ्गतिमा जिउँछ र उहाँको सम्पर्कमा रहिरहन्छ। अनि जसका चालहरूले उहाँलाई खुशी तुल्याउँछन्, उसलाई नै उहाँ सम्हाल्नुहुन्छ। यस्तो मानिस पापका परीक्षाहरूमा र सङ्कष्टहरूमा पर्न सक्ला, तर ती परीक्षा र सङ्कष्टहरूले उसलाई पूरा निन्दैनन्; किनकि प्रभुले उसलाई आफ्नो हातले समातिराख्नुहुन्छ। अनि यो कुरा पनि सम्भव छ, कि धर्मी मानिस पापमा पर्ला, तर प्रभुले यस अवस्थामा पनि उसलाई त्याग्नु-हुनेछैन। तर पापमा पतित हुने कुरा यस पदको सन्दर्भ होइन।

भजन ३७:२५: दाऊदले यो भजन लेख्दा तिनी बूढा मानिस भइसकेका थिए। तिनले आफ्नो जीवनभरि धर्मी जनलाई त्यागिएको वा उसका सन्तानहरूले रोटीको भीख माग्दै गरेको देखेका थिएनन्। ठिककै छ, कसैले

यसको विषयमा 'होइन, होइन! मैले यस्तो कुरा देखें' भनेर आफ्नो आपत्ति जनाउन चाहला। यस मानिसलाई हामी जवाफमा दुईवटा कुराहरू भन्न चाहन्छौं। एक, दाऊदले भन्न खोजेको कुराको तात्पर्य यसो हुन सक्छ: तिनले अन्तमा धर्मी जनलाई त्यागिएको कहिल्यै देखेनन्। अथवा दुई, तिनले यहाँ एउटा सर्वमान्य नियम प्रस्तुत गरेको सम्भव छ, जुन नियममा कताकतै केही अल्प-अपवादहरू पनि होलान्। पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलमा यसका धेरै उदाहरण छन्। किनकि पवित्र बाइबलमा प्रायः आत्मिक नियम-हरूको विषयमा सामान्य शिक्षा पेश गरिन्छ। अनि अपवादहरूले कुनै नियमको सर्वमान्य कुल अर्थ खारिज गर्न सकेका छैनन्।

भजन ३७:२६: धर्मी जनले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई भीख माग्नु पठाउने कुरा परै रहोस्! उसले उदारचित्तले दान पो गर्छ र ऋण पनि दिने गर्छ। परमेश्वरको वचन-अनुसार ऊ मेहनती र कम खर्चिलो भई किफायती हुन्छ, र पैसा र साधनहरूको जतन गर्छ। मेहनत गरेर, फिजुल खर्च नगरेर, चीजबीजहरू बरबाद नगरेर र आवश्यकता-भन्दा बढी नखोजेर उसले खर्च जोगाउँछ र खाँचोमा परेकाहरूलाई सहयोग गर्छ। उसका सन्तान-दरसन्तानहरू आशिषको कारण बन्छन्; किनकि यिनीहरूले यी पाठहरू घरमै सिकेका छन् र आफ्नो जीवनभरि यी नियमहरू पालन गरिरहन्छन्।

भजन ३७:२७: 'खराबीदेखि अलग रह, र भलाइ गर, र सदा रहिरह!' पवित्र बाइबलका केही पदहरूमध्ये यो एउटा हो, जुन पदले असल कामहरूद्वारा मुक्ति पाइन्छ भन्ने कुरा सिकाएको भान गराउँछ। तर एफेसी २:८-१० र तीतस ३:५ पदहरूबाट हामी जान्दछौं कि पवित्र बाइबलको शिक्षा यो होइन रहेछ। तर हामी यस पदबाट यस निष्कर्षमा आइपुग्छौं, कि मुक्ति पाएको मानिसले

भलाइका कामहरू गर्छ-गर्छ। अनि विश्वास-योग्य पवित्र जनहरू ती मानिसहरू हुन्, जो सदा-सर्वदा रहिरहन्छन्।

भजन ३७:२८: परमप्रभु न्यायपरायण हुनुहुन्छ। यसकारण यस न्यायको मन पराउने आफ्नो सदगुणअनुसार उहाँले आफ्ना पवित्र जनहरूलाई अनन्तसम्म सुरक्षित राख्नुहुनेछ। पवित्र जनहरू आफैमा अनन्त जीवन पाउनु योग्य हुँदैनन्, तर ख्रीष्ट येशूले क्रूसमा मरेर उनीहरूको निम्ति अनन्त जीवन किनि-दिनुभएको छ; अनि परमेश्वरले त्यस किनबेचका सर्तहरू कदर गर्नुहुन्छ।

भजनकार ख्रीष्ट-विश्वासीहरूको सुरक्षामाथि केन्द्रित रहेर यसको विषयमा मनन-चिन्तन गर्न खूब रुचाउँछन् (भजन ३७:१८, २४, २८ र ३३)। जतिजनाले प्रभु येशू ख्रीष्टमाथि विश्वास गरेर नयाँ जन्म पाएका छन्, उनीहरूले अनन्तसम्म मुक्ति पाएको सत्यता परमेश्वरको वचनको अधिकार आधारित जान्न सक्छन्। यस सिलसिलामा श्री एफ. डब्ल्यू. डिक्सनले यसो भनेका छन्:

‘के तपाईंले मुक्तिको निश्चयता हराउनु-भएको छ? तब तपाईंको निम्ति मुक्तिको निश्चयता फेरि प्राप्त गर्ने एउटै उपाय छ: परमेश्वरको वचन लिनुहोस्! परमेश्वरको वचन लिनुहोस् र विश्वास गर्नुहोस्! तपाईं उहाँकै हुनुहुन्छ; तपाईं सुरक्षित हुनुहुन्छ, सम्पूर्ण रूपले सुरक्षित हुनुहुन्छ भन्ने कुरा उहाँ आफैले भन्नुभएको हो। “म तिमीलाई कहिल्यै छोड्नेछैनँ” भन्ने वचन उहाँकै हो। यस प्रकारको औषधी बढी सेवन गर्नुहोस्!’³⁵

हो, धर्मी जनहरू सदा-सर्वदा सुरक्षित रहिरहनेछन्; तर दुष्टहरू र तिनीहरूका सन्तानहरूचाहिँ नाश हुनेछन्। मुक्ति नपाएका मानिसहरूको विनाशको बारेमा विचार गर्नु एउटा बडो दुःखलाग्दो कुरा हो। अनन्त-अनन्तसम्म परमेश्वरबाट अलग, ख्रीष्ट

येशूबाट अलग र आशाबाट अलग, यो कस्तो विषादी विषय हो!

भजन ३७:२९: मसीह राजाको शासन-अन्तर्गत यस देशमा जिउन पाउनुचाहिँ इस्त्राएली जातिको निम्ति प्रमुख आशा थियो। यहूदी भक्त जनहरूसँग स्वर्गको आशा पनि थियो (हिब्रू ११:१०)। तर त्यस शान्ति र समृद्धिको सुनौलो युगमा इस्त्राएल देशमा भौतिक आशिषहरू उपभोग गर्न पाउने कुरामाथि पुरानो नियमको समयमा जोर दिइएको थियो। ‘धर्मी जनहरू देशका हक-वाला हुनेछन् र सदा-सर्वदा त्यसमा बसिरहनेछन्’ भन्ने कुरा पढ्दाखेरि हामीले याद गर्नुपर्छ: यस पृथ्वीमा ख्रीष्ट येशूको राज्य एक हजार वर्षसम्म रहनेछ, र त्यसपछि त्यो परमेश्वरको अनन्त राज्यमा परिणत हुनेछ। अनि यो पनि सम्भव देखिन्छ, कि उद्धारप्राप्त इस्त्राएली जातिले प्रकाश २१:१ पदमा उल्लेख गरिएको नयाँ पृथ्वीमा बसोबास गर्न पाउनेछ; तिनीहरूको अनन्त अवस्था यही हुनेछ होला। यसो हो भने, देश सदा-सर्वदा अधिकार गर्न पाउने यो प्रतिज्ञा त्यतिखेरै अक्षरशः पूरा हुनेछ।

धर्मी जनहरू र दुष्टहरूको बीचको भिन्नता केमा छ, सो तुलना गरेर देखाउने काम अभ्र सकिएको छैन।

भजन ३७:३०-३१: धर्मी मानिसको बोली बुद्धिले भरपूर हुन्छ। उसले जे भन्छ, त्यो विवेकपूर्ण हुन्छ, त्यो बाइबलीय हुन्छ र त्यसमा ठोस कुरा हुन्छ। उसले टेढामेढा र छलकपटको कुरा होइन, तर न्यायपूर्ण कुरा गर्छ। उसले नित्य परमेश्वरको वचन मनन गर्छ; अनि यही कुराले उसका पाइलाहरू चिप्लेर पाप र शर्ममा पर्नदेखि जोगाउँछ। श्री सी. एच. स्पर्जनले यस प्रकारको टिप्पणी गरेका छन्:

क) धर्मी जनसँग सर्वोत्तम कुरा छ: परमेश्वरको व्यवस्था।

ख) परमेश्वरको वचन सर्वोत्तम ठाउँमा राखिएको छः उसको हृदयमा ।

ग) परमेश्वरको वचनले सर्वोत्तम परिणाम ल्याउँछः उसका पाइलाहरू चिप्लँदैनन् ।

भजन ३७:३२-३३: 'दुष्टले धर्मी जनलाई ताकिबस्छ र उसलाई मार्न खोज्छ ।' दुष्ट मानिसले निर्दोषमाथि फ्रुष्टर उसलाई नाश गर्ने दाउ हेरिरहन्छ । तर परमप्रभुले निर्दोषलाई न उसको शत्रुको हातमा छोड्नुहुन्छ, न ता उसको विरुद्धमा मुद्दा चल्दाखेरि उहाँले उसलाई दोषी साबित हुन दिनुहुन्छ । परमेश्वर आफ्ना सबै जनहरूको रक्षक र वकील हुनुहुन्छ ।

भजन ३७:३४: 'परमप्रभुको बाटो हेर र उहाँको मार्ग पक्रिराख ।' यसकारण हाम्रो सर्वोत्तम नीतिचाहिँ परमप्रभुको बाटो हेर्नु अर्थात् उहाँमाथि भरोसा राख्नु हो, साथै उहाँको मार्ग पक्रिराख्नु अर्थात् उहाँको आज्ञापालन गर्नु हो । प्रभु येशूमाथि भरोसा गर्नुहोस् र आज्ञाकारी हुनुहोस् ! ख्रीष्ट येशूमा सुखी हुने अर्को तरिका छैन । सही तरिका यही हो ।

कुरा अभ टुङ्गिएको छैन । छैटौँ पल्ट भजनकारले यो प्रतिज्ञा गरेका छन्, कि परमप्रभुको बाटो हेर्ने र उहाँको मार्ग पक्रिराखेहरू देशका हकवाला हुनेछन् । त्यसपछि तिनले यस प्रतिज्ञाको निम्ति अर्को निश्चयता थप्छन् । दुष्ट मानिसहरू नाश हुँदा ख्रीष्ट-विश्वासीहरू दर्शक मात्र हुनेछन् । त्यो भयावह दृष्टिबाट उनीहरूले कुनै आनन्द लिनेछैनन्; तर उनीहरू न्यायमा पर्नदेखि पूरा मुक्त हुनेछन् ।

भजन ३७:३५: 'मैले दुष्टलाई बडो सामर्थी भएको र देशको हरियो रूखभँ फँलेको देखेको छु ।' दाऊदमा मानिसको जन-जीवन ध्यानपूर्वक अवलोकन गरेर

यसबाट ज्ञान हासिल गर्ने गुण थियो । एक समयमा तिनले एक रोबदार दुष्ट मानिसलाई नियालेर हेर्दैथिए, जो देशको माटोमा सप्रेको ठूलो पीपलको रूखजस्तै चारैतिर फैलिरहेको थियो । तिनले हाम्रो ध्यान आकर्षण गर्न खोज्ने विचार यस प्रकारको छः त्यो रूख कहींबाट सरेर आएको होइन, त्यहाँबाट उम्रेको हो । त्यो रूख जहाँ उम्रेको थियो, त्यही माटोमा हुर्केर हृष्टपुष्ट र अत्यन्त ठूलो भएको थियो । ठीक त्यो रूखजस्तै त्यो दुष्ट मानिस धनी र शक्तिशाली भएको थियो ।

भजन ३७:३६: तर केही समयपछि दाऊद त्यही ठाउँबाट भएर जाँदाखेरि त्यो मानिस थिएन, तर मरिसकेको थियो । तिनले त्यसको खोजी गरे, तर त्यसलाई कहीं पनि भेट्टाएनन् । त्यस मानिसले केही समयको निम्ति मात्र उन्नति गर्‍यो । त्यसको प्रताप थोरै समयको निम्ति थियो; त्यसपछि त्यो मानिस गडगयो; अनि त्यसको धन र प्रताप पनि गडगए ।

भजन ३७:३७-३८: 'सिद्ध मानिसलाई चिनिराख र सीधा चाल चल्नेलाई हेर !' भजनकारले हाम्रो ध्यान निर्दोष मानिसमाथि खिच खोज्छन्, जो सीधा चालमा चल्छ । ऊ र अपराधीहरूको बीचमा कत्रो भिन्नता छ ! के तपाईंले यसको याद गर्नुभयो ? शान्तिप्रिय मानिसको भावी सन्तान हुने रहेछ; तर दुष्टहरूको भविष्य खतम हुनेछ । शान्तिप्रिय मानिसको विषयमा श्री अगस्ट थोलुकले के भनेका छन् भने, 'शान्तिप्रिय मानिसको अन्त उत्तम हुनेछ ।' तर दुष्ट मानिसहरूको भविष्य योजस्तो उज्ज्वल हुनेछैन ।

भजन ३७:३९-४०: धर्मी जनहरूको सबैभन्दा ठूलो धन परमेश्वरसितको उनी-हरूको सम्बन्ध हो । सङ्कष्टको समयमा उहाँ उनीहरूको उद्धारक र उनीहरूको बल हुनुहुन्छ । ख्रीष्ट-विश्वासीहरू खाँचोमा परेको समयमा सहज-बुद्धिको प्रेरणाले तत्कालै

परमेश्वरको सहारा लिन्छन् – यसमा अचम्म मात्रपनि केही पनि छैन । उनीहरू उहाँमाथि भर परेको हुनाले उहाँले उनीहरूलाई सहायता गर्नुहुन्छ, उनीहरूलाई छुटकारा दिनुहुन्छ र उनीहरूलाई जोगाउनुहुन्छ । यो उनीहरूको अनुभव हो । के तपाईं सङ्कष्टमा पर्नुभएको छ ? तब प्रभु येशूमाथि भरोसा राख्नुहोस् ! उहाँले तपाईंलाई सहायता गर्नुहुने नै छ ।

भजन ३८ : पापको निम्ति गरिएको शोक

यस भजनको तेस्रो पदमा 'मेरो पाप', चौथो पदमा 'मेरो अधर्म', पाँचौं पदमा 'मेरो मूर्खता' र एघारौं पदमा 'मेरो घाउ' भनेर नलेखिएको भए शायद हामीले यो भजन मुक्तिदाता प्रभुको दुःखकष्टको सन्दर्भमा लेखिएको अनुमान लाउन सक्नेथियौं । यस भजनको बाँकी भागमा प्रभु येशूले दुवै परमेश्वर र मानिसहरूको हातबाट कष्ट भोग्नुभएको अर्थ लगाउनु केही हदसम्म ठीक होला; तर यस भजनको प्रमुख व्याख्याचाहिँ दाऊदको जीवनमा घटेको घटना हुनुपर्छ, जुन समयमा तिनले गरेको कुनै पापको खातिर मानसिक र शारीरिक यातना भोग्नुपरिरहेको थियो ।

भजन ३८ : १-४ : शुरुमा दाऊदले आफ्ना दुःखकष्टहरू क्रोधित हुनुभएको परमेश्वरको हप्की र उहाँको तातो रिसको ताडना सम्भेर परमप्रभुलाई यस प्रकारको घेराबन्दी छोडिदिने आग्रह गर्छन् । सर्वशक्तिमान्का काँडहरूले भजनकारको मन र शरीर आफ्ना निशाना बनाएका छन्; अनि परमेश्वरको गह्रौं हातले तिनलाई बेसरी थिचेको छ । ईश्वरीय क्रोध सहेर तिनको सम्पूर्ण शरीर बिरामी भएको छ । तिनकै पापले गर्दा त्यो बिमार तिनका हड्डीहरूमा घुसेको छ । तिनका अधर्महरूको निम्ति अब कुनै बहानै छैन;

किनकि ती सबैको निम्ति तिनी कायल भएका छन् । उर्लिरहेका विशाल छालहरूभैं ती तिनीमाथि बज्रिएका छन्; अनि तिनका अधर्महरूको ठूलो वजनले तिनको बल चूर पारिदिएको छ ।

भजन ३८ : ५-८ : तिनको शरीरभरि गन्हाउने सडेका घाउहरू फुटेका छन्; अनि यो किन यस्तो भएको हो, यस विषयमा तिनलाई कुनै शङ्का छैन । तिनको पीडा दुगुणा बढेको रहेछ; तिनी अति कमजोर र धेरै शिथिल भएका छन् – तर्साउने भूतजत्तिकै शोकको सजीव अवतार तिनी ! तिनको शरीर निस्लोट ज्वरोले खँगार बनेको छ; तिनको शरीरको रोग नलागेको कुनै भाग नै छैन; तिनमा रोगसित लड्ने शक्ति रहेको छैन । यस रोगको भारी प्रकोपले गर्दा 'ऐया-आत्था' भन्दै व्यथा कहनुबाहेक तिनी अरू केही गर्न सक्दैनन् ।

भजन ३८ : ९-११ : दाऊदलाई केही हदसम्म सान्त्वना मिलेको छ; किनभने परमप्रभुले तिनको हृदयको वेदना जान्नुभएको छ र यस तित्त अनुभवद्वारा तिनको मनमा पैदा भएका, तर तिनले कुनै शब्दले व्यक्त गर्न नसकेका भावनाहरू बुझ्नुभएको छ । तर तिनको मुटु अबै पनि तेज गतिमा धड्किरहेको छ, र तिनको बल छिटो-छोटो घट्दै गएको छ; अनि तिनका आँखाहरूबाट सारा चमक हराएको छ । अनि तिनका कुटुम्ब र इष्टमित्रहरू कुष्ठ-रोगीदेखि टाढिएभैं तिनी-देखि पर-पर हुन्छन् र तिनका आफन्तहरूले पनि तिनलाई भेट्ने इच्छा गर्दैनन् ।

भजन ३८ : १२-१४ : हो, तिनको हत्या गर्न खोजेहरूले आफ्ना युक्ति, आफ्ना धम्की र आफ्नो दुष्टचाईं अबै पनि छोडेका छैनन् । तर दाऊदले तिनीहरूका धम्कीहरू नसुनेभैं गरेका छन्; तिनले तिनीहरूका हप्कीको उत्तरमा तिनीहरूलाई कुनै हप्की नदिएर

आफ्नो प्रतिरक्षा वा आफ्नो सफाइ समेत गरेका छैनन्, तर तिनी पूरा चुप रहेका छन् ।

भजन ३८:१५-१७: तर वर्तमान स्थिति जति नाजुक भए तापनि तिनी आशाविहीन भएका छैनन् । तिनीसँग परमेश्वरले तिनलाई उत्तर दिनुहुनेछ भन्ने निश्चयता अझै जारी रहेको छ । तिनका विरोधीहरूले तिनको विनाशमा रमाउन नपाऊन् भन्ने तिनको प्रार्थनाको विन्ती छ । तर यस बेलामा तिनी मानिसले सहन सक्ने हदसम्म असीम वेदनाले मडारिरहेका छन् ।

भजन ३८:१८: दाऊदले पूरा इमानदारीको साथ र चूर्ण हृदयको साथ आफ्नो पाप नलुकाईकन आफ्नो अधर्म मानिलिन्छन् र परमेश्वरबाट माफ माग्छन् । इमानदारीपूर्वक परमेश्वरको सामु आफ्नो पाप मानिलिने जोसुकै व्यक्तिले अवश्य पापको क्षमा पाउँछ । 'जसले आफ्ना पापहरू ढाक्छ, त्यो सफल हुँदैन; तर जसले ती पापहरू मानिलिन्छ र छोडिदिन्छ, उसले कृपा पाउनेछ ।' योचाहिँ परमप्रभुले लिखित रूपले हामीलाई दिनुभएको उहाँको प्रतिज्ञा हो (हितोपदेश २८:१३) । यसो नहुँदो हो ता कुनै मानिसको निम्ति आशा हुनेथिएन, तर सबै मानिसहरू नाश हुनेथिए ।

भजन ३८:१९-२०: दाऊद फेरि एकपल्ट आफ्ना शत्रुहरूको विषयमा कुरा गर्न थाल्छन् । तिनी कमजोर र रोगी छन्; तर तिनीहरू फूर्तिला र बलिया छन् । तिनले परमेश्वरको ताडुना न्यायोचित भएको मानि- लिए; तर तिनका विरोधीहरूले तिनीसँग दुश्मन राखेको ठोस कारण नभएकोले तिनले यसको घोर विरोध गरे । तिनले तिनीहरूलाई दया देखाए, तर यसको सट्टामा तिनीहरूले तिनलाई घृणा गरे । दाऊद परमेश्वरको देखासिकी गर्ने उहाँको चेला थिए र असल कुराको अनुसरण गर्ने उहाँको अनुयायी थिए

— योचाहिँ तिनीहरूको यस शत्रुताको जड कारण थियो ।

भजन ३८:२१-२२: यसकाण 'मलाई नत्यागनुहोस् ! मेरो छेउमा बसिदिनुहोस् र मलाई बचाउन हतार गर्नुहोस्' भनेर तिनले परमेश्वरलाई अनुरोध गर्छन् । दाऊदको परमेश्वरले तिनको उद्धारकर्ता परमेश्वर हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाण दिऊन् ।

भजन ३९: मनभित्र सल्लिकएको तापको परिभाषा

भजन ३९:१-३: 'मेरो दुर्दशा सीमा नाघ्न लागेको भए तापनि मैले परमप्रभुको विरुद्धमा कुनै प्रकारको विद्रोह वा गनगन नगर्ने दृढ सङ्कल्प गरेँ । विश्वास नगर्ने मानिसहरू मेरो छेउमा होउन्जेल मैले आफ्नो मुख पूरा बन्द राख्ने शपथ खाएँ; किनकि यसो गरेकोमा तिनीहरूले परमेश्वरको पूर्वप्रबन्ध र सञ्चलनको विषयमा कुनै प्रश्न गर्न वा कुनै शङ्का गर्न नपाऊन् भन्ने मेरो चाहना थियो । मनभित्र उकुसमुकुसिएका भावनाहरू पोखिन नदिएर म लाटोजस्तै चुपै लागिबसेँ । तर मेरो यो चुप लागेको के काम ? रिसको राप र अन्योलताले मेरो हृदय भन्-भन् तप्त भयो । प्रभुले मलाई किन यस्तो असाध्यै दुःख सहन दिनुभएको मैले बुझ्न सकिनँ । जति मैले मनको तिक्त व्यथा सहिरहेँ, त्यति नै भित्रभित्रै यसको चाप बढ्दै गयो । अन्तमा दबिएर रहेका ती सबै दर्दभरी भावनाहरू प्रश्नसूचक प्रार्थनाको रूपमा फुट्टि निस्किए ।'

भजन ३९:४-६: 'हे परमप्रभु, मेरो यो कहालीलाग्दो अनुभव कहिलेसम्म रहने हो, सो मलाई बताइदिनुहोस् ! मेरो जीवनमा कति समय बाँकी रहेको र त्यो कहिले सिद्धिन्छ, सो म जान्न पाऊँ । मेरो जीवनको आयु ज्यादाभन्दा ज्यादा मेरो बित्ताभरिको होला । तपाईंको अनन्त गुणको तुलनामा मेरो आयु

गन्तीमै आउँदैन । हामी मानिसहरू बाफजस्तै कति क्षुद्र छौं । हाम्रो जीवन एउटा बढिरहेको छाया मात्र हो । आफ्नो गतिविधिमा हामी कति उन्मत्त हुन्छौं, यता-उता कुदिरबस्छौं कति-कति ! ? तर अन्तमा यसबाट लाभ के होला नि ? यो हामीलाई थाहै छैन । हामी जीवनभरि आफ्नो धनसम्पत्ति बचत गर्दै र फारोतिनो गर्दै बस्छौं, र त्यसपछि यो सबै बैगुनी, मूर्ख वा पराई मानिसहरूको हातमा छोडिराख्नुपर्छ, जसले हाम्रो सम्पत्ति उपभोग गर्नेछन् ।’

भजन ३९:७-८: ‘यसो हो भने, मेरो आशा के पो छ, हे प्रभु ? मेरो आशा तपाईंमै छ । तपाईंबाहेक मेरो अरू केही छैन । यसकारण मलाई मेरा सबै अपराधहरूबाट छुटकारा दिनुहोस्, विशेष गरी ती पापहरूबाट मलाई छुटकारा दिनुहोस्, जुन पापहरूले यस किसिमको असाध्य दुःख मेरो जीवनमा ल्याएका छन् । मूर्ख मानिसहरूले मेरो दुर्दशामाथि गिद्धे नजर लाएर यसबाट दुष्ट आनन्द उठाउन पाउने विचार म सहन सकिदैनं ।’

भजन ३९:९-१०: ‘तपाईंलाई थाह छ, कि यो आपद् ममाथि आइपरेको समयदेखि यता म कसरी चुप लागिबसैं; किनकि यो कष्ट तपाईंकै इच्छाद्वारा भएको हो भनी मलाई थाह भयो । तर अब म तपाईंलाई विन्ती गर्छु: तपाईंको ताडना दिने हात मदेखि हटाइ-दिनुहोस् ! किनकि ममाथि लगातार परिआउने तपाईंका प्रहारहरूद्वारा म पूरा थकेको छु ।’

भजन ३९:११: ‘जब तपाईंले कुनै मानिसलाई उसका पापहरूको खातिर विभिन्न अनुशासनद्वारा सुधार्नुहुन्छ, तब दामी लुगा-जस्तै उसको सुन्दर रूप माउकीराले खाएको थाङ्ना पो हुन जान्छ । यसबाट यो कुरा स्पष्ट हुन्छ, कि हामी सबैजना बाफजस्तै कति अल्पकालीन रहेछौं ।’

भजन ३९:१२-१३: ‘यसकारण हे प्रभु, म तपाईंकहाँ आउँछु; मेरो प्रार्थना सुनिदिनुहुन म अनुरोध गर्दछु । मेरो जरूरी विन्ती सुन्नुहोस् र उत्तर दिनुहोस् ! मेरा आँसुहरू देखेर प्रभावित हुनुहोस् ! अन्तमा म तपाईंको दुनियाँमा एक रातको पाहुना, मेरा पितापुर्खाहरूजस्तै एक बटुवा मात्र हुँ । मप्रति नाराज हुन छोड्नुहोस् र न्यायमा दया देखाउनुहोस् भन्ने मेरो विन्ती छ । यस जीवनको मञ्चबाट सधैंको निम्ति बिदा पाउनुभन्दा अगाडि म केही समयको लागि स्वास्थ्य र सुख उपभोग गर्न पाऊँ ! किनकि म यस पृथ्वीमा फेरि कहिल्यै देखा पर्नेछैनं नै ।’

भजन ४०: ख्रीष्ट येशू मृत्युबाट बचाइनुभयो !

‘बलिदान र भेटी तपाईंले चाहनुभएन’ भन्ने सुप्रसिद्ध शब्दहरूले यस भजनको सन्दर्भ सुनिश्चित गरेका छन् (भजन ४०:६-८) । ख्रीष्ट येशू यस भजनको विषयवस्तु हुनुहुन्छ; किनभने हিব्रू १०:५ पदमा यी शब्दहरू प्रभु येशूमाथि लागू गरिएका हुन् । तर यस भजनले एउटा समस्या खडा गरेको छ । किनभने यसको पहिलो खण्डमा प्रभु येशूको बौरिउठाइको कुरा गरिएको छ भने, यसको दोस्रो खण्डमा चाहिँ उहाँको क्रसको वेदना बयान गरिएको देखिन्छ । यहाँ अघिको कुरा पछाडि र पछिको कुरा अगाडि किन राखिएको छ, सो बुझ्न र बुझाउन गाह्रो छ । कतिजनाको विचारमा, यस भजनको पहिलो खण्ड मुक्तिदाता प्रभुले आफ्नो बौरिउठाइको बाटो हेर्नुभयो, तर मानौं आफ्नो बौरिउठाइ भइसकेको जस्तै कुरा गर्नुभयो अरे । अरू मानिसहरू पनि छन्, जसले यस भजनको अन्तिम खण्डमा उल्लेख गरिएको वेदनापूर्ण प्रार्थना महासङ्कष्टको समयमा बाँकी रहेका यहूदीहरूले चढाउने प्रार्थना हो भन्छन् । तर हामीचाहिँ यस बाइबल-अध्ययनमा सारा

भजन प्रभु येशूको सम्बन्धमा लेखिएको धारणा अपनाउँछौं। यसर्थ यस भजनको पहिलो खण्डको सन्दर्भ उहाँको बौरिउठाइ हो भने, यसको दोस्रो खण्डको सन्दर्भ उहाँको क्रूसका दुःखहरू हुन्। यहाँ कालक्रम भङ्ग भएको कुराले हामी पश्चिमी मानिसहरूको दिमागमा मात्र समस्या सृजना गर्छ; किनभने पूर्वेली मानिसहरूले कालक्रममा सधैं ठूलो महत्त्व देख्दैनन्।

भजन ४०:१: यी शब्दहरू बोल्नुहुने व्यक्ति ख्रीष्ट येशू हुनुहुन्छ। उहाँले धीरजसंग परमप्रभुको बाटो हेर्नुभएको थियो। यहाँले प्रभुको प्रार्थना सुनिदिऊन् र उहाँलाई मृत्युबाट छुटकारा दिऊन्! के तपाईंले देख्नुभयो? हाम्रा परम धन्य प्रभुले सधैं भट्टै प्रार्थनाको उत्तर पाउनुभएन। तर प्रार्थनाको उत्तर ढिलो भएकोमा आफ्नो प्रार्थना अस्वीकार भएको कुरा उहाँले बुझ्नुभएन। हाम्रो जीवनमा परमेश्वरका उद्देश्यहरू पूरा हुने हिसाबले उहाँले उपयुक्त समयमा हामीलाई प्रार्थनाको उत्तर दिनुहुन्छ।

परमेश्वरको सहायता आउँछ-आउँछ! तर उहाँको सहायता छिटो नआउला, नत्र ता अन्धकारमा उहाँमाथि भरोसा राखेको त्यो धन्यता के हो, सो हामीले जान्न पाउनेथिएनौं नि! अनि उहाँको सहायता ढिलो पनि आउँदैन, नत्र ता व्यर्थमा भरोसा गरेछु भन्ने दर्द हामीले महसुस गर्नुपर्नेथियो।

भजन ४०:२: मुक्तिदाता प्रभुले मृत्युबाटको आफ्नो महिमान्वित छुटकारा सत्यानाशको खाइलबाट र दलदले हिलोबाट पाएको उद्धारसित तुलना गर्नुभएको छ। जब प्रभु येशू सदा-सर्दा जीवित हुनको निम्ति पाप, शैतान, मृत्यु र चिहानमाथि विजयी भई चिहानबाट निस्केर आउनुभयो, तब जीवन-दाता स्वयम्को निम्ति यस महिमित क्षणको महत्त्व के थियो, सो कसैले कल्पना गर्न सक्दैन।

ख्रीष्ट येशूको छुटकारा हर दृष्टिले अद्वितीय थियो। तर हामी सबैले पनि जीवनका खाइलहरू र दलदले हिलोबाट छुटकारा पाईकन केही हदसम्म उस्तै प्रकारले परमेश्वरको शक्तिको अनुभव गर्न सक्छौं। हामी सबैलाई थाह छ, कि जीवन त्यस्तै गहिरा-गहिरा खल्ताहरूले भरिएको हुन्छ। जब पवित्र आत्माले मुक्ति नपाएको मानिसलाई त्यसका पापहरूको विषयमा कायल पार्नुहुन्छ, तब त्यस मानिसले आफूलाई सत्यानाशको खाइलमा भएको अनुभव गर्छ। विश्वासबाट पछि हटेको ख्रीष्ट-विश्वासीले पनि आफूलाई दलदले हिलोमा भासिएको भेट्दाउँछ। दुःख र बिमार, कष्ट र पीडा, शोक र चिन्ता पनि धाप नै हुन्। अनि हामीलाई मार्गदर्शनको खाँचो पर्दा पनि घरिघरि अँध्यारो कालकोठरीमा बसेको नमीठो अनुभव गरिन्छ। अनि बेला-बेलामा हामी वियोग, बिछोड, एकलोपना र निराशाको दलदलमा डुब्छौं। यस्ता तित्त, विरक्त अनुभवहरू हामी कहिल्यै भुल्न सक्दैनौं; अनि यी दुःखमा परेका समयहरूमा हामी प्रार्थना गर्छौं, रुन्छौं र व्यथाले कराउँछौं, तर केही भएको देखिँदैन। हामीले आफ्ना मुक्तिदाता प्रभुको उदाहरणबाट धैर्यसाथ परमेश्वरको बाटो हेर्न सिक्नुपर्छ। परमेश्वरले आफ्नो समयअनुसार र आफ्नै तरिकाले हाम्रो पक्ष लिनुहुनेछ, हामीलाई खाइलबाट निकाल्नुहुनेछ र हाम्रा पाइलाहरू चट्टानमाथि स्थिर र सुदृढ़ पार्नुहुनेछ।

भजन ४०:३: हामी याद राखौं, कि परमेश्वर हाम्रो स्तुतिको स्रोत र हाम्रो स्तुतिको विषयवस्तु हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रो मुखमा एउटा नयाँ गीत हालिदिनुहुन्छ; अनि त्यो नयाँ गीत हाम्रा परमेश्वरको स्तुति गर्ने गीत हो।

हाम्रो छुटकाराबाट परमेश्वरको स्तुति हुन्छ; यति मात्र होइन, तर हाम्रो छुटकारा अरू मानिसहरूको निम्ति गवाही बन्छ; किनकि

‘धेरैजनाले यो देखेछन्, र डराउनेछन्, अनि परमप्रभुमाथि भरोसा राख्नेछन् ।’ यो कुरा प्रभु येशूको बौरिउठाइको सम्बन्धमा बढी सत्य ठहरिएको छ । किनभने त्यो जस्तो शक्तिशाली गवाही अरू के हुन सक्थ्यो र ? उहाँको चिहान रिक्तो छ । स्मरण रहोस्: उहाँको रिक्तो चिहान त्यो आश्चर्यकर्म हो, जुन आश्चर्यकर्मद्वारा अनगिन्ती मानिसहरू प्रभुमा आए र जीवित परमेश्वरको निम्ति जितिए ।

भजन ४०:४: ‘धन्य हो त्यो मानिस, जसले परमप्रभुलाई आफ्नो भरोसा बनाउँछ ।’ के तपाईंले आफ्नो निम्ति चाखेर हेर्नुभयो: प्रभु कति भला हुनुहुन्छ! बौरिउठ्नुभएको मुक्तिदाताले आत्मिक जीवनको सम्बन्धमा सबैभन्दा महान् र सरल आधारभूत सत्यता पेश गर्नुहुन्छ: ‘धन्य हो त्यो मानिस, जसले परमप्रभुलाई आफ्नो भरोसा बनाउँछ ।’ केवल परमेश्वरमाथि भरोसा राख्नाले हाम्रो जीवनमा साँचो सुख र परिपूर्णता आउँछ; सुख र परिपूर्णता पाउने अरू कुनै उपाय छैन । हामी यस प्रकारले सृजिएका हौं, कि परमेश्वरलाई आफ्ना प्रभु र स्वामीको रूपमा मानि लिएर मात्र हामी आफ्नो भाग्य प्राप्त गर्न सक्छौं । श्री ब्लेस पस्कलले भनेको कुरा मलाई सठीक लाग्यो, जसले यसो भनेका छन्:

‘परमेश्वरको निम्ति हरेक मानिसको हृदयमा एउटा रिक्त स्थान राखिएको छ ।’

सान्त अगष्टिनले यही कुरा यस प्रकारले भनेका छन्:

‘हो प्रभु, तपाईंले हामीलाई आफ्नै निम्ति बनाउनुभएको हो; अनि हाम्रो हृदयले तपाईंमा विश्राम नपाएसम्म अरू कहीं विश्राम पाउँदैन ।’

परमप्रभुको सहारा लिने मानिस धन्यको हो; तर यो आशिषित मानिस घमण्डीहरू र भूटा देवीदेवताहरूको पछि लानेहरूदेखि पनि टाढा रहन्छ । जीवनको विषयमा मानिसहरूको बीचमा दुईवटा सबैभन्दा ठूला

भ्रमहरू यस प्रकारका छन्: **क)** घमण्डी मानिसहरूबाट आउने सम्मान महत्त्वपूर्ण ठान्नु; **ख)** भौतिक सम्पत्ति, धनदौलत, सुखचैन, मोजमज्जा र यौनका सुखहरू हाम्रा ईश्वरहरू मात्र । तर यी कुराहरूले मानिसको हृदय कहिल्यै तृप्त पार्न सक्दैनन् । यी भ्रमहरूमा हामी कहिल्यै फस्नुहुँदैन । यस भाग्यमानी मानिसले अरू मानिसहरूको प्रशंसाभन्दा परमेश्वरबाट आउने स्याबासीसित सरोकार राख्छ; किनकि उसलाई थाहै छ, कि आनन्दको भरपूरी मूर्तिहरूका मन्दिरहरूमा पूजा गर्नेहरूको सङ्गतिमा होइन, तर परमेश्वरको उपस्थितिमा मात्र पाइन्छ ।

भजन ४०:५: उक्त कुराले ख्रीष्ट येशूको विचार परमेश्वरका अनगिन्ती कृपाहरूमाथि पुस्त्रायो । आफ्ना जनहरूप्रति उहाँको अनुग्रहकारी कारबाही र उहाँका दयावान् विचारहरूको हिसाब गरेर साध्य छैन । परमेश्वरको सृष्टिका विस्तृत थोकहरूको बेलीबिस्तार कसले गर्न सक्छ र ? परमेश्वरले आफ्नो सर्वाधिकारमा मानिसहरूका परिस्थितिहरूमाथि अचम्म प्रकारले हस्तक्षेप गर्नुभएका घटनाहरू कसले गन्ती गर्न सक्छ ? परमेश्वरको चुनाव, उहाँको पूर्वठहराइ, विश्वासद्वारा प्राप्त हुने हाम्रो धार्मिक ठहर, ख्रीष्ट येशूले दाम तिरेर कमाउनुभएको छुटकारा, उहाँको बलिदानमा हुने प्रायश्चित्त, उहाँको नाममा भएको हाम्रा पापहरूको क्षमा, परमेश्वरसित हाम्रो मेलमिलाप, प्रभु येशूमा सित्तैमा पाइने मुक्ति, नयाँ जन्म, पवित्र आत्माले हामीमा वास गर्नुभएको र हामीमा छाप लगाउनुभएको, आत्माको बैना, अभिषेक, पवित्रीकरण, हाम्रो धर्मपुत्र हुने हक, हाम्रो अधिकारको भाग र स्वर्गमा हाम्रो अनन्त महिमाजस्ता आत्मिक आशिषहरूको सारा महत्त्व कसले नापजोख गरेर बुझ्न सकेको छ ? ‘मैले तिनीहरूको विषयमा

बताउन र बोल्न चाहें भने ती गन्ती गर्न सकिनेभन्दा ज्यादा छन् ।’

हे मेरा परमेश्वर, जब मेरो जागृत भएको मनले तपाईंका सबै कृपाहरूको सर्वेक्षण गर्छ, तब आश्चर्य, प्रेम र प्रशंसाले म विव्वल हुन्छु ।
श्री जोसेफ एडिसन

भजन ४०:६: हामीले शुरूमा भनि-सक्यौं: भजन ४०:६-८ पदको खण्डबाट स्पष्ट बुझिन्छ, कि यो भजन ख्रीष्ट येशूको सन्दर्भमा लेखिएको रहेछ । अनि हिब्रू १०:५-९ पदको खण्डबाट के सिक्किन्छ भने, परमेश्वरको पुत्र यस संसारमा आउनुहुँदा उहाँले यी शब्दहरू भन्नुभएको हो । उहाँले यहाँ, यस खण्डमा भन्न खोज्नुभएको कुरा यस प्रकारको छ: परमेश्वरले इस्राएली जातिको निम्ति बलिदान र दानहरूको व्यवस्था स्थापित गर्नुभयो; तर बलिदानहरू चढाउने यो व्यवस्था उहाँको सर्वोच्च मूल-उद्देश्य थिएन । ती दान र बलिदानहरू आउने सर्वोत्तम कुराका प्रतीक र छायाचित्र थिए । ती दान र बलिदानहरूमा स्थायी उपाय नपाएसम्म एउटा अल्पकालिक उद्देश्य पूरा भयो । तर तिनमा परमेश्वर कहिल्यै सन्तुष्ट हुनुहुन्नथियो । उहाँको विचारमा ती दान र बलिदानहरू सर्वोत्तम र सिद्ध थिएनन्; किनभने वास्तवमा ती दान र बलिदानहरूद्वारा मानिसको पापले सृजना गरेको समस्या अलिकति पनि समाधान हुँदैनथियो ।

होमबलि र पापबलिहरूको कमी जानेर त्यसको सट्टामा परमेश्वरले आफ्ना प्रिय पुत्रका कानहरू खोलिदिनुभयो । उहाँका कानहरू खोलिदिनुभएको मतलब ख्रीष्ट येशूका कानहरू आफ्ना पिताको इच्छा पालन गर्ने गरी ध्यानसित सुन्न खुला थिए । ख्रीष्ट येशू यस संसारमा आउनुहुँदा यो अभिप्राय बोकेर आउनुभयो । उहाँ परमेश्वर पिताको इच्छा पालन गर्न पूरा इच्छुक हुनुहुन्थ्यो ।

आर. वी. नामक अङ्ग्रेजी बाइबलको पार्श्व-टिप्पणीमा ‘मेरा कानहरू तपाईंले खोल्नुभएको छ’ भन्ने वाक्यको सट्टामा ‘तपाईंले मेरो निम्ति कानहरू छेड्नुभएको छ’ भनेर अनुवाद गरिएको छ । किनकि कति व्याख्याकारहरूले यसको सन्दर्भ प्रस्थान २१:५-६ पद हो भनेर भन्छन्, जहाँ हिब्रू दासको विषयमा निम्न नियम पेश गरिएको छ: सातौं वर्षमा हिब्रू दासले स्वतन्त्र हुने इच्छा गरेन भने, उसको मालिकले उसलाई आफ्नो घरको ढोकाकहाँ ल्याएर त्यसको खाँबामा उसको कान सुतारीले छेड्‍यो, र यस रीतिद्वारा ऊ सधैंको निम्ति मालिकको दास भयो । ख्रीष्ट येशू यसको प्रतिरूप हुनुहुन्थ्यो; किनभने मानिसको चोला धारण गर्नुहुँदा उहाँले राजीखुशीले दासको रूप लिनुभयो (फिलिप्पी २:७) । अनि प्रभु येशू फर्केर आउनुहुने बेलामा उहाँ अझै पनि आफ्ना जनहरूको सेवा गर्नुहुनेछ (लूका १२:३७) ।

जब हिब्रू १०:५ पदमा ‘मेरा कानहरू तपाईंले खोल्नुभएको छ’ भन्ने वाक्य उद्धृत गरिएको छ, तब ‘तपाईंले मेरो निम्ति एउटा शरीर तयार पार्नुभएको छ’ भएछ । ‘कससँग यस प्रकारको परिवर्तन गर्ने अधिकार छ’ भन्ने प्रश्नको उत्तर यस्तो छ: जुन पवित्र आत्माको भजन ४० का शब्दहरू लेख्ने प्रेरणा दिनुभयो, ती पवित्र आत्मासँग नयाँ नियममा यो वाक्य उद्धृत गर्नुहुँदा यसको स्पष्टीकरण दिने अधिकार छ । जुन क्रियापदको अक्षरशः अनुवाद ‘कान छेड्नु’ हो, यो क्रियापद एउटा उपलक्ष्य अलङ्कार-शब्द पनि हुन सक्छ, जुन उपलक्ष्य अलङ्कारअनुसार अंशको निम्ति पूर्णता र पूर्णताको निम्ति अंश प्रयोग गरिन्छ अर्थात् सम्पूर्ण शरीरको निम्ति कान लेखिएको छ । अनि नयाँ नियममा यस शब्दको अर्थ खोलिएको र यसको अर्थ बढाइएको छ, र यसको सन्दर्भ ख्रीष्ट येशूको देहधारण हुँदो रहेछ ।

भजन ४०:७-८: जब ख्रीष्ट येशू मानिस हुनुभयो, तब उहाँ नाई भन्न नसकेर यस कुरामा जसोतसो सहमत हुनुभएको होइन, तर उहाँ सारा हृदयले र सहर्षसाथ मानिस हुनुभयो। त्यस बेलामा उहाँले यसो भन्नुभयो: 'हेर्नुहोस्, म आएको छु; बेरुवा-पुस्तकमा मेरो विषयमा यो लेखिएको छ: "हे मेरा परमेश्वर, तपाईंको इच्छा पूरा गर्न म प्रसन्न हुन्छु; हो, तपाईंको व्यवस्था मेरो हृदयभित्र छ।"' सम्पूर्ण पुरानो नियमभरि नै ख्रीष्ट येशू यस संसारमा आउनुहुनेछ भन्ने भविष्यवाणी गरिएको छ, तर उहाँ पूरा इच्छुक र तयार मनले परमेश्वरको इच्छा पालन गर्न आउनुहुनेछ भन्ने कुरा पनि भविष्यवाणी गरिएको हो। परमेश्वरको इच्छा केवल प्रभु येशूको मस्तिष्कभित्र सीमित रहेन, तर उहाँको आन्तरिक हृदयभित्र अङ्कित भएको थियो।

भजन ४०:९-१०: यी दुईवटा पदहरूले यस पृथ्वीमा प्रभु येशूको सेवकाई बयान गर्छन्। उहाँले ठूलो जनसभामा अर्थात् इस्राएलको घरानालाई मुक्तिको सुसमाचार प्रचार गर्नुभयो। परमेश्वरले उहाँलाई जे-जे कुरा प्रचार गर्न दिनुभयो, यसको एउटा कुरा पनि उहाँले नसुनाएर आफूसँग राख्नुभएन। उहाँले परमेश्वरको बचाउने सहायता, उहाँको सधैंभरि रहिरहने विश्वासयोग्यता र उहाँको अटल प्रेमजस्तै महान्-महान् सत्यताहरू साँचेर राख्नुभएन।

भजन ४०:११: यस भजनको बाँकी भागको विषयमा हामीलाई के लागेको छ भने, यहाँ कुरा ख्रीष्ट येशूको क्रूसकहाँ फर्केर गएको छ (भजन ४०:११-१७)। हामीले मुक्तिदाता प्रभुको मुखबाट एउटा वेदनापूर्ण, मर्मस्पर्शी प्रबल पुकार सुन्छौं। उहाँले भजन ४०:१० पदमा भन्नुभएको कुरासित यसको नजिकको सम्बन्ध भएको छ। यसको सम्बन्ध यस प्रकारको छ: 'मैले मानिसहरूलाई तपाईंको मुक्ति, तपाईंको विश्वासयोग्यता र

तपाईंको अटल प्रेमको विषयमा बताएको छु। अब तपाईंका कोमल कृपाहरू मबाट रोकिराखेर मेरो साक्षी खतरामा नराख्नुहोस्! आफ्ना कोमल कृपाहरूद्वारा मेरो निरन्तर रक्षा गरिदिनुहोस्!'

भजन ४०:१२: उहाँले कुन अवसरमा यो जरुरी अनुरोध गर्नुभयो? जब गलगथामा यी भयानक शास्तीहरूको वज्रपात उहाँमाथि बस्यो, तब उहाँले यो अति जरुरी निवेदन टक्र्याउनुभयो। यी अनगन्ती खराबीहरू अनगन्ती पापहरूसँग सम्बन्धित थिए। तर जब उहाँले 'मेरा अधर्महरू' भन्नुभयो, तब यसको खास अर्थ 'हाम्रा अधर्महरू' थियो; किनभने हाम्रा पापहरूको निम्ति उहाँ यो डरलाग्दो सजाय भोग्न राजी हुनुभयो। उहाँका कष्टका पीडाहरू यति ज्यादा थिए, कि उहाँको मुटुले काम गर्न छोड्यो। हाम्रा पापहरूको क्षमाको निम्ति उहाँले जुन पीडाहरू सहिदिनुभयो, ती पीडाहरूको गहिराइ कसले कल्पना गर्न सकेको छ होला?

भजन ४०:१३: आफ्ना कष्टहरू चरम सीमामा पुगेर ख्रीष्ट येशूले गुहार माग्नु स्वर्गको मूलढोका ढकढक्याउनुभयो; किनकि उहाँलाई तत्कालै सहायताको खाँचो परेको थियो। यसकारण मानौं उहाँले यसो भन्दै पुकार्नुभयो: 'हे पिता, मलाई भट्टै छुटाउनुहोस्!' यस प्रकारको प्रार्थना प्रबल हुन्छ। यसद्वारा सर्वशक्तिमान् परमेश्वर कदम चाल्न बाध्य हुनुहुन्छ।

भजन ४०:१४-१५: आफ्ना शत्रुहरूको सम्बन्धमा उहाँको विन्ती थियो, कि तिनीहरूको दण्ड तिनीहरूको अपराधअनुसार भएको होस्। तिनीहरूले उहाँको ज्यान लिन खोजे; यसकारण तिनीहरू लज्जित हुनु र शर्ममा पर्नुपर्छ; यो तिनीहरूको निम्ति उहाँको इच्छा थियो। तिनीहरूले उहाँको खराबी चिताए; यसकारण तिनीहरू पछि हट्नुपर्छ र शर्ममा पर्नुपर्छ। तिनीहरूले उहाँको दुर्दशा-

माथि गिद्धे नजर आएर यसबाट दुष्ट आनन्द उठाउन खोजे; यसकारण तिनीहरूको ठूलो अपमानले गर्दा तिनीहरू हैरान र व्याकुल होऊन्। प्रेमी परमेश्वरलाई यस किसिमको भावना शोभा दिँदैन भनेर कसैले आपत्ति जनाउँछ भने, उसलाई म यो कुरा याद गराउन चाहन्छु, कि परमेश्वरको प्रेम इन्कार गरेर मानिसले जानीबुझी आफ्नो दण्ड आफूले रोचेको छ।

भजन ४०:१६: परमेश्वरका मित्रहरूको सम्बन्धमा खीष्ट येशूको प्रार्थना यो हो, कि उनीहरू सधैं प्रभुमा रमाऊन्। उहाँको दृढ आशा छ, कि परमेश्वरको खोजी गर्नेहरू सबै रमाऊन् र उहाँमा आनन्दित होऊन्। अनि उहाँको उद्धारलाई प्रेम गर्नेहरूले निरन्तर भनून्: 'परमप्रभुको बढाइ होस्!'

भजन ४०:१७: अनि आफ्नो विषयमा चाहिँ? उहाँको शक्ति सानो र उहाँको खाँचो अधोर थियो। तर परमप्रभुले उहाँको चिन्ता गर्नुभएकोमा उहाँले सान्त्वना पाउनुभएको छ। यस विषयमा कसैले यसो भनेका छन्: 'हाम्रो गरिबी र हाम्रो खाँचो परमेश्वरका शुभ चिन्ताहरूको निम्ति कुनै बाधा हुँदैनन्।'

अनि परमेश्वरको सम्बन्धमा कसो हो? परमेश्वरको प्रिय पुत्रको निम्ति उहाँ सहायता र उद्धारक हुनुहुन्थ्यो। प्रभु येशूको प्रार्थनाको अन्तिम अनुरोध यस प्रकारको छ: 'हे मेरा परमेश्वर, ढिलो नगर्नुहोस्!' अनि यस प्रार्थनाको उत्तर ढिलो भएन। प्रभु येशू मर्नुभएको तेस्रो दिनमा परमेश्वर पिताले उहाँलाई त्यस उजाड़ खाडलबाट निकालेर छुटाउनुभयो। अनि यस विषयमा हामीले यही भजनको पहिलो खण्डमा देखिसक्यौं।

यस भजनको पहिलो भागमा मुक्तिदाता प्रभुको प्रार्थनाको उत्तर उल्लेख गरिएको र त्यसपछि उहाँको प्रार्थनाका शब्दहरू पेश गरिएका जस्तो देखा पर्छ। यसो हो भने, 'उनीहरूले पुकार्नुभन्दा पहिल्यै म जवाफ

दिनेछु; अनि उनीहरू बोल्दा-बोल्दै म सुन्नेछु' भन्ने प्रतिज्ञाको निम्ति हाम्रो सामु यहाँ एउटा सजीव उदाहरण छ (यशैया ६५:२४)।

भजन ४१: रोग-शय्याबाट उठेको प्रार्थना

दाऊद बिरामी भए; अनि तिनका शत्रु-हरूले तिनको त्यो बिमारी साधारण नहोस् भन्ने आशा राखेका थिए। 'अहो, तिनको त्यस बिमारीले तिनको ज्यान जाने रहेछ' भनेर तिनीहरू अघिबाटै रमाइरहेका थिए। दाऊदको दुःखमाथि दुःख थपिदिने पिरोल्ने कुरा यही थियो, कि तिनका विश्वास-घातीहरूमध्ये एकजनाचाहिँ तिनको भूतपूर्व घनिष्ठ मित्र थियो।

भजन ४१:१-३: तर दाऊदजस्तै बिरामी मानिस सान्त्वना र आशाविहीन कहाँ थिए र? किनकि परमप्रभुले गरिबहरूको ख्याल र वास्ता राख्ने मानिसलाई आशिष दिनुहुन्छ भन्ने कुरा तिनले पहिले सम्भे। यहाँ 'गरिब' भन्नाले आर्थिक रूपले गरिब भएको अर्थभन्दा रोगले ग्रस्त, स्वास्थ्यहीन र कमजोर भएको बुझ्नुपर्ला। दाऊदले यो कुरा सम्भेर आफैलाई सान्त्वना दिएका छन्, कि जस्तै परमप्रभुले आपद्विपद्मा परेका मानिस-हरूसँग सद्ब्यवहार गर्नुहुन्छ, ठीक त्यस्तै तिनले रोगको चपेटमा परेकाहरू सबैसित गरे; तिनले तिनीहरूलाई सहायता गरे, तिनी-हरूलाई सान्त्वना र प्रोत्साहन दिए। अब परमप्रभुले तिनलाई सङ्कष्टमा परेको समयमा छुटकारा दिनुहुनेछ भन्ने प्रतिज्ञा तिनले दाबी गरेका छन्। निश्चय नै परमप्रभु तिनीमाथि निगरानी राखेर तिनको प्राणको रक्षा गर्नुहुन्छ। दाऊदले बिरामीहरू र दुःखमा परेकाहरूलाई वास्ता र कल्याण गरेको मर्यादा कमाएका हुनाले तिनी ढुकै थिए, कि परमेश्वरले पक्का पनि तिनलाई तिनका शत्रुहरूको दुष्ट

द्वेषपूर्ण इच्छामा छोड्नुहुँदैनथियो। बरु उहाँले दाऊदलाई तिनी रोगको ओछ्यानमा पडि-रहेको बेलामा आवश्यक अनुग्रह दिनुहुन्छ र तिनलाई फेरि सुस्वास्थ्य र बल फर्काइ-दिनुहुन्छ। परमप्रभुले यहाँ नर्सको भूमिका निभाउनुभएको चित्रण छः उहाँ रोगको ओछ्यान मिलाउँदै तिनलाई आराम दिलाउनुहुन्छ।

भजन ४१:४: तर भजनकार आफूले बितेको समयमा बिरामीहरू र कमजोर भएकाहरूलाई ख्याल गरेको कुरामाथि मात्र भर परेनन्। तिनले बुद्धिमानीसाथ काम गरे र आफ्नो बिरामी परमप्रभुकाहाँ ल्याए। तिनले आफ्नो पाप मानि लिए र चङ्गाइको निम्ति प्रार्थना गरे, जुन चङ्गाइ पाउन तिनी आफ्नो दृष्टिमा योग्य थिएनन्। यस विषयमा बुझ्नुहोस्, कि ख्रीष्ट-विश्वासीहरूको जीवनमा आएका सबै रोग-बिरामीहरू पापको कारणले भएका होइनन्। हामी यसको निम्ति यहाँ निम्न उदाहरण दिन्छौं: वृद्ध मानिस-हरूका धेरै शारीरिक कमजोरीहरू सीधा तिनीहरूको बढेको उमेरको फल हुन्छन्; किनभने बढिरहेको उमेरअनुसार प्रायः मानिसहरूको स्वास्थ्य बिग्रिन्छ; यो स्वाभाविक कुरा हो। तर कुनै विशेष परिस्थितिमा हाम्रो बिरामी हामीले गरेको कुनै पापसित सम्बन्धित छ। अनि जहाँ हाम्रो बिरामीमा पापसित सम्बन्ध रहेको सम्भावना देखिन्छ, त्यहाँ तुरुन्तै प्रभु येशूकाहाँ गएर हामीले सारा हृदयले आफ्नो पाप मानि-लिनुपर्छ। पहिले हामीले हाम्रा महावैद्यबाट पापको क्षमा पाउनुपर्छ, त्यसपछि मात्र स्थानीय डाक्टरबाट रोगको इलाज खोज्नु उचित छ।

भजन ४१:५: यस समयमा भजनकारका शत्रुहरूले 'दाऊद मरे' भनेर अस्पतालबाट तिनको निधन भएको खबर कहिले सुन्न पाओँ भन्ने हेतुले पर्खिरहेका थिए। तिनीहरूले एक-

अर्कालाई 'त्यो कहिले मर्ला?' भनेर सोधासोध गरे र भने: 'अँ, कहिले हामी यस मान्छेको अन्तिम कुरा सुनौं?'

भजन ४१:६: कहिलेकाहीं ती अशुभ-चिन्तकहरूमध्ये एकजना तिनको रोगको ओछ्यानमा देखा पर्यो; तर त्यससित कुनै सान्त्वनाको वचन थिएन, त्यसको मुखबाट आशा र प्रोत्साहनको शब्द सुन्ने कुरा परै जाओस्! अर्थगर्भित केही नभन्दै त्यो मुखले मात्रै प्यारप्यार बोल्थ्यो। वास्तवमा, त्यो भेट्न आउने व्यक्ति दाऊदको विरुद्धमा केही जानकारी लिने दाउमा बसेको थियो। त्यहाँबाट गइसकेपछि त्यसले तिनको विषयमा सकभर नकारात्मक कुरा मात्र सुनायो।

भजन ४१:७-८: बिरामी दाऊदको विरुद्धमा कानेखुसी गर्ने अभियान चलिरहेको थियो। विनाशका अगमवक्ताहरूले दाऊद-माथि आइलाग्ने विपत्तिहरूको विषयमा कुरा रच एक-अर्कालाई उछिन्न सकभर कोशिश गरे। 'कुनै घातक रोगले दाऊदलाई पक्रेको हुनुपर्छ, र अब तिनको अर्को बिसौनी लाश राख्ने घरमा हुने रहेछ' भनेर तिनीहरूले हल्ला फैलाए।

भजन ४१:९: हुन सक्छ, बितेको समयमा तिनको घनिष्ठ मित्र भएको व्यक्तिबाट त्यो विश्वासघात भएकोले तिनलाई सबैभन्दा निर्मम चोट लागेको हुनुपर्ला। आफ्नो आत्मीय मित्रले हामीलाई धोका दिँदा त्योचाहिँ जीवनको सबैभन्दा तीतो अनुभव मानिन्छ। अनि यस प्रकारको तित्त सन्ताप हाम्रा मुक्तिदाता प्रभुलाई लागेको हुनुपर्छ, जब यहूदा इस्करयोतीले उहाँलाई विश्वासघात गरेर सुम्पिदियो। अनि आफ्ना मुक्तिको कर्ता र स्वामीको पछि लाग्नेहरूको जीवनमा यस्तो तित्त अनुभव असाधारण ठहरिँदैन।

प्रभु येशूले यूहन्ना १३:१८ पदमा यहूदा इस्करयोतीको सम्बन्धमा भजन ४१:९ पद उद्धृत गर्नुभयो; तर यसो गर्दा उहाँले 'मेरो परिचित मित्रले, जसमाथि मैले भरोसा राखेको थिएँ' भन्ने वाक्य छोड्नुभएको कुरामा महत्त्व छ। किनकि यहूदाले एक दिन उहाँलाई धोका दिन्छ भन्ने कुरा प्रभु येशूलाई अधिबाट थाह भएको हुनाले उहाँले उसमाथि कहिल्यै भरोसा राख्नुभएन। यसकारण उहाँले केवल यति भन्नुभयो: 'जसले मसँग रोटी खान्छ, त्यसले मेरो विरुद्धमा आफ्नो कर्कुक्या उठाएको छ' (यूहन्ना १३:१८)।

भजन ४१:१०: त्यस चित्त दुखाउने मानिसपट्टि आफ्नो पिठचूँ फर्काएर दाऊदले परमप्रभुलाई आफ्नो सामु राखेका छन् र उहाँबाट दयाको भिक्षा मागेका छन्। अरूले तिनलाई त्याग्लान्; तर तिनले परमप्रभुलाई साथ दिनको निम्ति पूरा विश्वासयोग्य ठानेका छन्। त्यसपछि तिनले एउटा अनौठो अनुरोध गर्छन्: 'मलाई उठाउनुहोस्, कि म तिनीहरूलाई बदला दिन सकूँ।' शुरुमा यो कुरा दाऊदजस्ता भद्र मानिसको निम्ति असुहाउँदो जस्तो देखा पर्ला। तर यस विषयमा हामीले यो सम्झनुपर्छ, कि तिनी इस्राएली जातिको निम्ति परमप्रभुको अभिषिक्त शासक थिए; अनि राजाको रूपमा तिनले राजद्रोह र विश्वासघातसित उचित कारबाही गर्नुपर्थ्यो, यो तिनको कर्तव्य थियो। हो, तिनले व्यक्तिगत हिसाबले आफ्नो विरोधमा दुष्टचाई र विश्वासघातजस्तै नीच व्यवहार सहन सक्नेथिए होला, तर राजाको रूपमा तिनले सरकारलाई ढाल्ने हरेक दु:प्रयास दमन गर्नुपर्थ्यो।

भजन ४१:११-१२: तिनका शत्रुहरूका युक्तिहरूको असफलतामा तिनले आफूप्रति परमप्रभुको निगाह भएको देखे। त्यस कुरामा तिनले यी शब्दहरू पनि थप्छन्: 'मेरो इमानदारीमा तपाईं मलाई सम्हाल्नुहुन्छ र

मलाई सदाको निम्ति आफ्नो मुखको सामु राख्नुहुन्छ।'।

यहाँ अनुवादको कुरा आयो। हामीले यो उक्त अनुवाद लियौं भने, दाऊदले के साह्रै गर्व गरेको लाग्न सकिन्छ। तर तिनी वास्तवमा आफ्नो इमानदारीमा चल्ने मानिस थिए; तिनका पाप र असफलताहरूले यो कुरा काट्न सक्दैनन्। अनि तिनका शत्रुहरूको तुलनामा तिनी सद्गुणको आदर्श नमुना थिए। अनि यो कुरा पनि सम्भव छ, कि परमप्रभुले तिनको जीवनमा इमानदारी र धार्मिकता देख्नुभएको हुनाले उहाँले तिनलाई सम्हाल्नुभयो। श्री जोसेफ जेलिनोले यो समस्या हटाएर यस पदको अनुवाद यस प्रकारले गरेका छन्:

'तपाईंले मलाई सम्हाल्नुभयो भने मलाई केही हानि हुनेछैन, र म सदाको निम्ति तपाईंको उपस्थितिमा राखिनेछु।'

यस अनुवादअनुसार सबै कुरा दाऊदको इमानदारीमाथि होइन, तर परमप्रभुमाथि निर्भर गर्छ। परमप्रभुकै सम्हाल्ने अनुग्रहले यस जीवनमा हामीलाई सुरक्षा, साथै स्वर्गको राजाको उपस्थितिमा एउटा अनन्त ठहर सुनिश्चित गर्छ।

भजन ४१:१३: निर्धक्कता र निष्फिक्रीको साथ भजनकारले अन्तमा प्रशंसाको उद्गार छोड्छन्। परमप्रभु इस्राएली जातिको करारबद्ध परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो। उहाँ अनादिदेखि अनन्तसम्म आराधनाको योग्य हुनुहुन्छ। दाऊदले यस प्रशंसाको शब्दमा यहाँ 'आमेन, र आमेन!' भनेर आफ्ना दुईवटा तथास्तु लगाइहाले; अनि यस कुरामा हामी पनि सहर्षसाथ आफ्नो पुष्टि गर्ने 'आमेन' लगाइदिन्छौं।